

နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်း
ချစ်ဦးညို

typing-lucky82

နဂါးခေါင်းဗျပ်စောင်း ချစ်ဦးညို

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၅၀၁၄၉၇၁၂၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်- ၅၀၁၄၆၆၁၂၁၁

စာမူပိုင်ခွင့်- ဒေါ်မြင့်မြင့်အေး(မေ)

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မြင့်မြင့်အေး၊ လင်္ကာဒီပစာအုပ်တိုက်

ယာယီ ၁၅၀၅၊ ၅၄ ပထပ်-ယာ၊ ၄၄ လမ်း၊

ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ကြည်ဖြာသွယ်၊ ဝင်းတိုးအောင်အောင်ဆက် (၀၉၁၇၂)

၁၈၁၊ လမ်း ၅၀၊ ၁၀ ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ လင်္ကာဒီပစာအုပ်တိုက်။

အုပ်ရေး- ၁၀၀၀

တန်ဖိုး- ၃၅၀၀ ကျပ်

တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး- သီဟရတနာစာပေတိုက်

သွန်ကျလာလိုက်သည်မှာ၊ ဝဲလက်ယာလက် နှစ်ဖက်စလုံးသုံးပြီး တစ်ပြိုင်တည်း ရေးလို့ရရင် ကောင်းလေစွဟူ၍ပင် မြည်တမ်းမိပါတော့သည်။ လက်နှိပ်စက်လည်း မသုံး၊ ကွန်ပျူတာလည်း မကိုင်၊ ဘောပင်နှင့်သာ တိုက်ရိုက်ရေးချတတ်ရာ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပင် လက်ချောင်းများ ကပ်နေခြင်း၊ လက်ကောက်ဝတ် ကိုက်ခဲခြင်း၊ လက်မောင်းအောင့်ခြင်းများကို ဖြတ်သန်းရပေသည်။

"တယ်လဲ ဝီရိယကြီးလိုက်ပါလား" ဟု မပြောပါနှင့်ခင်ဗျား။

မူလဇာတ်ကျောရိုးကိုယ်နှိုက်က ဆွဲဆောင်အားကြီးမားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၃၀၀ ကျော်မှ ပျူလူမျိုးများနှင့် ပျူယဉ်ကျေးမှုက ဖမ်းစားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတွက် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့၏ အဘီ အဘင့် အဘောင် အဘော်တော်စပ်ခဲ့သော ပျူလူမျိုးများနှင့်တကွ 'နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်း' ထဲမှ ဇာတ်ဆောင်များကို ကျေးဇူးအထပ်ထပ် တင်နေရပါတော့သည်။

'နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်း' ဝတ္ထုရေးရန်အတွက် အောက်ပါတို့ကို ဖတ်ရှုကိုးကားပါသည်။

(၁) ဦးရည်စိန် (သုတေသနမှူး)၏ (ခရစ်နှစ် ၈၀၂ ခုနှစ်၊ တရုတ်နိုင်ငံရောက် ပျူအဖွဲ့)စာတမ်း။

[ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနဌာနမှ ၁၉၇၈ တွင် ထုတ်ဝေသော နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနစာစောင် အမှတ်(၃)]

(၂) ရာမညကိုကိုနိုင်- ပျူခေတ်ပန်းပုပညာ။

(၃) စိန်ဝင်း (ရှေးဟောင်းသုတေသန)- မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းအတွက် အထောက်အကူပြုသော ပျူကြေးဆင်းတုတစ်ဆူ။

(၄) တင်သန်းယု (မြန်မာခရီးသွား)- သီရိခေတ္တရာပျူခေတ်။

(၅) စောမုံညင်း- မြန်မာအမျိုးသမီး ဆင်ယင်ထုံးဖြူမှု။

စာရေးသူ၏အမှာစာ

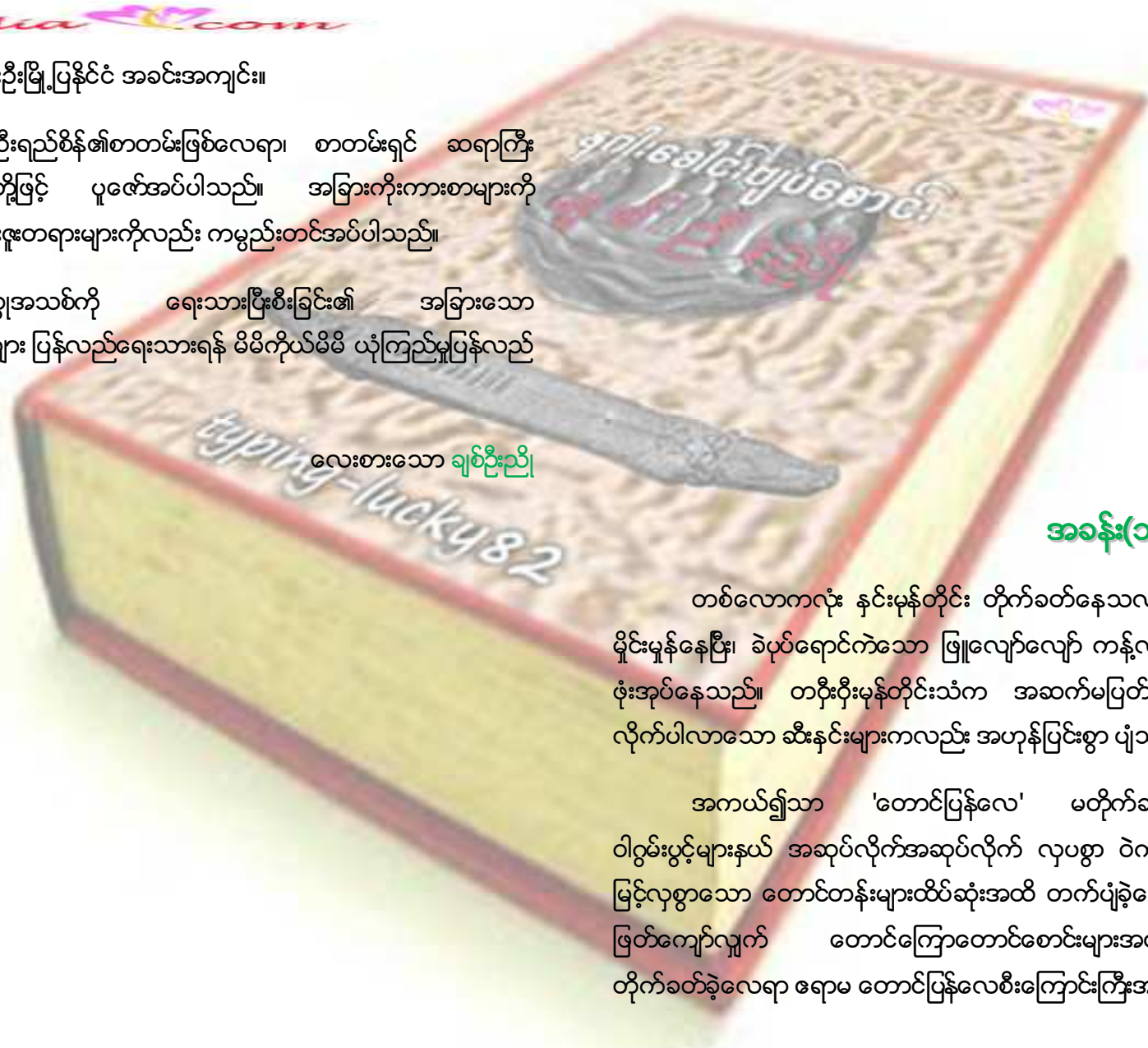
၂၀၁၁၊ စက်တင်ဘာ ၁၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၁၆ အထိ ၃၄ ရက်(တစ်လကျော်) နေ့ရောညပါ ဆက်တိုက်သွန်ရေးခဲ့ပြီးနောက်၊ နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်း သည် ပြီးစီးအထမြောက်သွားခဲ့လေသည်။ လုံးချင်းဝတ္ထုအသစ်တစ်ပုဒ်ကို ဤသို့ဆက်တိုက် တရစပ်ထိုင်ရေးဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ငါးနှစ်ကျော် ခြောက်နှစ်ပင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မိမိကိုယ်မိမိ စိတ်ပျက်အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိလိုက်ပါသည်။ ထိုကာလများတွင် အဟောင်းတွေ အကြိမ်ကြိမ်ပြန်ရိုက်လိုက် အတိုအထွာအလတ်အရှည်တွေ ရေးလိုက်ဖြင့် စာရေးခြင်း သမုဒ္ဒရာပြင်ဝယ် ပေါလောမျောနေခဲ့လေသည်။

လုံးချင်းအသစ် စ-ဆုံးနှင့် ဝေးကွာနေခဲ့သော ကလောင်ကို ပြန်နိုးရသည်မှာ ခက်ခဲလှပါသည်။ ကလောင်နိုးလာပြီး ရေးပြန်တော့လည်း ပင်ပန်းလှပါသည်။ သို့သော် အံ့ဩစရာက A4 အရွယ် အရွက် ၂၀-၃၀ ခန့်ရေးပြီးသောအခါတွင်ကား ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ဆောင်များ ကလောင်ပေါ် တဖျောဖျော

(၆) ချစ်စံဝင်း- မြန်မာ့ဘူမိဖြစ်စဉ်နှင့် ပျူတို့၏ ရှေးဦးမြို့ပြနိုင်ငံ အခင်းအကျင်း။

အထူးလက်ရင်းပြု ဖတ်ရှုကိုးကားရသည်မှာ ဦးရည်စိန်၏စာတမ်းဖြစ်လေရာ၊ စာတမ်းရှင် ဆရာကြီး ဦးရည်စိန်၏ ကျေးဇူးတရားကို ကံသုံးပါးတို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်ပါသည်။ အခြားကိုးကားစာများကို ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသော ဆရာ ဆရာမတို့၏ ကျေးဇူးတရားများကိုလည်း ကမ္မည်းတင်အပ်ပါသည်။

'နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်း' လုံးချင်းဝတ္ထုအသစ်ကို ရေးသားပြီးစီးခြင်း၏ အခြားသော အကျိုးသက်ရောက်မှုတစ်ရပ်မှာ လုံးချင်းအသစ်များ ပြန်လည်ရေးသားရန် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုပြန်လည် ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားသော ချစ်ဦးညို

အခန်း(၁)

တစ်လောကလုံး နှင်းမှန်တိုင်း တိုက်ခတ်နေသလား ထင်ရသည်။ ဝန်းကျင်ရှစ်မျက်နှာတစ်ခွင်လုံး မှိုင်းမှုန်နေပြီး၊ ခဲပုပ်ရောင်ကဲသော ဖြူလျော်လျော် ကန့်လန့်ကာကြီးတစ်ခုက ဤကမ္ဘာမြေကို လေးလံစွာ ဖုံးအုပ်နေသည်။ တပိုးပိုးမှန်တိုင်းသံက အဆက်မပြတ် အော်မြည်နေပြီး မှန်တိုင်းစီးကြောင်းအတိုင်း လိုက်ပါလာသော ဆီးနှင်းများကလည်း အဟုန်ပြင်းစွာ ပျံသန်းနေကြသည်။

အကယ်၍သာ 'တောင်ပြန်လေ' မတိုက်ခတ်ပါက ဆီးနှင်းများသည် ဖွေးဖွေးလွလွ ဝါဂွမ်းပွင့်များနယ် အဆုပ်လိုက်အဆုပ်လိုက် လှပစွာ ဝဲကျနေကြမည် ဖြစ်၏။ ယခုမူကား မဲခေါင်မြစ်ရိုးရှိ မြင့်လှစွာသော တောင်တန်းများထိပ်ဆုံးအထိ တက်ပျံခဲ့သော လေပြင်းအရှိန်သည် တောင်ထွဋ်ဖျားများကို ဖြတ်ကျော်လျှက် တောင်ကြောတောင်စောင်းများအတိုင်း အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဆင်းသက် တိုက်ခတ်ခဲ့လေရာ ဧရာမ တောင်ပြန်လေစီးကြောင်းကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ထိုတောင်ပြန်လေစီးကြောင်းနှင့် ဆီးနှင်းများ တိုးဝှေ့ပေါင်းစုံကြသောအခါ ပြင်းထန်သော ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

အဇ္ဈော ကောင်းကင်ထက်ဆီမှ မမြင်ရသော စစ်တပ်ကြီး၏ အထောင်အသောင်း အသိန်းအသန်းသော မြားတံများက၊ ကောင်းကင်အပြည့်ပျံဝဲလာကာ မြေပြင်ဆီသို့ အပြိုးကြီးစွာ ထိုးစိုက်တိုက်ခိုက်နေကြသည့်အလားပင်။

ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းအောက်ဝယ် 'နန်စော' မြို့ရိုးတံတိုင်းသည် အလူးအလဲ ကြုံကြုံခံတည့်ရပ်နေရ၏။ ထိုထက်မှ မြို့ရိုးတံတိုင်း၏ မြောက်ဘက်မျက်နှာ တံခါးမုခ်ဝရှေ့ရှိ အစောင့်တာဝန်ကျ စစ်သည်ရဲမက်များမှာ အသက်ရှင်လျှက်ပင် ငရဲဘုံသို့ ရောက်နေကြသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုရတော့ပေမည်။

တံခါးမုခ်ကို စောင့်နေကြသော နန်စောရဲမက်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအားလုံး မိမိကိုယ်မိမိ နှင်းမုန်တိုင်းထဲ လွင့်ပါမသွားအောင် နီးရာတိုင်လုံးများ၊ သစ်ပင် ပင်စည်များကို ကုပ်ကပ်တွယ်ဖက်ထားကြရသည်။ သားမွေးဝတ်ရုံများဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို တင်းကြပ်စွာ ရစ်ပတ်လျက်၊ သံခမောက်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ချိတ်တွယ်ထားသော သားရေနားရွက်ဖုံးများဖြင့် ပိတ်ဆို့စည်းနှောင်ထားသည့်ကြားမှ ဆီးနှင်းမြားတံများက မျက်နှာပြင်ဆီသို့ ထိုးစိုက်လာကြသည်။

"ဘာကြောင့်များ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ထဲ မဝင်မိတာပါလိမ့်၊ ဘာကြောင့်များ မြို့ရိုးစောင့်တပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်မိပါလိမ့်"

ရဲမက်တစ်ယောက်က အော်ဟစ်ညည်းညူသည်။

"ဘာပြောတာလဲ"

နောက်တစ်ယောက်က လှမ်းအော်မေးသည့် တစိုးတီးမုန်တိုင်းသံအောက်ဝယ် သူတို့ချင်း တစ်ယောက်အသံ တစ်ယောက် မကြားရချေ။

"ခုနေ အရက်ပြင်းပြင်းတစ်ခွက်ကို လည်ချောင်းထဲလောင်းချလိုက်ချင်စမ်းပါဘိ"

"ကြာရင် သွေးခဲပြီးနေရာမှာတင် အတောင့်လိုက် သေသွားလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ်"

"ငါ့ဘဝမှာ အလိုချင်ဆုံးကတော့ သားမွေးစောင်အထပ်ထပ်နဲ့ အိပ်ရာထဲမှာ ကွေးပြီး အိပ်ရတဲ့အရသာပဲ"

ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းဒဏ်ကို အံ့ခဲခဲသောအနေဖြင့် သူတို့အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် လေပြင်းတစ်ချက်အဝေ နားရွက်အုပ်သားရေပြား လန်ထွက်သွားသော ရဲမက်တစ်ယောက်က လှံရှည်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ...

"ဟော... ကြားလားဟေ့"

"ဘာပြောလိုက်တာလဲ"

"မြင်းခွာသံတွေ... မြင်းခွာသံတွေ... ငါကြားလိုက်တယ်"

အသံကုန်ဟစ်သဖြင့် အခြားရဲမက်များက...

"ဘယ်က မြင်းခွာသံတွေလဲ... ငါတော့ဘာမှမကြားမိပါလား"

"သေချာတယ်... မြင်းခွာသံတွေ..."

"ဒီလောက်ဆိုးတဲ့ ရာသီဥတုကြားမှာ ဒီနေရာကို ဘယ်က နင့်အမေလင် မြင်းစီးသမားတွေက လာမှာလဲ"

"ငါတကယ် ကြားလိုက်ရ"

ရဲမက်၏စကားမဆုံးခင် သူ့စကားအမှန်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ကြရ၏။ မြို့ရိုးတံတိုင်း တံခါးမုခ်ဝဆီသို့ ဦးတည်စိုင်းနှင်လာကြသော မြင်းစီးသမားများ...

မတ်စောက်ကွေ့ကောက်သော ကျောက်တုံးလမ်းများအတိုင်း မြင်းစီးသမားများသည် ကျွမ်းကျင်စွာ မြင်းများကို စိုင်းနှင်လာသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းစီးသမားကိုင်ဆောင်လာသော တံခွန်အလံက ဆီးနှင်းလေပြင်းဝယ် တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်ခါလျက်...

ထိုတံခွန်အလံပေါ်မှ ရုပ်ပုံကိုမြင်လိုက်ရသော ရဲမက်တစ်ယောက်က အသံကုန်မြင့်၍ အော်လိုက်၏။

"ဟာ... တုရိုက်တွေ"

နန်စောအစောင့်ရဲမက်များအားလုံး လုံရှည်များကို ကိုယ်၏ လက်ယာဘက်ဘေးတွင် ကပ်လျက်၊ လှံသွားကို အပေါ်တွင်ထားကာ ခြေစုံရပ်လိုက်ကြသည်။

မကြာမီမှာပင် မြင်းစီးသမားများ တံခါးမုခ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြ၏။ စုစုပေါင်း မြင်းငါးစီး၊ တံခွန်အလံ ကိုင်ဆောင်ထားသော မြင်းစီးသမား၏နောက်မှ ပန်းတက်ကာ အကြီးဆုံးမြင်းကို စီးလာသူက ရှေ့ဆုံးတွင် နေရာယူလိုက်သည်။ သူစီးလာသော မြင်းနက်ကြီး၏ တရှူးရှူးနာမူတ်သံနှင့်အတူ နာခေါင်းပေါက်မှလည်း အငွေ့များ ခြောင်းခြောင်းထနေလေသည်။ မြင်းကြီးအပေါ်မှ ထွားကြိုင်းလှသော လူကြီးကလည်း မုတ်ဆိတ်မွေးတွင် ကပ်ငြိနေသော ဆီးနှင်းများကို တစ်ချက်သုတ်သင်ပြီး အော်လိုက်၏။

"ဘာလုပ်နေကြတာလဲ ခွေးအတွေ တံခါးဖွင့်ပါတော့လား"

သူ့မြင်းကြီး နာမူတ်သံနှင့်မခြား သူ့အသံမှာ စူးစူးသြသြ ပြင်းထန်ချေသည်။

ဤမျှရာသီဥတုဆိုးရွားနေချိန်တွင် ဤနေရာသို့ မည်သူမျှ ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်မထားကြသည့် နန်စောရဲမက်များမှာ ဝေးဝေးထက်နေကြရာမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြ၏။

မြို့ရိုးတံတိုင်း၏ တံခါးမုခ်ကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ကြသည်။

မြင်းစီးသမားများ မြို့ရိုးတွင်းသို့ ကဆုန်စိုင်း ဝင်သွားကြသည်။

တံခါးချက်ကို ပြန်ပိတ်ရင်း၊ နန်စောရဲမက်များ ခေါင်းတယမ်းယမ်း လည်တခါခါ ပြောဆိုကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

"ခုလိုအချိန်ကြီးမှာ ဒီဝံပုလွေကောင်ကြီးက ရောက်လာသေးတယ်ကွာ"

"တုရိုက်စစ်သူကြီး ကျူမင်ချွန် ကို မင်းက ဝံပုလွေကောင်ကြီးလို့ ပြောရဲသလား"

"ငါတို့ကို ခွေးအလို့ ဆဲသွားတဲ့အကောင်ကြီး ကိုယ်တိုင်လည်း ဝံပုလွေကလွဲလို့ ဘာများဖြစ်ရဦးမှာတုန်းဟ"

"ဝံပုလွေတွေဟာ သိပ်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ်နော်"

မုန်တိုင်း အနည်းငယ်စေ့ပြုလာသဖြင့် သူတို့ချင်း သဲသဲကွဲကွဲ ကြားလာကြရသည်။

"အေး... ကျူမင်ချွန်ဟာ အရက်စက်ဆုံး ဝံပုလွေပဲ"

"ခုလိုအချိန်ကြီးမှာ သူ့ဘာကြောင့်များ လာရတာပါလိမ့်"

ရဲမက်တစ်ယောက်က ခေါင်းယမ်းရင်း ဖြေလိုက်၏။

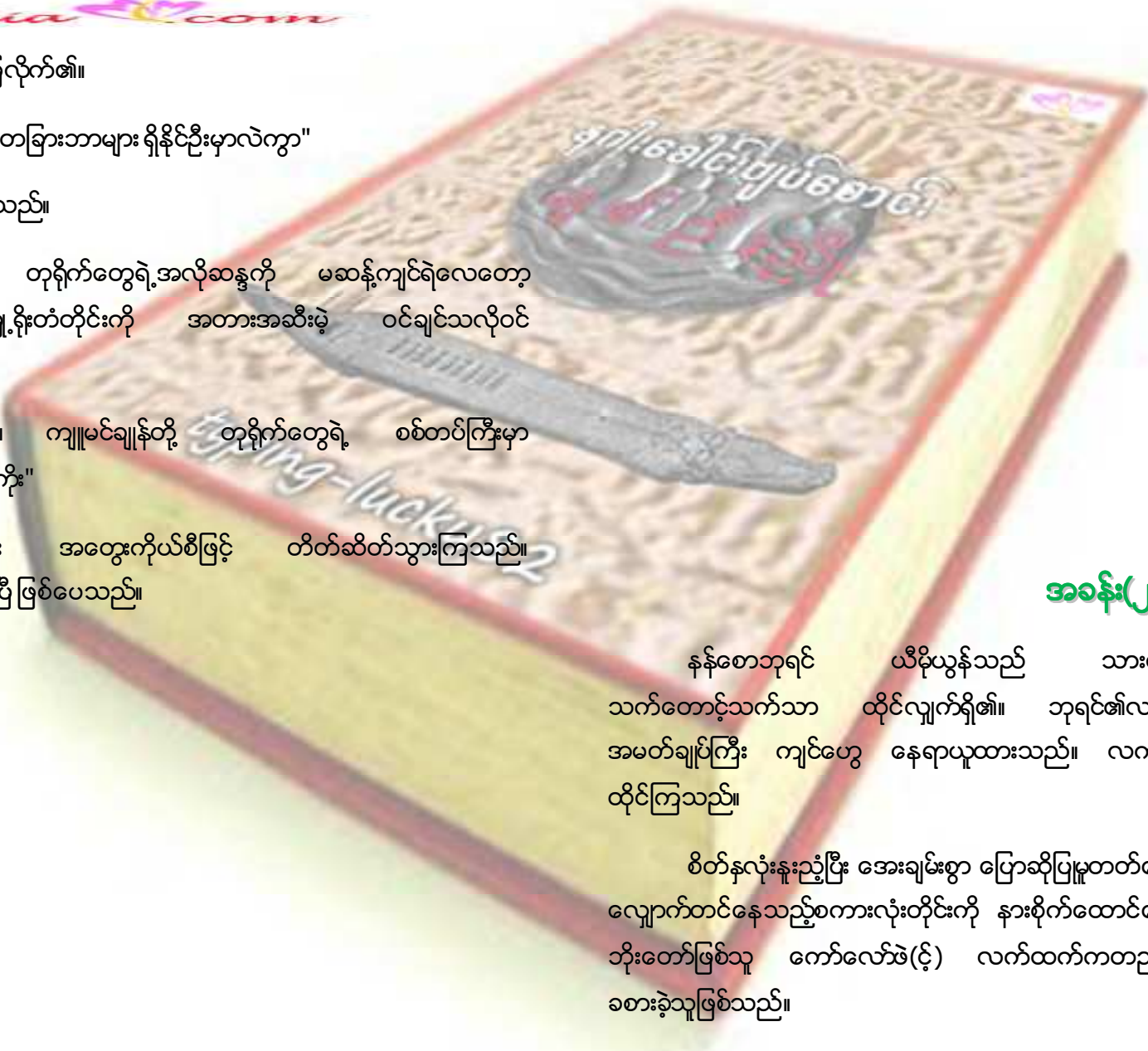
"အခွန်အတုတ်ကောက်ခံဖို့ ကိစ္စကလွဲလို့ တခြားဘာများ ရှိနိုင်ဦးမှာလဲကွာ"

အခြားတစ်ယောက်က ညည်းညူရေရွတ်သည်။

"ငါတို့ရဲ့ နန်စောဘုရင်ကြီးကလည်း တုရိုက်တွေရဲ့အလိုဆန္ဒကို မဆန့်ကျင်ရဲလေတော့ ကျူမင်ချန်ကလည်း ငါတို့ရဲ့ နန်းတော်မြို့ရိုးတံတိုင်းကို အတားအဆီးမဲ့ ဝင်ချင်သလိုဝင် ထွက်ချင်သလိုထွက် လုပ်နေဦးမှာပါပဲ"

"မဆန့်ကျင်ရဲတာလည်း မပြောနဲ့လေ။ ကျူမင်ချန်တို့ တုရိုက်တွေရဲ့ စစ်တပ်ကြီးမှာ မွန်ဂိုစစ်သူရဲတွေ အများကြီး စစ်မှုထမ်းနေကြတာကိုး"

ရဲမက်များ စကားလက်စပြတ်သွားပြီး အတွေးကိုယ်စီဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းကား အရှိန်အဟုန် ပြေလျော့သွားပြီ ဖြစ်ပေသည်။

အခန်း(၂)

နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်သည် သားမွေးကမ္မလာများ ခင်းထားသည့်ထိုင်ခုံတွင် သက်တောင့်သက်သာ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ဘုရင်၏လက်ယာဘက် ပိုနီမ့်သော ထိုင်ခုံထက်တွင် အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟေ နေရာယူထားသည်။ လက်ဝဲဘက်ရှိ ထိုင်ခုံများတွင် အခြားမှူးမတ်များ ထိုင်ကြသည်။

စိတ်နှလုံးနူးညံ့ပြီး အေးချမ်းစွာ ပြောဆိုပြုမူတတ်သော ဘုရင်ယီမိုယွန်သည် အမတ်ကြီး ကျင်ဟေ လျှောက်တင်နေသည့်စကားလုံးတိုင်းကို နားစိုက်ထောင်နေသည်။ အမတ်ကြီး ကျင်ဟေမှာ ယီမိုယွန်၏ ဘိုးတော်ဖြစ်သူ ကော်လော်ဖဲ(င့်) လက်ထက်ကတည်းက အမတ်ချုပ်ကြီးအဖြစ် အမှုတော်ထမ်း ခစားခဲ့သူဖြစ်သည်။

စစ်စစ်မှ အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟောသည် ဟိုယခင်အခါက နယ်ခြားဒေသရှိ ယိုလူမြို့ မြို့ဝန်ဖြစ်ခဲ့သည်။ နန်စောဘုရင် ကော်လော်ဖဲ(င့်)သည် ရှေးယခင်က တိဗက်တို့၏ စစ်အင်အားကို အကူအညီရယူကာ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသသို့ စစ်ဆင်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် ယိုလူမြို့ဝန် ကျင်ဟောကို လက်ရဖမ်းဆီးမိခဲ့လေသည်။

တရုတ်စာပေနှင့်စကား ကောင်းစွာတတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သည့် ကျင်ဟောအား ဘုရင်ကော်လော်ဖဲ(င့်)က တစ်စုံတစ်ရာ ပြစ်ဒဏ်အရေးမယူဘဲ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ကျင်ဟောကလည်း နန်စောအတွက် သစ္စာရှိစွာ ဦးဆွေးဆံမြည့် အမှုတော်ထမ်းခဲ့သည်။ ဘုရင်က ကျင်ဟောအား တောင်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့အား အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းစေသူ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် မန်လီဘွဲ့ဖြင့် ချီးမြှောက်ခဲ့၏။

ယခု ယီမိုယွန်လက်ထက်အထိ နန်စောဘုရင် မင်းသုံးဆက်တိုင် အမှုထမ်းခဲ့သော အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟောမှာ သက်တော်ရှည် အမတ်ကြီး ဖြစ်၍နေချေပြီ။ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်တို့သာမက မျက်ခုံးမွှေး၊ မျက်တောင်မွှေးများပင် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၍နေလေပြီ။ သို့သော် အမတ်ချုပ်ကြီး၏ မျက်လုံးအစုံကား ဇရာ၏မူန်ရီဝေသီခြင်းကြားမှပင် တောက်ပဆဲ ရှိနေသေး၏။

"မှန်ပါအရှင်... ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ နန်စောရဲ့ဩဇာအာဏာဟာ မဲခေါင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်ဒေသကိုသာမက သံလွင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်အထိ ပျံ့နှံ့သက်ရောက်နေပါတယ်။ ထိုမျှသာမက ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသကိုပါ ဆက်လက်သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ပြီး အနောက်မြောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ မျိုးနွယ်စုတွေကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အာဏာစက်အောက် ဝင်ရောက်ခိုလှုံခဲ့ကြပါတယ်"

ဘုရင်ယီမိုယွန်က မုတ်ဆိတ်ကို အသာအယာသပ်၍ ခေါင်းညိတ်သည်။

ထိုသို့ နန်စောတို့၏ ဩဇာအာဏာ ပျံ့နှံ့သက်ရောက်ခြင်း၊ နယ်မြေဒေသ ကျယ်ဝန်းခြင်းတို့ကို ပြောပြနေသော်လည်း အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟော၏အသံနှင့် အမူအရာမှာ ဂုဏ်ယူမောက်မာဝင့်ကြားခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ပကတိ ငြိမ်သက်အေးဆေးမှု အပြည့်ရှိနေ၏။

အမတ်ချုပ်ကြီး ဆက်ပြောသည်...

"အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ဘိုးတော်၊ ကော်လော်ဖဲ(င့်)မင်းတရားကြီးဟာ စစ်အင်အားကြီးမားစွာနဲ့ ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသတစ်ဝိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့တဲ့ နယ်မြေဟာ ကုန်းတွင်းပိုင်းမှာ တည်ရှိနေတဲ့ မြို့နိုင်ငံတစ်ခုနဲ့ ဆက်စပ်နေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမြို့နိုင်ငံမှာ အလွန်တရာ ယဉ်ကျေးမှု ကြီးကျယ်ထွန်းကားပြီး ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို လိုလားကြတဲ့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သောလူမျိုးများ နေထိုင်ကြပါတယ်။ သူတို့ကတော့ ပျူလူမျိုးများဖြစ်ပြီး၊ သူတို့နိုင်ငံတော်ကလည်း ပျူနိုင်ငံတော်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပျူဒေသဟာ မြေနိမ့်လွင်ပြင် အရပ်ဒေသဖြစ်ပါတယ်"

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟောစကားစကို ခေတ္တရပ်နားပြီး တစ်စုံတစ်ခု ဆက်ပြောမည်အပြုတွင် အခြေအနေက ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားလေသည်။

ဘုရင်ခန်းမဆောင် တံခါးဝတွင် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဗိုလ်တစ်ယောက် ဝင်လာပြီး တံခါးခုံမှာပင် ဝပ်ဆင်းလျက်...

"တုရိုက်စစ်သူကြီး ကျူးမင်ချုန် ရောက်ရှိ..."

တပ်ဗိုလ်၏စကားအဆုံးမသတ်လိုက်ရချေ။

ကျူးမင်ချုန်က တပ်ဗိုလ်အား တွန်းထိုးဖယ်ရှားပြီး ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ခြေလှမ်းကြွကြီးများဖြင့် ဝင်လာ၏။ ဘုရင် ယီမိုယွန်နှင့် အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟော(၂)ယောက်မှအပ ကျန်အမတ်များ အစောင့်စစ်သည်များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ ကျူးမင်ချုန်သည် နောက်ပါလေးယောက်ရှေ့မှ

ခြေသုံးလှမ်းစာ ကျူးလျက် ကော်ဇောခင်းထားသည့် လမ်းအတိုင်း ဘုရင်ထံသို့ ဦးတည်လျှောက်လာသည်။ သံကြိုးနန်းခတ်ကြွသေးအင်္ကျီ၊ မောက်မို့သော ကြေးနီရင်အုပ်ဖုံး၊ ခုံးကြွသော ပခုံးအုပ်တို့ကြားမှ ဓားပြားအရှည် ဓားအိမ်ကောက်ကြီးက ထိုးထွက်နေသည်။ ပခုံးနှစ်ဖက်ထိပ်ကိုလွန်လျက် ရင်အုံတွင် ချိတ်တွယ်ထားသော နီနီရဲရဲ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကလည်း နောက်ကျောဖက်တွင် ဖားဖားလွှားလွှား လှုပ်ယမ်းလျက် နန်းရင်ပြင်တစ်လျှောက် တရွတ်ဆွဲလျှောက်တိုက်ပါလာသည်။ ကျူမင်ချန် လျှောက်လာခဲ့သည့် ကော်ဇောပြင်တစ်ခုလုံးမှာ ဝတ်ရုံမှ တစ်စက်စက်ကျသော ဆီးနှင်းရည်များဖြင့် ရွဲစိုကုန်သည်။

ကျူမင်ချန်က ဘုရင်ယီမိုယွန် ထိုင်နေရာ ထိုင်ခုံလှေကားထစ်များအတိုင်း နင်းတက်ဖြတ်သန်းကာ ဘုရင်နှင့်အနီးဆုံးနေရာရောက်မှ တုံ့ရပ်လိုက်၏။ ခြေတစ်ဖက်က အနိမ့်လှေကားထစ်ပေါ် စွေစွေရပ်ကာ ကျန်တစ်ဖက်က အမြင့်လှေကားထစ်ပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။ ဘုရင်တစ်ပါးရှေ့မှောက်တွင် မနေသင့်သော အနေအထားပင်။

ဘုရင့်မျက်နှာကို စူးစူးကြည့်လျက် ကျူမင်ချန်ပြော၏။

"ဒီလောက် ဆိုးရွားတဲ့ရာသီဥတုကြားမှာ ဒီနန်းတော်၊ ဒီနေရာထိအရောက် ကျုပ် ခရီးပြင်းနှင်ခဲ့ရတယ်။ အင်မတန်ကို စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ အခြေအနေပဲ"

ယီမိုယွန်က အေးဆေးစွာ တုံ့ပြန်သည်။

"သင်ပြောစရာရှိတာ ပြောပါ။ စစ်သူကြီး ကျူမင်ချန်"

တုရိုက်စစ်သူကြီးက တွဲရရွဲကျနေသော ဝတ်ရုံကြီးကို ယာလက်ဖြင့် နောက်ဖက်သို့ ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။ ခါးစည်းပြား၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ဓားကောက်အရိုးအိမ်က အတိုင်းသား ထွက်ပြုလာသည်။ သူ၏ဓားကောက်ရှည်ကြီးကို မြင်သာအောင် ထိုသို့တမင်ပြုမူလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

"ပြောစရာရှိတာဟုတ်လား ယီမိုယွန်၊ ဒီလ ဒီရက်ဟာ စကားပြောနေရမယ့် အချိန်လား၊ ထုံးစံနဲ့အညီ ဆက်ပို့ရမယ့် အခွန်ကို ဆက်ပို့ရမယ့် အချိန်မဟုတ်လား"

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟွေထံမှ အသံထွက်လာ၏။

"အခွန်အတုတ်ဆက်မယ့်အဖွဲ့ကို ယမန်နေ့ကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့ လွှတ်လိုက်ပြီးပြီ ဖြစ်တယ်။ နှင်းမုန်တိုင်းကြောင့် သူတို့ခရီးဖင့်ပြီး မရောက်လာတာဖြစ်လိမ့်မယ်"

ကျူမင်ချန်က အမတ်ချုပ်ကြီးရှိရာသို့ စူးစူး တစ်ချက်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် အေးစက်ပြက်ရယ် အပြုံးဖြင့်...

"ကျုပ် နန်စောဘုရင်ကို စကားပြောနေခြင်းဖြစ်တယ်။ တရုတ်အနွယ်ဝင် အမတ်ချုပ် အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး"

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟွေက ထူးခြားတုန်လှုပ်မှုကို မပြသော်လည်း အခြားအမတ်စစ်သည်များ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြသည်။ ထိုအခြေအနေကို ဖြန့်လျက်အကြည့်တစ်ချက်တည်းဖြင့် မြင်လိုက်သော ကျူမင်ချန်က ဓားရိုးပေါ်သို့ လက်တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေကြသည့် အမတ်စစ်သည်များ၏ မျက်နှာတစ်ခုချင်းစီကို အစေ့အငကြည့်ကာ...

"နောင်ဆိုရင် ရာသီဥတု ဆိုးလို့ဆိုတဲ့ အခြေအနေကိုပါ ကြိုတင်တွက်ဆပြီး အခွန်အတုတ် ရောက်ရမယ့်နေ့ အတိအကျရောက်ပါစေ။ ဒါပဲ လာကြဟေ့... ငါ့လူများ..."

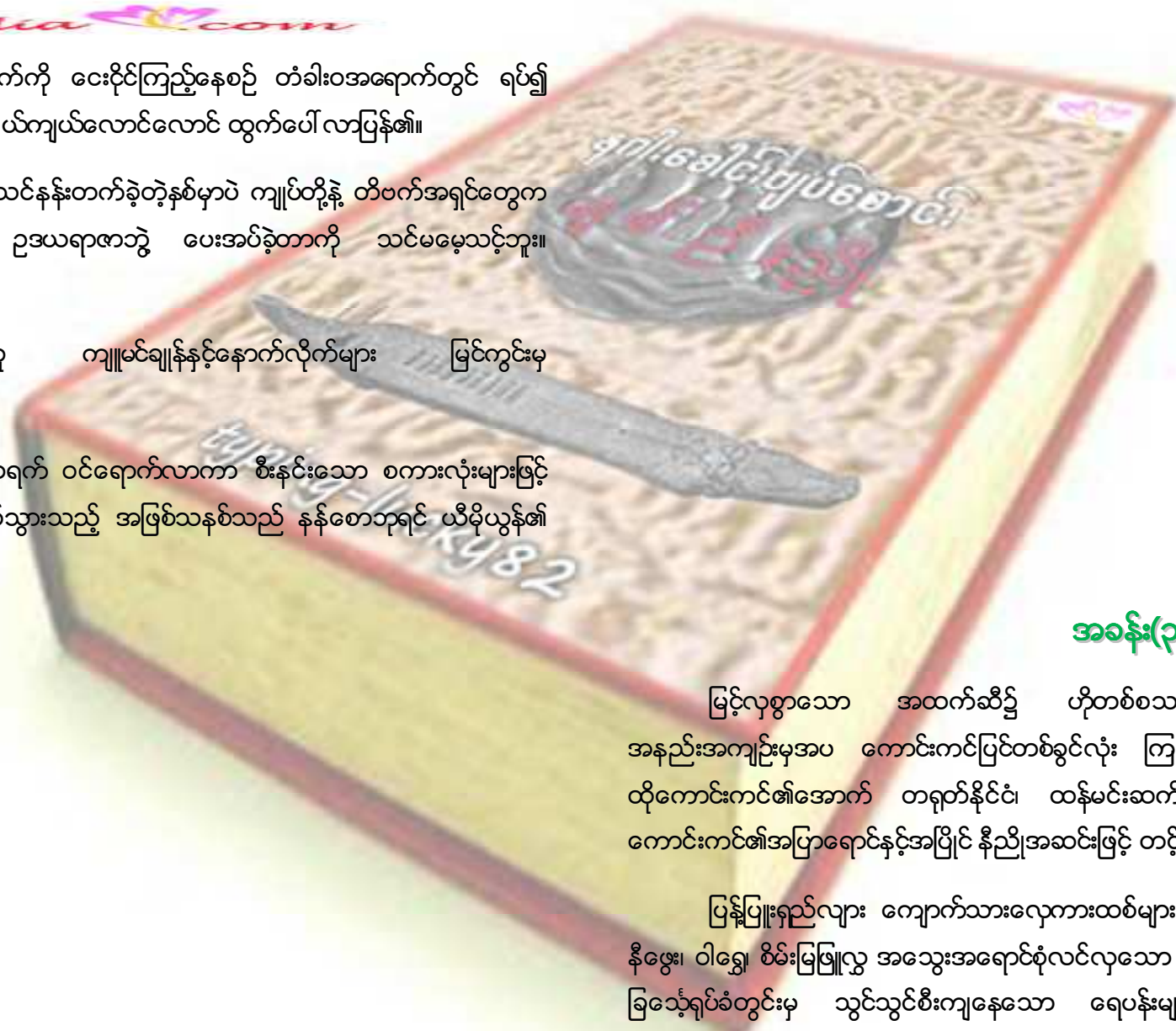
ဦးညွတ်ခြင်း၊ နှုတ်ဆက်ခြင်း စကားတစ်လုံးမျှမဆိုဘဲ ကျူမင်ချန်လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူ့လူ လေးယောက်ကလည်း အမတ်စစ်သည်များကို မထီမဲ့မြင် မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ကာ နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ ကျူမင်ချန်ရပ်သွားခဲ့သော ဘုရင့်ခြေတော်ရင်းမှ ကော်ဇောပေါ်တွင်ကား နှင်းရည်များဖြင့် စွတ်စိုသွားသော အကွက်ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟောက ထိုရေကွက်ကို ငေးငိုင်ကြည့်နေစဉ် တံခါးဝအရောက်တွင် ရပ်၍ ပြန်လှည့်ပြောလိုက်သော ကျူမင်ချွန်၏အသံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

"ယီမိုယွန် နန်စောထီးနန်းအရှင်အဖြစ် သင်နန်းတက်ခဲ့တဲ့နှစ်မှာပဲ ကျုပ်တို့နဲ့ တိဗက်အရှင်တွေက သင့်ကို နေထွက်ဘုရင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ ဥဒယရာဇာဘွဲ့ ပေးအပ်ခဲ့တာကို သင်မမေ့သင့်ဘူး။ အမြဲသတိရနေပါ။"

ကျယ်လောင်သော အသံနှင့်အတူ ကျူမင်ချွန်နှင့်နောက်လိုက်များ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

မုန်တိုင်းတစ်ချက်မွေ့လိုက်သလို ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာကာ စီးနင်းသော စကားလုံးများဖြင့် ဖော်ကားသွားပြီးနောက် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည့် အဖြစ်သနစ်သည် နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်၏ ရင်ထဲကို စူးစူးနစ်နစ် ဝင်ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

အခန်း(၃)

မြင့်လှစွာသော အထက်ဆီ၌ ဟိုတစ်စသည်တစ်စ တွေ့နေရသည့် တိမ်ဆုပ်တိမ်ခဲ အနည်းအကျဉ်းမှအပ ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခွင်လုံး ကြည်လင်ရွန်းမြဲလျှက် ရှိလေသည်။ ပြာလဲ့သော ထိုကောင်းကင်၏အောက် တရုတ်နိုင်ငံ၊ ထန်မင်းဆက်ဧကရာဇ် တဲကျူန်၏ နန်းတော်ကြီးမှာလည်း ကောင်းကင်၏အပြာရောင်နှင့်အပြိုင် နီညိုအဆင်းဖြင့် တင့်တယ်နေ၏။

ပြန်ပြူးရှည်လျား ကျောက်သားလှေကားထစ်များ၊ ဝဲယာလက်ရန်းအဆင့်ဆင့်မှ ခြင်္သေ့ရုပ်တုများ၊ နီဖွေး၊ ဝါရွှေ၊ စိမ်းမြဖြူလွှ အသွေးအရောင်စုံလင်လှသော ကျောက်ပန်းအိုးကြီးများထဲမှ ပန်းချီပန်းနွယ်များ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံတွင်းမှ သွင်သွင်စီးကျနေသော ရေပန်းများ၊ အောက်ခြေရောင်စုံ ကျောက်တုံးများကို နောက်ခံပြုထားသော ကြည်လင်သည့် ရေကန်ငယ်များ၊ ဟိုအဝေးဆင်ခြေလျှော

တောင်ကုန်းငယ်များအပြည့် စိုက်ပျိုးထားသည့် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းများ၊ ထိုမြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းများထက်၌ အကြောင့်ကြ အပူပင်ကင်းစွာ သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသည့် ဥဒေါင်းများ စသည်တို့ဖြင့် နန်းတော်ကြီး၏ ဝဲယာထက်အောက်ဝန်းကျင်မှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ်အတိနှင့် ပြည့်စုံနေသည်။

ကျောက်ဖြူသား လှေကားထစ်များစွာတို့၏ အထက်ဆီ၌ ဧကရာဇ်တဲကျူန်၏ ညီလာခံခန်းမဆောင်ကြီးက မြင့်မြင့်မားမား၊ ကုန်ကြီးစွာ တည်ရှိနေသည်။ ခြူးပန်းခြူးကွက် ကနတ်ခတ်များဖြင့် အဆန်းတကြယ် စီရင်ထားသည့် အပြင်လေသာဆောင်ကို လွန်သောအခါ ဗဟိုနန်းမဆောင်သို့ပေါက်သည့် ဝရန်တာလမ်းက ဆီးကြိုနေသည်။ ဝရန်တာလမ်းတစ်လျှောက် ဝဲယာတို့၌ ပန်းပွားတပ် လှံရှည်ကိုင်ရဲမက်များ နေရာယူထားကြသည်။ ဝရန်တာမှ စကြိုလမ်းဆုံးသောအခါ ခန်းမဆောင်၏ အပြင်ရံတံခါးချပ်ကြီးကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ အပြင်ရံတံခါးချပ်ကြီးရှေ့တွင် အမှုထမ်းနေကြသည့် တံခါးစောင့်ရဲမက်နှစ်ယောက်ကား ထွားကြိုင်းလှသော ဧရာမစစ်သည်ကြီးများ ဖြစ်လေသည်။

စစ်သူကြီးဝေကောင်သည် အခြံအရံအစေခံမပါဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် စကြိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပြီးနောက် အပြင်ရံတံခါးမကြီးရှေ့တွင် ခြေစုံရပ်လိုက်သည်။

အစောင့်လူထွားရဲမက်ကြီးနှစ်ယောက်က ကြက်ခြေခတ်ကိုင်စွဲထားသော လှံရှည်ကြီးနှစ်ချောင်းကို တညီတညာတည်း ရှပ်သိမ်းပေးလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် တံခါးချပ်ကြီး၏လက်ကိုင်ကို တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ဆွဲယူကာ ဖွင့်ပေးကြသည်။ ဝေကောင် အထဲသို့ ဆက်ဝင်သွားသည်။ အပြင်ရံတံခါးမှသည် ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်စာ ဆက်လျှောက်သွားသောအခါ အတွင်းတံခါးမှန်သို့ ရောက်သည်။ အတွင်းတံခါးမှန်ရှေ့မှာလည်း အပြင်ရံတံခါးစောင့် လူထွားကြီးများနှင့်မခြားသော ရဲမက်နှစ်ဦး စောင့်ကြပ်နေကြပြန်သည်။

ကြက်ခြေခတ်လှံရှည်ကြီးနှစ်ချောင်းကို ရှပ်သိမ်းလျှက် တံခါးကို ဖွင့်ပေးကြသည်။ ရဲမက်တစ်ယောက်က တံခါးချပ်ဖွင့်ပေးရုံသာမက အသံဝါကြီးဖြင့် ကြေညာလိုက်သည်။

"စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်း ဘုရင်ခံ စစ်သူကြီး ဝေကောင်"

တံခါးစောင့်၏ အသံဝါကြီးက အတွင်းနန်းဆောင်ထဲသို့ ပဲ့တင်ရိုက်ပျံ့လွင့်သွားသည်။

ဝေကောင်သည် တံခါးဝမှာပင် နူးတုပ်ပျပ်ပုပ်လျှက် အနေအထားဖြင့် နန်းဆောင်၏ အတွင်းဘက် သလွန်ပေါ်တွင် စံမြန်းနေသော ဧကရာဇ် တဲကျူန်ကို ခစားလိုက်သည်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အဝါရောင်ဖဲယပ်တောင်ကို ဖြည်းညင်းစွာခတ်ရင်း ဧကရာဇ်မင်းက ဝေကောင်၏ ဂါရဝအမှုကို အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် အသာအယာခေါင်းညိတ်သည်။ ဝေကောင်နေရာမှထ၍ အတွင်းသို့ ဆက်ဝင်သွားသည်။ ဝဲယာထိုင်ခုံများတွင် အသင့်နေရာယူနှင့်ပြီး ဘုရင်ခံများ၊ မှူးမတ်များ၊ ဗိုလ်များက မိမိတို့ရှေ့မှ ဝေကောင်ဖြတ်သွားလေတိုင်း မသိမသာ ခေါင်းညွတ်၍ အရိုအသေပေးကြသည်။

ဘုရင်ခံဝေကောင်သည် ဧကရာဇ်မင်းထိုင်နေသည့် စင်မြင့်၏ အောက်ဆုံး လှေကားထစ်ရှေ့အရောက်တွင် ထပ်မံ နူးတုပ်ပျပ်ပုပ်လျှက် ဧကရာဇ်မင်းအား အရိုအသေပြု ခစားပြန်သည်။ ထို့နောက်မှ သူ့အတွက် သတ်မှတ်ထားရှိသော ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လေသည်။

ဧကရာဇ် တဲကျူန်က ညီလာခံဆွေးနွေးမှုကို စတင်လိုက်သည်။

"ဝေကောင် စစ်သူကြီး... သင့်ရဲ့ အမြော်အမြင်ကြီးမှု၊ သစ္စာစောင့်သိကျိုးနွံမှုတို့ကို အကြောင်းခံပြီး သင့်ကို မူလစစ်သူကြီးရာထူးအပြင် စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဘုရင်ခံအဖြစ် ခန့်ထားချီးမြှောက်လိုက်တာကို အားလုံးက ဝမ်းသာဂုဏ်ယူကြတယ်"

ဝေကောင်က တည်ငြိမ်စွာ ပြန်ပြောသည်။

"အသက်ထက်ဆုံး ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သိပါမယ် အရှင်မင်းကြီး"

"စီချမ်အနောက်ပိုင်း ဘုရင်ခံအဖြစ် သင်အမှုထမ်းခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နဲ့တကွ ချန်အန်းနေပြည်တော် ညီလာခံမှာ သင် တင်ပြဆွေးနွေးစရာရှိတယ်လို့ လျှောက်ထားလွှာပါးခဲ့တယ်။ ယခု သင်ပြောစရာရှိတာ ပြောနိုင်ပြီ ဝေကောင်"

ဧကရာဇ်၏ ခွင့်ပြုချက်ရရှိသည်နှင့် ဝေကောင် ထိုင်ရာမှ ရပ်လိုက်တယ်...

"ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်မင်းနဲ့တကွ ချန်အန်းနေပြည်တော် ညီလာခံသို့ စုရုံးရောက်ရှိနေကြတဲ့ ဘုရင်ခံများ၊ အမတ်ကြီးများ၊ စစ်သူကြီးများ အားလုံးကို အရိုအသေပြုပါတယ်"

ဘုရင်ခံဝတ်စုံ အဆောင်အယောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း စစ်သူကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေသည့် ဝေကောင်၏အသံမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားနေသည်။

"ကျွန်ုပ် စီချမ်နယ်အနောက်ပိုင်းဘုရင်ခံအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့တာဟာ ယနေ့ပါနဲ့ဆိုရင် (၁) လနဲ့ ရက် (၂၀) ရက်ရှိပါပြီ။ ဒီကာလအတွင်း ကျွန်ုပ်ဟာ အနောက်တောင်ဘက် နယ်ခြားဒေသတွေဆီကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ခရီးထွက်ပြီး လေ့လာစုံစမ်းခဲ့ပါတယ်"

အနောက်တောင်ဘက်နယ်ခြားဒေသဟူသော စကားလုံးကြောင့် အားလုံး စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်သွားကြသည်။

"အားလုံး သိထားကြပြီဖြစ်တဲ့အတိုင်း တရုတ် -နန်စော -တိဗက်နယ်ခြားဒေသ၊ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသမှာ မျိုးနွယ်စုများ နေထိုင်ကြပါတယ်။ အဲဒီမျိုးနွယ်စုတွေထဲမှာ လူဦးရေအများဆုံးက နာနီလို့သူတို့ကိုယ်သူတို့ ခေါ်ဝေါ်ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့က မောင်စောင်လို့ ခေါ်တဲ့ မျိုးနွယ်စုဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယ

လူဦးရေအများဆုံးက တိုင် လူမျိုးနွယ်စုဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်များနဲ့ ကျွန်ုပ် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံနိုင်ခဲ့ပါတယ်"

ဝေကောင်က ဧကရာဇ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဧကရာဇ်က ဆက်ပြောရန် ခွင့်ပေးသောအခါပွယ်ဖြင့် ခေါင်းဆက်ပြလိုက်သည်။

"နာနီနဲ့တိုင် မျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်တို့ဆီက အတိအကျသိခဲ့ရတဲ့ သတင်းကတော့ နန်စောဘုရင် ဥဒယရာဇာဘွဲ့ခံ ယီမိုယွန်ဟာ တုရိုက်နဲ့တိဗက်တို့ရဲ့ အနိုင်ကျင့်မှု၊ ညှဉ်းပန်းမှုများကြောင့် အလွန်အမင်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေပြီး ဘုရင်တစ်ပါးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာပါ ညှိုးနွမ်းသလို ခံစားနေရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဖြစ်ပါတယ်"

ဝေကောင်၏ တင်ပြဆွေးနွေးမှုက အရေးကြီးလာပြီဖြစ်သောကြောင့် ဧကရာဇ် တဲကျူန်သည် ခတ်ဆဲ ယပ်တောင်ဝါကြီးကို သိမ်းလိုက်ပြီး ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ အနည်းငယ်ကိုင်ညွှတ်၍ နားစွင့်နေသည်။

"ဒီနေရာမှာ နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်ရဲ့ အခြေအနေကို ပြောပါရစေ။ ယီမိုယွန်ရဲ့အဘိုး လက်ထက်ကတည်းက နန်စောတို့ဟာ မဲခေါင်မြစ်ညာဒေသကို သိမ်းပိုက်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါတင်မက သံလွင်မြစ်ညာအနောက်ဘက်အထိ ဩဇာပျံ့နှံ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဒေသက အာချန်မျိုးနွယ်စုများကို အောင်မြင်ပြီးနောက်မှာ ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသဘက်ကို ဆက်လက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ရာမှာ တုရိုက်နဲ့တိဗက်စစ်တပ်များရဲ့ အကူအညီကို ရခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် နန်စောဘုရင်အပေါ်မှာ တုရိုက်တို့ဟာ ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးတယ်ဆိုပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးက လက်ခံခဲ့ကြပါတယ်"

"ဘုရင်ခံ ဝေကောင်"

ဧကရာဇ် တဲကျူန်ထံမှ အမိန့်အာဏာသံပါသော အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝေကောင်က လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ညွှန်ရှေ့တွင် ဆုပ်လျှက် ခစားလိုက်၏။

"ယခင်ယခင် အဖြစ်သနစ်များကို ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိပြီးဖြစ်တယ်။ ယခုမျက်မှောက် အခြေအနေကိုသာ ပြောစမ်း"

"ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး၊ ယီမိုယွန် နန်းတက်လာပြီးနောက်မှာတော့ တုရိုက်တွေဟာ သူ့ဘိုးတော်လက်ထက်ကလို မဟုတ်တော့ဘဲ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အနိုင်ကျင့်ဆက်ဆံလာခဲ့ပါတယ်။ အခွန်အတုတ် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဆက်စေပါတယ်။ နန်စော၊ တုရိုက်၊ တိဗက်နယ်ခြားဒေသမှာရှိတဲ့ သေနင်္ဂယူဟာအရ အရေးပါတဲ့စခန်းတွေကို အတင်းသိမ်းယူပြီး တပ်ဖွဲ့တွေ ချထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီတပ်တွေနဲ့ ပူးတွဲပြီး နယ်ခြားဒေသကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့လည်း နန်စောစစ်တပ်များကို စေလွှတ်ခိုင်းပါတယ်"

"ဒါကို နန်စောအရှင် ယီမိုယွန်က လိုက်လျောသတဲ့လား"

အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ အမေးစကားသံပေါ်လာသည်။

ဝေကောင်က တလေးတစား ဖြေ၏။

"တုရိုက်နဲ့ တိဗက်တို့ဟာ အုပ်ချုပ်ရေးပညာမှာ မကျွမ်းကျင်ပေမယ့် စစ်အင်အား အလုံးအရင်းနဲ့ ဝင်ရောက်ထိုးဖောက်ခြင်း၊ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ လုယက်သတ်ဖြတ်ခြင်းအလုပ်တွေမှာတော့ ပြောင်မြောက်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တုရိုက်စစ်တပ်ကြီးတွေထဲမှာ မွန်ဂိုစစ်သားတွေ အများအပြားကို အမှုထမ်းခိုင်းထားပါတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ တုရိုက်တွေဟာ မဟာဒေသကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ခြိမ်းခြောက်နေသူများ ဖြစ်နေပြီပေါ့"

ဧကရာဇ် တဲကျွန်က ရင်ခေါင်းသံဖြင့် ပြောသည်။

"အဲဒီအတိုင်း အတိအကျပါပဲ အရှင်မင်းကြီး။ ဒါ့အပြင် နောက်တစ်ချက် အရေးကြီးတဲ့အချက်က ဟိုးရှေးယခင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပထမဧကရာဇ် ရှိဟုအန်တီ လက်ထက်မှာ တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ မြောက်ပိုင်းကို ထိုးဖောက်ကျူးကျော်လာတဲ့ တုရိုက်တို့ကို တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်ခဲ့တာကို ယခုအထိ သူတို့ အခဲမကြေကြသေးပါဘူး။ သူတို့ဟာ သွေးဆာပြီး အာယာတကြီးသူများဖြစ်ပါတယ်"

"ဝေကောင် သင့်ဆွေးနွေးတင်ပြချက်ကို အနှစ်ချုပ်လိုက်တော့"

ဧကရာဇ်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး... တုရိုက်တွေဟာ မွန်ဂိုစစ်သည်များနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ စစ်အင်အားကို အသုံးပြုပြီး မဟာဒေသကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ခြိမ်းခြောက်နေပါတယ်။ နယ်ခြားဒေသနဲ့ မြစ်ညာဒေသတစ်ဝှမ်းက မျိုးနွယ်စုတွေကို ထိန်းချုပ်ထားပါတယ်။ နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်ဟာ တုရိုက်တွေကို မနှစ်မြို့ပေမယ့် အားချင်းမမျှလို့ မာန်ချနေတရပါတယ်"

"ဒီအခြေအနေတွေပေါ်မှာ သင် ဘာကောက်ချက်ဆွဲချင်သလဲ"

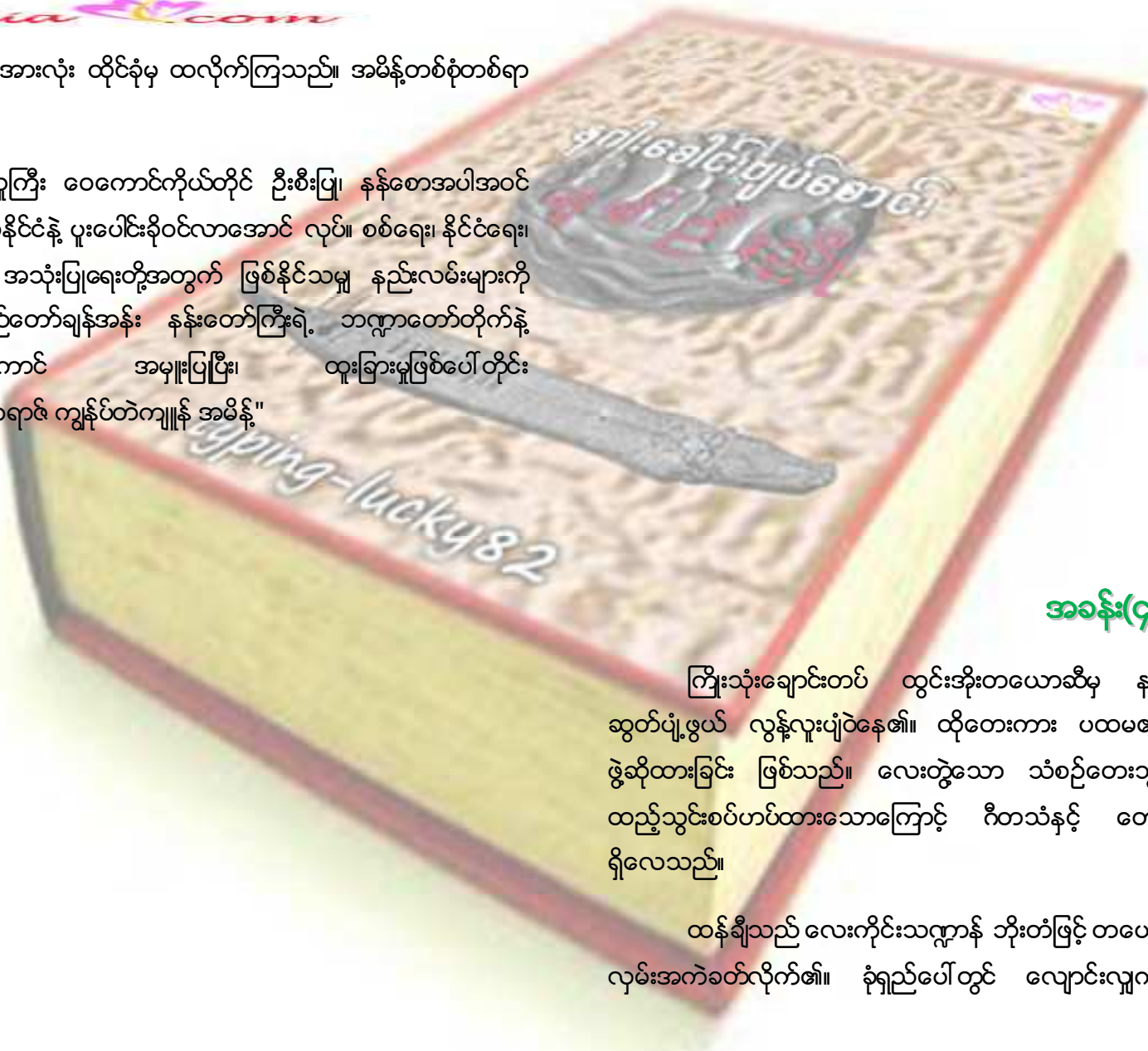
"နန်စောအပါအဝင် အခြားဒေသများ မျိုးနွယ်စုများကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက် ပါဝင်လာအောင် ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ ပူးပေါင်းခိုင်းလာအောင် ဆင့်ခေါ်သိမ်းသွင်းသင့်ပါတယ်။ ဒါမှသာ တုရိုက် -မွန်ဂို -တိဗက်အင်အား လျော့ပါးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်"

ညီလာခံတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွား၏။ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးအရေးအရာများအားလုံး အကျိုးဝင်နေသော ဤအဆိုပြုချက်သည် စင်စစ်မူ အလွန်ကြီးကျယ်လှသော အရေးကိစ္စဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် ရှေးရှေးယခင်ကတည်းက တရုတ်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းဒေသများသို့ ကျူးကျော်ခဲ့ဖူးသည့် တုရိုက် -မွန်ဂို အန္တရာယ်မှာ ထပ်မံဖြစ်ပေါ်ဖို့လည်း အလားအလာ ရှိနေပေသည်။

ဧကရာဇ် တဲကျူန့် မတ်တပ်ရပ်လိုက်၏။ အားလုံး ထိုင်ခုံမှ ထလိုက်ကြသည်။ အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ ချမှတ်တော့မည့် အမှုအရာဖြစ်သည်။

"စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဘုရင်ခံ၊ စစ်သူကြီး ဝေကောင်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြု၊ နန်စောအပါအဝင် မျိုးနွယ်စုများ၊ ဒေသများကို ထန်မင်းဆက် တရုတ်နိုင်ငံနဲ့ ပူးပေါင်းခိုဝင်လာအောင် လုပ်။ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ သံတမန်ရေး၊ သူလျှိုအထောက်တော်တပ်ဖွဲ့များ အသုံးပြုရေးတို့အတွက် ဖြစ်နိုင်သမျှ နည်းလမ်းများကို အသုံးပြု၊ လိုအပ်တဲ့ကိစ္စအဝဝအတွက် နေပြည်တော်ချန်အန်း နန်းတော်ကြီးရဲ့ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်နဲ့ ဆက်သွယ်ထုတ်ယူသုံးစွဲ၊ စစ်သူကြီးဝေကောင် အမှူးပြုပြီး ထူးခြားမှုဖြစ်ပေါ်တိုင်း မှန်မှန်သတင်းကြားလျှောက်... ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ် ကျွန်ုပ်တဲကျူန့် အမိန့်"

"ကောင်းလုပါပြီ အရှင်ဧကရာဇ်မင်းကြီး"

အခန်း(၄)

ကြီးသုံးချောင်းတပ် ထွင်းအိုးတယောဆီမှ နန်းတွင်းဂန္ထဝင်တေးတစ်ပုဒ်၏ ဂီတသံစဉ်သည် ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် လွန်လူးပျံ့ဝဲနေ၏။ ထိုတေးကား ပထမဧကရာဇ် ရှိဟုအန်တီ၏ ဘုန်းစွမ်းအာနုဘော်ကို ဖွဲ့ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လေးတွဲသော သံစဉ်တေးသွားပေါ်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် စာသားများဖြင့် ထည့်သွင်းစပ်ဟပ်ထားသောကြောင့် ဂီတသံနှင့် တေးဆိုသံတို့သည် ထူးခြားစွာ ပေါင်းစပ်လျှက် ရှိလေသည်။

ထန်ချီသည် လေးကိုင်းသဏ္ဍာန် ဘိုးတံဖြင့် တယောကိုထိုး၍ တေးဆိုရင်း ဦးရီးတော် ဝေကောင်ကို လှမ်းအကဲခတ်လိုက်၏။ ခုံရှည်ပေါ်တွင် လျောင်းလျှက် အနေအထားဖြင့် ရှိနေသော ဦးရီးတော်

mmcybermedia.com
ဝေကောင်၏မျက်လုံးများမှာ ရီဝေနေပြီး မမြင်တတ်သောကြည့်ခြင်းဖြင့် အဝေး၏အဝေးဆီသို့ ငေးမျှော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လေးကိုင်းသဏ္ဍာန်ဘိုးတံကို တယောကြီးများပေါ်မှ ဖယ်ရှား၍ ထောင်လျှက်သား ကိုင်ထားသော တယောကိုလည်း စင်းစင်းလဲချလိုက်၏။

"ထန်ချီ၊ တေးမဆုံးသေးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်ပစ်လိုက်တာလဲ"

"နားဆင်သူမဲ့တဲ့ တယောကို ထိုးနေတဲ့ ဂီတဆရာ ပြက်ရယ်အပြန်ရတဲ့ ဂီတဆရာ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး ဦးရီးတော်"

"မင်းတယောသံနဲ့ တေးဆိုသံကို ငါနားထောင်နေပါတယ် ထန်ချီ"

"နားထောင်နေတယ် ဟုတ်လား၊ ဦးရီးတော်၊ မမှန်စကားဆိုပြီ။ ဦးရီးတော် မျက်လုံးတွေက ဘယ်ဆီမှန်းမသိ ကြည့်နေတယ်။ မမြင်သော ကြည့်ခြင်းတွေနဲ့ ငေးမျှော်နေတယ်။ တယောသံနဲ့တေးသံကို နားဆင်တဲ့ ပရိသတ်တစ်ယောက်မှာ အဲဒီလိုအမူအရာမျိုး မရှိဘူး"

စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး မဟုတ်သော်လည်း မကျေနပ်သည့်အမူအရာနှင့် ပွင့်လင်းသောစကားလုံးများကို ထုတ်ပြောပြောဆိုနေသည့် တူတော်မောင်အား ဝေကောင်ကြည့်၍ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

တူဖြစ်သူ ထန်ချီ၊ သူ့ဖခင်မှာ သူလသားအရွယ်ကတည်းက စစ်မြေပြင်တွင် ကျဆုံးခဲ့သည်။ ဖတဆိုးသားအဖြစ် အရွယ်မရောက်ခင်မှာပင် သူ၏မိခင်၊ မိမိ၏အစ်မမှာလည်း တိမ်းပါးခဲ့ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ထန်ချီကို မိမိပင် အမိ၊ မိမိပင် အဖအရာနေကာ စောင့်ရှောက်မွေးမြူခဲ့ရ၏။ မိမိ၏တပ်တွင် စစ်သည်ရဲမက်ကလေးဘဝမှသည် ဗိုလ်အဆင့်အထိ အမှုထမ်းနေသူ ထန်ချီသည် ဂီတအနုပညာမှာလည်း ပါရမီပါလာခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့အကျွမ်းကျင်ဆုံးမှာ ကြိုးသုံးချောင်းတပ် ထွင်းအိုးတယော

တူရိယာဖြစ်၏။ လုလင်ပျို ထန်ချီသည် သူ့ဖခင်သွေး၊ မိမိ၏သွေးပါသော စစ်သည်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သလို အနုပညာရှင်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။

လွဲလျောင်းနေရာမှ ခြေချလျက် ထိုင်လိုက်သည်။ ထန်ချီကို ငေးကြည့်ရင်း ဝေကောင် ယုံယုံပြုံးလိုက်မိ၏။

"ဦးရီးတော် ဘာပြုံးတာလဲ"

"ဪ... မင်း ငါ့ကို ပြောပုံဆိုပုံ သဘောကျလို့ပါ"

"ကျွန်တော်ကတော့ ဦးရီးတော်ကို သဘောမကျဘူး"

"ဟင်... ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်"

"ဦးရီးတော်ဟာ စစ်သူကြီးဝေကောင် ဘဝတုန်းက ရဲတင်းပွင့်လင်းတယ်။ စစ်တိုက်စရာရှိတိုက်၊ ရှေးဟောင်း ဂန္ထဝင်တေးကြီးတွေကို နားထောင်စရာရှိ နားထောင်၊ အဲ အရက်သောက်စရာရှိသောက် သိပ်ကောင်းတယ်။ အခု ဦးရီးတော်ဟာ အရင်ကဦးရီးတော် မဟုတ်တော့ဘူး"

"ငါက ဘာလိုဦးရီးတော်ဖြစ်နေလို့လဲ ထန်ချီ"

"စီချမ်အနောက်ဘက်ဒေသ ဘုရင်ခံအဖြစ် ချန်အန်းနေပြည်တော်သွား၊ ဧကရာဇ်မင်းနဲ့တွေ့ပြီး ပြန်လာကတည်းက ဦးရီးတော်ဟာ"

"အင်း ပြောစမ်း ထန်ချီ"

"ငေးငေးဝိုင်ဝိုင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် တုံ့တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့"

စကားလုံးသုံးပုံ သဘောကျလှသဖြင့် ဝေကောင် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မိတော့သည်။
အရယ်ပြီးဆုံးတော့မှ...

"မင်းပြောတာမှန်တယ် ထန်ချီ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါပြောပြမယ်၊ အဲ ပြောစရာရှိတာ မပြောခင် မင်းတယောသံနဲ့ တေးဆိုသံကို အာရုံမထားမိဘဲ စိတ်တွေ လွင့်နေတာကို ငါတောင်းပန်ပါတယ်"

"စိတ်တွေလွင့်နေတယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ထန်ချီ။ ငါ့အာရုံဟာ တခြားကို ရောက်နေတယ်"

"ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲ ဦးရီးတော်"

ထန်ချီ၏ သုန်သုန်မှုန်မှုန် အသွင်နေရာတွင် အံ့ဩခြင်း၊ စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ သိလိုခြင်းများ ရောက်လာ၏။

"ငါ့စိတ်တွေ နန်စောဘုရင် ယိမိုယွန်ဆီ ရောက်နေတယ်"

"ဪ..."

ဧကရာဇ် တဲကျူနီထံမှအပြန်တွင် အကျိုးအကြောင်းအားလုံးကို ဦးရီးတော် ဝေကောင် ပြောပြထားသဖြင့် အစုံအလင် သိထားပြီးဖြစ်သော ထန်ချီ သဘောပေါက်နားလည်သွားသည်။

"ဧကရာဇ်မင်းရဲ့ အမိန့်အရ နယ်ခြားဒေသ၊ နာခီမျိုးနွယ်စုရဲ့ အကြီးအမှူး စောနာရီကို ငါ နန်စောနိုင်ငံထဲ သူလျှိုအဖြစ် စေလွှတ်ခဲ့တယ်။ ယိမိုယွန်ဟာ အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟွေရဲ့ သင်ကြားပေးမှုကြောင့် တရုတ်စာပေ ကောင်းစွာ တတ်မြောက်ထားသူပဲ။ သူလျှိုနဲ့အတူ ပေးလိုက်တဲ့စာကို သူကောင်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်ပေါက်တယ်"

"နန်စောဘုရင်က ဘယ်လိုတုံ့ပြန်သလဲ ဦးရီးတော်"

"ဘယ်လိုမှ မတုံ့ပြန်လိုက်ဘူး ထန်ချီ။ အဲဒါကြောင့် ခက်နေတာပေါ့"

"နာခီခေါင်းဆောင် စောနာရီကိုလည်း နန်စောအရှင်က သူ့မှာ ဘာမှပြန်ကြားစရာ မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူဟာ တုရိုက်နဲ့မွန်ဂိုတို့ရဲ့ ဩဇာအာဏာကို မတော်လှန်ရဲဘူး"

"သူလျှိုနဲ့ ပေးလိုက်တဲ့စာထဲမှာ ဘာရေးထားသလဲ"

"တုရိုက် -မွန်ဂိုတို့ရဲ့ ဖိနှိပ်မှုကို တွန်းလှန်ဖို့၊ နန်စောရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာပိုပြီး ကြီးကျယ်လာစေဖို့ ပဏာမ အကြံ၊ ဆွေးနွေးကြရအောင် ဧကရာဇ် တဲကျူနီဆီကို သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်ပါလို့ ဖိတ်ခေါ်တောင်းဆိုထားတယ်"

"အခု ဘယ်လောက်ကြာသွားပြီလဲ ဦးရီးတော်"

"သုံးလရှိပြီ၊ ဘာမှ တုံ့ပြန်မှု မရှိဘူး"

ထန်ချီ ခုံပေါ်တွင် စောင်းလျှက်တင်ထားခဲ့သော အိုးတယော၏ ကြိုးများကို လက်ချောင်းများဖြင့် အမှတ်မထင် ခတ်လိုက်၏။ ထိုသို့ခတ်ရင်း ထန်ချီလည်း ဦးရီးတော်ထံမှ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာများကို ကူးစက်ခံစားရသည့်နှယ် ငေးငေးငိုင်ငိုင် ဖြစ်သွားသည်။

ထန်ချီ၏လက်ချောင်းများနှင့် တယောကြိုးတို့ ထိခတ်ရာမှ ပေါ်ထွက်လာသော ကြိုးသံ၊ တထံထံမှာ ဂီတသံစဉ်မဟုတ်သည့်အတွက် စူးစူးကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေ၏။ ရုတ်တရက် ထန်ချီသည် ကြိုးသုံးချောင်းကို အဆက်မပြတ် ခတ်လိုက်သည့်အသံများလည်း တုန်ခါထွက်ပေါ်လာသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ထန်ချီ"

"ကျွန်တော်အဖြေပြီ ဦးရီးတော်"

"ဘာအဖြေလဲ"

"အင်မတန်ခက်ခဲတဲ့ ရှေးဟောင်းဂန္ထဝင်တေးကြီးတွေကို ဂီတဆရာထံမှာ ကျွန်တော် သင်ယူတယ်။ တစ်ခါနဲ့မရဘူး။ နှစ်ခါနဲ့မရဘူး။ သုံးခါနဲ့မရဘူး။ အခေါက်ခေါက်အခါခါပဲ။ လက်လျှော့လိုက်ဖို့ ကျွန်တော် ကြိမ်ဖန်များစွာ စဉ်းစားတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီတေးချင်းကြီးတွေကို ရချင်လွန်းလို့ တီးချင်ဆိုချင်လွန်းလို့ ကျွန်တော်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားတယ်။ ခုနစ်ခေါက်၊ ရှစ်ခေါက်၊ ကိုးခေါက်၊ နောက်ဆုံး ဆယ်ခေါက်မြောက်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး တီးနိုင်ဆိုနိုင်သွားတယ်... အဲဒါ"

"ငါနားလည်ပြီ ထန်ချီ"

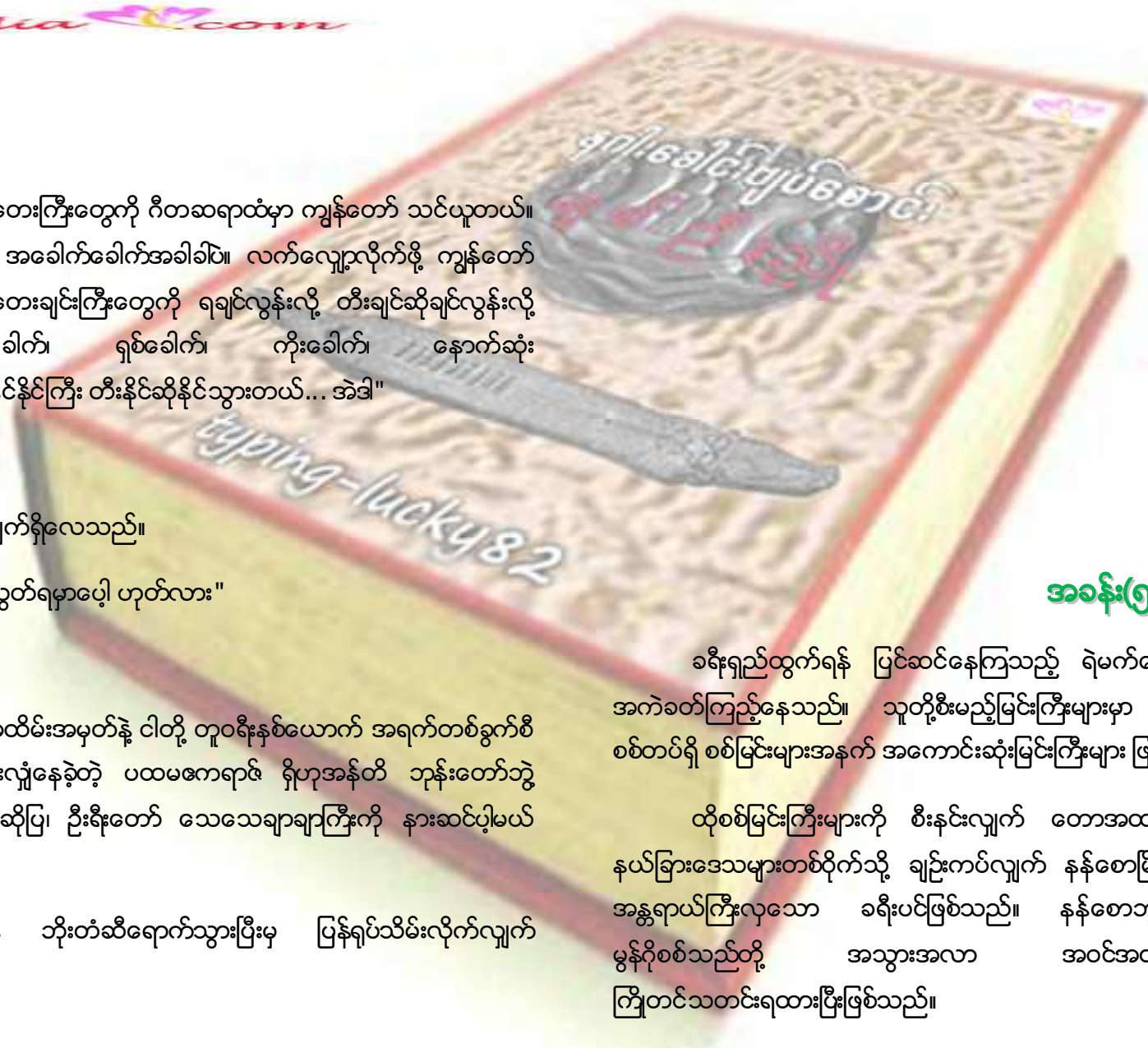
ဝေကောင်မှာ ဝမ်းမြောက်မှုဖြင့် တုန်ရီလျက်ရှိလေသည်။

"ဒီတစ်ခေါက်မရရင် နောက်တစ်ခေါက်လွတ်ရမှာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဒါပေါ့ ဦးရီးတော်ရယ်"

"ကိုင်း... ငါ့တူ ထန်ချီ၊ ကျေးဇူးတင်တဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ငါတို့ တူဝရီးနှစ်ယောက် အရက်တစ်ခွက်စီ သောက်ကြမယ်။ ပြီးတော့ စောစောက ငါနားလှုံနေခဲ့တဲ့ ပထမဇကရာဇ် ရှိဟုအန်တီ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ တေးချင်းကြီးကို အသေအချာ တယောထိုးပြ ဆိုပြ၊ ဦးရီးတော် သေသေချာချာကြီးကို နားဆင်ပျံမယ် ဟုတ်လား"

ထန်ချီ၏လက်က လေးကိုင်းသဏ္ဍာန် ဘိုးတံဆိရောက်သွားပြီးမှ ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်လျက် အရက်တကောင်းဆီသို့ ရွှေ့သွားလေသည်။

အခန်း(၅)

ခရီးရှည်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည့် ရဲမက်လေးယောက်တို့ကို ဝေကောင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။ သူတို့စီးမည့်မြင်းကြီးများမှာ ဝေကောင်အုပ်ချုပ်သော စီချွမ်အနောက်ပိုင်း စစ်တပ်ရှိ စစ်မြင်းများအနက် အကောင်းဆုံးမြင်းကြီးများ ဖြစ်၏။

ထိုစစ်မြင်းကြီးများကို စီးနင်းလျက် တောအထပ်ထပ် တောင်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ နယ်ခြားဒေသများတစ်ဝိုက်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် နန်စောမြို့တော်အထိ အရောက်သွားရမည့်ခရီးမှာလည်း အန္တရာယ်ကြီးလှသော ခရီးပင်ဖြစ်သည်။ နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်၏နန်းတော်တွင် တုရိုက်နှင့် မွန်ဂိုစစ်သည်တို့ အသွားအလာ အဝင်အထွက်များနေကြောင်းကိုလည်း ဝေကောင် ကြိုတင်သတင်းရထားပြီးဖြစ်သည်။

အသက်ကို လောင်းကြေးထပ်၍ စွန့်စားရမည်ဖြစ်သော ထိုအန္တရာယ်ခရီးကို နှင်ကြမည့် ရဲမက်လေးယောက်တို့မှာလည်း ဝေကောင်၏တပ်များအနက်မှ လက်ရွေးစင်ရဲမက်များဖြစ်သည်။ ထို့ထက်မူ လေးယောက်အဖွဲ့ကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်သည့် ဝမ် သည် စွမ်းရည်အထက်မြက်ဆုံး စစ်သည်တော်ဖြစ်သည်။

ဝမ် က သူ့လူများ၏ ချပ်ဝတ်တန်ဆာများကို ဦးစွာစစ်ဆေးကာ လိုအပ်သည်များကို ထပ်မံ တပ်ဆင်စေသည်။ ထို့နောက် ကိုင်စွဲသည့်ဓား၊ လှံ၊ လေးမြားတို့ကို စစ်ဆေးသည်။ ထို့နောက် ရိက္ခာများနှင့်တကွ ခရီးကြမ်းတွင် လိုအပ်မည်ဖြစ်သော ကြိုး၊ ပုဆိန်၊ မီးခတ်စသည်များကို စစ်ဆေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ မြင်းကြီးများ၏ ကြံ့ခိုင်မှုနှင့် မြင်းက များကို စစ်ဆေးသည်။

ဝမ် ၏စေ့စပ်ပုံကိုကြည့်ရင်း ဘုရင်ခံ ဝေကောင် ကျေနပ်နေ၏။ အနီးတွင်ရှိနေသော တူတော်မောင် ထန်ချီကို လှည့်ပြောလိုက်သည်။

"ဝမ် ကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ငါရွေးလိုက်တာ အရွေးမမှန်ဘူးလား ထန်ချီ"

"ဦးရီးတော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်ပဲလေ"

"ထန်ချီ မင်းပြောတဲ့ စကားလုံးတိုင်းက ဘယ်တော့မှ တိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘူး။ အမြဲတမ်း တစ်ဆင့်ခံအဓိပ္ပာယ်နဲ့ အနုပညာဆန်နေတယ်"

"ကျွန်တော်ကလည်း အနုပညာရှင် ဂီတသမားကိုး ဦးရီးတော်ရဲ့"

တူဝရီးနှစ်ယောက်စကားပြောနေရာသို့ ဝမ် ရောက်လာသည်။

စစ်သည်တို့၏ အရိုအသေပြခြင်းဖြင့် ဝမ် က ဦးညွတ်ပြီး...

"ကျွန်တော်တို့ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ ဘုရင်ခံမင်း"

"နန်စောအရှင် ယီမိုယွန်ကို ပေးရမယ့် သဝဏ်လိပ်ကော ဝမ်"

"ကျွန်တော်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ချည်နှောင်ထားပါတယ်"

"အကယ်၍ အဲဒီသဝဏ်လိပ်ဟာ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ပျက်စီးပျောက်ဆုံးသွားမယ် ဆိုရင်ကော"

"ပျက်စီးပျောက်ဆုံးစရာ မရှိပါ ဘုရင်ခံမင်း၊ ဒါပေမယ့် အကယ်၍လို့ ဘုရင်ခံမင်းက စကားခြင်းချက် ထိုးတဲ့အတွက်..."

ဝမ် က မြေပြင်ပေါ်သို့ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘုရင်တစ်ပါးရှေ့မှောက်တွင် အခစားဝင်ရောက်သည့် သွင်ပြင်မျိုးဖြင့်...

"ထန်မင်းဆက် တရုတ်နိုင်ငံ ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်၏အမိန့်တော် သက်ရောက်ခြင်းခံလျက် ကျွန်ုပ် စီချွမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဒေသ ဘုရင်ခံ စစ်သူကြီးဝေကောင်က နန်စောအရှင်အား သဝဏ်လွှာ စေအပ်ပါသည်။ တုရိုက် -မွန်ဂိုနှင့် တိဗက်တို့ချုပ်ချယ်ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ရန်စစ်ကားခြင်းတို့ကြောင့် နန်စောအရှင် စိတ်နှလုံး မသာမယာရှိလျက် နန်စောပြည်ကြီးမှာလည်း လုံခြုံမှုကင်းမဲ့နေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ စုံစမ်းသိရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။ တရုတ်မှာကား ယဉ်ကျေးမှုကို အလေးပေးသည့်နိုင်ငံ ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကဲ့သို့ ရိုင်းပျဇော်ကားမည့်သူများ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဆက်သွယ်လျက် အာဏာစက်ယှဉ်တွဲကာ ရန်သူများကို ဖယ်ရှားမောင်းထုတ်နိုင်ရေးကို ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေးနိုင်ကြရန် နန်စောအရှင်ထံမှ သံအဖွဲ့ကို ထန်မင်းဆက် နေပြည်တော် ချန်အန်းသို့ စေလွှတ်စေလိုကြောင်း အကြောင်းကြားအပ်ပါသည်။

ဧကရာဇ် တဲကျူန်၏ အမိန့်အာဏာတော် သက်ရောက်မှုဖြင့် စစ်သူကြီးဝေကောင်

စီချွမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဒေသ ဘုရင်ခံ"

အထွေအပေါ့မရှိ ပြေပြစ်ရှင်းလင်းစွာ ရွတ်လိုက်သော အသံကြောင့် ထန်ချီမျက်ခုံးပင့်မိသွား၏။
ဝေကောင်မှာမူကား ကြီးမားကျယ်ပြန့်သောအပြုံးများဖြင့် ဒူးထောက်ထားသော ဝမ် ၏ပန်းကို
ကိုင်းယူဆွဲထူကာ...

"ဝမ် သဝဏ်လွှာတစ်စောင်လုံးကို မင်းအလွတ်ရထားတယ်။ စာလုံးတစ်လုံး၊ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်မလွဲဘူး။
တော်လိုက်တာ ငါ့လူရယ်"

ဟု အားပါးတရ ချီးကျူးလိုက်သည်။

"ငါအားလုံးကို ယုံကြည်စိတ်ချတယ်။ မင်းကိုယ်ခန္ဓာမှာ ပတ်ချည်ထားတဲ့ သဝဏ်လွှာ
ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပျောက်ပျက်နိုင်ဘူးဆိုတာ ငါယုံတယ်။ နတ်မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကောင်ကြောင့်
ပျက်ပြယ်သွားစေဦးတော့ သဝဏ်လွှာပါ အကြောင်းအရာကို မင်းနှုတ်ကာ အစအဆုံးရွတ်ပြီး
တိုက်ရိုက်လျှောက်တင်နိုင်တယ်ဆိုတာ ငါလက်တွေ့ကြားသိရပြီ။ ပထမအကြိမ် စောနာရီတို့အဖွဲ့ကို
စေလွှတ်ခဲ့စဉ်က မအောင်မြင်ခဲ့တာကို မင်းအဖွဲ့အလှည့်မှာ အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ ငါယုံကြည်တယ်။ ကိုင်း
ခရီးစကြပေတော့"

ဝမ် လှည့်ထွက်သွားမည်အပြုတွင် ထန်ချီက လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲထားရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ခဏလေး... ခဏလေး ဝမ်၊ ကျုပ်အံ့ဩနေတာ တစ်ချက် ကျုပ်တို့အတွက် တေးချင်းတစ်ပုဒ်ရဲ့
စာသားတွေကို အလွတ်သီဆိုနိုင်အောင် ကျက်ရမှတ်ရတာက အဲ... သံစဉ်တေးသွားတွေနဲ့ဆိုတော့
အလိုအလျောက် အလွတ်ရသွားတယ်။ အခု သံစဉ်မပါ၊ တေးသွားမပါ၊ အဖွဲ့အနွဲ့လည်း မပါတဲ့
သဝဏ်လွှာစာသားတွေကို ဝမ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အလွတ်ရအောင် လုပ်သလဲ၊ အဲဒါလေး သိချင်လို့"

ဝမ် ကပြုံးပြရင်း သူ့လက်မောင်းပေါ်ရှိ ထန်ချီ၏လက်ချောင်းများကို အသာအယာဖြည့်လျှက်
ဖြေလိုက်၏။

"ကျုပ်အတွက် သဝဏ်လွှာဆိုတာလည်း တေးချင်းတစ်ပုဒ်ပါပဲ"

ဝေကောင်ကို အရိုအသေပြုပြီး ဝမ် ထွက်သွားသည်။ မြင်းကိုယ်စီဇက်ကိုလျှက် စောင့်နေသော
သူ့လူများဆီရောက်သည့် ဝမ် အနီးသို့ ရောက်မလာခင် သူ၏မြင်းကြီးက သူ့ဆီချဉ်းကပ်လာကာ
ဘေးတိုက်ရပ်လျှက် အသင့်အနေအထားဖြစ်စေသည်။

ဝမ် မြင်းပေါ် သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်သည်။

မြင်းလေးငါးစီး တဟုန်ထိုး ကဆုန်စိုင်း...

ထွက်ပြုစနေခြည်အလင်းအောက် တစ်စတစ်စ သေးငယ်မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားသော
မြင်းလေးငါးစီးနှင့် ရဲမက်များကို မျက်စိတဆုံး ကြည့်ရင်း ထန်ချီရေရွတ်လိုက်လေသည်။

"အဲဒီ မြင်းခွာသံတွေကလည်း ဝမ် အတွက် ဂီတတူရိယာသံဖြစ်မှာပဲ"

ကျူမင်ချန်မှာ အားကြီးသော ဒေါသဖြင့် ရူးသွပ်ခမန်းဖြစ်နေသည်။ အမျက်ဒေါသကြောင့် သွေးရောင်လွှမ်းနေသည့် မျက်နှာပြင်ကြီးထဲမှ မျက်လုံးများမှာလည်း ပေါက်ထွက်မတတ် ပြူးကြောင်နေကြသည်။ စစ်သည်အားလုံး၏ စိတ်ထဲမှာလည်း ကျူမင်ချန် ဤသို့ သံနန်းခတ် လက်အိတ်စွပ် လက်ဖဝါး လက်ဖမိုးဖြင့် လွှဲရိုက်သွားသည်ကို ကျေးဇူးတင်နေကြ၏။ အကြောင်းမူ ထိုလက်ထဲတွင် ဓားကောက်(သို့မဟုတ်)ဓားမြှောင်တစ်ခုခုကို ကိုင်ဆောင်ထားသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျူမင်ချန်က ဓားကောက်(သို့မဟုတ်)ဓားမြှောင်ဖြင့် လည်မျိုကို ထိုးစိုက်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ရင်အုံဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ဆောင့်သွင်းလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ နေရာမှာပင် ဘုံးဘုံးလဲကျကာ မရှုမလှ သေပွဲဝင်ကြရမှာပင်၊ မိုးကြိုးလျှပ်စစ် ထိမှန်သောအရာမှန်သမျှ လောင်ကျွမ်းပျက်စီးရသကဲ့သို့ ကျူမင်ချန်၏ အမျက်ဒေါသ ပေါက်ကွဲမှုအောက် ရောက်ရပြီဆိုလျှင် အသက်ဆုံးရတတ်ကြောင်း တုရိုက်ရဲမက်များ သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဒေါသပြင်းလွန်းအားကြီးသဖြင့် ဓားကို ကျူမင်ချန် အသုံးပြုရန် မေ့နေသည်ထင်ရ၏။

အခန်း(၆)

ထိပ်ဆုံးတွင် တန်းစီထားသော ရဲမက်၏လက်ဝဲပါးပြင်ကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချသည်။ ထိုလက်ကို ပြန်မသိမ်းဘဲ ဒုတိယနေရာတွင် ရှိနေသူ၏ လက်ယာပါးပြင်ကို လက်ဖမိုးဖြင့် လက်ပြန်ရိုက်သည်။ လက်ကို ပြန်မသိမ်းဘဲ တတိယလူ၏ လက်ဝဲပါးပြင်ကို လက်ဖဝါးဖြင့်၊ စတုတ္ထလူ၏ လက်ယာပါးပြင်ကို လက်ဖမိုးဖြင့်၊ ပဉ္စမလူ လက်ဖဝါးဖြင့်၊ ဆဋ္ဌမလူ လက်ဖမိုးဖြင့်... တန်းစီနေကြသည့် တုရိုက်ရဲမက် ဆယ်ယောက်ကို ဤနည်းဖြင့် လက်ဖဝါး၊ လက်ဖမိုးအပြန်အလှန် အစဉ်အတိုင်း မနားစတမ်း ရိုက်ချသွားသည်။

တုရိုက်စစ်သူကြီး ကျူမင်ချန်၏လက်မှာ သေးမျှင်သော သံနန်းခတ်လက်အိတ်စွပ်ထားသည်ဖြစ်၍ အရိုက်ခံလိုက်ရသော တုရိုက်စစ်သည်များ၏ မျက်နှာပြင်မှာလည်း သွေးများ ရဲခနဲ စို့တက်သွား၏။ ထိုသွေးစများကို စစ်သည်တို့ မတို့မသုတ်ရဲချေ။

"ခွေးအတွေ့ ရူးနေတဲ့ခွေးတွေ ကိုယ့်နယ်ခြားကနေ နန်စောတွေဆီဝင်သွားတဲ့အကောင်တွေကို မင်းတို့တစ်ယောက်မှ မတွေ့လိုက်ကြဘူး။ ပြီးတော့ ပြန်ထွက်သွားကြတာလဲ မသိလိုက်ကြဘူး။ ဒါ တုရိုက်စစ်သည်တဲ့လား။ ခွေးအတွေ့၊ သိမ်းငှက်မျက်ကန်းနဲ့ ဝက်ဝံခြေကျိုးမတို့ စပ်ပြီးပေါက်တဲ့ ခွေးအ အရူးတွေ"

ကျူမင်ချန် ဒေါသထွက်ပြီဆိုလျှင် အယုတ္တအနတ္တ ဆဲဆိုတိုင်းထွာသည့် စကားလုံးများ ထွက်ပေါ်လာလေ့ရှိသည်။

ဘုရင်ခံဝေကောင်၏ ပထမအကြိမ်စေလွှတ်လိုက်သော နာခီအကြီးအကဲ စောနာရှိနှင့် သူလျှိုအဖွဲ့ နန်စောဘုရင်၏ နန်းတော်ထဲအထိ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ပြီး ဘေးမသီ ရန်မခ ပြန်ထွက်သွားနိုင်ခဲ့ကြသည့်အဖြစ်ကို ရည်ညွှန်းပြီး ကျူမင်ချန် ပေါက်ကွဲနေခြင်းဖြစ်၏။ နန်စောဘုရင်

ယီမိုယွန်ဘက်က မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်ဆက်သွယ်မှု မယူလိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ရဲမက်များ သက်သာရာရသွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

"ခွေးအ အရူးတွေ နားထောင်ကြစမ်း။ ဝေကောင်ဟာ ပထမအဖွဲ့နဲ့မရရင် ဒုတိယအဖွဲ့ လွှတ်ဦးမှာပဲ။ အဲဒီဒုတိယအဖွဲ့ ရောက်လာဦးမှာပဲ။ ဒီတစ်ခါတော့ သင်းတို့ သူလျှိုအဖွဲ့ နန်စောဒေသကို လီတစ်လီမှ ခြေမချနိုင်အောင် တားဆီးရမယ်။ အဝင်ကတည်းက သုတ်သင်ပစ်ရမယ်။ အေး... အဝင်မှာ လွတ်သွားတောင်မှ ပြန်အထွက်မှာ တစ်ယောက်မှ လွတ်မသွားစေရအောင် သတ်ပစ်။ နားလည်လား။ ဒီတစ်ခါ လွတ်ထွက်သွားရင်တော့ မင်းတို့ကို အရှင်လတ်လတ် ဝံပုလွေစာ ကျွေးပစ်မယ်"

ဝမ် ခေါင်းဆောင်သော ရဲမက်အဖွဲ့ နန်စောမြို့ရိုးတံတိုင်း၏ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ဝမ်၏ မျက်နှာပေါ်၌ စိုးရိမ်ခြင်းတစ်ဝက်၊ နှစ်သိမ့်ခြင်းတစ်ဝက် အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခု ရောယှက်နေသည်။ အရှင်သခင် ဘုရင်ခံ ဝေကောင် ပေးအပ်လိုက်သည့် တာဝန်အတိုင်း မိမိတို့ နန်စောအရှင် ယီမိုယွန် ရှေ့မှောက်အထိ ခက်ခက်ခဲခဲ ဝင်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ဝေကောင်၏ သဝဏ်ကို ယီမိုယွန်လက်ဝယ်အရောက် အပ်နှံဆက်သနိုင်ခဲ့ပြီလည်း ဖြစ်သည်။ နန်စောအရှင် သဝဏ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် ထိုသဝဏ်ကို စာသားများအတိုင်းလည်း ထပ်တူထပ်မျှ နှုတ်မှရွတ်ဆို ပြနိုင်ခဲ့သည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုမျှသာမက ဝမ်၏ တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ပြောကြားချက်ကြောင့် နန်စောအရှင်ထံမှ ယခုဆုံးဖြတ်မပေးနိုင်သေး၊ နောင်သော် အကြောင်းပြန်ကြားမည် ဟူသော တုံ့ပြန်စာလွှာကိုပင် ရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ပထမအဖွဲ့စေလွှတ်ခဲ့စဉ်ကထက် တစ်ဆင့်တိုးတက်လာသော ရလဒ်ပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝမ်ခေါင်းဆောင်သော ဒုတိယအသုတ်သည် ပထမအသုတ်ထက် ပို၍အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

သို့သော် နန်းတော်ဆောင်မှ ပြန်ထွက်ခါနီး၌ အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟေ အနီးရောက်လာပြီး ပြောလိုက်သောစကားတစ်ခွန်းကြောင့် ဝမ် စိတ်ပူသွားခဲ့သည်။

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟေက ပြောခဲ့သည်။

"လူကလေးတို့... သတိနဲ့သွားပါ။ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ဆီက လျှို့ဝှက်အဖွဲ့တွေ နန်စောအရှင်ဆီကို စေလွှတ်နေကြောင်း တုရိုက်တွေ သတင်းရထားတယ်။ တုရိုက်တွေက တောတောင်ရေမြေကို အလွန်ကျွမ်းကျင်တဲ့အပြင် တိုက်ရည်ခိုက်ရည် အင်မတန် အစွမ်းထက်ကြတယ်"

သူ့လူများကို အနီးကြားဆုံးသတိဖြင့် လှုပ်ရှားကြရန် ဝမ် က မှာကြားထား၏။

"မင်းတို့ရဲ့ တိုက်ရည်ခိုက်ရန်ဟာ တုရိုက်တွေထက် သာလွန်တယ်လို့ ငါယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနယ်ခြားဒေသဟာ ငါတို့အတွက် နယ်စိမ်းဖြစ်တယ်။ ရန်သူတွေအတွက်ကတော့ ကျွမ်းကျင်ပြီးသား နယ်မြေဖြစ်တယ်။ သူတို့က ငါတို့ကို တောတောင်ရေမြေ ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်နိုင်တယ်။ နားမျက်စိနဲ့ စစ်သည်တော်ကောင်းတို့ရဲ့ အာရုံကို မပြတ်နိုးကြားနေပါစေ"

တစ်နေ့နှင့်တစ်ည လွန်မြောက်ခဲ့၏။ မည်သည့်အန္တရာယ်မျှ မကြုံခဲ့ကြ။ ဒုတိယနေ့၏ အရက်ပျိုးစတွင်မူ အနံ့ခံကောင်းသော မြင်းငါးစီးစလုံး နားရွက်တစွင့်စွင့် နှာတမူတ်မူတ် ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝမ် ၏အမိန့်ပေးချက်အရ ရဲမက်တစ်ဦး ရန်သူကို ထောက်လှမ်းရန် အနီးရှိသစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ပေါ် တက်သွားသည်။ မကြာမီ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်လိုက်သံကိုကြားရကာ ထိုရဲမက်သစ်ပင်အောက်သို့ ကစဉ့်ကလျား ကျလာသည်။ သူ့ရင်အုံတွင် မြားတံသုံးစင်း စိုက်ဝင်လျက်။

"နေရာယူ" ဟူသော ဝမ် ၏အမိန့်သံနှင့်အတူ ရဲမက်များနီးရာ သစ်ပင်ပင်စည်ကြီးများ နောက်ကွယ်တွင် ဖိကပ်ပုန်းအောင်းလိုက်ကြသည်။ တချို့အဖွဲ့ အသံများဖြင့် မြားတံများက သစ်ပင်ကြီးများဆီ ပြေးပျံ့စိုက်ဝင်လာကြ၏။ ချက်ချင်းလိုပင် ကမူအမြင့်ပိုင်း ချုံပုတ်များနောက်မှ တုရိုက်လေးသမားများ ဖြိုင်ဖြိုင်ထလာကြကာ အဆက်မပြတ်သော မြားတံများကို ပစ်လွှတ်ကြသည်။ ဝမ်

၏ရဲမက်တစ်ယောက်လည်မျိုသို့ မြားတံတစ်ချောင်း စိုက်ဝင်သည်။ ငါးယောက်အင်အားတွင် ဝမ် နှင့်အခြားနှစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။

တုရိုက်များက လေးမြားကို ဆက်အသုံးမပြုကြတော့ ဓားကောက်၊ ပုဆိန်ကိုင် စစ်သည်များ ဝမ်တို့ သုံးယောက်ရှိရာသို့ သုံးဘက်သုံးတန်မှ ပိတ်ဆို့ဝန်းရံကာ အပြင်းဆင်းလာကြ၏။ သားကောင်ကို ဝိုင်းအုံ့ကိုက်ခဲသည့် ဝံပုလွေအုပ်ကဲ့သို့သော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အနီးကပ်သတ်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။

ဓားသွားချင်း၊ ဓားသွားနှင့်ဒိုင်းလွှားချင်း ထိခတ်သည့် တချွင်ချွင်အသံများ တောစပ်တွင် မစဲတမ်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ အင်အားနှစ်ဆယ်ထက်မနည်းသော တုရိုက်များအားလုံး သရဲစီးနေသည် ထင်ရသည်။ အသံမျိုးစုံဖြင့် ကြွေးကြော်အော်ဟစ်နေကြရာ တစ်တောလုံး သိမ့်သိမ့်ညံ့သွားသည်။

ဝမ်၏ ရဲမက်တစ်ယောက်က တုရိုက်နှစ်ယောက်အား သုတ်သင်နိုင်ခဲ့ပြီး ကျောပြင်မှ ထုတ်ချင်းခတ်စွဲဝင်သော လှံရှည်တစ်စင်းဖြင့် အသက်ပျောက်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဝမ်ကိုယ်တိုင် တုရိုက်သုံးယောက်ကို ရင်ဆိုင်ထိုးခုတ် သုတ်သင်နိုင်ခဲ့သည်။ တတိယရန်သူကို ဓားဖြင့်ပိုင်းချရင်း ဝမ်အရှိန်လွန်သွားကာ ဆူးချုံများပေါ်မှတစ်ဆင့် ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လိမ့်ကျသွားသည်။ တုရိုက်များ၏မြင်ကွင်းတွင် ဝမ် ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး တစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်တော့သည့် ဝမ်၏တပည့်ဆီသို့ ဝိုင်းအုံ့သွားကြသည်။ သူ့ကံကြမ္မာမှာ မတွေးဝံ့စရာပင်။

တောင်စောင်းဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လိမ့်ဆင်းသွားသော ဝမ်မှာ ဆက်ကာဆက်ကာ ကျသွား၏။ သစ်ပင်များ၊ ဆူးချုံများ၊ ကျောက်တုံးများဖြင့် အကြိမ်များစွာ ထိုးဆောင့်သွားရင်း ကမ်းပါးယံတစ်ခု၏ထိပ်သို့ ရောက်သွားသည်။ ကမ်းပါးယံစွန်းရှိ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးနှင့် ဆောင့်မိပြီး ရပ်သွားသောကြောင့် ဝမ်သည် အောက်ဘက်ရှိ နက်လှစွာသော ချောက်ကြီးထဲသို့ ကျမသွားခြင်းဖြစ်၏။ ချောက်ကြီး၏အောက်ခြေတွင်ကား ရေစီးသန်သော မြစ်ကြီးတစ်စင်း။

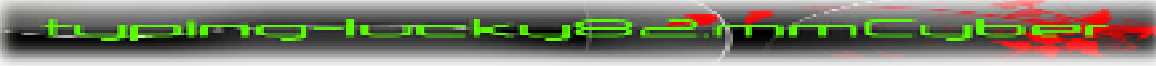
တစ်ယောက်ပျောက်သွားသည်ကို သိသွားပြီး တုရိုက်များသည် တောင်ကုန်း ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း တရစပ် ပြေးဆင်းလာကြသည်။ ကျောက်တုံးကြီးဘေးမှာ လဲနေသော ဝမ်ကို မြင်ကြသည်တွင် ရှေ့ဘက်၌ ချောက်ကမ်းပါးနှင့် မြစ်သာရှိတော့သည်ဟု သိလိုက်ကြပြီး ရှေ့ဆက်ဆင်းမလာကြတော့။ အမြင့်ပိုင်းတွင် နေရာယူကာ လေးညှို့တွင် မြားကိုယ်စီတပ်ဆင်လိုက်ကြ၏။

ဝမ်အတွက် အကာအကွယ်မရှိတော့ချေ။ ရထားသော ဒဏ်ရာများမှ သွေးထွက်လွန်ခြင်း၊ တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှော တစ်လျှောက် ပြုတ်ကျခဲ့ခြင်းများကြောင့် အဆမတန် မောဟိုက်နာကျင်နေကာ မြင်ကွင်းသည်လည်း ကောင်းစွာ မသဲကွဲတော့။ သို့သော် ဝေဝါးသော မြင်ကွင်းထဲတွင် တုရိုက်စစ်သည်များ မြားတပ်၍ လေးညှို့ငင်နေကြသည်ကို တွေ့နေရသည်။

ဝမ်ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းပင် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှ လိုမ့်ချလိုက်သည်။ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်ကာလပင် ရှိပေမည်။ ဝမ် လိုမ့်ချလိုက်ပြီးသည်နှင့် ကျောက်တုံးကြီး၏ အနီးတစ်ဝိုက်သို့ မြားတံများ ဝင်ရောက်ထိုးစိုက်ကြသည်။ အချို့မြားတံများက ကျောက်တုံးကြီးကို ထိမှန်ကာ ကျိုးပဲ့သွားကြသည်။

မြင့်မတ်နက်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးအတိုင်း အဟုန်ပြင်းစွာ ကျခဲ့သော ဝမ်သည် မြစ်ရေပြင်အောက်သို့ စုံးစုံးမြုပ်သွားလေသည်။

တုရိုက်လေးသည်တော်များက ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှနေ၍ မြစ်ထဲသို့ မြားတံများ ပစ်လွှတ်ကြသေးသည်။ သို့သော် ဝမ်ကို အရိပ်အယောင်မျှပင် မမြင်ကြရတော့ချေ။

ဘုရားတပည့်တော်၏ လက်အုပ်အစုံမှာ

ပွင့်အာရန် ငြင်းဆန်ကာ ဝဲယာနှစ်ဖက် အပ်လျှက်ယှဉ်ပူး

ကြာဖူးကြာငုံ လက်အုပ်ကြာပဒုံ ဖြစ်ခဲ့ရသည်သာ"

ငြိမ်ငြိမ်ကလေး တေးစာသားများအကြားတွင် တူရိယာသံက လွန်ကာလူးကာဖြင့် အလိုက်သင့် မျောပါလာသည်။ တေးချင်းနှင့်တူရိယာသံတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပူးကပ်လျက် အပြန်အလှန် ယှက်နွယ်နေကြသည်။ နှစ်ခုတစ်တွဲ စည်းသံကလည်း အလိုက်သင့် အချက်ကျ လွင်လွင်စာစာ မြည်လျက်ရှိသည်။ ခပ်ဖျော့ဖျော့ ထွန်းညှိထားသော ဆီမီးခွက်မှ မီးတောက်များကပင် တေးချင်းကို နားဆင်နေကြသယောင် ငြိမ်သက်စွာ ခိုးယှက်လျက်ရှိကြသည်။

အခန်း(၇)

"နေမင်း၏ရောင်ခြည် ပက်ဖြန်းသောအခါ
နေကြာပန်းတို့ ပွင့်အာကြရာ
လမင်း၏ရောင်ခြည် ပက်ဖြန်းသောအခါ
ကုမခြာကြာတို့ ပွင့်အာကြရာ
အိုအရှင်... ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံ ရှေ့မှောက်ရောက်သောအခါ

"လက်အုပ်ကြာပဒုံ
ဖူးငုံဆက်ကပ် အရှင်မြတ်၏
မေတ္တာကရုဏာတော်ဓာတ်ကြောင့်သာ
သီရိခေတ္တရာ မြို့တော်နာဂရာ
ဝပြောသာယာ ရှိရလေတော့တာ"
"ဝပြောသာယာ ရှိရလေတော့တာ... "

ဟူသော တေးချင်းအချုပ်ကို နှစ်ချက်နှစ်ချက် ဆက်၍ သီဆိုသည့် တူရိယာက ပထမတစ်ခါနှင့် ဒုတိယတစ်ခါကို မတူညီသော သံစဉ်တေးသွားဖြင့် အခုအခံ ပြုပေးပြီးနောက် လေးလေးငြိမ်းငြိမ်း အဆုံးသတ်သွားသည်။

မင်းသား သုနန္ဒက ရင်မှာပွေထားသော နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်းကို ဘေးရှိ ကတ္တီပါခင်း ဒေါက်ခုံပေါ်သို့ အသာအယာချလိုက်၏။ ဤတေးချင်းကို စာသားရော သံစဉ်တေးသွားပါ ပြီးမြောက်အောင် ကြိုးစားသီကုံးနေသည်မှာ သုံးရက်မျှပင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး ယခုအခါမှ စိတ်တိုင်းကျ အဆုံးသတ် အောင်မြင်သွားသည်။ သုနန္ဒ၏မျက်လုံးများမှာ တေးချင်းသစ် တစ်ပုဒ်ကို အောင်မြင်စွာ စပ်ဆိုပြီးစီးခဲ့သဖြင့် ပီတိအရည်လဲ့လျက် ရှိသည်။

မြို့ပြနိုင်ငံတည်ဆောက်ပြုပြင်ရေး၊ တင်းကြပ်စေ့စပ်သော အကာအကွယ်များ ချထားစီမံရေး အပါအဝင် ကြီးလေးများပြားလှသော ဘုရင့်သားတော် မြို့စားမင်းသားတစ်ပါး၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုများကို သုနန္ဒသည် တေးချင်းဖွဲ့ဆိုခြင်း၊ နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်းဖြင့် သံစဉ်တေးသွားရှာဖွေခြင်းဖြင့်သာ အပန်းဖြေတတ်သည်။

ယခုလို တေးချင်းသီဆိုတီးခတ်နေချိန်များမှာ သုနန္ဒသည် အခြွေအရံ အစောင့်အကြပ်မှန်သမျှကို အနားတွင် တစ်ယောက်မှ မရှိစေဘဲ နှစ်ခုတွဲ စည်းတီးပေးသူ တစ်ယောက်သာ ခေါ်ယူထားလေ့ရှိ၏။ တေးဂီတအသံမှအပ ဝန်းကျင်အလုံးသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိကာ နှစ်လိုဖွယ်အေးချမ်းမှု၏ အရသာကို ခံစားရင်း ခွန်အားသစ်များဖြင့် ပြန်လည်လန်းဆန်းလာသည်ဟု သုနန္ဒ ယုံကြည်ထားလေသည်။ ထို့ပြင် မိမိတေးချင်း စပ်ဆိုသီကုံးတီးခတ်နေချိန်တွင် မည်သူမျှ မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ အဆောင်ထဲသို့ မလာရဟုလည်း အမိန့်ထုတ်ထားသည်။

တေးချင်းကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်တီးရန် ဆိုရန် နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်းကို ခုံပေါ်မှ ပြန်ယူလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင်...

အဆောင်တော်တံခါး၌ ရဲမက်တစ်ဦးရောက်လာကာ နူးထောက်ခစားရင်း သံတော်ဦး တင်လိုက်သည့် အသံထွက်ပေါ်လာ၏။

"အခွင့်လွှတ်တော်မူပါအရှင်၊ မဟာသေနအမတ်ကြီး အမိန့်နဲ့ ကျွန်တော်မျိုးအစားဝင်ရပါတယ်"

ယခုလို အချိန်မျိုးတွင် မည်သူမျှမလာရ ဟူသောအမိန့်ကို ကျူးကျော်ရသဖြင့် ရဲမက်မှာ ထိတ်လန့်နေသည်။ သို့သော် မဟာသေနအမတ်ကြီးအမိန့်ဟုဆိုသောကြောင့် ရှေ့မှောက်ဝင်ရောက်ခွင့် ပြုလိုက်ရသည်။ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်တစ်စုံတစ်ခု မပေါ်ပေါက်ဘဲ အမတ်ကြီးကလည်း ဤသို့ စေလွှတ်မည် မဟုတ်ချေ။

"အလွန်ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အတွက် ညဉ့်ညီလာခံ ခန်းမဆောင်သို့ အရှင်ကြွချီလာရောက်ပေးတော်မူပါလို့... အမတ်ကြီးမဟာသေနက မေတ္တာရပ်ပါတယ် အရှင်"

ရင်ခွင်တွင် ပွေမည်ပြင်ထားသော နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်းကို ခုံပေါ်သို့ ပြန်တင်လိုက်ပြီး သုနန္ဒမင်းသား သလွန်မှ ထလိုက်သည်။

မျက်ဖြူစိုက်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ဖြည်းညင်းစွာ လှုပ်လျှက်ရှိသော ရင်အုံကြောင့်သာလျှင် ထိုသူသည် အသက်မဆုံးသေးကြောင်း သိသာသည်။

လဲကျနေသူ၏အသွင်အပြင်ကို အမြန်ဆုံး ကြည့်ရှုသုံးသပ်လျက် သုနန္ဒမင်းသား အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"သူမသေစေနဲ့ သူ့ကို ခုချက်ချင်း ကုသပေးလိုက်ကြ"

ရဲမက်များက ထိုသူကို စောင့်ကြမ်းပုခက်ဖြင့် တင်လျက် အပြင်သို့ ထုတ်ယူသွားကြသည်။ ထိုအခါမှပင် သုနန္ဒမင်းသားသည် အနီးဝန်းကျင်တွင် ရှိနေသူများကို သတိပြုမိလိုက်၏။ မဟာသေနအမတ်ကြီး၊ နန်းဆောင်အစောင့်တပ်ဗိုလ်၊ ထို့နောက် မြို့ရိုးကင်းတပ်ဗိုလ်။

မဟာသေနအမတ်ကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"ကင်းတပ်ဗိုလ် အရှင့်သားတော်ကို သံတော်ဦးတင်လိုက်"

ကင်းတပ်ဗိုလ်က အရိုအသေပြုပြီးနောက်...

"ကျွန်တော်မျိုး အမှုတော်ထမ်းကျတဲ့ မြောက်ဘက်ကင်းတပ် ကင်းလှည့်ရဲမက်များက အဲဒီလူကို တောထဲမှာ တွေ့လာခဲ့တာပါ အရှင့်သားတော်။ စတွေ့ကာတည်းက သူဟာ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်နဲ့ သတိမေ့နေတာပါ။ အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့အသွင်အပြင်ဖြစ်နေလို့ ရဲမက်တွေက ကျွန်တော်မျိုးဆီ ပွေ့ချီပြီး ခေါ်လာပါတယ်။ သူသတိရအောင် လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သတိရလာတော့ သူ့ကို စစ်မေးပါတယ်။ သူပြောတဲ့စကားတွေကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ နားမလည်ပါဘူး။ မြောက်ဘက်ဆီကိုလည်း ညွှန်ပြပါတယ်။ ခြေဟန်လက်ဟန် အမူအရာနဲ့ သူရှင်းပြပုံကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ ခန့်မှန်းကြည့်တော့ ရန်သူနဲ့တွေ့ပြီး အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရ ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ပုံရပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ မကြံတတ်တော့တာမို့ ဟောဒီက နန်းတော်စောင့် တပ်ဗိုလ်ဆီ ခေါ်ယူလာပြီး အမတ်ကြီးမဟာသေနထံ ဝင်ပြီးတော့ အရှင့်သားတော်ရှေ့မှောက်အရောက် ခေါ်လာကြောင်းပါ"

အကယ်ပင် အလွန်ထူးခြားသော အလွန်ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

နန်းရင်ပြင်ထက်တွင် ပက်လက်အနေထားဖြင့် လဲကျနေသူမှာ လူသေကောင်တစ်ခုနှင့်မခြား ရှိတော့သည်။ မျက်နှာ၊ လည်ပင်း၊ လက်၊ ခြေ၊ အသားအရေအဖြစ် မြင်နေရသမျှ နေရာတိုင်းမှာ ဒဏ်ရာအတိ၊ အချို့နေရာများတွင် သွေးစသွေးနုများ စို့နေဆဲ။ အချို့နေရာများတွင် သွေးစသွေးနုများခြောက်ကာ အညိုအမည်းစွဲလျက် ရှိသည်။ ပျူလူမျိုးတို့၏ဝတ်စုံနှင့် နည်းနည်းမျှမတူသော သူ၏အဝတ်အစားများမှာလည်း ပေါက်ကွဲစုတ်ပြတ်လျက် ရှိသဖြင့် မည်သည့်ဝတ်စုံမှန်း မသိနိုင်။

ဖြူလျှော်ဖျော့တော့နေသော အသားအရေမှာ သွေးတစ်စက်မှ ကိုယ်ခန္ဓာထဲတွင် မရှိတော့သည့်အလားပင် ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးများမှာ ပိတ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ပွင့်သည်လည်း မဟုတ်

သုနန္ဒအနည်းငယ်ကြာ စဉ်းစားသည်။ ထို့နောက်...

"မင်းတို့လုပ်တာ မှန်ပါတယ်။ ကဲ... ကိုယ့်တာဝန်ကျရာ ကိုယ်ပြန်ကြတော့"

ဗိုလ်နှစ်ယောက် ထွက်သွားကြသည်။ နှစ်ဦးတည်းကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါမှ အမတ်ကြီးမဟာသေနက တိုးတိတ်စွာ ပြောလိုက်၏။

"တရုတ်လူမျိုးတစ်ယောက်ပဲ အရှင့်သားတော်"

"ဟုတ်တယ် အမတ်ကြီး။ ကျွန်ုပ်လည်း ဒီအတိုင်း အကဲခတ်မိပါတယ်။ ဝေးလံခေါင်ဖျား ဒေသနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံက လူမျိုးခြားတစ်ယောက် ဒီပုံနဲ့ ရောက်လာတာဟာ ထူးဆန်းနေတယ်။ ရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့တယ်။ သူဟာ ရန်သူလား၊ သူလျှိုလား၊ ပုန်ကန်ထွက်ပြေးလာသူလား၊ ကျွန်ုပ်တို့ အမှန်အတိုင်း ထုတ်ဖော်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်"

"သူ့စကား ကိုယ့်စကား နားမလည်လေတော့"

"အမတ်ကြီးမဟာသေန နည်းလမ်းတစ်ခုရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခံတပ်မြို့နဲ့ နယ်ခြားချင်းဆက်နေတဲ့ နာခီမျိုးနွယ်စုတွေဆီ အကူအညီတောင်းခံရမယ်လေ"

အမတ်ကြီးမဟာသေနက သုနန္ဒမင်းသားကို လေးစားသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။ သုနန္ဒမင်းသားသည် ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ပက်ပင်းကြုံရလေတိုင်း တမဟုတ်ချင်း ထိုပြဿနာနှင့် သင့်တော်မည့် ဖြေရှင်းမှုကို ရှာဖွေကြံဆနိုင်သူဖြစ်လေသည်။

"နာခီမျိုးနွယ်စုဝင်တွေ တရုတ်စကားတတ်တာကို ကျွန်ုပ်မေ့နေတယ် အရှင့်သား"

"နာခီတွေရှိရာကို မြင်းစေကျော်တစ်ယောက် အမြန်လွှတ်ဖို့ စီစဉ်ပါ အမတ်ကြီး"

အခန်း(၈)

သေမင်း၏နှုတ်ခမ်းဝသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးမှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာသော မိမိ၏အဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိတိုင်း ဝမ်းသည် အိပ်မက်ဆိုးကြီးမှ နိုးထရသလို ခံစားမိနေ၏။

သုနန္ဒမင်းသား၊ အမတ်ကြီးမဟာသေန၊ အမတ်ကြီး နာကျကုဇတို့အမှူးပြုသော ပျူမှူးမတ် ဗိုလ်မင်းတို့စုံညီစွာ နန်းဆောင်အတွင်းတွင် ဝမ်းသည် သူကြံ့ခွဲရသမျှကို ဖွင့်ဟအစစ်ဆေးခံနေသည်။

"ကျွန်တော့်နာမည် ဝမ်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ တရုတ်လူမျိုးပါ။ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်မင်းရဲ သစ္စာတော်ခံ စီချွမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဒေသဘုရင်ခံ စစ်သူကြီးဝေကောင်ရဲ လက်ရုံးတပည့်ပါ။ ကျွန်တော် ဒီကိုရောက်လာတာခြင်းရဲ့အစကို ပြန်ပြောပွဲမယ်"

ဟု အစချီကာ...

ဝမ်က ဘုရင်ခံ၏တာဝန်ပေးချက်အရ နန်စောအရှင်ထံ သဝဏ်လွှာပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊ အပြန်ခရီးတွင် တုရိုက်များ၏ ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရကြောင်း၊ ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှ မြစ်ထဲသို့ ခုန်ချကာ မိမိကိုယ်လွတ်ရုန်းခဲ့ရကြောင်း၊ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ပုန်းလျှိုးခုန်ဆင်းခဲ့ရကြောင်း၊ နောက်ဆုံးတွင် မည်သည့်ဒေသမှန်း မသိတော့သည့် တောတွင်းတစ်နေရာ၌ မိမိသတိမေ့ လဲကျသွားခဲ့ရကြောင်း၊ သတိရလာသောအခါ မိမိတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသူများက မိမိတစ်ခါမှ မကြားဘူးသော စကားလုံးများဖြင့် စစ်မေးကြသည်ကို ကြုံရကြောင်း စသည်ဖြင့် အသေးစိတ် ရှင်းပြသည်။

ပျူသမားတော်တို့၏ ပြုစုကုသပေးမှုကြောင့် သေဘေးမှလွတ်မြောက်လာခဲ့သော်လည်း ဝမ်မှာ အားအင်ချည့်နေဆဲ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စကားကို နား၍ နား၍ ပြောနေရသည်။ ထိုသို့ ဆုတ်ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း ပြောဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင် နာခံစကားပြန်အတွက် ဘာသာပြန်ရန် အဆင်ပြေသွားသည်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ပျူမှူးမတ်ဗိုလ်ပါအားလုံး ဝမ်၏စကားများကို စိတ်အားထက်သန်စွာ နားထောင်ကြသည်။ အမတ်ကြီးမဟာသေနက ဝမ်နှင့်နာခံစကားပြန်တို့၏ မျက်လုံးများကို တစ်ချိန်လုံး စူးစိုက်အကဲခတ်နေသည်။ ဝမ်၏ အစစ်ခံချက် ပြီးဆုံးသောအခါ မဟာသေနက သုနန္ဒမင်းသားအနီးသို့ ကပ်ခါ တီးတိုးပြောလိုက်၏။

"တရုတ်လူမျိုး ဝမ်ရော နာခံစကားပြန်ပါ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုပြန်ဆိုပေးနေကြတယ်။ အဲဒါ လုံးဝ မှန်ကန်စိတ်ချရကြောင်း သူတို့မျက်လုံးတွေက ပြနေကြတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက မိမိလည်း ထိုအတိုင်း သဘောချင်းညီကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် ဝမ်ကို မေးသည်။

"နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်က ပြန်ကြားလိုက်တဲ့ သဝဏ် ဘယ်မှာလဲ"

ဝမ်၏ ဖျော့တော့သော မျက်နှာမှာ ပို၍ဖြူဆွတ်သွားသည် ထင်ရ၏။

"မြစ်ရေစီးထဲမှာ မျောပါခဲ့ရင်းနဲ့ အဲဒီသဝဏ်ဟာ ပျက်စီးနစ်မြုပ်သွားခဲ့ပါတယ် အရှင့်သားတော်။ ကျွန်တော်မရအရ ဆယ်ယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်အသက်တောင် ကိုယ်အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေလို့ လက်လျှော့ခဲ့ရပါတယ်။ နန်စောဘုရင်ရဲ့ ဒီပြန်စာသဝဏ်လွှာဟာ ဘုရင်ခံဝေကောင်ပေးလိုက်တဲ့ တာဝန်ကို ကျွန်တော်ကျေပွန်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အထောက်အထားပါ။ အဲဒီအထောက်အထားကို ကျွန်တော် ဘုရင်ခံထံ ပြန်မပြောနိုင်တော့ပါဘူး"

ဝမ်၏အသံမှာ အလွန်အမင်း ထိခိုက်ကြေကွဲနေသည်။ ထိုမျှသာမက ထိုသို့ပြောပြီးသည်နှင့် ရှေ့သို့ ဝိုက်ကျသွားကာ သတိပြန်လစ်သွားလေသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက လက်ကို မြှောက်ပြလျက်...

"ကောင်းပြီလေ။ အခုနေမှတော့ ဝမ်ရဲ့ကျန်းမာရေးဟာ အသက်မသေနိုင်တော့ဘူးလို့ ဆိုလောက်ရုံမျှသာ ရှိသေးတယ်။ ပကတိလူကောင်းဖြစ်မလာသေးဘူး။ ဆေးဝါးကုသမှုခံယူဖို့၊ အနားယူဖို့ လိုအပ်တဲ့အစာအာဟာရဖြည့်တင်းဖို့ လိုနေသေးတယ်။ လိုအပ်တာတွေ အကုန်လုပ်ပေးလိုက်ကြ။ ဒီနေ့အဖို့ ဝမ်အတွက် တော်သင့်ပြီ"

ဝမ်နှင့်နာခံစကားပြန်တို့ကို ခေါ်ဆောင်သွားပြီးနောက် သုနန္ဒသည် အမတ်ကြီးမဟာသေန၊ အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇအပါအဝင် မှူးမတ်ဗိုလ်မင်းများအား အရေးပေါ်ညီလာခံ ဆက်ထိုင်ကြရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"တရုတ်လူမျိုး ဝမ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိမိထင်မြင်ယူဆချက်ကို စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောပြနိုင်တယ်" ဟုလည်း အစချီလိုက်သည်။

အမတ်တစ်ဦးက စပြောသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးကတော့ ဒီတရုတ်လူမျိုးကို မယုံကြည်နိုင်ပါဘူး အရှင့်သားတော်။ သူဟာ နန်စော သို့မဟုတ် တုရိုက်သူလျှိုဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သံသယရှိနေပါတယ်"

"ဘာကြောင့်လဲ"

"သူပြောသလို တရုတ်နိုင်ငံကလာ၊ နန်စောဘုရင်ထံ ဝင်တွေ့ အဲဒီကအပြန်မှာ တုရိုက်တွေ့ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကိုခံရပြီး ကိုယ်လွတ်ရုန်းလွတ်မြောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ လုပ်ကြံဇာတ်လမ်း ဆန်လွန်းပါတယ်။ ပြီးတော့ သူဖြတ်သန်းထွက်ခွာခဲ့တဲ့ခရီးဟာ အလွန်အလွန် ဝေးကွာလွန်းလှပါတယ်"

"အင်း နောက်တစ်ယောက် ပြောစမ်းပါဦး"

ဗိုလ်မင်းတစ်ယောက်က ပြောသည်။

"သူဟာ တရုတ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နန်စောပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တုရိုက်ပဲဖြစ်ဖြစ် သေချာတာကတော့ သူဟာ ကျွန်တော်မျိုးတို့လို ပျူလူမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ပျူလူမျိုးမဟုတ်သူ တစ်ဦးကို ကျွန်တော်မျိုး ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်နိုင်ပါဘူး"

ဗိုလ်မင်း၏စကားကို ထောက်ခံကြသည့်အသံများ ပေါ်လာသည်။

အမတ်ကြီးမဟာသေန မတ်တပ်ထရပ်လိုက်သဖြင့် အသံများ တိတ်သွား၏။

"အားလုံးနားထောင်ကြပါ။ အဖြစ်သနစ်တစ်ခု၊ ပြဿနာတစ်ခုကို ချဉ်းကပ်သုံးသပ် အကဲဖြတ်တဲ့နေရာမှာ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့အမြင်၊ ပြင်းထန်တဲ့ ခံစားချက်ကို အခြေခံရင် လွဲမှားသွားတတ်တယ်။

အမှားနည်းအောင် အမှန်နဲ့နီးအောင် အတွေ့အကြုံ၊ ဉာဏ်ပညာ၊ ရှေ့နောက်ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်မှုတွေကို အခြေခံထားရမယ်"

လေးစားရင်းစွဲဖြစ်သောကြောင့် အမတ်ကြီးမဟာသေနစကားကို ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်ကြသည်။

"ဦးစွာပြောချင်တာကတော့ ဝမ်ဟာ တရုတ်လူမျိုးဖြစ်ကြောင်းနဲ့ သူပြောပြသွားသမျှတွေမှာ ထိန်ချန်မှုမရှိ၊ လုပ်ကြံဖန်တီးမှုမရှိ အမှန်တွေသာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ယုံကြည်တယ်ဆိုတာပါပဲ"

သုနန္ဒမင်းသားက အမတ်ကြီးအား ဆက်ပြောရန် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"သူပြောသွားတဲ့စကားတွေနဲ့ တကယ်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အခြေအနေတွေဟာ လုံးဝ ဆက်စပ်ကိုက်ညီမှုရှိတယ်။ တုရိုက်လူမျိုးတွေဟာ မွန်ဂိုစစ်အင်အားကိုယူပြီး ဟိုး မြောက်ဘက်ဒေသတွေကို နယ်ပယ်ချဲ့ထွင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နေကြတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ။ တုရိုက်တွေကြောင့် နန်စောဟာလည်း ကျဉ်းကျပ်စွာ ရှိနေတယ်ဆိုတာလည်း အမှန်ပဲ။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခုသတိထားရမှာက နန်စောဟာ အလွန်အင်အားကြီးပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသအထိ သြဇာပျံ့နှံ့နေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲဖြစ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပျူနိုင်ငံဟာ နန်စောရဲ့လက်အောက်ခံ မဟုတ်ပေမယ့် နန်စောသြဇာအာဏာ ပျံ့နှံ့ရာဒေသအတွင်း တည်ရှိနေတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိဖြစ်တယ်။ တရုတ်နိုင်ငံဟာ အလွန်အင်အားကြီးတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်ပေမယ့် တုရိုက်မွန်ဂိုနဲ့ တိဗက်တို့ရဲ့ ကျူးကျော်မှုကို ပိတ်ဆို့နိုင်ဖို့အတွက် အဲဒီသုံးခုအင်အား လျော့နည်းသွားဖို့အတွက် တရုတ်တွေက နန်စောနဲ့ပူးပေါင်းလိုတယ်ဆိုတာဟာ အင်မတန် ယုတ္တိရှိသဘာဝကျတဲ့အချက် ဖြစ်တယ်။ ဝမ်ပြောပြသွားတဲ့အထဲမှာ အဲဒီအချက်က အရေးအကြီးဆုံးပဲ"

အမတ်ကြီးမဟာသေန၏ ဒေသန္တရဗဟုသုတနှင့် မျိုးနွယ်နိုင်ငံအရေးကိစ္စ အသိအမြင်ကြွယ်ဝမှုကို မည်သူမျှ စောဒက မတက်နိုင်ကြချေ။

"နောက်တစ်ချက်အရေးကြီးတာက တရုတ်၊ တိဗက်၊ နန်စော၊ တုရိုက်ဆိုတဲ့ အလွန်ကျယ်ပြန့်ကြီးမား အားကောင်းလှတဲ့နိုင်ငံတွေ အခုလို အာဏာစက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်နေကြတဲ့အချိန်မှာ သူတို့လောက် အင်အားမကြီးတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပျူနိုင်ငံဟာ အလွန်လိမ္မာပါးနပ်စွာ နေထိုင်ကျင့်သုံးရမယ် ဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ အားလုံးမှူးမတ်ဗိုလ်မင်းများ ကျွန်ုပ်ရဲ့စကားကို လေးလေးနက်နက် ဝေဖန်ပိုင်းခြား စဉ်းစားကြည့်ကြစေလိုတယ်"

အမတ်ကြီးမဟာသေန ပြန်ထိုင်သည်။

မှူးမတ် ဗိုလ်မင်းများ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်နေကြစဉ် သုနန္ဒမင်းသား၏ အေးဆေး ပေါ့ပါးသက်သာစွာ ပြောလိုက်သောအသံ ပေါ်လာ၏။

"ဒီအရေးကို သီးခြားကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးကြမယ်။ ဒီအရေးဟာ ဝမ်နဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ အခုနေတော့ ဝမ်ဆီကိုပဲ အာရုံစိုက်လိုက်ကြဦးစို့။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဝမ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမတ်ကြီးမဟာသေနနဲ့ သဘောချင်းညီတယ်။ အမတ်ကြီး နာကျကျကူ ပြောစရာရှိတယ်နဲ့တူတယ်"

အမတ်ကြီးနာကျကျကူ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

"တရုတ်၊ နန်စော၊ တိဗက်၊ တုရိုက်တို့နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ တရုတ်လူမျိုးဝမ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိမ်မွေ့စွာ ကိုင်တွယ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝမ်ဟာ သုံးတတ်ရင် ဆေးဖြစ်လာနိုင်သလို မသုံးတတ်ရင် ဘေးဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသား လေးနက်စွာ ခေါင်းညိတ်လျှက်...

"အမတ်ကြီး နာကျကျကူပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ဝမ်ကောင်းကောင်း ကျန်းမာလာပြီးနောက်မှာ ဒီအဖြေပေါ် လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်။ ကိုင်း... အားလုံး အနားယူနိုင်ကြပါပြီ"

အခန်း(၉)

နက်မှောင်သော်လည်း ကြမ်းတမ်းသော ဆံပင်များကို စုစည်း၍ ဦးထိပ်အလည်တွင် ဆံထုံးထုံးလိုက်၏။ ထို့နောက် ရေညှိစိမ်းရောင် ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းကို ပိတ်၍ ပေါင်းသည်။ ပေါင်းလိုက်ပြီးမှ ပြန်ဖြေလိုက်ပြန်သည်။

"ဟေမာစန္ဒီက အစိမ်းရောင် မကြိုက်ဘူး"

စိတြအသံထွက် ရေရွတ်ပြီး အဖြူရောင် ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းကိုယူကာ လက်ယာရစ်ပတ်ပေါင်း ပေါင်းလိုက်၏။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ဤမျှလောက်ဆိုလျှင် တော်လောက်ပြီဟု စိတြယူဆသည်။ ရှေ့ဘက်တွင် ခါးပုံစုချကာ နူးအောက်အထိ အနားသပ် ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဆိုးက ခဲပုတ်ရောင် ဖြစ်သည်။ ခါးဝတ်မြဲစေရန် အနီရောင် ခါးပန်းကြိုးဖြင့် စည်းနှောင်လိုက်သည်။ ဓားမြှောင်ကို အိမ်နှင့်တကွ ခါးစည်းကြိုးကြားတွင် ထိုးချိတ်ရန် ပြင်လိုက်ပြီးမှ လက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်း၏။

"အိုး... ဒါ စစ်ရေးလေ့ကျင့်ကွင်းကို သွားမှာမဟုတ်ဘူးလေ။ ချစ်တဲ့သူရဲ့အိမ်ကို သွားမှာလေ။
စိတြရဲ့ မင်းစားမြှောင်ကြီးကို ထားခဲ့စမ်းပါ"

သူ့ကိုယ်သူ အသံထွက် စကားပြောနေမိသည်။

အိမ်တံခါးမှအထွက်တွင် တန်းပေါ်၌ အဆင်သင့်ရှိနေသော အညိုရောင်တဘက်ဖျင်ကို ဆွဲယူ၍
လည်ပင်းရှေ့မှပတ်ကာ အစနစ်စကို နောက်ဘက်သို့ ဖားလျားချလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှန်ထားသော
မြင်းပေါ် သို့ လွှားခနဲတက်ကာ ဝိုင်းအပြင်သို့ လေးဘက်အသားကျစီးလာခဲ့သည်။

စိတြသွားမည့်အိမ်သို့ရောက်ရန် ဈေးတစ်ခုကို ဖြတ်သွားရသည်။

ဈေးတန်းကလေးက ဈေးကွဲစပြုနေပြီ။

သိမ်းနေသော ပုတီးစေ့ဆိုင်ရှေ့တွင် စိတြ မြင်းကို ဇက်တုံ့သည်။

"မောင်ကြီး ဘာအလိုရှိပါသလဲရှင်"

ချိတ်ဆွဲထားသော ရောင်စုံပုတီးစေ့များကို ဖြန့်ကြက်ကြည့်ပြီး...

"ဟောဟို အဝါရောင်ပုတီးစေ့ကုံးလေး လိုချင်ပါတယ်"

"ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ပြားပါရှင်"

"ရော့ဗျို့... နှစ်ပြား"

"အဝါရောင် ပုတီးစေ့ကုံးလေးက သိပ်လှပါတယ်ရှင်၊ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ရဲ့လည်မှာ
ဆွဲလိုက်ရင် ပိုလို့တောင် လှလာဦးမှာရှင့်"

"အေးကွဲ ဒီပုတီးစေ့ကုံးလေး မကြာခင်ပိုလှတော့မှာ... သိလား"

မြူးကြွစွာပြောလျက် စိတြ မြင်းဆက်နှင့်ခဲ့သည်။

"ဟေမာစန္ဒီ ကျုပ်ရောက်လာပါပြီ"

အသံပြုရင်း ပြောပြောဆိုဆိုပင် စိတြ အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ သမားတော် နဂရဆိန္ဒ၏ အိမ်ကြီးမှာ
ဆေးနံ့များ၊ နံ့သာနံ့များဖြင့် ထုံယစ်နေ၏။ ဧည့်သည်များ၊ လူနာများ စောင့်ဆိုင်းရာ ရှေ့ခန်းက
ကျယ်ဝန်းခမ်းနားသည်။ နံရံတွင်ကပ်ထားသော စင်များပေါ်၌ ဆေးမှုန့်၊ ဆေးရည်၊ ဆေးရွက်များ
ထည့်သိုထားသည့် မြေအိုးများ စီရီရီ။ နံရံထက်တွင်ကား ရောင်စုံပုတီးစေ့ အလုံးကြီးကြီးမျိုး၊ ဗိတာန်သဖွယ်
ကျက်၍ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဧည့်သည်များ စောင့်ဆိုင်းရာတွင် မည်သူမျှမရှိ။

စိတြ ခုံရည်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ဟေမာစန္ဒီကို အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရ။ သူ့ ဖခမည်း
သမားတော်ကိုလည်း မမြင်ရ။ ညနေစောင်းလာပြီဖြစ်သဖြင့် အိမ်ထဲမှာ အလင်းရောင်က
ချည့်နဲ့လာနေသည်။ အမှုလုပ် ကျွန်များကလည်း ဆီမီးတိုင်ကို လာမထွန်းညှိကြသေး။

တစ်စုံတစ်ခု ထူးခြားနေသလို စိတြ ခံစားလိုက်ရသည်။

ခါတိုင်းရက်တွေဆိုလျှင် ယခုအချိန်မျိုးမှာ သမားတော်အိမ်၌ ဧည့်သည်များ၊ လူနာများဖြင့်
စည်ကားနေတတ်သည်။ ဆီမီးရွက်များမှာလည်း မီးထွန်းညှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သမားတော် နဂရဆိန္ဒ၏
လူနာကို မေးမြန်းသံ၊ လူနာဖြေကြားသံ၊ ထို့နောက် ဆေးစပ်၊ ဆေးဖျော်ရင်း အတွင်းခန်း၊ အပြင်ခန်း၊
လူးလာကူးသန်းနေသည့် ဟေမာစန္ဒီ...။

စိုပြည်စည်ကားနေတတ်သော သမားတော်အိမ်မှာ ယခု ထူးထူးခြားခြား အလင်းရောင်မဲ့ အသံဗလံမဲ့ဖြစ်နေ၏။

မသိုးမသန့်ဖြစ်လာသဖြင့် စိတြာ ထိုင်ရာမှထလိုက်ကာ အတွင်းခန်းဆီသို့ ဝင်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် အတွင်းခန်း၏ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ နောက်မှ ဟေမာစန္ဒီထွက်လာသည်။ စိတြာ ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်သည်။

"ဟေမာစန္ဒီ ကျုပ်လေ ဒီကိုအလာ..."

စိတြာ စကားအဆုံးမသတ်လိုက်ရ။ ဟေမာစန္ဒီက လက်ညှိုးကို နှုတ်ခမ်းရှေ့တွင် ကပ်လျက် အသံမပြုရန် တားမြစ်လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဟေမာစန္ဒီသည် နံရံကပ်စင်ပေါ်ရှိ အိုးတစ်လုံးထဲမှ ဆေးဖက်ဝင်သစ်ရွက်များကို နှိုက်ယူကာ ပြန်ဝင်မည်ပြုသည်။

ဟေမာစန္ဒီ သူ့ရှေ့အဖြတ်တွင် စိတြာက...

"ဟေမာစန္ဒီ ဟောဒီမှာ ကြည့်ပါဦး။ ဒီကိုအလာမှာ ဝင်ဝယ်လာတာ။ အဝါရောင် ပုတီးစေ့ကုံးလေး ဟေမာစန္ဒီအတွက်"

"အို... စကားမပြောပါနဲ့လို့ဆိုနေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်... ဘာဖြစ်နေလို့လဲ"

ထိုစဉ် အတွင်းခန်းဆီက သမားတော်၏အသံထွက်ပေါ်လာ၏။

"ဘယ်သူနဲ့စကားပြောနေတာလဲ သမီး ဟေမာ"

"ဟို... စိတြာပါ အဖ"

"အေး... သူ့ကိုပါ ခေါ်လာခဲ့ပါကွယ်"

စိတြာနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ အတွင်းခန်းထဲ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ အတွင်းခန်းမှာ အိပ်ခန်းဆောင်ငယ်တစ်ခုသာဖြစ်ပြီး စိတြာ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသော နေရာဖြစ်သည်။ နံရံထောင့်တွင် ဆီမီးတိုင်တစ်တိုင်ကိုသာ ထွန်းညှိထားသဖြင့် အလင်းရောင်က ဖျော့ဖျော့မှိုန်မှိုန် ဖြစ်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်ကိုလည်း အညှိရင့်ရောင် တင်းတိမ်စဖြင့် ပိတ်ကာထားသည်။ ထောင့်တစ်နေရာ ခုံနိမ့်တစ်ခုပေါ်တွင် ကြေးလင်ပန်းတစ်ချပ် တင်ထားပြီး ထိုကြေးလင်ပန်းပေါ်၌ အင်တုံပက်ပက်တစ်လုံးရှိကာ အင်တုံထဲမှ အငွေတလူလူ လွင့်တက်နေသည်။ မီးကျိုးခဲပေါ်၌ ဆေးမှုန့်များ ဖြူးထားခြင်းဖြစ်မည်ဟု စိတြာ တွေးသည်။

ကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းထဲတွင် ကြိုးတန်းလျက် တင်းတိမ်စတစ်ခု ကာထားပြန်ရာ ထိုတင်းတိမ်စ၏ အတွင်းဘက်ကိုမူ စိတြာ မမြင်ရချေ။ သမားတော် နာဂရဆိန္ဒကိုလည်း မတွေ့ရချေ။

"သမီး ဟေမာ... တင်းတိမ်စကို ဆွဲဖယ်လိုက်"

အတွင်းမှ သမားတော်၏အသံ ပေါ်လာသည်။ ဟေမာစန္ဒီက တင်းတိမ်စကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ တွေ့လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် စိတြာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

သစ်သားညောင်စောင်းတစ်ခုပေါ်တွင် လျောင်းနေသော လူတစ်ယောက် ဝါထိန်နေသော အသားရောင်၊ နားထင်နားရင်း မျက်တွင်းကျ ဟောက်ပက်ကြုံလှီပြီး အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေသော လည်ပင်း၊ ကျန်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ချည်စောင်လွှမ်းထားသဖြင့် မမြင်ရသော်လည်း ထိုကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းမှာလည်း အရိုးပေါ်အရေတင်သာ ရှိချေမည်ဟု စိတြာ ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်သည်။

"သမီး ဟေမာ... သူ့သွေးအား သိပ်ဆုတ်နေတယ်။ မိုင်းတိုက်တာကို ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အင်တုံဖယ်လိုက်တော့ မျောက်သွေးနဲ့ရောထားတဲ့ ဆေးသာတိုက်တော့၊ အဲဒါလည်း သူ စုပ်ယူချိန်မှာ မဟုတ်ဘူး။ နှုတ်ခမ်းပေါ်ကိုသာ အစက်ချပေး။ ပြီးရင် လက်ကောက်ဝတ်မှာ ဇီဝရက္ခိတ ဆေးရွက်ကို ခပ်ဖွဖွစည်းပေး။ ဆေးရွက်စည်းတဲ့အခါ ချည်ကြိုးမသုံးနဲ့၊ အလိုက်သင့်ပတ်မိသွားအောင် ဆေးရွက်ကို အသာလေးချေပြီး အရွက်နွမ်းတယ်ဆိုရုံလောက် နွမ်းအောင်လုပ်၊ မှတ်မိလား သမီးဟေမာ"

"ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ် အဖ"

သားအဖနှစ်ယောက် လူနာနှင့်အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်ကို စိတြာထိုင်ကြည့်နေရသည်။ စကားလည်း မပြောသာ။ မိမိ၏အရာလည်း မဟုတ်။ သို့သော် ဟေမာစန္ဒီတို့သားအဖ ပြုစုကုသနေကြသည်မှာ စစ်ပွဲတစ်ပွဲဆင်နွှဲသည့် စစ်သည်များနှင့် တူလှသည်ဟု အောက်မေ့နေမိ၏။ ဤမျှ လုံးပမ်းနေကြရအောင် ထိုလူနာသည် ဘယ်လောက်အရေးကြီးသော လူနာလဲ။ သူ့ရောဂါက ဘာရောဂါလဲဟု တွေးနေမိသည်။

ဟေမာစန္ဒီ အလုပ်များနေစဉ် သမားတော်က...

"ကိုင်း... လာဟေ့ စိတြာ၊ တို့များ အပြင်ထွက်ကြမယ်"

ဟုခေါ်သဖြင့် အပြင်ခန်းသို့ လိုက်လာခဲ့ရသည်။

စိတြာ အောင့်အည်းသည်းခံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ပေ။

"ဝနိုး... သူက..."

သမားတော်က လက်ကာပြုပြီး...

"မမေးနဲ့၊ ဝရီး အားလုံးပြောပြမယ်။ လူနာက တရုတ်လူမျိုး၊ သူ့နာမည်က ဝမ်... တဲ့။ အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားရဲ့ အမိန့်တော်နဲ့ တို့သားအဖ သူ့ကို ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ကုသပေးနေတယ်။ အေး... သေတွင်းထဲက ဆွဲထုတ်နေတယ်ပဲ ဆိုကြပါစို့"

စိတြာ အတိုင်းမသိ အံ့အားသင့်သွား၏။ တရုတ်လူမျိုး လူနာတစ်ယောက်က ဘယ်လိုလုပ် ရောက်လာသနည်း။ အရှင့်သားတော်ကကော ဘာကြောင့် အမိန့်ပေးသနည်း။

"အင်း... အရှင့်သားတော် အမိန့်အရ မဟုတ်လဲ တို့သားအဖ သူ့ကို အစွမ်းကုန်ကုသပေးမှာပဲ။ သူက မသေရုံတစ်မည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် မကျန်းမမာ ဖြစ်ခဲ့တာကလား"

"သူ့ရောဂါက..."

"ရောဂါတစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး စိတြာ။ သူဟာ တိုက်ပွဲကနေ ဒဏ်ရာတွေလည်း ရခဲ့တယ်။ မြားဒဏ်လည်း သင့်ခဲ့တယ်။ သူ့ကို ထိတဲ့မြားသွားမှာ အဆိပ်လည်း ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဆိပ်သင့်တဲ့ဒဏ်ကိုလည်း ခံရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆိပ်တက်ပြီး သေဆုံးမသွားတာကလည်း သူ့ကံကြီးပေလို့ပဲ ဆိုရမယ်။ သေလောက်တဲ့အဆိပ် သင့်ခဲ့ပေမယ့် အမြင့်ကြီးက ကျခဲ့တဲ့အရှိန်နဲ့ မြစ်ရေထဲမှာ အကြာကြီး မျောနေခဲ့တဲ့အဖြစ်က အဆိပ်တွေမပြန့်အောင် တားဆီးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ မြစ်ရေကလည်း အထက်အညာမြစ်ဖျားခံရာမှာ ဒဏ်ကိုကြေစေတဲ့ သတ္တုဓာတ်တွေကို ဖြတ်သန်းခဲ့ပုံရတယ်။ ပြီးတော့ တောထဲတောင်ထဲမှာ ပြေးရင်းလွှားရင်းနဲ့ တွေ့မိတွေ့ရာ သစ်ဥသစ်ဖုတွေကို စားခဲ့တယ်နဲ့တူရဲ့။ အဲဒီ သစ်ဥသစ်ဖုတွေကလည်း သူ့အတွက် ကံကြီးလှစွာ သဘာဝသက်စောင့် ဆေးဝါးတွေ ဖြစ်ပုံရတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အခုအထိ အသက်နဲ့ကိုယ် မြဲနေတာ"

သမားတော် နာဂရဆိန္ဒရင်းပြသည်များကို နားလည်တစ်ချက် နားမလည်တစ်ချက် ဖြစ်နေ၏။

"အခုကော... သူ့အခြေအနေက"

"အားပြတ်နေတယ်။ သွေးဆုတ်နေတယ်။ အဖျားသွေးကလည်း ကြီးတယ်။ ဒဏ်ရာတွေကလည်း မကျက်သေးဘူး။ အင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အဲသလို ဖြစ်ရတဲ့အတွက် စိတ်ကလည်း ချောက်ချားနေတယ်။ တစ်ခုခုအတွက် ထိခိုက်ကြေကွဲနေတယ်။ သတိလည်လာလို့ သူညည်းညူနေတဲ့ စကားလုံးတွေက ဝရီးတို့နားမလည်တဲ့ဟာတွေ။ ဒါပေမယ့် သိပ်စိတ်ထိခိုက်ပြီး ထွက်လာတဲ့စကားတွေလို့တော့ မှန်းဆလို့ရတယ်"

"နေပါဦး ဝရီးရယ်။ တရုတ်လူမျိုးတစ်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့"

ဟေမာစန္ဒီ အပြင်ထွက်လာ၏။

"မျောက်သွေးရော ဆေးရည်အစက်ချပေးပြီးသွားပြီ အဖ။ ဇီဝရက္ခိတ ဆေးရွက်လည်း စည်းထားပါတယ်။ သူနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားပါပြီ။ သွေးခုန်လည်း ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ဖြစ်သွားပါပြီ"

"လာ ဒီမှာထိုင် သမီး။ ဝမ်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းတွေ စိတြကို သမီး ဆက်ရှင်းပြလိုက်။ အဖ ဆေးတစ်ဖုံဖော်စရာ ရှိတယ်"

စိတြ ဝမ်းသာသွား၏။ ဟေမာစန္ဒီနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေရမည်။ စကားပြောနေရမည်ဆိုလျှင် လူနာအကြောင်းမဆိုထားဘိ လူသေအကြောင်းကိုပင် မြိန်ရည်ယုက်ရည် နားထောင်လိုက်မည်ဟု တွေးလိုက်မိသေးသည်။

ဟေမာစန္ဒီက ဝမ်းအကြောင်း စိတြမေးသမျှ ဖြေသည်။

သို့ဖြင့် စိတြသည် ဝမ်းဘာကြောင့် မိမိတို့ဆီ ရောက်လာသည်ကို အစုံအစေ့ သိလာရ၏။ အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားက ဘာကြောင့် ဝမ်းနေကောင်းလာအောင် ကြိုးစားကုသပေးရန် အမိန့်ချမှတ်ကြောင်းကိုလည်း နားလည်လာသည်။

"နေပါဦး... ဟေမာစန္ဒီရယ်။ အရှင့်သားတော်ရှေ့မှောက်မှာ နာခံစကားပြန်နဲ့အတူ သူ့အကြောင်းတွေကို ရှင်းပြခဲ့သေးတယ်ဆို။ အဲဒီတုန်းက ဝမ်းနေကောင်းသက်သာခဲ့လို့ စကားတောင်ပြောနိုင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ။ မနည်းအားတင်းပြီး သူရှင်းပြခဲ့တာ။ အရှင့်သားတော်က နန်စောဘုရင်ရဲ့ ပြန်ကြားလွှာကောလို့ မေးလိုက်တော့မှ အဲဒီသဝဏ်လွှာ ပျက်စီးသွားခဲ့ကြောင်း သူ့တာဝန် ကျေပွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ခုတည်းသော အထောက်အထားကို သူ့သခင်ထံ ပြန်မပြနိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီး သူသတိပြန်လစ်သွားတာ သူ့သိပ်စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အဖက လူနာဟာ စိတ်မှာပါ ဒဏ်ရာသင့်နေတယ်လို့ ပြောတာပေါ့"

စိတြ တစ်ခုခု တွေးမိဟန်ဖြင့်...

"ဟေမာစန္ဒီကရော ဘယ်လိုသဘောရသလဲဟင်"

"ဘာကို ပြောတာလဲ"

"တရုတ်လူမျိုး ဝမ်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးပေါ့"

"အို... သမားတော် နာဂရဆိန္ဒရဲ့ သမီး ဟေမာစန္ဒီအတွက်တော့ လူနာဟာ လူနာပဲပေါ့"

ဟေမာစန္ဒီ၏ မျက်စောင်းကို ဝေးကြည့်ရင်း စိတြရေရွတ်လေသည်။

"ကျုပ် လူနာဖြစ်ချင်လိုက်တာ"

"ဘာပြောတယ် စိတြ"

"ဟေမာစန္ဒီရဲ့ အပြုအစု အယုအယကို နီးနီးကပ်ကပ် ခံယူချင်လို့လေ"

"စိတြ ဒီစကား ဒီအချိန်ပြောရသတဲ့လား"

"အခုလည်း လူနာပါပဲ ဟေမာစန္ဒီရယ်။ သမားတော်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးချောကို တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတာပါလို့ တဖွဖွ ပြောနေတဲ့ ပျူရဲမက်လေးတစ်ယောက်ကို ဘာမှ အဖြေမပေးလေတော့၊ စိတြလည်း အသည်းနှလုံးမှာ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ လူနာပါပဲ"

"စိတြ အဲဒါ နန်းတွင်းကချေသည်အဖွဲ့အတွက် တေးချင်းစပ်ဖို့ ပြင်နေတဲ့အထဲက စာသားတွေကို ရွတ်ပြနေတာလား"

စိတြတစ်ချက်ပြုံးသည်။ ဟေမာစန္ဒီ အမှတ်မထင် ကျီစားလိုက်သော စကားကြောင့် နောက်ထပ်ပြောစရာ အကွက်ဆိုက်သွားသည်။ ပျူမြို့စောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင် စိတြနှင့် သုနန္ဒမင်းသား၏ လက်သုံးသမားတော်ကြီး သမီးဟေမာစန္ဒီတို့၏အကြားမှ ဝေးကွာနေသော အက္ခရာအလှမ်းကို ပေါင်းကူးချိတ်ဆက်ပေးသည့် တစ်ခုတည်းသော ဆုံရာအမှတ်။

နန်းတွင်းကချေသည်အဖွဲ့တွင် စိတြသည် ကျွမ်းကျင်သော ငုံလေးလုံးအတီးသမား၊ ပြီးတော့ တေးချင်းစပ်ဆိုဖို့ ကြိုးစားနေသည့် တေးစာဆိုအလောင်းအလျာ။ ဟေမာစန္ဒီက နန်းတွင်း ရှစ်ယောက်ယိမ်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကချေသည်။ ထို့အပြင် တပင်တိုင်ကချေသည်အကကို ကပြနိုင်ရန် ကြိုးစားနေသည့်သူ။

"ဟေမာစန္ဒီ"

"ပြော"

"စောစောကလို စာသားမျိုးတွေပါတဲ့ တေးချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျုပ်ကစပ်ဆို။ အဲဒါကိုပဲ ကျုပ်က ငုံလေးလုံးနဲ့တီး။ အဲဒီတူရိယာတီးကွက်နဲ့ ဟေမာစန္ဒီက တပင်တိုင်ကချေသည်အဖြစ် က... ဘယ်နဲ့လဲဟင်"

မမျှော်လင့်သောထောင့်မှ မမျှော်လင့်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဟေမာစန္ဒီ မဖြေနိုင်ဖြစ်သွားသည်။

သို့သော် ဟေမာစန္ဒီ အကျဉ်းအကျပ်မှ လွတ်မြောက်သွားသည်။

"သမီးဟေမာ ဆေးတစ်ဖုံ ဖော်ပြီးသွားပြီဟေ့။ မြေအိုးအလွတ်တစ်လုံး ယူလာခဲ့စမ်း"

'ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ' ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးဖြင့် ပြုံးကြည့်ပြီး အတွင်းခန်းထဲ ဝင်သွားသည့် ဟေမာစန္ဒီကို စိတြ မျက်စိတစ်ဆုံး လိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် လေးပင်စွာ ခေါင်းခါယမ်းကာ အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်ရုံ မြင်းဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။ အဝါရောင် ပုတီးစေ့ကုံး မပေးခဲ့ရသည်ကိုပင် သတိမရချေ။

အခန်း(၁၀)

နန်စောအရှင် ယီမိုယွန်မှာ ဒေါသကို မျိုသိပ်ထားရသဖြင့် အသားဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။ ဝတ်ရုံအင်္ကျီလက်အောက်တွင် တင်းတင်းဆုပ်ထားသော လက်သီးဆုပ်ဆီသို့ အမျက်ဒေါသကို ပို့ဆောင်ထားရသောကြောင့် လက်ဖဝါးထဲသို့ လက်ချောင်းများပင် နစ်မြုပ်ဝင်သွားမတတ်ရုံ၏။

အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေမှာမူ ဤမျှအထိ ရိုင်းပျစော်ကားသော အပြုအမူအပြောအဆိုကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောကြောင့် ဒေါသကိုလွန်မြောက်သွားပြီး အံ့ဩခြင်းမက အံ့ဩနေသည်။

တုရိုက်စစ်သူကြီး ကျူမင်ချွန်က နန်းရင်ပြင်တွင် ဟိုမှသည်မှ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။ ရှည်လျားကြီးမားသော ဓားကောက်ကြီးမှာ သူ့ခြေလှမ်းများနှင့်အညီ တွဲရစ်

လှုပ်ရမ်းလျှက်ရှိသည်။ တုရိုက်နှင့်မွန်ဂိုစစ်သည်တို့က နန်စောမှူးမတ်များ ထိုင်နေကြသည့်ရုံများရှေ့တွင် ဆယ်ယောက်စီ တစ်ဖက်တစ်ချက်နေရာယူပြီး ပိတ်ဆို့ရပ်နေသည်။

ကျူမင်ချွန် လမ်းသလားနေရာမှ ယီမိုယွန်နှင့် တည့်တည့်နေရာတွင် ခြေထောက်ကို ချဲကား၍ ရပ်လိုက်၏။

"ပထမအကြိမ် နာခီခေါင်းဆောင် စောနာရီနဲ့အဖွဲ့ရောက်လာတာ ပြန်သွားတာလည်း ကျုပ်တို့သိတယ်။ အခု ဒုတိယအကြိမ် တရုတ်ကောင်ခေါင်းဆောင်တဲ့ အဖွဲ့လာတာ ပြန်သွားတာလည်း သိတယ်။ ဒုတိယအဖွဲ့ကတော့ သူတို့ဒေသဆီ သူတို့ပြန်မရောက်ကြတော့ဘူး။ အားလုံးကို ငရဲပို့ပစ်လိုက်ပြီ။ အဲဒီလိုပဲ တတိယအဖွဲ့၊ စတုတ္ထအဖွဲ့ဆက်ပြီး လာလာနေရင်လည်း အဲဒီအဖွဲ့တွေလာတိုင်း ကျုပ်တို့က ငရဲပို့ပစ်လိုက်မှာပဲ။ နန်စောဘက်ကနေ တရုတ်ဧကရာဇ် စေလွှတ်တဲ့အဖွဲ့တွေကို ဘယ်လိုမှ မတုံ့ပြန်လိုက်ဘူးဆိုတာလည်း ကျုပ်တို့သိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်း တရုတ်တွေနဲ့ ရောရောထွေးထွေး ဆက်ဆံနေမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုမှ ဆက်ပြီးသည်းခံနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည်ပေးထားပါ ယီမိုယွန်"

တုရိုက်နှင့်တိပက်တို့က အပ်နှင်းထားသော နေထွက်ဘုရင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ဥဒယရာဇာဘွဲ့ကို လက်ခံမိခဲ့ခြင်းမှာ မှားခြင်းမက မှားလေပြီဟု ယီမိုယွန် နောင်တရစပြုလာလေသည်။

ကျူမင်ချွန် ဆက်ပြောမည်အပြု အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေ မတ်တပ်ထရပ်လိုက်၏။

"ကျုပ်ပြောပါရစေ ကျူမင်ချွန်၊ သင်မသိမှီလိုက်တဲ့ နောက်ခံအကြောင်းတရားတွေကို သင်နားထောင်လိုက်ပါဦး။ ဟိုးယခင်က ယူနန်နယ် အရှေ့ပိုင်း တီအင် ရေကန်ကြီးဒေသမှာ ပျံ့နှံ့နေထိုင်ခဲ့ကြတဲ့ လော်လော်မျိုးနွယ်စုဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီမျိုးနွယ်စုတွေဟာ အာဟိုင်ဒေသဝန်းကျင်ကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ အင်အားကြီးတဲ့ နယ်ခြားကနယ်ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီကို စောနယ် ခြောက်ခုလို့ ခေါ်တယ်"

အသက်ရှစ်ဆယ်အရွယ် အဘိုးကြီးတစ်ဦးထံမှ တုန်ရီထစ်ငေါ့ခြင်းကင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာသော စကားများကြောင့် ကျူမင်ချွန် မင်တက်မိသွား၏။ ထို့ထက်မူ သူ့လို စစ်သူကြီးတစ်ယောက်၏စကားကို ဖြတ်ပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ပြောနေသော အမတ်ကြီးကို အနည်းငယ်ရှိန်သွားမိကြောင်းလည်း သူ့ကိုယ်သူ သတိထားမိသွားသည်။

အမတ်ကြီး ကျင်ဟေ့ ဆက်ပြောသည်။

"အဲဒီစောနယ်ခြောက်ခုမှာ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံးကျတဲ့အတွက် နန်စောလို့ခေါ်တွင်တဲ့ ဟောဒီဒေသဟာ တရုတ်တွေနဲ့ ဦးစွာဆက်ဆံခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ထန်မင်းဆက်တရုတ်တွေကို သြဇာကိုခံတဲ့ စောနယ်ဖြစ်တယ်။ နန်စောအရှင် ဖီလော်ကော် လက်ထက်မှာ တခြားစောနယ်ငါးခုကို တိုက်ခိုက်စုစည်းနိုင်ခဲ့တယ်"

အမတ်ကြီး ကျင်ဟေ့၏အသွင်မှာ ရှေးအတိတ်သမိုင်းကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်၏ စာမျက်နှာများကို ဖတ်နေသည့် ကဝိကြီးတစ်ပါးနယ် လေးနက်ခန့်ညားနေ၏။

"နန်စောအရှင် ဖီလော်ကော် အနိစ္စရောက်ပြီးနောက် သားတော်ကြီး ကော်လော်ဖဲ(င့်) အရိုက်အရာ ဆက်ခံခဲ့တယ်။ သူ့လက်ထက်မှာ ဝမ်းနည်းစရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာကတော့ ထန်မင်းဆက် ယူနန်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ အင်း... သူ့နာမည်က ကျန်ချီအဲဖော်တဲ့၊ သူက ကော်လော်ဖဲ(င့်)ကို ရိုင်းရိုင်းပျံ့ဆက်ဆံခဲ့တဲ့အတွက် စစ်ချီပြီး သုတ်သင်ပစ်ခဲ့တယ်။ ဒီအခါမှာ အမြော်အမြင်ကင်းမဲ့တဲ့ စီချွမ်နယ် အနောက်ပိုင်း ဘုရင်ခံ ယိုအဲယူကျူန့်ထုန်က စစ်ကြောင်းသုံးကြောင်း ချီပြီး နန်စောအရှင်ကို တိုက်တယ်။ ခဏနေပါဦး ကျူမင်ချွန်... ကျုပ်စကားမဆုံးသေးပါဘူး"

ကျူမင်ချွန်က စကားဖြတ်ပြီး ဝင်ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်ကို အမတ်ကြီးက ရဲဝံ့စွာ ဟန့်တားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

"နန်စောအရှင်က တရုတ်တွေနဲ့ကြေအေးပြီး ပြေငြိမ်းလိုတဲ့အတွက် ကမ်းလှမ်းခဲ့တယ်။ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်မခံရင် နန်စောအနေနဲ့ တိပက်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းရလိမ့်မယ်လို့လည်း အကြောင်းကြားတယ်။ ဒါပေမယ့် စီချွမ်ဘုရင်ခံက နန်စောအရှင်ရဲ့ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပယ်ချပြီး ဆက်ချီတက်တယ်။ အတိုချုပ် ပြောရရင်တော့ စစ်ဖြစ်ကြတယ်။ ထန်စစ်သည် ခြောက်သောင်းကျဆုံးတယ်။ နောက်သုံးနှစ်အကြာမှာ ဒုတိယစစ်ပွဲ ထပ်ဖြစ်ပြန်တယ်။ အဲသည်မှာလည်း တရုတ်ဘက်က အကျအဆုံးဟာ တစ်သိန်းကျော်တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး နန်စောဟာ ထန်မင်းဆက် တရုတ်နဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအဖြစ်တွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်က အဖြစ်တွေပဲ။ ဒီသမိုင်းဖြစ်စဉ် နောက်ခံကို သင်ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ဘူး ကျူမင်ချွန်... ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထိုအချိန်က သင် လူ့လောကထဲရောက်မလာသေးလို့ပဲ"

"ကျုပ်က အဲဒါတွေကို အခုသိရပါပြီတဲ့။ ကျုပ်အတွက် ဘာများအသုံးကျလို့လဲ"

ကျူမင်ချွန်က လှံရှည်ကို လေထဲ ဝှေ့ယမ်းလိုက်သံမျိုးဖြင့် မထီမဲ့မြင် ပြောသည်။

"နားထောင်ပါဦးလေ၊ ဟိုအတိတ်က ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို မသိသူဟာ ပစ္စုပ္ပန်မှာလည်း ဘာလုပ်ရင်မှန်တယ်။ ဘာလုပ်ရင်မှားတယ်ဆိုတာ မဝေခွဲတတ်ဘူး။ ဒီအခါ အနာဂတ်မှာလည်း ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ မကြံဆနိုင်ဘူး"

ယီမိုယွန်ကား သူ၏အမတ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်နေလေသည်။ အသက်ရှစ်ဆယ် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က အသက်သုံးဆယ်ပင် မရှိတတ်သေးသော ချုပ်ဝတ်တန်ဆာဝတ်၊ လက်နက်မျိုးစုံကို တပ်ဆင်ထားသည့် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော စစ်သူကြီးတစ်ယောက်အား မဆုတ်မတွန့် မရွံ့မရှား ရင်ဆိုင်နေသည်မှာ အလွန်ကြည့်ကောင်းလှသော မြင်ကွင်းပင်။

"စစ်သူကြီးကျူမင်ချွန် နန်စောအရှင် ကော်လော်ဖဲ(င့်)ဟာ အဲဒီလို ထန်မင်းဆက် တရုတ်တွေနဲ့ စစ်ပြိုင်ခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ တိပက်တွေ၊ သင်တို့တုရိုက်တွေနဲ့ မဟာမိတ်ပြုခဲ့တယ်။ ကော်လော်ဖဲ(င့်)ဟာ

နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်တစ်နှစ် နန်းစံခဲ့ပြီး အနိစ္စရောက်ခဲ့တယ်။ သားတော်ကြီးလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီမို့ မြေးတော် ယခုသင့်ရှေ့မှာ စံမြန်းနေတဲ့ ယီမိုယွန်က ထီးနန်းရိုက်ရာ ဆက်ခံခဲ့တယ်။ ယီမိုယွန် နန်းတက်ချိန်မှာ ဥဒယရာဇာဘွဲ့ကို အပ်နှင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီဘွဲ့ကို အပ်နှင်းသူတွေက တိဗက်ခေါင်းဆောင်တွေ ဖြစ်တယ်။ သင်မဟုတ်ဘူး ကျူမင်ချွန်"

ကျူမင်ချွန်ထံမှ ရှူးခနဲ လေမှုတ်ထုတ်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏။ လက်ကလည်း ဓားရိုးပေါ် ရောက်သွားသည်။ ထို့နောက် ပေါက်ကွဲလွင့်စင်စွာ...

"လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်သုံးဆယ်တွေ လေးဆယ်တွေ ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး။ ကျုပ်နဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး။ ကျုပ်နဲ့ဆိုင်တာပဲပြောမယ်။ တုရိုက် -တိဗက်တပ်တွေနဲ့ ပူးတွဲပြီး နယ်ခြားဒေသကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ နန်စောဘက်က စစ်သည်အနည်းဆုံး တစ်သောင်း စေလွှတ်ပေးရမယ်။ အဲဒီစစ်သည်တွေအတွက် လိုအပ်တဲ့လက်နက်၊ ရိက္ခာနဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးကိုလည်း နန်စောက တာဝန်ယူရမယ်။ ဒါ ကျုပ်နဲ့ဆိုင်တာကို ပြောလိုက်တာပဲ။ နောက်တစ်ခု အခုမဆိုင်ပေမယ့် နောင်ဆိုင်လာမယ့် ကိစ္စတစ်ခုကိုလည်း ပြောလိုက်ဦးမယ်။ ဥဒယရာဇာဘွဲ့ကို တိဗက်တွေက ပေးခဲ့တာမှန်တယ်။ သို့သော် ဒီဘွဲ့ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းနိုင်တဲ့သူဟာ ကျုပ် ကျူမင်ချွန် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာပဲ"

"ဘုရင်တစ်ပါးက ဘုရင်တစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ပေးခဲ့တဲ့ဘွဲ့ကို သင်လို စစ်သူကြီးတစ်ယောက်က ရုပ်သိမ်းနိုင်တယ်ဆိုရလောက်တဲ့ အကြောင်းပြချက် သင့်မှာ ဘာရှိလို့လဲ ကျူမင်ချွန်"

အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေနှင့် ကျူမင်ချွန်တို့ ရင်အုံချင်း ထိမတတ်ရှိ၏။

"အကြောင်းပြချက်လား ဟား... ဟား... ဟား... အကြောင်းပြချက်ကတော့... ကျုပ်"

ကျူမင်ချွန်ဟာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို တဖုံးဖုံးပုတ်လျက်...

"မကြာတော့တဲ့အချိန်မှာ စစ်ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာတော့မယ့် အလားအလာတွေ ရှိနေလို့ပဲပေါ့"

ကျူမင်ချွန်က ထိုသို့ကြုံးဝါးပြီး ယီမိုယွန်ကို စိမ်းစိမ်းကြည့်သည်။ ယီမိုယွန်ကလည်း ထို့ထက်မလျော့သော မျက်လုံးများဖြင့် စူးစိုက်ပြန်ကြည့်သည်။ ထိုအကြည့်နှစ်ခုတွင် မီးတောက်မီးလျှံများရှိသည်ဆိုပါက နှစ်ယောက်စလုံး လောင်မြိုက်ကာ မီးဟုန်းဟုန်းထလောက်သည့် တင်းမာပြင်းထန်သော မျက်လုံးများ ဖြစ်လေသည်။

"ပြန်ကြစို့ ငါ့လူများ၊ ပြောစရာတာပြောပြီးပြီ။ ဆက်နေဖို့ အကြောင်းမရှိတော့ဘူး။ ဆက်နေရင်လည်း မုတ်ဆိတ်မွေး၊ မျက်တောင်မွေးတွေ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေတဲ့ သက်ကြားအိုကြီးဆီက ရှေးဟောင်းပုံပြင်တွေကို နားထောင်နေရဦးမယ် ဟား... ဟား... ဟား..."

ကျူမင်ချွန်နှင့် သူ့စစ်သည်များထွက်သွားပြီးနောက် ယီမိုယွန်က အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး လက်ကို ကိုင်ဆွဲဆုပ်နယ်သည်။

"တော်လိုက်ပါပေ အဘိုးရယ်။ သတ္တိကောင်းလိုက်ပါပေ အမတ်ကြီးရယ်"

ဟုလည်း တတွတ်တွတ် ပြော၏။

အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေကမူ ထူးခြားတုန်လှုပ်မှု မရှိဘဲ...

"အရှင်... တုရိုက် -တိဗက်တွေနဲ့ အဆက်ဖြတ်ပြီး ထန်မင်းဆက်ရဲ့ သြဇာအောက်မှာ ခိုလှုံမဟာမိတ် ပြုလိုက်မယ်ဆိုရင် အခုကြုံနေရတဲ့ ပြဿနာအားလုံး ရှင်းလင်းပြေလည်သွားပါလိမ့်မယ်။ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ဆီက နောက်ထပ်တစ်ဖွဲ့ လွှတ်လိမ့်ဦးမယ်လို့ ကျွန်ုပ်ဧကန်ပြောရဲတယ်။ တရုတ်ဧကရာဇ် တဲကျူန်ရဲ့ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံသင့်ပါပြီ"

အမတ်ကြီး၏လက်ကို ယီမိုယွန်က အသာအယာလွတ်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ လေးတွဲစွာ ပြောလေသည်။

"ကျွန်ုပ်ကို စဉ်းစားဖို့ အချိန်ပေးပါဦး အမတ်ကြီး"

အခန်း(၁၁)

မြင်တွေ့ရသမျှ ကြားသိရသမျှ အရာအားလုံးကို ဝမ်းသည် အကြီးအကျယ် အံ့ဩနေ၏။ 'ဝမ်းအိပ်မက်မက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူးနော်' ဟုလည်း မကြာခဏရွေ့တ်သည်။

နယ်ခြားစောင့်ကင်းတပ်မြို့ ယိုလီ၏ညနေဆည်းဆာဝယ် ညနေဆည်းဆာ နေလုံးကြီး၏အလင်းက ကောင်းစွာတောက်ပနေ၏။ ယောက်ျားမိန်းမအားလုံး ဆံပင်ကို ဦးခေါင်းပေါ်စုစည်းကာ ထိပ်ထက်တွင် ဆံထုံးထုံးထားကြသည်။ အချို့က ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းများ ဆောင်းထားကြပြီး အချို့ကဆံထုံးကို ခွေပတ်သော တောက်ပသည့် ကွင်းများ စွပ်ထားကြသည်။ ယောက်ျားများက ပုဆိုးကို ရှေ့ဘက်တွင် ခါးပုံစံချကာ ခါးစည်းကြိုးများဖြင့် စည်းနှောင်ထားကြသည်။ အလေးအပင် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများကို ထမ်းမသယ်ယူနေကြသော ယောက်ျားသားများကမူ နံငယ်ပိုင်းသာ ဝတ်ထားကြသည်။

ပျားပန်းခတ် လှုပ်ရှားနေကြသော ပျူတို့၏မျက်နှာထက်ဝယ် အေးချမ်းသော အပြုံးကိုယ်စီ တပ်ဆင်ထားကြသည်။ သူတို့၏လှုပ်ရှားသွားလာမှုမှာ မြန်ဆန်ဖျတ်လတ်သော်လည်း ပျာယိုးပျာယာ အမူအရာမျိုး မရှိကြ။ လျှပ်ပေါ်လော်လီသော အမူအရာမျိုး မရှိကြ။

ပျူလူမျိုးတို့လောက် ဤကမ္ဘာမြေပေါ်ဝယ် ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့သူမရှိနိုင်ဟု ဝမ်းတွေးမိနေသည်။

ဝမ်း၏မျက်စိထဲတွင် အတင့်တယ်ဆုံး၊ ကျက်သရေအရှိဆုံးမှာ ပျူမိန်းမသူများပင် ဖြစ်လေသည်။ အများစုမှာ အပြာရောင် လျှော်ထဘီများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ထဘီမှာ အကွင်းလိုက် မဟုတ်ဘဲ လုံခြုံစေ့စပ်စွာ ခါးမှာပတ်ထားသော ထဘီဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဝမ်းသိရသည်။ အိမ်ထောင်သည် မိန်းမတို့မှာ ဆံပင်ကို ထုံးစွေ၍ ငွေနှင့်ပုလဲသွယ်များကို အဆင်တန်ဆာအဖြစ် မွမ်းမံ ဆင်မြန်းထားကြသည့် ခြံထားသော ပုဝါပါးကို လျှော့မကျစေရန် ရင်ညွန့်ထက်၌ ရောင်စုံပုတီးစေ့များ ကပ်ထားသည့် အပ်များဖြင့် ထိန်းထားသည်။

အခြေအရံအစေအပါး လေးငါးယောက်တို့ဘေးမှ ခြံရံလျက် ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမပျိုများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ သူတို့ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများ သို့မဟုတ် ရာထူးဌာနန္တရ အဆင့်မြင့်မိသားစုဝင်များ ဖြစ်မည်ဟု ဝမ်း မှန်းဆကြည့်သည်။ အခြေအရံများက ယပ်တောင်များကို ကိုင်ဆောင်လာကြသည်ကတော့ မိမိတို့ တရုတ်လူမျိုးများနှင့်တူသည်ဟု ဝမ်းတွေးမိလေသည်။ ယပ်တောင်ကိုင် အခြေအရံများအလယ်မှ အထက်တန်းလွှာ မိန်းမပျိုကား ကျောက်သံပတ္တမြား စီခြယ်ထားသော ရွှေလက်ကောက်များသာမက ခြေထောက်မှာပါ ရွှေခြေကျင်းများ ဆင်မြန်းထားသည်။

ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ဝဲယာရှေ့နောက် ကြည့်ရင်း ဝမ်းမှာ အံ့သြခြင်းအပေါ် နောက်ထပ် အံ့သြခြင်းများ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ခံစားနေရသည်။ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ပုတီးစေ့ဆိုင်များ၊

ပန်းတိမ်ဖိုများ၊ ပန်းပဲဖိုများ၊ ကြေးသွန်းအလုပ်ရုံအဆောင်များ ရှေ့ရောက်လျှင်မူ ဝမ်းသည် အသေအချာရပ်၍ စူးစမ်းကြည့်ရှုနေသဖြင့် စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့က စောင့်၍စောင့်၍ ခေါ်ရလေသည်။

နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းကာ ဝဲယာကို ငေးမောနေသည့် ဝမ်းကို စောင့်ရင်း စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် နားလိုက်ကြသည်။

"ဝမ်းအတွက်တော့ အားလုံးဟာ အထူးအဆန်းတွေ ဖြစ်နေတော့တာပဲ။ သူမေးတာတွေကလည်း များလွန်းတော့ ဘယ်ကစဖြေရမှန်း မသိဘူးဖြစ်နေတယ် ဟေမာစန္ဒီ"

"ဟုတ်တယ် စိတြ၊ သူနှုတ်ကလည်း ခဏခဏ ရေရွတ်တယ်။ ဝမ်း အိပ်မက်မက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူးနော် တဲ့"

"အင်း... သနားစရာပဲ"

"ဟုတ်တယ် သနားစရာပဲ။ ဒါပေမယ့် အံ့သြစရာလည်း ကောင်းတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟေမာစန္ဒီ"

"ဒီတစ်လအတွင်းမှာ သူ ဟေမာတို့ရဲ့ ပျူစကားကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ကြီး မဟုတ်တောင်မှ အတော်လေး အဆင်ပြေအောင် ပြောတတ်လာတယ်လေ"

"ဟုတ်တယ်... သူဘယ်လိုများ သင်လိုက်ပါလိမ့်"

"အဖ သင်ပေးတာလေ။ ဝမ်းဟာ စိတ်မှာပါ အက်ရာရနေတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုစိတ်အက်ရာမှန်းတော့ မသိဘူးပေါ့။ အဖက သူ့ကို ဆေးကုပေးရင်းနဲ့ သူ့စိတ်ကိုပါ ကုပေးလိုက်တာ"

"ဘယ်လို စိတ်ကိုကုပေးတာလဲ"

"သူ့စိတ်မှာ တွေးတွေးပြီး ထိခိုက်ကြေကွဲနေတာကို မတွေးဖြစ်အောင် အာရုံလွှဲပစ်လိုက်တဲ့သဘောပဲ စိတ်ကြဲရဲ့။ ပျူစကားကို တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစကနေ စသင်၊ နောက်တစ်ဆင့်တက်ပြီး နာမည်တွေ၊ အရာဝတ္ထုတွေ၊ အဲဒီကတစ်ဆင့် နေကောင်းတယ်၊ ရေသောက်မယ်၊ ဆေးသောက်မယ်စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အလွယ်ကနေ ခက်တာတွေကို သင်ပေး၊ ဝမ်ကလည်း စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ကြိုးစားတယ်။ ဟေမာတို့ သားအဖ သူ့ရှေ့မှာ စကားပြောရင်လည်း သူနားလည်လွယ်အောင် ပြောကြတယ်။ ဝမ်က တော်တော်မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ စကားသင်ရတဲ့အလုပ်ကို သူ စိတ်ပါလက်ပါ ရှိလာတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ သူ့စိတ်ဒဏ်ရာကို မေ့ထားနိုင်တယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ သူ့စကားတတ်လာတာ။ ဟေမာလည်း ဒီလောက်ပဲ ပြောတတ်တယ်"

"အင်း... ဟေမာအဖအိမ်မှာ ကျုပ်လည်း ဝေဒနာပြုရဦးမယ်။ ဝရီးရယ် နေထွက်လာသလိုပဲ" ကျွန်တော့်စိတ်ဒဏ်ရာကိုလည်း ကုပေးပါလို့..."

"စိတ်ကြဲနော် ဘာစကားပဲပြောပြော ဒီပဲရောက်ရောက်လာတယ်"

"မဟုတ်ပါဘူး ဟေမာရယ်။ ဒီအဖြေလေးပေးဖို့ ဟေမာစန္ဒီဆီက စကားလေးတစ်ခွန်းကြားရဖို့ ကျုပ်စောင့်ခဲ့ရတဲ့ လတွေ နှစ်တွေ မနည်းမနော့ရှိပါပြီ"

"အို သူငယ်ချင်းတွေဟာ သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ကောင်းတယ်။ ဟေမာ အဲဒါမျိုးကို တွေးလို့မရဘူး။ ဟော ဟိုမှာ ဝမ်လာပြီ"

အနီးသို့ရောက်သောအခါ ဝမ်က လှိုက်လှဲစွာပြုံးရင်း...

"ဝမ် အိပ်မက်မက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်လိုပဲ၊ ပျူတွေ သိပ်လှတယ်။ သိပ်အေးတယ်။ သိပ်ငြိမ်တယ်။ ယောက်ျားတွေရော မိန်းမတွေရော လှတယ်။ ပုတီးစေ့တွေ သိပ်လှတယ်။ အဝတ် ဝတ်တာလည်း သိပ်လှတယ်။ ရွှေတွေ ငွေတွေလည်း အများကြီးဝတ်တယ်"

စိတ်ကြဲနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ကြ၏။ ဝမ်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်သည်။ ဝမ်၏အကြည့် စူးစူးရဲရဲရှိသဖြင့် ဟေမာစန္ဒီ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်သွားသည်။

"ဝမ် ဘာများ ထူးဆန်းနေလို့လဲ၊ ကြည့်လှချည်လား"

"စိတ်ကြဲလည်း လှတယ်။ ဟေမာစန္ဒီလည်း လှတယ်"

"စိတ်ကြဲလည်း ချောတယ်လို့ ပြောရတယ် ဝမ်"

"ဟုတ်လား... အင်း၊ စိတ်ကြဲလည်း ချောတယ်၊ ဟေမာစန္ဒီရဲ့ ပဝါအရောင်က အဲ... နေထွက်လာသလိုပဲ"

"တောက်ပတယ်လို့ ပြောရတယ်"

"အင်း... တောက်ပတယ်၊ ပိုး... ပိုးချည် သိပ်ကောင်းတယ်"

"ပိုးချည်မဟုတ်ဘူး ဝမ်၊ ဟေမာစန္ဒီတို့ ပျူလူမျိုးတွေက ပိုးချည်မသုံးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပိုးချည်ရဖို့ ပိုးမွေးပြီး ပိုးကောင်လေးတွေကို သတ်ရမှာလေ။ ဒါကြောင့် ပိုးချည်ပိုးထည်ကို မသုံးဘူး"

ဝမ် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွား၏။ ထို့နောက် တစ်ချက်တွေသွားပြန်သည်။ ဤကမ္ဘာမြေပေါ်ဝယ် ဤမျှပင် သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သောလူမျိုးတို့ ဤဒေသမှာ ရှိနေကြစဉ်... လီပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသော ဟိုးတောင်တန်းကြီးတွေတစ်ဖက်မှ တုရိုက်၊ တိဗက်၊ မွန်ဂိုနှင့် မိမိတို့ တရုတ်များက သွေးချောင်းစီ စစ်ပွဲကြီးတွေ ဆင်နွှဲနေကြပါသလားဟု တွေးလိုက်မိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အတွေးဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားသော ဝမ်က စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့နောက်မှ လိုက်ပါလာသည်။
အတန်ငယ်လျှောက်လာကြပြီးမှ ဝမ်က စိတြဘေးသို့ ရင်ပေါင်တန်း နေရာယူသည်။

"စိတြက စစ်သည်တော် ဟုတ်တယ်နော်"

"ဟုတ်တယ်... ဝမ်"

"စစ်ပွဲ ဘယ်နည်း တိုက်ပြီးပြီလဲ"

"တို့ အပြင်ထွက်မတိုက်ဘူး။ ဟောဒီ ယိုလီနယ်ခြား ကင်းတပ်မြို့ကို ရန်သူတွေလာတိုက်ရင် ခုခံဖို့
ဖွဲ့ထားတဲ့ နယ်ခြားစောင့်တပ်ဖွဲ့မှာ အမှုထမ်းတာ"

"ဟုတ်လား... ခုခံဖို့ဖွဲ့ထားတာတဲ့လား"

ဝမ်ရေရွတ်အပြီးတွင် ဟေမာစန္ဒီက...

"စိတြက လေးမြားလုံရှည် လက်နက်ကိုင်ပြီး တိုက်ရတာထက် ဗုံတီးရတာကို ပိုစိတ်ဝင်စားတယ်"

"ဗုံတီးရတာ"

"ဟုတ်တယ် အရင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားရဲ့ နန်းတွင်းကချေသည်အဖွဲ့မှာ နာမည်ကျော်
ဗုံလေးလုံး တူရိယာပညာရှင်တစ်ယောက်ပေါ့။ ပြီးတော့ စိတြက တေးချင်းလည်း စပ်ဆိုတတ်တယ်"

"အား... စိတြကို ဝမ် လေးစားပါတယ်"

လျှောက်နေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဦးညွတ်သည့် ထိုအမှုအရာမှာ
ပျူလူမျိုးတို့၏ နှုတ်ဆက်ဂါရဝ အမှုအရာဖြစ်သဖြင့် စိတြ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ထို့နောက်...

"ဟေမာစန္ဒီအကြောင်းကို ဝမ်ဘယ်လောက်သိသလဲ"

"ဘယ်လောက်သိသလဲ၊ အဲ... ဟေမာစန္ဒီက သိပ်တော်တဲ့ သမားတော်ကြီး နာဂရဆိန္ဒရဲ့
သမီးဖြစ်တယ်။ သိပ်လှတယ်။ သိပ်ဆေးကုကောင်းတယ်။ သိပ်စိတ်ကောင်းရှိတယ်"

"ရှိသေးတယ် ဝမ်ရဲ့။ ဟေမာစန္ဒီကလည်း နန်းတွင်းကချေသည်အဖွဲ့မှာ ရှစ်ယောက်အဖွဲ့
ခေါင်းဆောင်ကချေသည်။ သိပ်အကကောင်းတယ်"

"ဪ... ဟုတ်လား"

"ဟေမာစန္ဒီရဲ့ ကဟန်ဟာ ပန်းပွင့်လေးတွေ အသက်ဝင်လာသလိုပဲ။ ပန်းကနုတ်တွေ
လှုပ်ရှားလာသလိုပဲ"

"အဲဒါ ဘာပြောတာလဲ၊ ဝမ် နားမလည်တော့ဘူး"

"ဟေမာစန္ဒီကတာ သိပ်လှတယ်လို့ ပြောတာ"

နေရောင်တစ်စတစ်စ ဖျော့လာသည်။ အနောက်ဘက် တောင်တန်းတောင်စွယ်များအကြားသို့
ဖြေးညင်းစွာ သက်ဆင်းနေသည့် နေလုံးနီနီကြီးဆီမှ ရှည်လျားစွာ ထွက်ပေါ်လာသည့်
ရောင်ခြည်လက်တံများက နယ်ခြားစောင့်ကင်းတပ်မြို့ ယိုလီကို ပွတ်သပ်ပွေဖက် နှုတ်ဆက်နေသည်။

"နေစောင်းပြီ တို့ပြန်ကြရအောင်၊ ဟော... ဟိုမှာဘာပါလိမ့်"

လမ်းဘေးဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ လူများ မိမိတို့ရောက်နေရာမှာပင် ရပ်လိုက်ကြကာ
ဝဲလက်မောင်းကို ယာလက်မောင်းဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ခါးကိုင်ဦးညွတ်လိုက်ကြသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

စိတြက ပြောလိုက်သည်။

"အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသား ကြွချီလာတာ"

မကြာမီ လမ်းကွေ့အတိုင်း ချိုးဝင်လာသော မြင်းစီးတံခွန်ကိုင် ရဲမက်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

နောက်မှ မြင်းသုံးစီးယှဉ်လျှက်ပါလာ၏။

အလယ်မြင်းနက်ကြီးပေါ်တွင် သုနန္ဒမင်းသား၊ ဝဲယာတွင် အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် အမတ်ကြီး နာကျကညူ၊ နောက်ဖက်ဆီတွင် မြင်းစီးရဲမက်ခြောက်ဦး။

"အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားဟာ မနက်တစ်ကြိမ် ညနေတစ်ကြိမ် ယိုလီမြို့ကို လှည့်လည်စစ်ဆေးတယ်။ အနားရောက်လာတော့မယ် အရှိအသေပေးကြ"

စိတြတို့သုံးယောက်စလုံး ခါးကိုင်းဦးညွတ်ကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက မြင်းဇက်ကို တုံ့လိုက်သည်။

"စိတြနဲ့ ဟေမာစန္ဒီတို့ပါလား... ဝမ်လည်း ပါသကဲ့။ ဧည့်သည်ကို လိုက်ပြုပြီး ဧည့်ခံနေကြသလားဟေ့"

"ဟုတ်ပါတယ်... အရှင်"

သုနန္ဒမင်းသား မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ လျှောက်လာသည်။

"ဝမ် ကောင်းကောင်းနေကောင်းသွားပြီလား"

"ဟုတ်ပါတယ် နေကောင်းသွားပါပြီအရှင်"

"ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ်။ ဒီလိုမြင်ရတွေ့ရတာ ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာတယ်။ မနက်ဖြန် ညီလာခံပြီးချိန်လောက်မှ ဝမ်ကို ကျွန်ုပ်ဆီခေါ်လာခဲ့ဖို့ စိတြ တာဝန်ယူစမ်း"

"ကောင်းပါပြီ အရှင်"

သုနန္ဒမင်းသား မြင်းဆီပြန်သွားပြီး မြင်းပေါ်တက်ကာ စိုင်းနှင့်သွား၏။ ဝမ်မှာ နောက်ထပ် အံ့ဩစရာကို တွေ့ရပြန်ပြီဖြစ်၍ မမျိုသိပ်နိုင်ဘဲ ထုတ်ပြောပြန်သည်။

"အရှင့်သားတော် မြို့စားမင်းသားက ဝမ်ကို နှုတ်ဆက်ဖို့ မြင်းပေါ်က ဆင်းလာတယ်။ အို... အရှင်သခင်တစ်ယောက်က ဒီလိုလုပ်တယ်တဲ့"

ဟေမာစန္ဒီက ဂုဏ်ယူသောအပြုံးဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။

"အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း နဂါးခေါင်းပျံစောင်းတီးပြီး တေးချင်းရေးစပ်သီဆိုနိုင်သူလေ ဝမ်ရဲ့"

"ဟင်... ဟုတ်လား၊ အလိုလေးလေး ဟောဒီပျူတိုင်းပြည်မှာ အရှင့်သားတော်ကအစ စိတြ၊ ဟေမာစန္ဒီ အားလုံး... အားလုံး... သိပ်ကောင်း၊ သိပ်လှကြတာပါလား"

သိပ်ကောင်း၊ သိပ်လှဟူသော စကားလုံးမှလွဲ၍ စိတ်ထဲတွင် ရှိသည့်အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် မပြောတတ်သည့် ဝမ်၏ အသုံးအနှုန်းကို စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ သဘောပေါက်ကြသည်။

နေရောင်တို့ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီဖြစ်၏။ ယိုလီမြို့ပေါ်သို့ အအေးဓာတ် လွှမ်းစပြုလာသည်။ ညဉ့်အမှောင် အစပျိုးချိန်၌ ဆီမီးတိုင်အလင်းများကလည်း ဟိုတစ်စ သည်တစ်စ ပေါ်လာကြလေသည်။

စစ်ရေးသေနင်္ဂယူဟာအရပါ အရေးပါတဲ့နေရာဖြစ်တယ်။ ခံတပ်ကိုးမြို့အနက်မှာ ယိုလီဟာ အရေးအကြီးဆုံးမြို့၊ ဒါကြောင့် ယူဘုရင်မင်းမြတ် မဟာရာဇက သူ့သားတော် သုနန္ဒမင်းသားကို မြို့စားခန့်ပြီး အုပ်ချုပ်ခိုင်းတာဖြစ်တယ်"

စိတြ၏စကားလုံးတစ်လုံးချင်းစီကို နားမလည်နိုင်သော်လည်း ပြောလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ကိုကား ဝမ် သဘောပေါက်ပါသည်။

"ယူနိုင်ငံရဲ့ မြို့တော်ကြီးက ဘယ်မှာရှိသလဲ စိတြ"

"ကုန်းတွင်းပိုင်း မြေပြန့်ဒေသမှာ တည်ရှိတယ်။ သီရိခေတ္တရာလို့ ခေါ်တယ်။ မဟာရာဇ ဘုရင်မင်းမြတ် နန်းစံတယ်"

"ဝမ်ရောက်ဖူးချင်တယ်"

"အခြေအနေပေးရင် ရောက်ရမှာပေါ့။ သီရိခေတ္တရာ မင်းနေပြည်က နန်းတော်နဲ့ ဘာသာရေး အဆောက်အဦးကြီးတွေကို အုတ်နဲ့အိုင်အမာ ဆောက်ထားတယ်"

"မြို့ရိုးကကော... စိတြ"

"မြို့ရိုးကို ကျုံးမြောင်းနဲ့ ဝိုင်းရံထားတယ်။ မြို့ရိုးက အဝိုင်းပုံလည်းရှိတယ်။ အဝိုင်းမကျတကျပုံလည်း ရှိတယ်။ လေးထောင့်ပုံလည်း ရှိတယ်။ မြို့ရိုးမှာ တံခါးဆယ့်နှစ်ပေါက် ရှိတယ်။ ထောင့်လေးထောင့်တိုင်းမှာ စေတီထိုးတည်ထားတယ်"

"သိပ်ကို ကြီးကျယ်မှာပဲနော်"

အခန်း(၁၂)

သုနန္ဒမင်းသား၏ နန်းဆောင်သို့ လာခဲ့ရာ လမ်းတလျှောက်တွင် စိတြက ဝမ်အား ယိုလီနယ်ခြားကင်းမြို့အကြောင်းကို ပြောပြလာသည်။ ယမန်နေ့က ညနေ နေဝင်ရီတရောအချိန်ဖြစ်၍ ယိုလီမြို့ကွင်းမြို့ကွက်နှင့် မြို့ရှုခင်းမြင်ကွင်းများကို ဝမ်ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ခွင့်မရခဲ့။ ယခုတောက်ပသော နေရောင်ခြည်နှင့် နေ့အလင်းရောင်အောက်မှ ယိုလီမြို့ကို မြင်းအသားကျစီးလာရင်း မြင်းပေါ်မှ အသေအချာ လေ့လာခွင့်ရလိုက်သည်။

ဦးစွာ စိတြက ယိုလီမြို့အကြောင်း ပြောပြ၏။

"ယိုလီဟာ တကယ်တော့ ခံတပ်မြို့ပဲ။ နန်စောဒေသနဲ့ နယ်မြေချင်းစပ်နေတဲ့ နယ်ခြားနေရာတွေမှာ ခံတပ်ကိုးမြို့ရှိတယ်။ ယိုလီက ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးအရရော၊

"သိပ်ကို ကြီးကျယ်တာပေါ့။ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ နန်းတော်ရှေ့မှာဆိုရင် ရွှေခေါင်းလောင်းနဲ့ ငွေခေါင်းလောင်းနှစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားတယ်။ အင်မတန် မြင့်မားတဲ့ အဖြူရောင် ဆင်းတုတော် တစ်ဆူလည်း တည်ထားတယ်"

"ယိုလီမြို့မှာကော ဆင်းတုတော် မရှိဘူးလား"

"သုနန္ဒမင်းသား စံမြန်းတဲ့ နန်းတော်ရဲ့ နန်းဦးမှာတည်ထားတယ်"

"ပျူလူမျိုးတွေအားလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လား စိကြ"

"ဒါပေါ့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လို့ခေါ်တယ်"

"ထေရဝါဒ အဲဒါကဘာလဲ"

"နောက်မှ ရှင်းပြမယ် ဝမ်း။ အချိန်ယူပြီးပြောမှဖြစ်မယ်။ အခုတော့ အရှင့်သားတော်ဆီ အချိန်မီ ရောက်အောင်သွားဦးစို့"

"ခဏလေး... ခဏလေး စိကြ၊ အရှင့်သားတော်အကြောင်းပြောပြပါဦး"

"မနေ့က ပြောပြီးပြီလေ"

"အနည်းဆုံးစကားလုံးနဲ့ ထပ်ပြောပြစမ်းပါ"

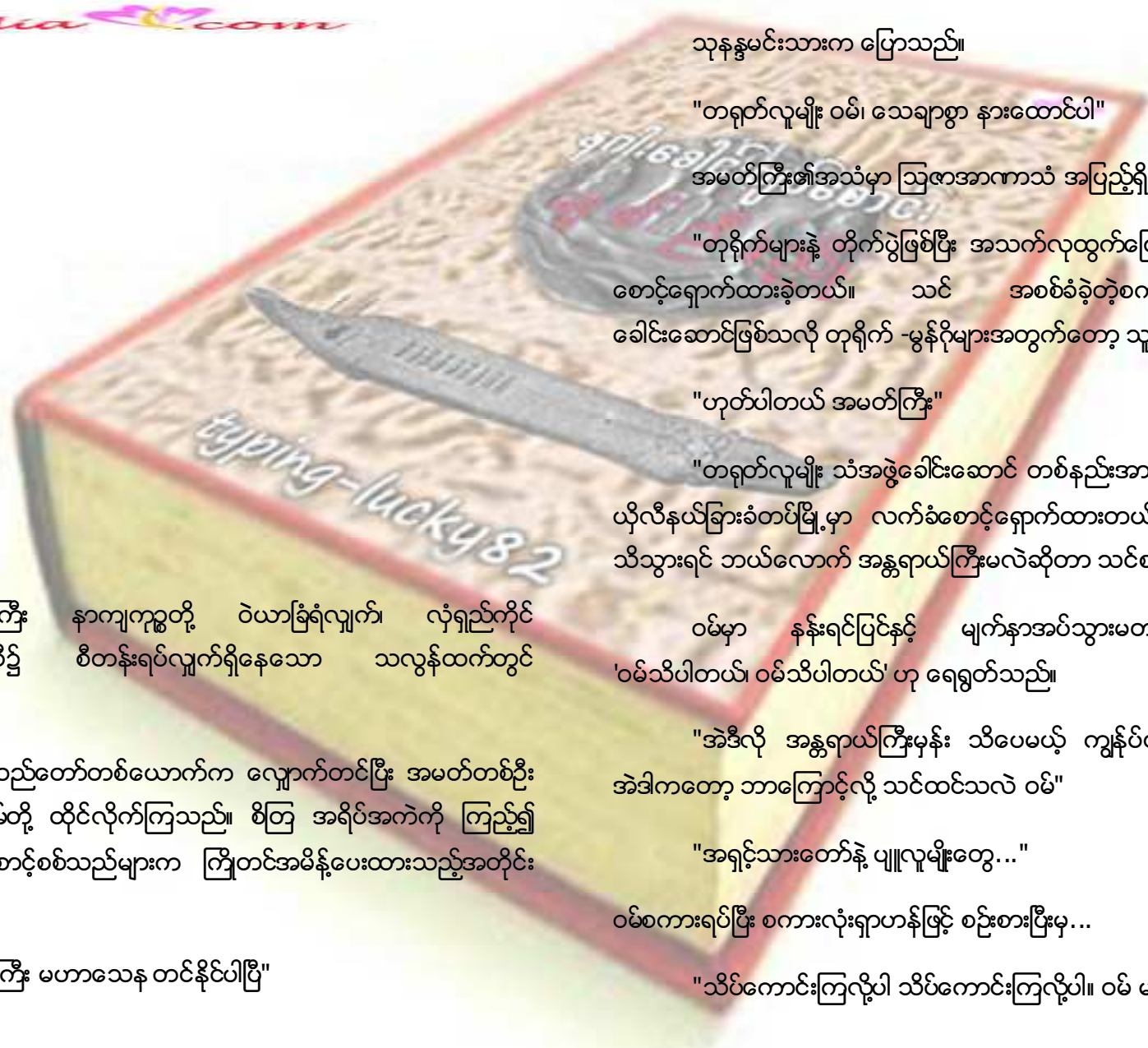
"အင်း... အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားဟာ အုပ်ချုပ်ရေးမှာ သိပ်ကောင်းတဲ့ ဘုရင့်သား မြို့စားလည်းဖြစ်တယ်။ စစ်ရေးမှာလည်း သိပ်ကောင်းတဲ့ စစ်သည်တော်ဖြစ်တယ်။ တေးချင်းဂီတ စာပေမှာလည်း သိပ်ကောင်းတဲ့ အနုပညာရှင်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ကြင်နာတတ်တယ်။ သဘောကောင်းတယ်"

ဝမ်း နားလည်နိုင်မည့် စကားများဖြင့် ရှင်းပြလိုက်ရ၏။ ဝမ်းကား ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း

"သိပ်ကောင်းတယ်"

ဟု ရေရွတ်နေသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လာကြသော လားဝန်တင်အလုပ်သမားများ အုတ်ချပ်သယ် တွန်းလှည်းများ၊ ခေါင်းတုံးရိတ်ထားသည့် ကလေးငယ်များ၊ စပါးတင်လှည်းများကို စိကြနှင့် ဝမ်းတို့ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသည်။ အလားတူစွာ ကင်းလှည့်ချီတက်သွားကြသော ရဲမက်အစုများ၊ အိုးများ တင်ဆောင်သွားကြသည့်လှည်းများကိုလည်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။ ယိုလီမြို့လယ်ကောင် လမ်းမမှာ ပျားပန်းခပ် စည်ကားနေသည်။ သို့သော် ဆူညံခြင်းမရှိချေ။

သုနန္ဒမင်းသားက ပြောသည်။

"တရုတ်လူမျိုး ဝမ်း၊ သေချာစွာ နားထောင်ပါ"

အမတ်ကြီး၏အသံမှာ သြဇာအာဏာသံ အပြည့်ရှိ၏။

"တုရိုက်များနဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး အသက်လုထွက်ပြေးလာခဲ့တဲ့ သင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ကယ်ဆယ်ပြုစု စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တယ်။ သင် အစစ်ခံခဲ့တဲ့စကားများအရ သင်ဟာ တရုတ်သံအဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သလို တုရိုက် -မွန်ဂိုများအတွက်တော့ သူလျှိုလည်းဖြစ်တယ် ဟုတ်သလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အမတ်ကြီး"

"တရုတ်လူမျိုး သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် တစ်နည်းအားဖြင့် သူလျှိုတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပျူတွေက ယိုလီနယ်ခြားခံတပ်မြို့မှာ လက်ခံစောင့်ရှောက်ထားတယ် ဆိုတာကို တုရိုက်၊ တိဗက်နဲ့ မွန်ဂိုတွေသာ သိသွားရင် ဘယ်လောက် အန္တရာယ်ကြီးမလဲဆိုတာ သင်စဉ်းစားမိရဲ့လား ဝမ်း"

ဝမ်းမှာ နန်းရင်ပြင်နှင့် မျက်နှာအပ်သွားမတတ် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။ ထို့နောက် 'ဝမ်းသိပါတယ်၊ ဝမ်းသိပါတယ်' ဟု ရေရွတ်သည်။

"အဲဒီလို အန္တရာယ်ကြီးမှန်း သိပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ သင့်ကိုလက်ခံပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဘာကြောင့်လို့ သင်ထင်သလဲ ဝမ်း"

"အရှင့်သားတော်နဲ့ ပျူလူမျိုးတွေ..."

ဝမ်းစကားရပ်ပြီး စကားလုံးရှာဟန်ဖြင့် စဉ်းစားပြီးမှ...

"သိပ်ကောင်းကြလို့ပါ သိပ်ကောင်းကြလို့ပါ။ ဝမ်း မပြောတတ်လို့ပါ"

အမတ်ကြီး မဟာသေန၊ အမတ်ကြီး နာကျကူတို့ ဝဲယာခြံရံလျက်၊ လုံရှည်ကိုင် ပျူစစ်သည်အစောင့်များ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ၌ စိတန်းရပ်လျှက်ရှိနေသော သလွန်ထက်တွင် သုနန္ဒမင်းသား ထိုင်နေ၏။

စိတြနှင့် ဝမ်းတို့ ရောက်ရှိကြောင်း စစ်သည်တော်တစ်ယောက်က လျှောက်တင်ပြီး အမတ်တစ်ဦး ညွှန်ပြသော နန်းရင်ပြင်တစ်နေ့တွင် စိတြနှင့်ဝမ်းတို့ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ စိတြ အရိပ်အကဲကို ကြည့်၍ ဝမ်းလည်း လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။ ဝဲယာအစောင့်စစ်သည်များက ကြိုတင်အမိန့်ပေးထားသည့်အတိုင်း နန်းဆောင်အပြင်သို့ ထွက်သွားကြသည်။

"သက်သာသလို နေကြ ကိုင်း... အမတ်ကြီး မဟာသေန တင်နိုင်ပါပြီ"

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ယောက် နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်ကြသည်။ သုနန္ဒမင်းသားက အမတ်ကြီး နာကျကုဏ္ဍဘက်လှည့်၍...

"အမတ်ကြီး နာကျကုဏ္ဍ အလှည့်ယူပါ"

"တရုတ်လူမျိုး ဝမ် သင် တရုတ်ပြည်ပြန်လိုသလား သင့်အရှင်သခင်ဆီ ပြန်လိုသလား"

ဝမ်အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ ရင်အုံများ မှိုမောက်လာသည်အထိ အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေသည်ကို ကြည့်ရင်း ဝမ်ဘယ်လောက် ထိခိုက်ခံစားနေကြောင်း စိတြသိလိုက်သည်။ ဝမ်ကလည်း စိတြကို အကူအညီတောင်းဟန်ဖြင့် ပြန်ကြည့်သည်။

သုနန္ဒမင်းသားက အရိပ်အကဲသိစွာဖြင့်...

"စိတြ သူပြောချင်တဲ့စကားကို မောင်မင်း အဆင်ပြေအောင် ဖြည့်စွက်သင်ပေးနိုင်တယ်"

ဝမ်၏ မျက်လုံးအိမ်များတွင် အရည်လဲလာသည်။

"ဝမ် တရုတ်ပြည် ပြန်ချင်တယ်။ အရှင်သခင် ဘုရင်ခံဝေကောင်ဆီ ပြန်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မပြန်ရဲဘူး။ ပြန်သွားရင်..."

စိတြဘက် ငဲ့စောင်းကာ တိုးကပ်ကာ စကားလုံးများ သင်ယူနေဟန်ရှိပြီး စိတြက တိုးညှင်းစွာ ပြောလိုက်တော့မှ ဝမ် ဆက်ပြောသည်။

"ဝမ် တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး။ ပေးလိုက်တဲ့ အမိန့်အတိုင်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ နန်စောဘုရင် ပြန်ကြားလိုက်တဲ့ သဝဏ်ကိုလည်း မပြနိုင်တော့ပါဘူး။ သဝဏ်မှာပါတဲ့အတိုင်း ဘုရင်ခံဝေကောင်ကို ပြန်ပြောပြရင်လည်း ဘုရင်ခံ ယုံမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ပြန်သွားရင် အသတ်ခံရမှာပါ"

အမတ်ကြီး နာကျကုဏ္ဍထံမှ ပြတ်သားသော စကားသံ ထွက်လာသည်။

"သင့်ဒေသ သင်မပြန်ရင် သင်ဘယ်သွားချင်သလဲ"

"ဘယ်မှ မသွားချင်ပါဘူး။ ဒီမှာပဲ နေပါရစေ ဟို..."

စိတြ တီးတိုးပြောသည်ကို နားထောင်ပြီးနောက်...

"ပျူဘုရင် မင်းမြတ်နဲ့ အရှင်သားတော်တို့ထံမှာ ခိုလှုံပါရစေ။ ယိုလီမှာပဲနေပါရစေ။ ဝမ်အရှင်သားတော်ကို နားထောင်ပါမယ်။ ဟို... ဟို... အရှင်သားတော် သစ္စာကို ခံပါမယ်"

သုနန္ဒမင်းသား မျက်ရိပ်ပြလိုက်သဖြင့် အမတ်ကြီး နာကျကုဏ္ဍ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ သုနန္ဒမင်းသားက ဝမ်ကို ကြည့်လျက်...

"ကျွန်ုပ် သုနန္ဒမြို့စား အမိန့်မှတ်လိုက်တယ်။ ဝမ်ကို ယိုလီမြို့မှာ နေခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ဝမ် ဒီမှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိရှိသူတွေ၊ ပတ်သက်ဆက်စပ်သူတွေအားလုံး လျှို့ဝှက်ထားပါမယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့မှာ သစ္စာရေသောက် သစ္စာပြုရမယ်။ ဝမ်ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ သစ္စာတော်ခံအဖြစ် အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်ပါမယ်လို့ သစ္စာရေသောက် သစ္စာပြုရမယ်"

ဝေနေခဲ့သော မျက်ရည်များ ဝမ်၏မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ စီးကျလာကာ စိတြကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်လေသည်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ပါးတို့၏ မျက်နှာများပေါ်တွင်လည်း အပြုံးကိုယ်စီဖြင့်...။

အခန်း(၁၃)

ပန်းဥယျာဉ်သည် သာတောင့်သာယာ ရှိလှသည်။ ကျောက်သလင်းခုံလှေကားများ၊ နားနေပန်းဖြေရန် ထိုင်ခုံများ၊ ရေပန်းသွင်သွင်ကျဆင်းနေသည့် ရေကန်ငယ်များ၏ ဝန်းကျင်တွင် ဖြူလှသော ပန်းများက အပြိုင်အရိုင်း ပွင့်အာနေကြသည်။ ကျောက်သလင်းစင်္ကြံတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား စိမ်းလဲ့ရှိန်းမြဲ မြက်ခင်းများက စီရရီ ပြန်ပြန်ပြူးပြူး ရှိကြသည်။ ပန်းချီကိုပင် မှစ်ခုံးသဏ္ဍာန်အဖြစ် ပြုလုပ်ထားသော စင်္ကြံလမ်းကျောက်ပြားများ အပေါ်မှာလည်း မနွမ်းသေးသော ပန်းကြွေများက ပန်းကမ္မလာ၊ ပန်းကော်ဇောကို ခင်းဖြန့်ပေးထားကြသည်သို့ တင့်တယ်နေသည်။

ထိုကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ် ပန်းဥယျာဉ်၏ ကျောက်ဖြူသားခုံတစ်ခုပေါ်၌ ထိုင်နေသော ဘုရင်ခံ ဝေကောင်မှာမူ ဝန်းကျင်နှင့်ပီဘိခြားနားသော အသွင်ကို ဆောင်နေ၏။ ဦးရစ်ဦးခေါင်း တန်ဆာဆင်မထားသော ဆံပင်စအချို့က နားသယ်စပ်တွင် ဖွာရရာကျလျှက်ရှိသည်။ အဆီပြန်နေသော

မျက်နှာမှာလည်း အလိုမကျခြင်းများဖြင့် သုန်မှုန်နေသည်။ ဝတ်ရုံထားသော အဝါရောင် သင်တိုင်းကြီး၏ ပွရောင်းရှည်လျားသော လက်အိုးဖားဖားကို ဖယ်ဖယ်ထုတ်ရင်း လက်ဖဝါးချင်း ပွတ်သပ်နေ၏။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီတွင် မြက်ခင်းပေါ်မှာ ပန်းကြွေများကို ကောက်ယူရင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပစ်ပေါက်ဆော့ကစားနေကြသည့် မောင်းမမိသံများ ရှိကြသည်။ သူတို့၏ လွင်လွင်စာစာ ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်သံများက ဝေကောင်ထံသို့ လွင့်ဝဲလာတတ်သည်။ ဝေကောင်အနီးတွင်ကား ဓားကောက်ကိုယ်စီကိုင် အစောင့်နှစ်ယောက်က ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုကြီးများပမာ မလှုပ်မရှား ရပ်နေကြသည်။

အဝေး၏ အဝေးကောင်းကင်ပြာဆီသို့ ငေးမျှော်ပြီးနောက် ဝေကောင်သည် မျက်နှာကို အောက်သို့ငုံ့ကာ မျက်လွှာများကို တင်းကြပ်စွာ ပိတ်လိုက်၏။ ထိုအခိုက် သစ်သားလင်ပန်းကိုင်သူ၊ အရက်ကရားနှင့် အရက်ခွက်ကိုင်သူ၊ အသားကင်အသားကြော် လင်ပန်းကိုင်သူ၊ မောင်းမရံရွှေသုံးယောက် ဝေကောင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြသည်။ တစ်ယောက် သစ်သီးကိုခွေ၍ ဝေကောင်အား ခွံကျွေးမည်ပြင်သည်။ တစ်ယောက်က ကြွေပန်းကန်ထဲသို့ အရက်ငဲ့သည်။ တစ်ယောက်က အသားတုံးကို ဖဲ့သည်။ အရက်နို့ရလာသဖြင့် ဝေကောင် ပိတ်ထားသော မျက်လွှာအစုံကို ဖွင့်သည်။

ကယုကယင် အမူအရာကိုယ်စီဖြင့် အနီးမှာ ဝိုင်းရံနေသော မိန်းမပျိုသုံးယောက်ကို မြင်လိုက်သည်တွင်...

"သွားကြစမ်း... တစ်ယောက်မှာ ငှါအနားမလာနဲ့ သွား... ထွက်သွား"

ဟု အော်ဟစ်မောင်းထုတ်ပစ်နေသည်။ မိန်းမပျိုများ ကြောက်အားလန့်အား ထွက်သွားကြသည်။

"သွား... မင်းတို့နှစ်ယောက်လည်း မလိုချင်ဘူး။ နန်းဆောင်စံအိမ်ရဲ့ ပန်းခြံဥယျာဉ်ထဲမှာ လက်နက်တွေကိုင်ပြီး စောင့်ရှောက်နေရသလား သွား... ထွက်သွား။ ဒီမှာ ရပ်နေမယ့်အစား နယ်ခြားဒေသမှာ သွားစစ်တိုက်ကြပါတော့လား"

အစောင့်နှစ်ယောက် ထွက်သွားရပြန်သည်။ ဝေကောင်၏အသံ ကျယ်လောင်သဖြင့် မြက်ခင်းပေါ်မှာ ပန်းပေါက်တမ်း ကစားနေကြသော ရံရွှေများလည်း မမြင်ကွယ်ရာသို့ ပြေးထွက်သွားကြသည်။

ထိုစဉ် ပန်းချိုမှန်ခုံးတစ်ခုဆီမှ အစေခံတစ်ယောက် မရဲတရဲဖြင့် ရပ်၍မဝံ့တဝံ့ လှမ်းပြောသည်။

"အရှင်... အရှင်တူတော် ထန်ချီ ရောက်နေပါတယ်"

"ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ချင်ဘူး... ပြောလိုက်"

အစေခံ ယို့လျှက်ထွက်သွားပြီး နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်း ရောက်တော့မှ...

"ဟေ့... ဟေ့... ထန်ချီကို လွှတ်လိုက်"

ဟု ဝေကောင် လှမ်းအော်သည်။

ခဏအကြာတွင် ထန်ချီရောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ ပလွေတစ်စင်းကိုင်လာသည်။ ဦးရီးတော် အားလုံးကို အော်ငေါက်မောင်းထုတ်နေသည်ဟု သိရပြီးဖြစ်၍ ထန်ချီသည်လည်း အရိပ်အခြေကို ကြည့်ကာရပ်နေသည်။

"ထန်ချီ ဒီကိုလာ၊ မင်းပလွေတော့ သိမ်းလိုက်၊ ခုအချိန်မှာ နန်းတွင်း ဂီတတစ်ဖွဲ့လုံး လာဖျော်ဖြေရင်တောင် ငါသည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ထိုင် အဲဒီမှာ"

ပလွေကို ခါးစည်းကြိုးကြားသို့ ထိုးထည့်ပြီး ထန်ချီဝင်ထိုင်သည်။

"ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ချင်ဘူးလို့ ပြောပြီးမှ ဘာကြောင့် ထန်ချီကို လွှတ်လိုက်လို့ ပြောရတာလဲ ဦးရီးတော်"

ဘုရင်ခံစစ်သူကြီး ဝေကောင်ကို ဤသို့ပြန်ပြောရဲသူမှာ စီချမ်နယ်တွင် ထန်ချီတစ်ယောက်သာ ရှိပေတော့သည်။

ဝေကောင် သက်ပြင်းတစ်ချက် လေးလံစွာ မှုတ်ထုတ်သည်။

"ခုချိန်မှာ ငါ့အနား မင်းတစ်ယောက်မှ မရှိရင် ဘယ်သူမှရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငါသိလိုက်လို့ပဲ"

"အခု ထန်ချီ ဦးရီးတော်အနားမှာ ရှိနေပြီလေ။ ဦးရီးတော်ပြောမယ့်စကားတွေကို နားထောင်ပေးမယ့် အကောင်းဆုံးနားပိုင်ရှင် ရှိနေပြီလေ"

ဝေကောင် ဘာမှပြန်မပြောသော်လည်း အလိုမကျမှု ဒေါသများ အတန်ငယ် လျော့ပါးသွားသည် ထင်ရ၏။

"အကောင်းဆုံး နားပိုင်ရှင်က ပြောလာမယ့်စကားတွေ အားလုံးကို နားထောင်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ ဦးရီးတော်။ နားထောင်နေတဲ့ တစ်ချိန်လုံးမှာလည်း အဲဒီနားပိုင်ရှင်ဟာ သူ့ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားပါမယ်"

ဝေကောင် ပြန်လည်ဆောက်တည်ရာ ရသွားပြီး ငြိမ်သက်သွားသည်။

"ပထမအဖွဲ့ မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ စောနာရီကို ခေါင်းဆောင်ခန့်ပြီး ယီမိုယွန်ဆီငါလွှတ်ခဲ့တယ်။ နန်စောဘုရင်ဆီက ဘာမှ အကြောင်းမပြန်ဘူး။ ဒုတိယအဖွဲ့... ငါအင်မတန်အားထားရတဲ့ ငါ့လက်ရုံး ဝမ်းကို ခေါင်းဆောင်ခန့်ပြီး လွှတ်တယ်။ ယီမိုယွန်အကြောင်း ပြန်မပြန်ထားဦး ဝမ်းတို့တစ်ယောက်မှ ပြန်မလာဘူး။"

တုရိုက်တွေနဲ့ပဲ တွေလေသလား။ မွန်ဂိုတွေနဲ့ပဲ တွေလေသလား မသိဘူး။ လေးလရှိပြီ။ ခုချိန်အထိ သတင်းအစအနလည်း စုံစမ်းလို့ မရဘူး။ ဝမ်တို့တော့ အသက်ရှင်လျှက် မရှိကြတော့ဘူး ထင်တာပဲ"

ဝမ်ကို ခင်မင်လေးစားစွဲရှိဖူးသော ထန်ချီလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။ ဦးရီးတော်၏ ခံစားမှုကိုလည်း ကိုယ်ချင်းစာမိသည်။

"ငါအခု တတိယအဖွဲ့နဲ့ ထပ်ကြိုးစားထားပြန်ပြီ ထန်ချီ။ နာခီမျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တိုင်မျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်တွေကို ဆက်သွယ်ပြီး နန်စောဘုရင်ဆီ ထပ်လွှတ်လိုက်တယ်။ ချန်အန်းမင်းနေပြည်တော်မှာ စံမြန်းနေတဲ့ ဧကရာဇ်မင်းဆီ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ဖို့ ခက်ခဲနေရင် စီချမ်နယ်ဘုရင်ခံ ငါနဲ့ပဲ ဆက်သွယ်ပါလို့လည်း သဝဏ်မှာရေးလိုက်တယ်"

"အဲဒီတော့"

"အခုအထိ ဘာမှ မထူးခြားသေးပါဘူး ထန်ချီရယ်။ ယီမိုယွန်ဟာ ဘာကိုများ တွေဝေနေပါလိမ့်။ သူ့အနားမှာရှိနေတဲ့ အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟွေကလည်း သူ့အပေါ် ဩဇာမညောင်းတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။"

"အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟွေဟာ အခုနန်စောဘုရင်ရဲ့ အဘိုးလက်ထက်ကတည်းက ခစားခဲ့တဲ့ တရုတ်နွယ်ဝင်အမတ်ကြီး မဟုတ်လား ဦးရီးတော်"

ဝေကောင်ပြောပြထားသဖြင့် အကြောင်းစုံသိနေသော ထန်ချီက စကားထောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ အမတ်ချုပ်ကြီးက ယီမိုယွန်ကို နားဝင်အောင် မသိမ်းသွင်းနိုင်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ အင်း... ဧကရာဇ်မင်းနဲ့ နန်းတွင်းအရာရှိ များမတ်ကြီးတွေ အားလုံးရှေ့မှာ ငါပြောခဲ့တာတွေဟာ ကြားလုံးတွေဖြစ်ကုန်ပြီထင်ပါရဲ့။ တရုတ်နန်စော သံတမန် မဟာမိတ်ဖြစ်ရေးသာ မအောင်မြင်ခဲ့ရင်တော့ စီချမ်နယ်က အမြင့်ဆုံးတောင်ပေါ်တက်ပြီး တောင်ထိပပေါ်ကနေ ငါ့ခန့်ချသတ်သေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်"

"ဦးရီးတော် ကြိုးစားထားတာတွေဟာ အချည်းနှီး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ထားပါတယ်"

ထန်ချီ၏ နှစ်သိမ့်စကားကို ဝေကောင်က အေးစက်စွာ တုံ့ပြန်သည်။

"မင်းယုံကြည်ချက် လွဲလိမ့်မယ်လို့လည်း ငါထင်တယ်။ ဟေ့... ဟေ့... အဲဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ။ ဘယ်သူမှ ငါ့အနားမလာနဲ့လို့ ငါ တားမြစ်အမိန့်ထုတ်ထားတယ် မဟုတ်လား"

စောစောက မောင်းထုတ်ခံလိုက်ရသော အစောင့်စစ်သည်ထဲမှ တစ်ယောက် အမောတကော ရောက်လာသောကြောင့် ဝေကောင်လှမ်းအော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

"ဘုရင်ခံမင်း... ဘုရင်ခံမင်း... ကျွန်တော်"

စစ်သည်မှာ အပြေးလာခဲ့ရသလို မောဟိုက်နေသည်။

"ဟို... နာခီမျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်နဲ့ တိုင်မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင် သုံးယောက် ရောက်နေကြပါတယ် ဘုရင်ခံမင်း"

"ဘာ"

တစ်ချိန်လုံးလုံး ညှိုးနွမ်းခွေလျော့နေသော ဝေကောင်သည် လေပြင်းတစ်ချက်လို ဝိုးခနဲဖြစ်သွားကာ ပန်းခြံဥယျာဉ် စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း မြားတစ်စင်းပမာ ပြေးထွက်သွားသည်။

ဦးရီးတော်၏ အရေးကိစ္စ အောင်မြင်မှု လမ်းစပေါ်လာသည်က တစ်ကြောင်း၊ မိမိနှစ်သိမ့်ပြောဆိုလိုက်သော စကားတစ်ခွန်း ရှတ်ချည်းမှန်ကန်စွာ ဖြစ်လာသည်ကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ထန်ချီ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးလိုက်လေသည်။

ဝေကောင်၏ကြိုးပမ်းမှုသည် အကောင်အထည်ပေါ်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်က နာခီမျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များနှင့် တိုင်မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များကို ဝေကောင်ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဝေကောင်စတင်ဆက်သွယ်ခဲ့သည့်အချိန်မှစရေတွက်လျှင် ဆယ်လခန့်ကြာမှ နန်စောဘုရင်ဘက်မှ ထူးခြားချက်ပြလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေကောင်က ထိုအဖွဲ့ကို စီချမ်နယ်၌ တစ်ည၌သာ လက်ခံပြီး ထန်မင်းဆက် နေပြည်တော် ချန်အန်းသို့ ပို့ဆောင်၍ ဧကရာဇ် တဲကျူန်နှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံစေရအောင် ချက်ချင်းစီမံလိုက်သည်။

နာခီနှင့် တိုင်မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များထံမှ ရရှိလိုက်သော သတင်းများမှာ ဒေသကြီးတစ်ခုလုံး၏ အနာဂတ်အရေးအတွက် အတော်အတန် တန်ဖိုးရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

တုရိုက်စစ်သူကြီး ကျူးမင်ချန်သည် တိဗက်နှင့် မွန်ဂိုတပ်ကြီးများကို နောက်ခံပြုလျက် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တန်ခိုးအာဏာကြီးမားလာကြောင်း အင်အားကြီးမားလှသော နန်စောကိုပင်လျှင် ခြိမ်းခြောက်လျှက်ရှိကြောင်း၊ နာခီမျိုးနွယ်စု၊ တိုင်မျိုးနွယ်စုအပြင် ဧရာဝတီမြစ်၏အလယ်ပိုင်းဒေသရှိ ငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်ကြသော ပျူနိုင်ငံတို့သည်ပင်လျှင် မဟာလက်နက်နိုင်ငံကြီးအတွင်းသို့ အသွတ်သွင်းခံရမည့် အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် ပါဝင်သွားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်...

အတိကျဆုံး ရလိုက်သည့် သတင်းနှစ်ခုမှာ...

တုရိုက်စစ်သူကြီးသည် မိမိကိုယ်မိမိ စစ်ဘုရင်ပြုလျက် ကြီးစွာသော စစ်တပ်အင်အားကို ပြင်ဆင်နေကြောင်းနှင့် နန်စောဘုရင်ကိုလည်း စစ်အင်အားစုဆောင်းစေ၍ ရွှေသဲမြစ် မြောက်ဘက်ကမ်းတွင် တပ်စခန်းချဖို့ အသင့်ပြင်ဆင်ခိုင်းထားကြောင်းပင်ဖြစ်၏။

နာခီနှင့် တိုင်မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များကို ဧကရာဇ် တဲကျူန်က ကောင်းစွာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးပြီး ဘွဲ့တံဆိပ်နှင့် ဆုလာဘ်များ ပေးလိုက်သည်။ မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များ ပြန်သွားသောအခါမှ ဝေကောင်သည် စီချမ်နယ်အနောက်ပိုင်းမြို့တော်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဘုရင်ခံဝေကောင်သည် အရေးပေါ်ညီလာခံကို ချက်ချင်းခေါ်ယူ၍ ဒေသဆိုင်ရာ တပ်မင်းများနှင့် ဆွေးနွေးသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲများတွင် ဗိုလ်အဆင့်မှသာရှိသော ထန်ချီ တက်ရောက်ခွင့်မရ၊ သို့သော် စစ်ရေးဆွေးနွေးပွဲအပြီး ညစာစားပွဲတွင်မူ ထန်ချီတက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့၏။

အခြားအရာရှိများ ပြန်သွားကြပြီး ဧည့်သည်စံသွားသောအခါ ဝေကောင်က ထန်ချီအား နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောရန် ခေါ်ထားလိုက်သည်။

"တူတော်မောင်ရေး... ဒီညလည်း မင်းအကောင်းဆုံး နားပိုင်ရှင်လုပ်ပေတော့။ ငါအရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်။ ပြောပြီးရင် အကောင်းဆုံးအရက်ကို သောက်ကြမယ်။ အရက်သောက်ရင်းနဲ့ မင်းတယောပဲထိုးထိုး ပလွေပဲမှုတ်မှုတ် ငါအထူးအာရုံစိုက် နားဆင်မယ်။ ဘယ်နဲ့လဲ"

ရက်ပေါင်းများစွာ တွေဝေမှုန်ရီနေခဲ့သော ဦးရီးတော်မှာ ယခုမှ ဘုရင်ခံစစ်သူကြီး တစ်ယောက်အသွင် ပြန်လည်ပီသလာသည်ဟု ထန်ချီမှတ်ချက်ချသည်။

"နာခီနဲ့ တိုင်မျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်တွေဆီက ရခဲ့တဲ့ သတင်းတွေအကြောင်း မင်းကိုပြောပြီးပြီနော် ထန်ချီ။ နယ်ခြားဒေသကို လွှတ်ထားတဲ့ ငါ့အထောက်အကူတွေဆီက သတင်းထပ်ရတယ်။ တုရိုက် ကျူးမင်ချန် စစ်အင်အားပြင်နေတာဟာ တခြားဒေသကို မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ရဲ့ စီချမ်နယ်အနောက်ဘက်နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ ဒေသတွေကို ချဉ်းနင်းတိုက်ခိုက်ဖို့ပဲ"

ထန်ချီ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးလှည့်ပတ်မှုများ ချက်ချင်းမြန်ဆန်သွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရ၏။ စစ်သံကြားလိုက်ရသော စစ်သည်တစ်ဦး၏ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်မှုဖြစ်ချေမည်။

"နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်ကို ရွှေသဲမြစ်မြောက်ဘက်ကမ်းဆီ တပ်တွေ စေလွှတ်ပြီး တပ်စခန်းချဖို့ ပြင်ဆင်ခိုင်းတာလဲ ဒီရည်ရွယ်ချက်ပဲ ထန်ချီ"

"အဲဒီတော့ ဦးရီးတော် ဘာလုပ်မလဲ"

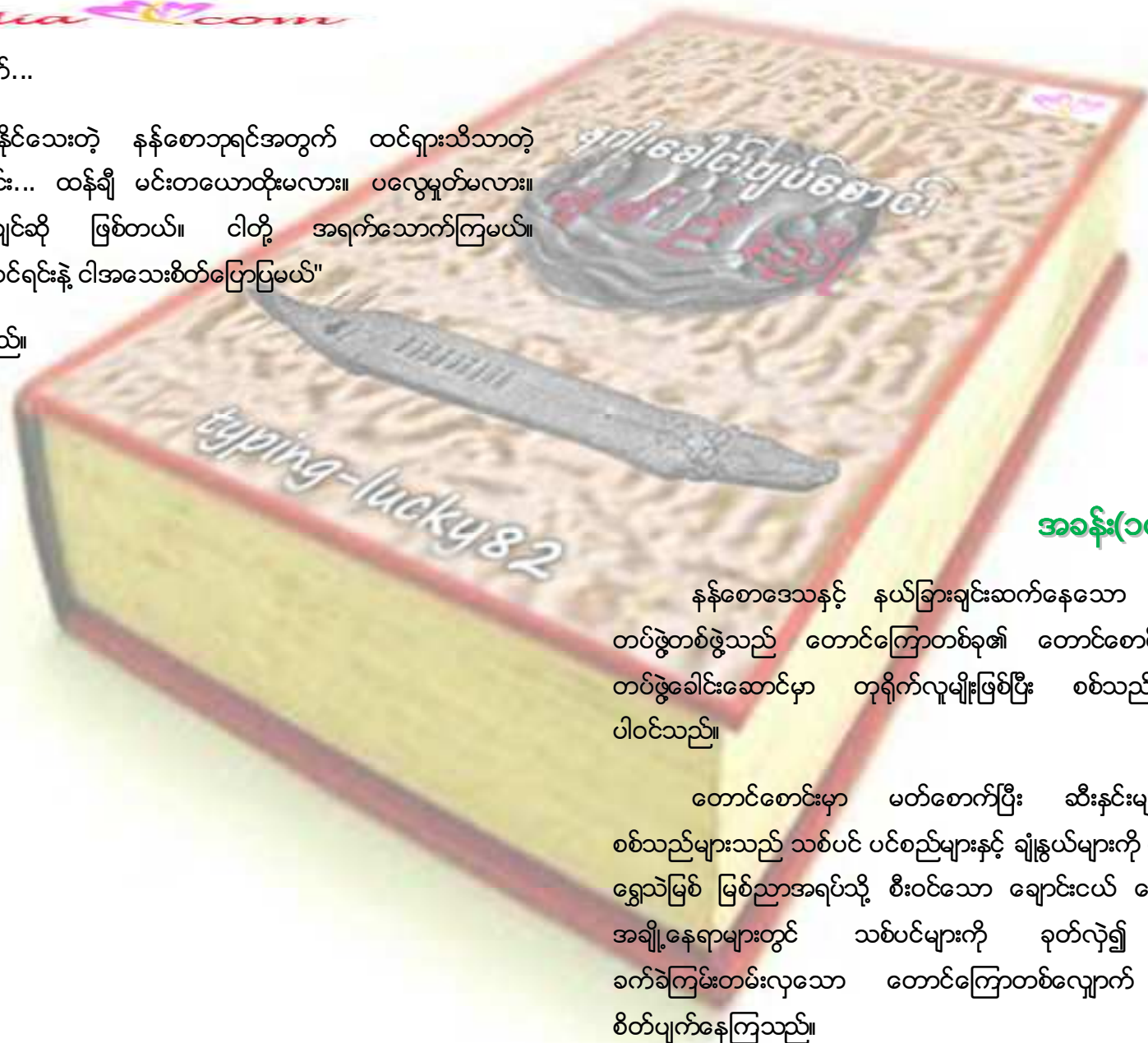
"ငါလား... အလုပ်နှစ်ခု လုပ်ရမယ်။ တစ်ခုက စီချမ်နယ်ထဲဝင်လာမယ့် ကျူးမင်ချန်နဲ့ သူ့မဟာမိတ်စစ်တပ်တွေကို အင်နန်မြစ်ဝှမ်းက နာခီ၊ တိုင်မျိုးနွယ်စု စစ်သည်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး တိုက်ထုတ်မယ်။ နောက်တစ်ခုက ပရိယာယ်ဆင်တဲ့ ဗျူဟာ"

"ဘယ်လို ပရိယာယ်ဆင်တဲ့ ဗျူဟာလည်း ဦးရီးတော်"

ဝေကောင်က ထန်ချီ၏ ပခုံးကို ပုတ်လျှက်...

"စိတ်နှစ်ခွဲဖြစ်နေပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်မချနိုင်သေးတဲ့ နန်စောဘုရင်အတွက် ထင်ရှားသိသာတဲ့ အဖြေတစ်ခုရအောင်လုပ်မယ့် ပရိယာယ်။ ကိုင်း... ထန်ချီ မင်းတယောထိုးမလား။ ပလွေမှုတ်မလား။ မင်းနှစ်သက်ရာလုပ်၊ တေးချင်းလည်း ဆိုချင်ဆို ဖြစ်တယ်။ ငါတို့ အရက်သောက်ကြမယ်။ အရက်သောက်ရင်း တေးချင်းတီးမှုတ်သီဆိုနားဆင်ရင်းနဲ့ ငါအသေးစိတ်ပြောပြမယ်"

ဝေကောင် တယောကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

အခန်း(၁၄)

နန်စောဒေသနှင့် နယ်ခြားချင်းဆက်နေသော တောတောင်တစ်နေရာတွင် တုရိုက်နယ်စောင့် တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် တောင်ကြောတစ်ခု၏ တောင်စောင်းအတိုင်း ခက်ခက်ခဲခဲ ကင်းလှည့်နေသည်။ တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှာ တုရိုက်လူမျိုးဖြစ်ပြီး စစ်သည်များထဲတွင် မွန်ဂိုကြေးစားစစ်သည်များလည်း ပါဝင်သည်။

တောင်စောင်းမှာ မတ်စောက်ပြီး ဆီးနှင်းများလည်း အရည်ပျော်ဖုံးလွှမ်းနေသောကြောင့် စစ်သည်များသည် သစ်ပင် ပင်စည်များနှင့် ချုံနွယ်များကို ဖမ်းတွယ်ဆုပ်ကိုင်လျက် ရွေ့လျားနေကြရသည်။ ရွှေသဲမြစ် မြစ်ညာအရပ်သို့ စီးဝင်သော ချောင်းငယ် မြောင်းငယ်များမှာလည်း ပေါများလှသောကြောင့် အချို့နေရာများတွင် သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲ၍ သစ်လုံးများခင်းကာ ကူးဖြတ်ကြရသည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသော တောင်ကြောတစ်လျှောက် ကင်းလှည့်ရသည့်အလုပ်ကို တပ်ဖွဲ့ဝင်များ စိတ်ပျက်နေကြသည်။

"စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ဘာတစ်ခုမှမရှိတဲ့ ကင်းလှည့်တဲ့တာဝန်ပဲ။ ဒီလောက်ခေါင်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ဘယ်ကရန်သူမှလဲ ကပ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

တုရိုက်လူမျိုး စစ်သည်တစ်ယောက်က ရေရွတ်သည်။

တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ထိုစစ်သည်ကို လှမ်း၍ ဟိန်းဟောက်သည်။

"ဟေ့ကောင် ဘယ်ကရန်သူမှ ကပ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်တော့မှ မပြောနဲ့။ ကင်းလှည့်တပ်ဖွဲ့ဆိုတာ ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရန်သူဟာ အချိန်မရွေး ပေါ်လာနိုင်တယ်လို့ မှတ်ယူထားရမယ်"

ထိုအခိုက်မှာပင် တောင်ကြော အောက်ဖက်လမ်းကြောင်းမှ ကင်းလှည့်နေသော မွန်ဂိုစစ်သည် တစ်ယောက်၏ အချက်ပေးသံ ကြားလိုက်ကြရ၏။ အချက်ပေးသံမှာ စစ်သည်အချင်းချင်းသာ နားလည်နိုင်သော ငှက်အော်သံတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

တောင်ကြောအထက်အောက် တစ်လျှောက်ရှိ စစ်သည်များအားလုံး နေရာမှာပင် ရပ်လိုက်ကြသည်။ မွန်ဂိုစစ်သည်ထံမှ အချက်ပေးသံ အဓိပ္ပာယ်မှာ မသင်္ကာဖွယ် တစ်စုံတစ်ခု တွေ့လိုက်ရသည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် အချက်ပေးသံသုံးချက် စူးစူးရှရှ ထွက်လာပြန်သည်။ ထိုအရာ ထွက်ပြေးသွားသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ စစ်သည်အားလုံး တောင်ကြောအောက်ဆီသို့ ပြေးဆင်းသွားကြသည်။ တောတောင်တစ်ခုလုံး တပြုန်းပြုန်း အသံများ ဆူညံသွားသည်။

"အရှင်ရအောင် ဖမ်း၊ မသေစေနဲ့"

ခေါင်းဆောင်က အော်လိုက်၏။

သူတို့အားလုံး တောင်ကြောအောက်ရောက်ချိန်တွင် ရှေ့မြားတစ်ပစ်မရှိတရှိ၍ ချုံပုတ်များ၊ သစ်ပင်များကို တိုးဖြတ်ထွက်ပြေးသွားသော လူတစ်ယောက်၏ အရိပ်အယောင်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ တောင်ခြေတွင် ကျောက်တုံးများ ထူထပ်သော စမ်းချောင်းတစ်ခု စီးဆင်းနေသည်။ စစ်သည်များက ကျောက်တုံးများပေါ် နင်းဖြတ်၍ အပြင်းလိုက်ကြသည်။ ရှေ့မှ ထွက်ပြေးသူကား သားရဲတစ်ကောင်၏ ကျွမ်းကျင်လျှင်မြန်မှုမျိုးဖြင့် မနားတမ်း အတွင်းသားပြေးလျှက်ပင်ရှိသည်။

ထိုသူသည် အောက်ခြေအတိုင်း ပြေးနေရာမှ စစ်သည်များ စမ်းချောင်းအတိုင်း နောက်ကလိုက်လာသည်ကို သိသွားသောကြောင့် တောင်ကြောပေါ်သို့ တက်ပြေရန် လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်သည်။ ဤသည်ပင် သူ၏အမှားဖြစ်လေသည်။ တောင်ကြောပေါ် ပြေးအတက်တွင် အရည်ပျော်ဆီးနှင်းများဖြင့် စိုရွဲနေသော သစ်ရွက်ကြွေများကို နင်းမိပြီး ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ပြန်ကျလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင်ကား စမ်းချောင်းထဲမှ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးနှင့် တိုက်မိကာ မှောက်လျက်လဲကျသွားသည်။ စစ်သည်များက သူ့ကို ဝိုင်းရံလိုက်ကြသည်။

မှောက်လျက်လဲကျနေသူကို ခေါင်းဆောင်က ခြေဖြင့် ထိုးကော်၍ လှန်လိုက်သည်။ ကျန်စစ်သည်များက လှံရှည်များဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။ သူတို့ ပင်ပန်းတကြီးလိုက်ခဲ့သော ရန်သူမှာ အချည်းနှီးပင်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ကြရသည်။ သူကား နာခံမျိုးနွယ်ဝင် သာမန်တောင်ပေါ်သား တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ အပိုင်းပိုင်းအစစ စုတ်ပြုနေသော သူ၏ပွယောင်းယောင်း ဝတ်စုံက တောင်ပေါ်သားအရိုင်းအစိုင်း တစ်ယောက်သာဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြနေသည်။

ခေါင်းဆောင်က စိတ်ပျက်စွာ သူ့ကို ခြေဖြင့် တစ်ချက် ကြုံးကန်လိုက်၏။

"မသတ်ကြပါနဲ့... မသတ်ကြပါနဲ့... ကျုပ်... ကျုပ်... ရန်သူမဟုတ်ပါဘူး။ တောင်ယာလုပ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ... ဘာလက်နက်မှလဲ မပါပါဘူး"

"မင်း... ဘာကြောင့် ထွက်ပြေးရတာလဲ"

"ဗိုလ်... ဗိုလ်မင်းတို့ကို မြင်ပြီး ကြောက်လို့ပါ"

"မင်း... ရန်သူမဟုတ်ရင် ဘာကြောင့် ငါတို့မြင်တာနဲ့ ကြောက်ရသလဲ။ နာခံတွေဟာ တုရိုက်စစ်သည်တွေကိုတွေ့တိုင်း အမြဲပြေးလာပြီး အရိုအသေပေးကြတာပဲ။ မင်းကျမှ ဘာကြောင့် ထွက်ပြေးရတာလဲ"

ထိုစဉ် စစ်သည်တစ်ယောက်က...

"ခေါင်းဆောင်... သူ့ကိုယ်ဝတ်က ရှိသင့်တာထက်ပိုပြီး ဖောင်းနေတယ်။ အောက်မှာတစ်ခုခု ထိုးသိပ်ထားပုံရတယ်။ ပြီးတော့ လက်နဲ့လည်း ဖိပြီး အုပ်ထားတယ်"

နာခံက သူ့အင်္ကျီကို တင်းကြပ်စွာ ဆွဲပိတ်ထားသည်။

"နာခံ အရူး... မင်းအင်္ကျီအောက်မှာ ဘာရှိလဲ ပြစမ်း"

တုန်နေသော လက်များဖြင့် အင်္ကျီအောက်သို့ ထိုးသွင်းကာ ပြန်ထုတ်သည်။ ပါလာသည်ကား အဝတ်ပိုင်းဖြင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်။

ခေါင်းဆောင်က အထုပ်ကို လှုံ့သွားဖြင့် ချိတ်ယူပြီး ဖြေချလိုက်သည်။ ထွက်လာသော ပစ္စည်းများကား နာခံတောင်ယာသမားတစ်ယောက်နှင့် မည်သို့မျှ မအပ်စပ်သည့် ငွေကရား၊ ငွေလင်ပန်း၊ ငွေခွက်။ ထို့နောက် လက်မခန့်ရှိ ငွေကြပြတ်တစ်ခု။

"မင်း... ဒါတွေကို ဘယ်က ခိုးလာသလဲ ပြောစမ်း သူခိုး"

နာခံက ခေါင်းဆောင်၏ ခြေထောက်ကိုဖက် သားရေဖိနပ်ပေါ် မျက်နှာအပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ယိမ်းထိုးလျက် အက်ကွဲတုန်ရီစွာ ပြောသည်။

"ချမ်းသာပေးတော်မူကြပါ။ ကျွန်တော့်ကို မသတ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော်သူခိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ မိန်းမနဲ့ကလေးနဲ့ ပြီးတော့ အမေအိုကြီးကလည်း ဒုက္ခိတ"

ခေါင်းဆောင်က စက်ဆုပ်စွာ ခြေထောက်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး...

"ကျက်သရေမရှိတာတွေ ပြောမနေနဲ့၊ မင်းဘယ်က ခိုးလာသလဲပြော"

"တောင်စောင့်နတ်ကြီးကို သက်သေတိုင်ပြီး ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်း ပြောပါမယ်။ မမှန်စကားဆိုခဲ့သည်ရှိသော် ဟောဒီ တောထဲတောင်ထဲက အဆိပ်အပြင်းဆုံး မြွေကြီးတွေ အကိုက်ခံရပြီး..."

ခေါင်းဆောင် စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ နာခံကို ဆောင့်ကန်လိုက်ပြန်သည်။

ပါးစောင်မှ ကျလာသော သွေးများကို မသုတ်နိုင်ဘဲ နာခံက ဆက်ပြောသည်။

"ဟိုးတောင်တန်းတစ်ဖက်မှာ အမေအိုကြီးအတွက် ဆေးမြစ်တူးဖို့ ကျွန်တော်ထွက်လာခဲ့တာပါ။ အဲဒါ မနေ့ကတည်းကပါ။ ဆေးမြစ်တူးပြီး ပြန်လာတော့ မြင်းစီးသမားသုံးယောက်နဲ့ တွေ့ပါတယ်။ လျှို့ဝှက်မှာ သူတို့ လမ်းလျှောက်နေကြတာပါ။ ငါတို့ တရုတ်စစ်သည်တွေပဲလို့ ပြောပါတယ်"

တရုတ်စစ်သည်ဟူသော စကားကို ကြားရသဖြင့် အားလုံးဝိုင်းအုံလာကြ၏။

"ဆက်ပြောစမ်း... ဆက်ပြောစမ်း... တရုတ်စစ်သည်တွေနဲ့ တွေ့တော့"

"သူတို့က အနီးဆုံး နန်စောနယ်ခြားစောင့် စစ်တပ်ရှိရာကို လမ်းပြလိုက်ပို့ဖို့ ကျွန်တော့်ကို အမိန့်ပေးကြတယ်။ အဲဒီအတွက်လည်း ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်"

"အဲဒီတော့ မင်းက လမ်းပြပေးရောလား"

"ဗိုလ်မင်းကြီးခင်ဗျာ။ နန်စောတွေကို ကျွန်တော်မကြိုက်ပါဘူး။ သူတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်ပါဘူး။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ နာခံမျိုးနွယ်စုနဲ့ တိုင်မျိုးနွယ်စုတွေကို ကျွန်လို သဘောထားတာပါ။ အလွန်ဖိနှိပ်ပါတယ်"

"ငါမေးတာကိုဖြေ၊ အပိုတွေ လျှောက်မပြောနဲ့။ မင်း သူတို့ကို လမ်းပြပေးသလား"

"လမ်းမပြပေးရင် သတ်ပစ်မယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်လမ်းပြပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပိုနက်တဲ့ တောထဲ နောက် ကျောက်ဂူကြီးတွေရှိတဲ့ လျှိုတွေထဲကို ကျွန်တော် ခေါ်သွားပါတယ်။ နန်စောနယ်ခြား စစ်တပ်ရှိရာ ခေါ်မသွားပါဘူး။ မနေ့ညက ကျောက်ဂူတစ်ခုထဲမှာ စခန်းချပါတယ်။ သူတို့ညစာ စားကြပါတယ်။ အရက်သောက်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကို ကြိုးနဲ့တုပ်ထားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို ကြိုးနဲ့မချည်ခင်မှာ ကျွန်တော်တူးလာတဲ့ ဆေးမြစ်တွေထဲက အနာထဲထည့်တဲ့ ဆေးမြစ်ကိုဖဲ့ပြီး သူတို့သောက်မယ့် အရက်အိုးထဲ သူတို့မမြင်အောင် ထည့်ထားလိုက်ပါတယ်"

"ဆက်ပြောစမ်း... ဆက်ပြောစမ်း"

"သူတို့အရက်မူးပြီး အိပ်ပျော်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ခပ်ထည့်လိုက်တဲ့ ဆေးမြစ်ကြောင့် ဝက်ဝံတစ်ကောင် ကပ်အော်တာတောင် ကြားကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်လည်း ကြိုးဖြည့်ပြီး..."

နာခံ စကားရပ်သွားသည်။

"ဆက်ပြော"

"သူတို့အိပ်နေတဲ့ကြားက မြင်မြင်ကရာ ငွေထည်ပစ္စည်းတွေကို အဝတ်ထဲထည့်ပြီး ထွက်ပြေးလာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နန်စောတွေနဲ့လည်း မတွေ့ချင်ပါဘူး။ တရုတ်တွေဆိုတာလဲ ခုမှ

မြင်ဖူးတာပါ။ ကျွန်တော်ယူလာတဲ့ ငွေထည်တွေကို ဗိုလ်မင်းတို့ကို ဆက်သပါတယ်။ ကျွန်တော်ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကြံခိုကြံရာ လုပ်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် သူခိုးမဟုတ်ပါဘူး"

"တိတ်စမ်း... ငါမေးတာဖြေစမ်း။ အရက်အိုးထဲ ထည့်ခပ်လိုက်တဲ့ ဆေးမြစ်က အဆိပ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျ... ပိုမူးပြီး မြန်မြန်လဲကျသွားစေတဲ့ ဆေးမြစ်ပါ။ ကျွန်တော် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ထည့်ခပ်တာ များသွားပါတယ်။ သူတို့နိုးမလာခင် ကျွန်တော် ထွက်ပြေးခဲ့တာပါ"

ထိုစဉ် ငွေထည်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေသည့် စစ်သည်တစ်ယောက်ထံမှ...

"ဗိုလ်မင်း... ဒီမှာ"

ဟု အသံမြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။

ငွေကြုတ်ကို ဖွင့်ပြီး အထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူသည်။ စစ်သည်လှမ်းပေးလိုက်သောအရာမှာ ပိုးကြီးအနီရောင်ဖြင့် ချည်ထားသော စက္ကူလိပ်လေးတစ်ခု။

"ဗိုလ်မင်း... ဒီမှာ"

ဟု အသံမြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။

ငွေကြုတ်ကို ဖွင့်ပြီး အထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူသည်။ စစ်သည်လှမ်းပေးလိုက်သောအရာမှာ ပိုးကြီးအနီရောင်ဖြင့် ချည်ထားသော စက္ကူလိပ်လေးတစ်ခု။

ခေါင်းဆောင်က ပိုးကြီးကို အသာအယာဖြည့်ပြီး စက္ကူလိပ်ကိုဖြန့်သည်။ သေးငယ်သောအကွရာ စာလုံးများပေါ်လာ၏။ တရုတ်အက္ခရာများဖြစ်သဖြင့် ခေါင်းဆောင်မဖတ်တတ်။ သို့သော် စာရွက်၏

လက်ဝဲဘက်ထောင့်အောက်ခြေတွင် ခပ်နိပ်ထားသော တံဆိပ်ပုံကိုကြည့်ပြီး မျက်ခုံးတွန့်သွားသည်။
ထို့နောက် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ထူထဲသော မျက်ခုံးနှစ်ဖက်မှာ
မြင့်တက်သွားလေသည်။

သူသိသလောက် ထိုတံဆိပ်ပုံမှာ တရုတ်ထိပ်တန်းနန်းတွင်း အရာရှိများအသုံးပြုသော
တော်ဝင်တံဆိပ်ဖြစ်သည်။ တရုတ်ကော့ရမ်းမင်း အသုံးပြုသော တံဆိပ်ပင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူတွေးသည်။

"ဟေ့ကောင်၊ သူခိုး ဒီကြုတ်ကို မင်းက ဘယ်ကရလာသလဲ မှန်မှန်ပြောစမ်း"

နာဇီက တုန်တုန်ရီရီ အဖြေပေးသည်။

"ဟို... ဟို... သူတို့ထဲက ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့လူရဲ့ လည်မှာဆွဲထားတာပါ။ ကြုတ်ကလေးက
လှလို့ ကျွန်တော်ဖြုတ်ယူလာခဲ့တာပါ"

ခေါင်းဆောင်အဖို့ နာဇီတောင်ပေါ်သားကို ဆက်မေးစရာမလိုတော့ပေ။ နာဇီထက် အဆပေါင်း
ရာထောင်ချီ၍ အရေးကြီးသော ပြဿနာကြီးတစ်ခုကို သယ်ဆောင်လာသည့် စာရွက်လိပ်က သူ့လက်ထဲ
ရောက်နေသည်။ ထိုစာရွက်သည် သူ့လက်ထဲမှာ ကြာကြာဆက်ထား၍ မသင့်မှန်းလည်း
သဘောပေါက်လိုက်သည်။ အကွာရာစာလုံးများကို သူမဖတ်တတ်သော်လည်း ထောင့်မှတံဆိပ်ပုံက
သူ့အားခြောက်လှန့်နေပေပြီ။

"ခေါင်းဆောင် စာရွက်ပေါ်မှာ ဘာတွေရေးထားလို့လဲ"

မွန်ဂိုစစ်သည်တစ်ယောက်က လှမ်းမေးသည်။

ထိုအခါမှပင် ခေါင်းဆောင် သတိကပ်သွား၏။ လှမ်းမေးသူ မွန်ဂိုစစ်သည်မှာ
စီချမ်အနောက်ဘက်ဒေသ တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် တရုတ်ဘုရင်ခံ လက်တွင်း သုံးပန်းအဖြစ် သက်ဆင်းခဲ့ဖူးပြီး

ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာသူ ဖြစ်သည်။ မွန်ဂိုစစ်သည်သည် တရုတ်စာ အနည်းငယ်ဖတ်တတ်ကြောင်း
သူသတိရသွားသည်။

"မင်း လာစမ်း... လာစမ်း။ ဒီစာရွက်ပေါ်က စာတွေကို ဖတ်ပြစမ်း"

မွန်ဂိုစစ်သည်က စာရွက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ပြီး ထက်အောက် ဝဲယာ
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက်...

"ကျွန်တော် တတ်ခဲ့တဲ့ တရုတ်စာထက် ပိုပြီးခက်တယ်။ ကြိုးစားဖတ်ကြည့်မယ်။
ဒီမှာရေးထားတာက..."

ခက်ခက်ခဲခဲ အသံထွက်နေရုံမျိုး အဓိပ္ပာယ် ဖော်နေရုံမျိုးဖြင့်...

"ထန်မင်းဆက် ကော့ရမ်းမင်းက ... အသင် အဲ... နန်စောအရှင် ယီမိုယွန်အား ဝမ်းမြောက်စွာ
အကြောင်းကြားလိုက်... သည်မှာ... သင်... သည်၊ တုရိုက်မွန်ဂို တိပက်တို့ကို တော်လှန်၍... ကျွန်ုပ်ထံ
အညံ့ခံ ဝင်ရောက်လာသည့်အတွက်... အဲ... ဝင်ရောက်လာသည့်အတွက်..."

မွန်ဂိုစစ်သည်မှာ အတော်ကြီးပင် အားထုတ်ကြိုးစားကာ တစ်လုံးချင်း ပေါင်းဖတ်နေရသည်။
သူနှုတ်ထွက်စကားလုံးများက ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ဖြစ်နေသော်လည်း
တုရိုက်တပ်ဖွဲ့ဝင်တို့အတွက်ကား ကြီးစွာသော ဖမ်းစားမှုဖြစ်လေသည်။ အားလုံးပင် မွန်ဂိုစစ်သည်အနီးတွင်
စုရုံးကာ အသက်ရှူဖို့ မေ့နေကြသည့်အလား... စူးစိုက်နားထောင်ကြသည်။

သူတို့အားလုံး နာဇီတောင်ပေါ်သားကို မေ့သွားကြသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်ကို နာဇီကလည်း အကောင်းဆုံး အသုံးချလိုက်၏။

ဒူးထောက်နေရာမှ မယုံနိုင်လောက်အောင် လျှင်မြန်မှုမျိုးဖြင့် ထရပ်ပြီးနောက် တောင်ကြောပေါ်သို့ တဟုန်ထိုး တက်ပြေးသွားသည်။

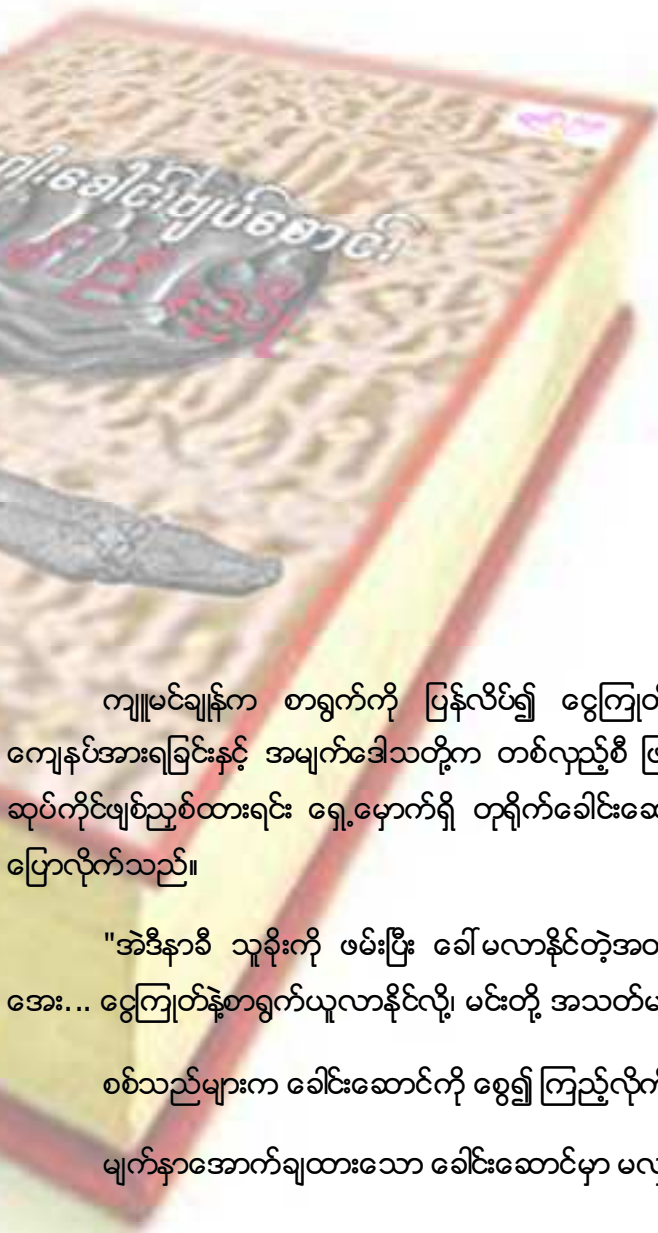
"သူခိုး... ထွက်ပြေးပြီ"

တစ်ယောက်က အော်ပြီး လေးညှို့တွင် မြားတပ်ငင်၍ ပစ်သည်။

မြားက နာခံအကာအကွယ်ယူပြီး ဝင်ပြေးသော သစ်ပင်သို့ ဝင်စိုက်သည်။ နောက်ထပ် မြားတံများမှာလည်း အရာမရောက်။ နာခံကား တောင်ဆိတ်တစ်ကောင်နယ် သစ်ပင်များ၊ ချုံပုတ်များအကြားတွင် ကွေပတ်အကာအကွယ်ယူကာ တောင်ကြောအတိုင်း တက်ပြေးသွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးမြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားသည်။

ခေါင်းဆောင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်သည်။

"သူခိုးကောင်နောက်ကို မလိုက်ကြနဲ့တော့။ သူခိုးကောင်က အရေးမကြီးတော့ဘူး။ မြင်းတွေအသင့်ပြင် အားလုံးလိုက်ခဲ့ကြ။ ဒီစာရွက် ကျူမင်ချွန်ဆီ အမြန်ဆုံးရောက်သွားဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပဲ။ ငါတို့အားလုံး စစ်သူကြီးမင်း ရှေ့မှောက်ဝင်မယ်။ အခုကြုံရသမျှကို မခြွင်းမချန် အစီရင်ခံကြရမယ်။ ခိုးလာခဲ့တဲ့ ငွေထည်တွေပါ သိမ်းလာခဲ့ကြ။ အထောက်အထားပြရမယ်။ ဟဲ... ဟဲ... ငါတို့အားလုံး ရာထူးတက်ကြတော့မယ် သိလား။ ကိုင်း... ငဲ့လူများ..."

ကျူမင်ချွန်က စာရွက်ကို ပြန်လိပ်၍ ငွေကြုတ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ကျေနပ်အားရခြင်းနှင့် အမျက်ဒေါသတို့က တစ်လှည့်စီ ဖြတ်သန်းနေသည်။ ငွေကြုတ်ကို လက်ဝါးထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားရင်း ရှေ့မှောက်ရှိ တုရိုက်ခေါင်းဆောင်နှင့် တုရိုက်မွန်ဂိုစစ်သည် ကင်းလှည့်အဖွဲ့ကို ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီနာခံ သူခိုးကို ဖမ်းပြီး ခေါ်မလာနိုင်တဲ့အတွက် မင်းတို့အပြစ်ရှိတယ်ဆိုတာ သိကြရဲ့လား။ အေး... ငွေကြုတ်နဲ့စာရွက်ယူလာနိုင်လို့ မင်းတို့ အသတ်မခံရတာလို့ မှတ်။ ကဲ... သွားကြတော့"

စစ်သည်များက ခေါင်းဆောင်ကို စွေ၍ ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

မျက်နှာအောက်ချထားသော ခေါင်းဆောင်မှာ မလှုပ်မယှက်။

"သွားကြတော့လို့... ငါအမိန့်ပေးနေတယ်... ဘာလုပ်နေကြတာလဲ"

အားလုံး ကြောက်လန့်တကြား ထွက်သွားကြသည်။

ကျမင်ချန်က ငွေကြုတ်ကို ပြန်ဖွင့်ပြီး စာရွက်လိပ်ကို ထုတ်ဖြန့်၍ ဒုတိယအကြိမ် အရသာခံ၍ ဖတ်ပြန်သည်။

"နန်စောဘုရင်... ယီမိုယွန်... ငါ့အကြောင်းသိစေမယ်။ တရုတ်ဧကရာဇ်ဆီမှာပဲ သင် ဒူးထောက်မလား။ ကျမင်ချန်ရဲ့ ဓားအောက်မှာပဲ အသက်ပျောက်မလား။ ဘက်ပြောင်းတဲ့သစ္စာဖောက် နန်စောဘုရင် ငါ့မှာ ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားရှိပြီ သင်ကြမ္မာ ငင်ပြီ"

စင်စစ်ကား ငွေကြုတ်တွင်းရှိ စာရွက်ပေါ်မှ...

'ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်မင်းက အသင် နန်စောအရှင် ယီမိုယွန်အား ဝမ်းမြောက်စွာ အကြောင်းကြားလိုက်သည်မှာ...

သင်သည် တုရိုက် မွန်ဂို တိဗက်တို့ကို တော်လှန်၍ ကျွန်ုပ်ထံ အညံ့ခံ ဝင်ရောက်လာသည့်အတွက်...

ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်မင်း... ကျွန်ုပ်က သင်၏မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချီးကျူးလိုက်သည်။ စစ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်က ထပ်မံဆက်သွယ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် လက်ဝတ်ရတနာတော် တံဆိပ်ခပ်နှိပ်၍ သိစေလိုက်ကြောင်း'

ဟူသော အက္ခရာစာလုံးများသည် နန်စောဘုရင် ယီမိုယွန်ထံ ပေးပို့လေဟန်ပြုပြီး ကျမင်ချန် လက်ထဲသို့ရောက်အောင် ပရိယာယ်ဆင်လိုက်သော ဘုရင်ခံဝေကောင်၏ နည်းဗျူဟာ ဖြစ်ချေသည်။ နာခီတောင်ပေါ်သား သူခိုးဆိုသူမှာလည်း စင်စစ် ဝေကောင်၏ နယ်ခြားစောင့်တပ်မှ အမှုထမ်းနေသော

နာခီစစ်သည်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက်စွန့်၍ တာဝန်ထမ်းပါမည်ဟု သစ္စာပြုခဲ့သော လက်ရုံးသွေးသောက် တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

စာရွက်ကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ဖတ်ပြီးနောက် ကျမင်ချန်တစ်ကိုယ်တည်း ကြုံးဝါးလိုက်၏။

"တရုတ်ဧကရာဇ်နဲ့ နန်စောဘုရင်အကြား အဓိကအဆက်အသွယ် လုပ်ပေးနေတဲ့သူက စီချွမ် ဘုရင်ခံ ဝေကောင်းပဲ။ ဒီတော့ စီချွမ်နယ်ဟာ ငါ့ရဲ့ ပထမဆုံးပစ်မှတ် ဖြစ်ရမယ်"

အခန်း(၁၅)

တပြန်တပြော တောင်ကြောတောင်စောင်းသည် မြေပြင်ဖြစ်ပါလျှက် တအိအိ လှိုင်းလုံးကြီးများဖြင့် ခုံးကြွနေသည်။ လှိုင်းလုံးကြီးများမှာလည်း ပင်လယ်မျက်နှာပြင်တွင် ဖြစ်ပေါ်သလို နိမ့်ဆင်းသွားလိုက် မို့မောက်လာလိုက်ဖြင့် အသက်ဝင်နေသည်။

စင်စစ် ထိုလှိုင်းလုံးကြီးများမှာ တုရိုက်နှင့် မွန်ဂိုစစ်တပ်ကြီး၏ ခြေလျင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်များပင် ဖြစ်လေသည်။ တောင်ကြောတောင်စောင်း တစ်လျှောက်၊ တိုက်ခတ်သော လေပြင်းအောက်၌ အရောင်စုံ အသွေးစုံ စစ်တံခွန်စစ်အလံများ ဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ခါနေကြသည်။ ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးစွင့်နေသော တံခွန်များ၏ ရှည်လျားသော တိုင်များအောက်၌ ရှေ့ဆုံးမှချီလာသည်မှာ စစ်မြင်းလေးကောင်ကသော စစ်ရထားတစ်စီးဖြစ်သည်။ ချပ်ဝတ်ရဲမှက်တစ်ယောက်က မြင်းဇက်ကြီးများကို စွဲကိုင်မောင်းနှင်လာသည့် စစ်ရထား၏

နောက်ဘက်ကျကျတွင် ကော့ပျံသော အစွန်းရှိသည့် အမိုးတစ်ခုရှိပြီး ထိုအမိုးအောက်တွင် ရပ်နေသူမှာ စစ်ဘုရင် ကျူမင်ချွန်ဖြစ်၏။

ကြီးမားထွားကျိုင်းလှသော ကျူမင်ချွန်မှာ ပင်ကိုရှိရင်းထက် သုံးဆမျှ ကြီးမားခိုင်မြဲနေသည်။ ကြွသေးသံကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီပေါ်မှ ရင်အုံ၊ ပခုံး၊ လက်မောင်း၊ တံတောင်ဆစ်နေရာများတွင် သံမဏိရင်အုံအုပ်၊ ပခုံးအုပ်၊ လက်မောင်းအုပ်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ ထိပ်ဘက်တွင် အနီရေရဲ ငှက်မွှေးတောင် ထိုးစိုက်ထားသော သံမဏိ စစ်ခမောက်သည် စူးရဲနေရောင်တွင် အရောင်လင်းလက် ဝင်းပြက်နေသည်။ ကျူမင်ချွန်၏ စစ်ရထားပေါ်တွင်လည်း လေး၊ မြား၊ ကျည်တောက်၊ အဲမောင်းလှံရှည်၊ ပုဆိန်၊ ဓားသွားလှံသွားတစ်ဖက်ထိပ်စီတပ်သော ဓားလှံရှည် စသည့်လက်နက်များကို လက်လှမ်းတမီ နေရာများတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဒဏ္ဍာရီထဲမှ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည့်နယ်ပင်။

ကျူမင်ချွန်၏စစ်ရထား ဝဲယာတွင် ဘေးတိုက်နေရာယူထားသော မြင်းစီးစစ်သူရဲဗိုလ် ရှစ်ယောက်တို့က လေးယောက်တစ်တန်း ချီလာကြသည်။ သူတို့အားလုံးမှာလည်း ချပ်ဝတ်ကိုယ်စီဖြင့် ရှိကြသည်။

စစ်ရထားနောက်၊ လှံရှည်သုံးစင်းစာ အကွာအဝေးတွင် လိုက်ပါလာသည်မှာ မြင်းတပ်ကြီးဖြစ်သည်။ တောင်ကုန်း၊ ကျောက်တုံး နိမ့်မြင့်များကို အပြင်ညီသော မြေကဲ့သို့ ပြေးလွှားခုန်ပေါက် လှုပ်ရှားနိုင်သည့် မွန်ဂိုမြင်းကြီးများကား ဤကမ္ဘာမြေဝယ် အကောင်းဆုံး အစွမ်းဆုံးမြင်းများပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမြင်းကြီးများပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသူများမှာလည်း အကြမ်းတမ်းဆုံး အရက်စက်ဆုံးနှင့် အသက်ကု အသက်ဟု မမှတ်သော တုရိုက်မွန်ဂိုမြင်းစီး စစ်သူရဲများ ဖြစ်လေသည်။

မွန်ဂိုစစ်မြင်းကြီးများမှာ စစ်ပွဲ၏အနံ့ကို ကောင်းစွာရှုရှိရင်း နာတမူတ်မူတ်၊ ခွာတရပ်ရှပ် ဖြစ်နေကြပြီး၊ မြင်းစီးသူရဲများမှာလည်း သွေးကိုဆာလောင်သော မျက်လုံးများဖြင့် ရှေ့တူရှုသို့ ကြည့်နေကြသည်။ မြင်းစီးသူရဲများ ကိုင်ဆောင်ထားသော ထိပ်ဖျားလှံသွားတပ်၊ အသွေးအရောင်စုံ တံခွန်တို့မှာလည်း လေပြင်းတွင် တရစပ် လှုပ်ခါနေကြသည်ဖြစ်ရာ၊ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် မြင်းများ၏ ခြေထောက်များဆီမှ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လျှင် ကောင်းကင်ပြင်ကိုပင် မြင်ရမည် မဟုတ်သလောက် မြင်ကွင်းကို တံခွန်အလံများက ပိတ်ဖုံးနေသည်။

မြင်းစီးသူရဲတပ်ကြီး၏ နောက်တွင်ကား ခိုင်းလွှားကာများ တစ်ဖက်၊ လှံရှည်တစ်ဖက် ကိုင်စွဲထားသည့် ခြေလျင်သူရဲများက အတန်းလိုက် အစဉ်လိုက် နေရာယူထားကြသည်။

ခြေလျင်သူရဲတပ်၏ နောက်တွင် လေးမြားတပ်ရှိသည်။ လူတစ်ရပ်ခန့် ကြီးမားရှည်လျားသော လေးကြီးများကို ရင်နှင့်ကျောပြင်၌ စလွယ်သိုင်းထားကြပြီး ကျောပြင်ပခုံးစွန်းထက်မှ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်နေသည့် ကျည်တောက်များတွင် မြားတံများအပြည့်ထည့်ထားကြသည်။

လေးမြားတပ်၏ ဝဲယာမှ ပန်းလျှက်လိုက်ပါလာသည်မှာ မြင်းတစ်ကောင်တပ် ရထားတပ် ဖြစ်သည်။ ရထားများအားလုံးတွင် မောင်းသူ၏ရှေ့၌ ရန်သူထံမှ ပျံသန်းထိုးစိုက်လာမည့် လက်နက်များကို ခုခံကာကွယ်သည့် မြားကာများ တပ်ဆင်ထားသည်။ မြားကာတပ်ဆင်ထားခြင်းမရှိသည့် တစ်စင်းတည်းသောရထားမှာ ကျူမင်ချွန်၏ ရထားပင်ဖြစ်သည်။ ရထားတပ်မှ ရထားများသည် လေးမြားစစ်သည်များကို အကာအကွယ်ပေးရန်သာမက ရှုပ်ထွေးခက်ခဲစွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ကြသည့် စစ်မြေပြင်တွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ လျှင်မြန်ပေါ့ပါးစွာ ဝင်ထွက် လှုပ်ရှားနိုင်သော အသုံးတည့်လှသည့် ယန္တရားများလည်း ဖြစ်သည်။

တောင်ကြော တောင်စောင်းတစ်လျှောက် ချီတက်လာကြသော တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်တပ်ကြီးသည် ရှေ့နောက် ဝဲယာအပြည့် နေရာယူထားကြသည်ဖြစ်ရာ မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး မျက်စိနှင့်မဆန့် တပြန်တပြော

ပိတ်ဖုံးနေသည်။ မနေ့မမြန် အရှိန်ဖြင့် ဆင်းလာသော စစ်တပ်ကြီးသည် တောင်ကြားလွင်ပြင်ကျယ်ဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ တောင်ကြားလွင်ပြင်ကျယ်ကြီး တစ်လျှောက်တွင် ရှည်လျားသော တောမြက်ရိုင်းပင်များက ဟီးဟီးထုဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။ လေပြင်းအောက်တွင် မြက်တောကြီးမှာလည်း ယိမ်းထိုးလှုပ်ယမ်းနေကြသည်။ လွင်ပြင်ကျယ်၏ ဝဲယာနစ်ဖက်တွင် တောအုပ်ကြီးများရှိပြီး မြင့်မားမတ်စောက်သော သစ်ပင်ကြီးများဖြင့် တောအုပ်ကြီးသည် စိမ်းညိုမည်းမှောင်နေလေသည်။

တုရိုက် မွန်ဂိုတပ်ကြီး တပ်စွဲအသင့်ပြင်လိုက်သည့် လွင်ပြင်ကျယ်၏ တစ်ဖက် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ကား စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်း၏ အစွန်ဆုံးနယ်ခြားစောင့် တရုတ်ခံတပ်ကြီး တည်ရှိ၏။ အခိုင်အခံ တည်ထားသော ခံတပ်ထိပ်ရှိ သူရဲခိုများ၊ ကင်းမျှော်စင်များတွင် တရုတ်စစ်သည်တို့က အသင့်နေရာယူထားကြသည်။ ဗဟိုကင်းမျှော်စင်ထက်တွင် ထီးထီးမားမား ရပ်နေသူကား ဘုရင်ခံစစ်သူကြီး ဝေကောင်ကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

စီချမ်နယ်အနောက်ပိုင်းဒေသ၏ အစွန်အဖျားအကျဆုံး ဤခံတပ်သည် စီချမ်နယ်၏ တစ်ခုတည်းသော ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက်နေရာပင် ဖြစ်သည်။ နန်စောဘုရင်ထံ ပေးပို့ဟန်ပြုပြီး တုရိုက်တို့လက်ထဲသို့ ပရိယာယ်ဖြင့် အရောက်ထည့်လိုက်သော ငွေကြိုတ်နှင့် စာရွက်ရောက်သွားပြီးကတည်းက အနေနှင့်အမြန် ကျူမင်ချွန် လာတိုက်တော့မည်ဟု ဝေကောင်တွက်ပြီးသား ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ခံတပ်ကို အသင့်အနေအထားဖြစ်အောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပြီး၊ ဝေကောင်ကိုယ်တိုင် စီမံကွပ်ကဲခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သော တရုတ်တပ်ကြီး၏ အမာခံအင်အားမှာ နယ်မြေကျွမ်းသော နာခီမျိုးနွယ်စု၊ တိုင်မျိုးနွယ်စု စစ်သည်များပင် ဖြစ်သည်။ နာခီနှင့် တိုင်တို့သည် အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြသည့် ဒေသခံမျိုးနွယ်စုများလည်း ဖြစ်သည်။

လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခိုက်သော လေပြင်းက နှစ်ဖက်စစ်တပ်ကြီး အကြားရှိ စစ်မြေပြင် ကွင်းကျယ်ကြီးထဲသို့ တရစပ် တိုးဝင်နေသည်။ တစ်ဖက်တစ်ဖက် အော်မြည်နေသော လေစီးကြောင်းက စစ်ပွဲကို ဖွင့်လှစ်တော့မည့် ချောက်ချားဖွယ် အကြိုတော့ချင်း ဖြစ်လေသည်။

အခန်း(၁၆)

ဗဟိုခံတပ် မျှော်စင်ထိပ်တွင် မားမားကြီးရပ်နေသော ဝေကောင်ကို ကျူမင်ချူန်က မျက်နှာချင်းဆိုင် အနီးကပ်မြင်နေရသည့်နယ် စူးစူးရဲရဲ လှမ်းကြည့်သည်။ နန်စောဘုရင်ကို မိမိတို့၏ ဩဇာခံအဖြစ်မှ ဖွဲ့ထုတ်ပြီး တရုတ်ဧကရာဇ်မင်း လက်အောက်သို့ သွတ်သွင်းရန် အဓိက ကြိုးစားလှုပ်ရှားနေသူ စီချမ်ဘုရင်ခံ။ ကျူမင်ချူန်၏ မျက်နှာနီရဲနေ၏။ အဓိကရန်သူတော်ကြီးကို မြင်ရသဖြင့် သွေးများ လှိုက်ဆူလာသည်။

ကျူမင်ချူန် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ အရိပ်အကဲကို မပြတ်စောင့်ကြည့်နေသော တံခွန်ရှည်ကိုင် စစ်သည်က ရှည်လျားလှစွာသော အရိုးတပ်ထားသည့် တံခွန်ကို လက်တစ်ဆုံးမြှောက်ကာ အပေါ် သို့ တင်လိုက်သည်။ လက်တံရိုးထိပ်မှ နီနီရဲရဲ သုံးမြှောင့်အလံက

စစ်တပ်ကြီးတစ်ခုလုံး မြင်သာသည်အထိ စွင့်စွင့်မားမား မြင့်တက်သွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တံပိုးခရာသမားက တံပိုးကို မှုတ်လိုက်သည်။ တရိုးရိုးလေပြင်းသံနှင့်အတူ စူးနစ်ပြင်းရှု တံပိုးခရာသံက တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံးသို့ ပျံ့ရိုက်သွားသည်။

စစ်ပွဲကန့်လန့်ကာ ပွင့်သွားလေပြီ။

ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းတပ်၊ ဒုတိယနေရာတွင် ခိုင်းလွှားကာကိုင် လှံရှည်စွဲ ခြေလျင်တပ်။ တတိယနေရာတွင် လေးမြားတပ်၊ နောက်ဆုံးတွင် ရထားတပ်၊ အစဉ်လိုက် နေရာယူထားသော တုရိုက် - မွန်ဂိုစစ်တပ်ကြီး၏ ပထမဆုံး လှုပ်ရှားမှု စတင်သည်။ အံ့ဩဖွယ်သေနပ်ပင်ဖြစ်၏။ ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းတပ်ကြီးမှာ မြင်းခြေတစ်လှမ်းစာမှ ရှေ့တက်မလာဘဲ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီသို့ ရွှေ့လိုက်ကြသည်။ ဖြစ်ပေါ်လာသော လမ်းအူကြောင်းအတွင်းမှ တစ်ရိန်ထိုးပြေးထွက်လာသည်မှာ ခိုင်းလွှားကာကိုင်၊ လှံရှည်စွဲ ခြေလျင်တပ်ဖြစ်သည်။ ခြေလျင်စစ်သည်များ အတန်းလိုက် အတန်းလိုက် တညီတညွတ်တည်း ပြေးတက်ရင်း တစ်ခဲနက် ဟစ်ကြွေးလိုက်ကြသံများမှာ ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်ကြီးများမှ သစ်ရွက်များပင် ဖြောဖြောကြွေကျသွားမတတ် မြည်ဟည်းလှသည်။

ပြေးတက်ပြေးထွက်လာသော ခြေလျင်တပ်၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း တန်ပြန်ဖြစ်ပေါ်လာသော အရာကား၊ ခံတပ်ထိပ်မှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားတံများပင် ဖြစ်လေသည်။ အထောင်အသောင်း မြားတံများသည် ခံတပ်ထိပ်မှ ထွက်ပျံလာကာစတွင် အထက်ကောင်းကင်ဆီသို့ ယောင်ယောင်မျှ မြင့်တက်သွားကြသည်။ ထို့နောက်မှ အနိမ့်သို့ ပြန်ဆင်းလာသည်။ ကောင်းကင်ပြာ နောက်ခံကို မမြင်ရတော့လောက်အောင် မြားတံများဖြင့် အပြည့်ပိတ်ဖုံးသွားလေသည်။ ပြင်းထန်မြန်ဆန်သော အရှိန်ဖြင့် အောက်ဘက်သို့ ထိုးစိုက်လာသော မြားတံများ၊ မြေပြင်ရှိ ခိုင်းလွှားကာနှင့် လှံရှည်ကိုင် တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်သည်များရှိရာသို့ ဆင်းသက်လာသည်မှာ သားကောင်ကို ထိုးသုတ်သတ်ဖြတ်ရန် အငြိုးတကြီး ဆင်းလာသည့် သိမ်း စွန်ရဲများနယ်ပင်။

တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်သည်များက ပြေးတက်နေရာမှ ထိုင်ချလိုက်ပြီး ခိုင်းလွှားများကို ဦးခေါင်းပေါ်တင်၍ အမိုးပြုလုပ်လိုက်ကြသည်။ အစေ့အစပ် ဆက်နေသော ခိုင်းလွှား အကာအကွယ်များအောက်တွင် စစ်သည်များ ခိုအောင်းနေရာယူကြသည်။ ခိုင်းလွှားပေါ်သို့ မြားတံများ တစ်ဒေါက်ဒေါက် ထိမှန်စွဲဝင်ကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ထိမှန်စွဲဝင်သော မြားတံများမှာ ခံတပ်ထိပ်ဆီမှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော အရေအတွက်နှင့်စာလျှင် အလွန်နည်းပါးလှသည်။ အကြောင်းမူကား တသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေသော လေပြင်းအဟုန်ထဲတွင် မြားတံများ လွင့်ပါသွားကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

တရုတ်တို့၏ မြားတံများ အချည်းနှီးဖြစ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ကျူးမင်ချန် အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်။ လေတိုက်နှုန်းကို ထည့်မတွက်ဘဲ မြားတံများကို ဖြုန်းတီးပစ်သည့် တရုတ်ဘုရင်ခံ စစ်သူကြီးကိုလည်း အထင်သေးသွားသည်။

နောက်ထပ် တံပိုးခရာသံ နှစ်ချက် ဆင့်ထွက်ပေါ်လာသည်။

ခိုင်းလွှား လှံရှည်ကိုင်စစ်သည်များ ထိုင်နေရာမှ ပြန်ထကာ ရှေ့ဆက်၍ ပြေးတက်ကြပြန်သည်။ ခံတပ်ထိပ်မှ အထောင်အသောင်းသော မြားတံများ ထွက်ပျံဆင်းသက်လာပြန်သည်။ ဤဒုတိယအကြိမ်ကား ပထမအကြိမ်နှင့် ကွားခြားသွားလေသည်။ လေပြင်းတိုက်နှုန်းကို တွက်ချက်လိုက်ပြီး ပစ်လွှတ်လိုက်သဖြင့် မြားတံများက တုရိုက် စစ်သည်များထံ တည့်မတ်စွာ။

ပြေးတက်လှုပ်ရှားနေချိန်ဖြစ်သောကြောင့် တုရိုက်များ၏ ခိုင်းလွှားများမှာ ပြီးခဲ့သည့်အကြိမ်လို ဦးခေါင်းပေါ်၌ အကာအကွယ်အဖြစ် ရှိမနေကြ။ ထိုအခါ မြားတံများက အကာအကွယ်မဲ့နေသော တုရိုက်တို့၏ မျက်နှာ၊ လည်မျို၊ ရင်အုံများဆီသို့ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း။

တုရိုက်ခြေလျင်တပ်ကြီး အနေအထား ပျက်ယွင်းသွားသည်။

ကျူမင်ချန် အမျက်ချောင်းချောင်း ထလေပြီ။ ဝေကောင်သည် လေတိုက်နှုန်းကို ထည့်မတွက်သူမဟုတ်။ မြားတံများကို အချည်းနှီးဖြစ်စေသူမဟုတ်။ မိမိ၏စစ်သည်များ ရှေ့သို့တိုး၍ ချဉ်းကပ်လာအောင် ပို၍ထိရောက်သော ပစ်ကွင်းကို ပရိယာယ်ဆင်လျက် စစ်မှူးလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျူမင်ချန်နားလည်သွားသည်။

တံပိုးခရာမှုတ်သူကို ကျူမင်ချန်က ခေါ်လိုက်ပြီး အမိန့်ပေးသည်။ မိမိလေ့ကျင့်ထားသည့် အစဉ်အတိုင်း တံပိုးခရာ မမှုတ်ရတော့ဘဲ အဆင့်ကျော်လွန် မှုတ်ရတော့မည်ဖြစ်သည့်အတွက် စစ်သည် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့သော် ကျူမင်ချန်၏ အမိန့်ကို နာခံဖို့မှအပ အခြားမရှိ။

တံပိုးခရာသံ စူးစူးပေါ်လာသည်။ သံတိုနှစ်ချက်၊ သံရှည်နှစ်ချက်၊ ကျောက်ဘီးတပ်၊ သစ်သားလှည်းကြီး လေးစင်းကို တရွေ့ရွေ့ တွန်းလာကြသည်။ လှည်းပေါ်တွင် သစ်သားတိုင်ကြီး နှစ်တိုင် စိုက်ထူထားပြီး တိုင်ကြီးနှစ်တိုင်၏ ထိပ်ဖျားနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည်မှာ ရှေ့နောက် လှုပ်ရှားနိုင်သော မောင်းတံကြီးများ ဖြစ်လေသည်။ မောင်းတံ၏ အဖျားဘက်တွင်ကား ဓားရိုးခန့်အလုံးရှိသော ကျစ်ကြိုးများဖြင့် ခပ်စိပ်စိပ် ယက်ထားသည့် ကြိုးအိတ်ရှိသည်။ မောင်းတံအဖျားတွင် ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးလေးချောင်းကို မြေပြင်တွင် စိုက်လိုက်ကြသည်။ ငုတ်လေးခုဖြင့် တုပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ကြိုးအိတ်ထဲသို့ ကျောက်တုံးများ အပြည့်အသိပ်ထည့်သည်။ မောင်းတံအဖျားတွင် ချည်ထားသော သားရေပြားကြီးများကို စစ်သည်များက ပန်းထမ်းဆွဲငင်ထားကြသည်။

ကျူမင်ချန်၏ အမိန့်ပေးသံ ဟိန်းထွက်လာ၏။

"ယန္တရားလေးခုစလုံး တစ်ပြိုင်တည်း မောင်းဖြုတ်"

ငုတ်တွင် ချည်ထားသော ကြိုးများကို အသင့်စောင့်နေကြသည့် စစ်သည်များက ပုဆိန်ဖြင့် ဖြတ်ချလိုက်ကြသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် စစ်သည်အယောက်နှစ်ဆယ်က သူတို့ခြေကန်ဆွဲထားသော

သားရေပြားကြီးများကို လွှတ်ပေးလိုက်ကြသည်။ ဖိနှိပ်ထားသည့် သားရေကြိုး၏ တုပ်ဆွဲထားမှုမှ လွတ်မြောက်သွားသော မောင်းတံသည် အရှိန်ပြင်းစွာ စွေခနဲ မြောက်တက်သွားသည်။ ကျောက်တုံးများ အပြည့်အသိပ်ထည့်ထားသော ကြိုးအိတ်လည်း မြောက်ပါသွားသည်။ ထို့နောက်...

ကျောက်တုံးများသည် သက်ရှိသတ္တဝါများပမာ အိတ်ထဲမှ ထွက်ပျံသွားကြသည်။ ထိုကျောက်တုံးများ ထိမှန်သောနေရာမှာ တရုတ်ခံတပ်မြို့ရိုးထိပ် ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်မှ ပျံလာသော အရှိန်ပြင်းထန်သည့် ကျောက်တုံးများက ခံတပ်ထိပ် မျှော်စင်အချို့ကို ဖျက်ဆီးလိုက်နိုင်ကြသည်။ မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ တဖြောဖြောကျလာသော ကျောက်တုံးများအောက်တွင် ခံတပ်ထိပ်မှ တရုတ်စစ်သည်များလည်း မရှုမလှ ခံလိုက်ကြရသည်။ တိုက်ပွဲ၏ ဒုတိယအဆင့် စစ်မျက်နှာတွင် တုရိုက်များ အသာစီးရသွားပြန်လေသည်။

ကသောင်းကနင်း ဖြစ်သွားသော ခံတပ်ထိပ် တရုတ်စစ်သည်များ ပြန်လည်စုစည်းနေရာယူရန် ကြိုးစားနေသည်။ ထိုအချိန်ပိုင်းကိုပင် ကျူမင်ချန် အရအမိ အခွင့်အရေးယူလိုက်သည်။ စစ်သွေးတိုဖြင့် ပွက်ဆူနေသော ကျူမင်ချန်သည် စစ်သည်ထံမှ တံပိုးခရာကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ကိုယ်တိုင်ပင် အချက်ပေးခရာ မှုတ်လေတော့သည်။

ဒိုင်းလွှားလှံရှည်ကို ခြေလျင်တပ်များ၊ လေးမြားတပ်များ တဟေးဟေး ဟစ်ကြွေးညာသံပေးကာ တဟုန်ထိုး တက်ကြသည်။ မြေပြင်တွင် သိမ့်သိမ့်တုန် ကောင်းကင်ပြင်ဆီသို့ ပဲ့တင်ရိုက်တမှု ကြွေးညာသံများ။

လေးမြားတပ်များက ခံတပ်မြို့ရိုးအောက်ခြေ အကောင်းဆုံး အကွာအဝေးထိ ပြေးတက်ကြကာ မြို့ရိုးထိပ်ဆီသို့ မြားတံများ ပစ်လွှတ်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လှံရှည်ကိုင်၊ ဓားကိုင်၊ ခြေလျင်တပ်များက လှေကားထောင်၍ မြို့ရိုးထက်သို့ တက်ကြသည်။ အပေါ်မှပစ်သော မြားတံများ၊ အောက်မှလွှတ်သော မြားတံများ ယှက်နွယ်ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ လေထဲမှာပင် တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း

တိုးတက်စိုက်ပျိုးရေး၊ လွှဲပြောင်းရေး၊ မြားတံများလည်း အများအပြား၊ မြားတံစွဲဝင်လျက်တန်းလန်းဖြင့် မြို့ရိုးထိပ်မှ လွင့်ကျလာသော တရုတ်စစ်သည်များ၊ တွန်းလှန်ချလိုက်သော လှေကားနှင့်အတူ ကစဉ့်ကလျား စင်ထွက်သွားသော တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်သည်များမှာလည်း မြို့ရိုးအောက်ခြေတွင် အထွေးထွေး အယုတ်ယုတ် ဖြစ်သွားသည်။ အောက်ခြေမြေပြင်မှာလည်း ဆက်၍ ထိုးခုတ်ကြပြန်သည်။ တိုက်ပွဲကား အမြင့်ဆုံးအရှိန်သို့ ရောက်သွားခဲ့လေသည်။ လက်နက်ချင်း ထိခတ်သံ၊ ကြိုးဝါးဟစ်ကြွေးသံ၊ အသံနက်ကြီးများဖြင့် အော်ဟစ်သံတို့ကြောင့် ငရဲဘုံတစ်ခု မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည့်နှယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကျူမင်ချန်က စစ်ရထားကို ဟိုမှသည်မှ မောင်းနှင်စေကာ တိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်နေသလို၊ ဝေကောင်ကလည်း မြို့ရိုးထိပ်မှနေ၍ ကွပ်ကဲနေသည်။ စစ်ရထားအနီးသို့ ဝိုင်းအံ့ပြေးဝင်လာသော အဲမောင်းလုံရှည်ကိုင် တရုတ်စစ်သည်များကို ကျူမင်ချန်က မနားစတမ်း ဓားကောက်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်းနေသလို၊ ဝေကောင်ကလည်း လှေကားထိပ်မှတစ်ဆင့် ခုန်ကျော်ရောက်ရှိလာသော တုရိုက် -မွန်ဂိုများကို ဓားသွား၊ လှံသွား နှစ်ဖက်တပ်လက်နက်ဖြင့် ငရဲပြည်သို့ ပို့နေသည်။

စက်ဝိုင်းကဲ့သို့ လည်ပတ်နေသည် ထင်ရလောက်အောင် ထက်အောက် ဝဲယာ၊ ဓားကောက်ကို အသုံးပြုနေသည့်ကြားမှ ကျူမင်ချန် တံပိုးခရာမှုတ်ပြန်သည်။ ထိုအချက်ပေးသံဖြင့်...

မြင်းတပ်နှင့် စစ်ရထားများ စစ်မြေပြင်သို့ ဝင်လာကြသည်။

ပေါ့ပါးလျှင်မြန်သလောက် ထိရောက်စွာ ထိုးစစ်ဆင်နိုင်သော စစ်ရထားများကို အနီးကပ်ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန် တရုတ်ခြေလျင်တပ်များ ပြေးထွက်လာကြသည်။ တုရိုက် -မွန်ဂို မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့် တရုတ်ခြေလျင်တပ်တို့၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုက်ပွဲကား အရက်စက်ဆုံး၊ အကြမ်းတမ်းဆုံးပင် ဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုယ်စီ စွဲကိုင်၍ ခြေနှစ်ချောင်းပေါ် တည့်ရပ်လျှက် ထိုးခုတ်နေကြသဖြင့်သာလျှင် စစ်ပွဲကား

လူသားများ၏စစ်ပွဲဟု သတ်မှတ်ရတော့မည် ဖြစ်ပြီး၊ အကယ်စင်စစ်ကား နှစ်ဖက်စစ်သည်များ၏ အပြိုးကြီးစွာ ခုတ်ထစ်နေပုံမှာ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ တိုက်ပွဲနှင့်မခြား ရှိလေသည်။

တရုတ်စစ်သည်များ အတုံးအရုံး လဲကျသွားကြသည်။ တုရိုက်စစ်ရထားများ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်သွားကြသည်။ မွန်ဂိုမြင်းကြီးများ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ပစ်ကျသွားပြီး၊ မြင်းစီးသူရဲများ ကစဉ့်ကလျား လွင့်စင်ကြသည်။ တောင်ကြားလွင်ပြင်ကျယ်တစ်လျှောက်မှ ဝါရွှေရောင်၊ ဘော်ငွေရောင် တောမြက်ရိုင်းများသည်လည်း ချင်းချင်းနီသော သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျခြင်းကြောင့် အနီရောင် မြက်တောကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

တိုက်ပွဲအခြေအနေမှာ တုရိုက် -မွန်ဂိုတပ်များဘက်မှ အသာစီးရနေသည်။ မြင်းတပ်ကောင်တပ် စစ်ရထားများ စစ်မြေပြင်တွင် လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားနေပုံမှာ ရက်ကန်းစင်ပေါ်မှ လွန်းသဖွယ် ဟိုဝင်သည်ထွက် ထိရောက်လျက် ရှိသည်။ မွန်ဂိုစစ်မြင်းကြီးများကလည်း ရှေ့ခြေနှင့် ပေါက်ခြင်း၊ နောက်ခြေနှင့် ကန်ခြင်း လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည်။

ထိုစဉ်...

ဘုရင်ခံဝေကောင်က ဖုံးကွယ်ထားသော သေနင်္ဂကျူဟာအသစ်ကို ဖွင့်ထုတ်လိုက်လေသည်။ ယင်းကား...

လွင်ပြင်ကျယ်လျှိုကြီး၏ ဝဲယာရှိ သစ်တောကြီးများအတွင်းမှ တဟုန်ထိုး ကဆုန်စိုင်း ထွက်လာသည့် မြင်းတပ်ကြီးပင် ဖြစ်၏။ နာခီမျိုးနွယ်စုနှင့် တိုင်မျိုးနွယ်စု မြင်းစီးသူရဲများ စီးနင်းလာကြသော တရုတ်မြင်းတပ်ထဲမှာလည်း မွန်ဂိုမြင်းကြီးများကို တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုလေရာ တုရိုက်နှင့် တိဗက်တပ်များမှာ အငိုက်မိသွားကြလေသည်။ စစ်ရထားမြင်းများနှင့် တုရိုက် -တိဗက်မြင်းတပ်များမှာ တိုက်ပွဲဝင်ထားရသည်ဖြစ်သောကြောင့် အားအင်ဆုတ်ယုတ်ကာ ဒဏ်ရာများလည်း ရထားကြပြီဖြစ်သည်။ ယခုမှထွက်လာသော တရုတ်မြင်းတပ်ကား အင်အားအပြည့်ဖြင့် လတ်ဆတ်လျက်ရှိနေကြသည်။

တိုက်ပွဲအခြေအနေ ရုတ်ခြည်းပင် ပြောင်းလဲသွားသည်။

တုရိုက်၊ တိဗက် ရထားစီးစစ်သည်များ၊ မြင်းစီးသူရဲများ အတုံးအရုံးဖြစ်သွားကြသည်။ ကျူမင်ချွန်ကိုယ်တိုင်ပင် သူ၏မြင်းလေးကောင်တပ် စစ်ရထား၏ မြင်းဇက်ကြိုးကိုကိုင်ကာ ကွေပတ်ရှောင်တိမ်း မောင်းနှင်နေရတော့သည်။

အခြေအနေမှန်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရပြီးနောက်တွင် ကျူမင်ချွန် ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မိမိ၏တပ်များသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် စစ်မျက်နှာ၊ ဝဲယာစစ်မျက်နှာ၊ စစ်မျက်နှာသုံးနေရာကို ရင်ဆိုင်နေရပြီ။ ဤတိုက်ပွဲကိုဆက်တိုက်နေလျှင် မကြာမီအတွင်း မိမိကိုယ်တိုင်သာမက မိမိ၏စစ်သည်များပါ ဤလွင်ပြင်ကျယ်ထဲမှာ အလောင်းကောင်များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

မြင်းဇက်ကြိုးကို ထိန်းကိုင်ရင်း ကျူမင်ချွန် တံပိုးခရာမှုတ်လိုက်သည်။

ရှည်လျားသော သံရှည်၊ ထို့နောက် အသံပြတ် သုံးချက်ဆင့်။

သဲသောင်ပြင်ကမ်းထက်သို့ တဝုန်းဝုန်း ပုတ်ခတ်နေသော ရေလှိုင်းများ၊ ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ သက်ဆင်းလျောကျသွားသည့်အလားပင် တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်သည်များအားလုံး တညီတည်း နောက်ကြောင်းသို့ ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။ တပ်ကြီးတစ်တပ်လုံး ဆုတ်သွားကြသည်မှာ မြန်ဆန်လှသဖြင့် တရုတ် နာခီနှင့် တိုင်မျိုးနွယ်စုစစ်သည်တို့မှာ ရန်သူမဲ့သွားသော စစ်မြေပြင်တွင် အထီးတည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့ချီတက်ခဲ့ရာ တောင်စောင်း၊ ထို့နောက် တောင်တန်းထိပ်သို့ အပြင်းဆုတ်ခွာပြီး တောင်ထိပ် တစ်ဖက်သို့ တုရိုက်တပ်များ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ စစ်မြေပြင် လွင်ပြင်ကျယ်လျှိုကို လွန်၍ တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဘုရင်ခံဝေကောင်ထံမှ အမိန့်ပေးထားခြင်းလည်း မရှိ၊ ထို့ကြောင့် တရုတ်တပ်များသည် အပြင်းဆုတ်သွားသော တုရိုက်တပ်များ နောက်သို့ လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခြင်းလည်း မပြုကြတော့ပေ။

လွင်ပြင်ကျယ်လျှိုတစ်ကြောတွင်ကား နှစ်ဖက်စစ်သည်တို့၏ အသက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်များ၊ စစ်မြင်းကြီးများ၊ ထိုးထိုးထောင်ထောင် လက်နက်များ၊ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ စစ်ရထားများ၊ ပြင်းထန်သော ဒဏ်ရာများဖြင့် ညည်းညူအော်ဟစ်နေကြသူများဖြင့် အတိပြီးလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ခံတပ်မြို့ရိုးထိပ်မှ ဘုရင်ခံဝေကောင် ခံတပ်ထဲသို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်ထံသို့ မြင်းစေကျော်ဖြင့် သဝဏ်လွှာ အမြန်ဆုံးပို့ရန် ပြင်ဆင်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

'စီချွမ်နယ်သို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သော ကျူမင်ချွန်၏ တပ်များကို မိမိတို့က နာခီ၊ တိုင်မျိုးနွယ်စု စစ်သည်များနှင့် ပူးပေါင်းတိုက်ထုတ် အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါကြောင်း...'

တောင်းဆိုပန်ကြားနေကြတယ်။ ဝီဂုရ်မျိုးနွယ်စုများကသာ လက်ဦးမှု ရသွားရင် နန်စောအရှင် ဘိုးဘေးအဆက်ဆက်ကတည်းက ထန်မင်းဆက်အတွက် အမှုထမ်းခဲ့တဲ့ အစဉ်အလာဟာ အချည်းနှီး ဖြစ်ပါတော့မယ်တဲ့။ ကျူမင်ချန်နဲ့ သူ့စစ်တပ်ကြီး၏ ပြုမူချက်ကြောင့် ယူနန်ဒေသကြီးတစ်ခုလုံး ဂုဏ်အသရေ ကျဆင်းခဲ့တာဟာလည်း ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ.. တဲ့။ ယခုလိုကာလမှာ ထန်မင်းဆက် တရုတ်နိုင်ငံကြီးရဲ့အင်အားကို အမှီသဟဲပြုပြီး ကလဲ့စားမချေ ဖြစ်လိုက်ရင် အားလုံး နောင်တကြီးစွာ ရကြမယ့်အဖြစ်မျိုး ဆိုက်သွားပါလိမ့်မယ်တဲ့... အင်း..."

သဝဏ်လွှာပါ အကြောင်းအရာများကို ရေရွတ်ရင်း၊ အတွေးနက်ဟန်ရှိနေသော အမတ်ချုပ်ကြီးကို နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်က စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ကျင်ဟေ့၏မျက်လုံးများမှ အဖြေတစ်ခုခု ထွက်လာမည်လား ဟူသော မျှော်ကိုးသည့်အကြည့်မျိုး ဖြစ်သည်။

"အမတ်ချုပ်ကြီး သင့်မှာ တစ်ခုခု အတိအကျ ပြောစရာ ရှိနေပုံရတယ်"

"ရှိနေပါတယ် အရှင်။ အရှင်ရဲ့ ဘိုးတော် ကော်လော်ဖဲ(င့်)က ကျွန်ုပ်ကို ကျင့်မန်လိလို့ အမည်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအမည်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်က တောင်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့အား အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းစေသူလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ အခု ကျင့်မန်လိဟာ သူ့ရဲ့အမည်နဲ့လိုက်ဖက်ခြင်း မရှိတော့ဘူးလို့ ကျွန်ုပ်ခံစားနေပါတယ်"

ယိမိုယွန် သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်ကာ အသာအယာ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

အမတ်ချုပ်ကြီးက ခံစားမှုကို ဖယ်ရှားပြီး ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သောအသွင်ဖြင့် ပြောသည်။

"ကျူမင်ချန်ဟာ စစ်ဘုရင်ခံအဖြစ် ခံယူလိုက်ပြီးတဲ့နောက် သူ့ရဲ့အပြုအမူများက နန်စောအတွက် ပိုပြီး အရှက်ရစရာဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာ အခု စီချမ်နယ် ဘုရင်ခံဆီက ရောက်လာတဲ့ တတိယသဝဏ်လွှာက ပိုပြီး တိကျရှင်းလင်းလာပါတယ်"

အခန်း(၁၇)

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟေ့၏ရှေ့မှောက်ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် သဝဏ်လွှာသုံးစောင်ကို ခင်းဖြန့်ထားသည်။ သုံးစောင်စလုံးမှာ ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ်၏ တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ထားပြီး ပေးပို့သူမှာ စီချမ်ဘုရင်ခံ ဝေကောင်ဖြစ်၏။

အမတ်ချုပ်ကြီးက ဒုတိယမြောက်သဝဏ်လွှာကို နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ဖတ်သည်။ ထို့နောက် သဝဏ်လွှာတွင်ပါသော အဓိကအချက်အလက်ကို နှုတ်မှ ထုတ်ဖော်ရေရွတ်သည်။

"တုရိုက်အနွယ်ဝင် မျိုးနွယ်စုတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဝီဂုရ်အမျိုးသားတို့ ကိုယ်တိုင်က ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ်ရဲ့ စစ်သည်များနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး စစ်ဘုရင် ကျူမင်ချန်ကို ချေမှုန်းခွင့်ပြုပါလို့ စာလွှာဆက်ပြီး

အမတ်ချုပ်ကြီးက တတိယသဝဏ်လွှာကို ကောက်ယူ၍ အသံထွက်ဖတ်သည်။

"ထန်မင်းဆက် တရုတ်တို့သည် နန်စောတို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ ဒေသကြီးတစ်ခုလုံး၏ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ခြိမ်းခြောက်နေသော ရန်သူတို့ကို ယူနန်နယ်မှ တိုက်ထုတ်လိုသည်။ ရန်သူ၏တပ်စခန်းများကို ဖြိုဖျက်ပြီး နယ်ခြားဒေသတွင် နန်စောတို့နှင့်အတူ တပ်မြို့တည်ဆောက်၍ တပ်ချထားလိုပါသည်။ တစ်အိမ်တည်းနေ မိသားစုကဲ့သို့ အမြဲထားစဉ် ဆက်ဆံလိုပါကြောင်း"

မိမိဖတ်ရှုသိရှိပြီး သဝဏ်လွှာမှာ အမတ်ချုပ်ကြီး၏ ဖတ်သံကြောင့် ပို၍လေးနက်သွားသလို ယိမိုယွန် ခံစားရသည်။

"အခြေအနေအရပ်ရပ်အားလုံးကို အမတ်ချုပ်ကြီး သုံးသပ်ပြီးပြီလား"

"ကျူမင်ချန်နဲ့ မွန်ဂိုတပ်တွေ အင်အားကြီးမားသလို ထန်မင်းဆက် တရုတ်နိုင်ငံဟာလည်း အင်အားကြီးမားပါတယ် အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ နန်စောဒေသဟာလည်း အင်အားကြီးမားတဲ့ ဒေသဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသုံးခုအနက်မှာ ထန်မင်းဆက် တရုတ်တွေကတော့ အင်အားအကြီးမားဆုံးဆိုတာ ဝန်ခံရပါမယ်။ သို့သော် တရုတ်တွေဟာ စာပေနဲ့ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံထုထည်နဲ့ ရှိကြတယ်။ စစ်တိုက်ရာမှာ ကျွမ်းကျင်သလို အသိဉာဏ် ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့လည်း ပြည့်စုံကြတယ်။ ကျူမင်ချန်နဲ့ မွန်ဂိုတွေကတော့ သူတို့ရဲ့အင်အားကို လက်နက်နဲ့ပဲ တည်ဆောက်၊ လက်နက်နဲ့ပဲ ချဲ့ထွင်ကြတယ်။ သူတို့မှာ စစ်ဆိုတာကလွဲပြီး အခြား ဘာမှမရှိကြဘူး"

ယိမိုယွန် နားစိုက်ထောင်သည်။

"အင်အားကြီးတဲ့ ထန်မင်းဆက်တရုတ်နဲ့ သူတို့လောက်အင်အားမကြီးတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ နန်စောက မဟာမိတ်ပြုတယ်။ ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရာမှာ ဩဇာခံခြင်းလို့လည်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်"

အမတ်ချုပ်ကြီးက ဖွေးဖွေးဆွတ်ဖြူနေသော မုတ်ဆိတ်ကို လက်ဖြင့် သပ်၍ ဆက်ပြောသည်။

"တရုတ်ထံ ဩဇာခံခြင်းဟာ တုရိုက် -မွန်ဂိုတို့ရဲ့ လက်အောက်ခံဖြစ်ခြင်းထက် ပိုပြီးအသက်ရှူလို့ ကောင်းပါတယ်"

နှုတ်မှ ထုတ်မပြောသော်လည်း ဤစကားမှန်သည်ဟု ယိမိုယွန် စိတ်ထဲက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"မကြာခင်ကပဲ နန်စောမှူးမတ်တွေရဲ့သားတွေကို တုရိုက်တို့ထံ ပို့လိုက်ရပါတယ်။ အတူပူးပေါင်း စစ်မှုထမ်းဖို့လို့ သူတို့က အကြောင်းပြပေမယ့် နန်စောမှူးမတ်များရဲ့ သားတွေကို ဓားစာခံအဖြစ် စေလွှတ်လိုက်ရတာဖြစ်ကြောင်း အားလုံး နားလည်ကြပါတယ်။ ဒါတွင်မကပါဘူး အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်ုပ်တို့တပ်တွေ နယ်ခြားဒေသ ရောက်နေတဲ့အခါတိုင်းမှာလည်း အချင်းချင်း အထောက်အကူပြုနိုင်ဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ သူတို့ရဲ့တပ်တွေကို ကျွန်ုပ်တို့ နန်စောတပ်တွေဆီ စေလွှတ်ကြတယ်။ ဒါဟာလည်း အနီးကပ် ချုပ်ကိုင်မှုပါပဲ"

ယိမိုယွန်၏ ရာဇက္ခန္ဓေ အနည်းငယ် ပျက်ယွင်းစပြုသည်။ ယပ်တောင်ကို ဖြန့်လိုက် ပြန်သိမ်းလိုက်လုပ်ရင်း အသက်ရှူသံပြင်းလာသည်။

"အကြောင်းတရားများစွာတို့ဟာ တစ်ခုတည်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဆီကိုသာ ဦးတည်နေကြပါတယ်။ မလွဲမသွေ ချရတော့မယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။ ဆုံးဖြတ်သင့်တဲ့အချိန်မှာ မဆုံးဖြတ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးဆက်တွေဟာ ဝမ်းနည်းစရာတွေ နောင်တရစရာတွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအကျိုးဆက်တွေရဲ့ ယှက်ဖြာသက်ရောက်မယ့် အခြေအနေကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ယခုတိုင် ဩဇာအာဏာ ပျံ့နှံ့နေဆဲဖြစ်တဲ့ မဲခေါင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်ဒေသ၊ သံလွင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်ဒေသသာမက ဧရာဝတီ မြစ်ညာဒေသအထိပါ ကူးစက်သွားနိုင်ပါတယ်"

ယိမိုယွန် မျက်စိအစုံကို မှိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ပင်ပန်းစွာ အားထုတ်ယူလိုက်ရသောလေသံဖြင့်...

"ကျွန်ုပ် ထန်မင်းဆက်ဧကရာဇ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းဖို့ ယခုပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ အမတ်ချုပ်ကြီး"

အမတ်ချုပ်ကြီး ကျင်ဟောလည်း မျက်လွှာပိတ်၍ သက်ပြင်းကြီး တစ်ချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ မိမိလပေါင်းများစွာ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ရှင်းလင်းပြောဆို တိုက်တွန်းခဲ့သောအမှုသည် ယခုမှ အထမြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

"အရှင်မင်းကြီး ဆုံးဖြတ်ချက် အကြွင်းမဲ့မှန်ကန်ပါတယ်။ အရှင်မင်းကြီးကို နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက်ပါစေ"

"ယခု ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်ကစပြီး လုပ်ကြမလဲ အမတ်ချုပ်ကြီး"

"ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ဆီကို သံအဖွဲ့စေလွှတ်ပါအရှင်"

"သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မကဘူး။ နှစ်ဖွဲ့မကဘူး။ သုံးဖွဲ့စေလွှတ်မယ်"

ယိမိုယွန် မည်မျှ ဆန္ဒပြင်းပြနေကြောင်း အမတ်ချုပ်ကြီး သိလိုက်၏။

များမကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် နန်စောသံအဖွဲ့ သုံးဖွဲ့ကို စေလွှတ်လိုက်ကြသည်။ သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လျှင် ခရီးလမ်းကြောင်း တစ်ခုစီဖြင့် ထွက်ခွာကြသည်။ သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တည်းသာ စေလွှတ်ပါက မရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သုံးဖွဲ့အနက်မှ တတိယသံအဖွဲ့သည် အရှေ့တောင်ဘက် တရုတ်ပိုင်နက် အာနန်နယ်မှတစ်ဆင့် တရုတ်နေပြည်တော်သို့ တိုက်ရိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ ကျန်နှစ်ဖွဲ့လည်း ချင်တူမြို့သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ သုံးဖွဲ့စလုံး တရုတ်နေပြည်တော်သို့ ရောက်သွားကြသည်။

ဧကရာဇ် တဲကျူနီက သံအဖွဲ့ဝင်တို့ကို ကောင်းစွာ တွေ့ဆုံဧည့်ခံပြီး အားပေးနှစ်သိမ့်စကားများ ပြောကြားကာ ဆုလာဘ်ပဏ္ဍာများ ပေးအပ်လိုက်သည်။ နန်စောအရှင် ယိမိုယွန် တရုတ်ဧကရာဇ်နှင့် ထိုသို့ ပူးပေါင်းလိုက်သည့်အကြောင်းကို ကျူးမင်ချွန်နှင့် တုရိုက် -မွန်ဂိုစစ်သူကြီးများ မသိလိုက်ကြ။ စီချွမ်နယ်ဘုရင်ခံ ဝေကောင်၏ ကြိုးပမ်းချက်များ အကောင်အထည်ပေါ်လာသည်။

နန်စောသံအဖွဲ့များကို ဧည့်ခံရေး၊ ဧကရာဇ်နှင့် ဆက်သွယ်ရေးစသည့် တာဝန်များ ပြီးဆုံးသောအခါ တရုတ်နေပြည်တော်မှ စီချွမ်နယ်သို့ ဝေကောင် ပြန်လာခဲ့သည်။ ဝေကောင်သည် တူတော်မောင် ထန်ချီအား သီးခြား ခေါ်ယူတွေ့ဆုံပြီး ဝမ်းသာအားရ ပြောပြလေသည်။

"ဦးရီးတော် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့တာ အခုမှပဲ အောင်မြင်လာတော့တယ် ထန်ချီ။ ဒါအတွက် မင်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်"

"ကျွန်တော်က ဘာများလုပ်ပေးရလို့လဲ ဦးရီးတော်"

"ခက်ခဲလှတဲ့ ရှေးဟောင်းဂန္ထဝင်တေးတစ်ပုဒ်ကို တစ်ခါနဲ့မရ နှစ်ခါနဲ့မရ ရှစ်ခါ... ကိုးခါ... ဆယ်ခါ ကြိုးစားသင်ယူတော့မှ ရသွားတယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ သင့်စကားတွေလေ"

"ရှိပါစေတော့ ဦးရီးတော် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူရမှာပေါ့။ အခုနောက်ပိုင်းမှာကော ဘယ်လို အခြေအနေတွေ ထူးခြားလာနိုင်သလဲ"

ဝေကောင် တစ်ချက်စဉ်းစားပြီးမှ...

"အင်း... ကျူးမင်ချွန် ခေါင်းဆောင်တဲ့ တုရိုက် -မွန်ဂိုတွေက နောက်ထပ်စစ်ပွဲတွေကို ဖန်တီးကြဦးမှာပဲ။ ဒါတွင် မကဘူး ငါတို့ကလည်း နန်စောတပ်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အာနန်ဒေသကနေ ရန်သူတွေ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားအောင် စစ်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲကြရဦးမှာပဲ ထန်ချီ"

ပန်းပေါင်းစုံ၏ရနံ့က ချိုချိုအိအိ မပြင်းရှာဘဲ သင်းသင်းပျံ့ပျံ့လေးသာ မွှေးမြဲနေသည်။ ညှင်းညံ့စွာ သုတ်ဖြူးနေသော လေပြေထဲတွင် စိမ်းစိုရွန်းလက်သည့် သစ်ရွက်ကလေးများ အလိုက်သင့် လှုပ်ရှားနေကြသည်။ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းတို့သာလျှင် အတိပြီးသော အိပ်မက်လှ သို့မဟုတ် ဤကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် သီးခြား ကင်းလွတ်စွာ တည်ရှိနေသော စိတ်ကူးဗိမာန်ဘုံလေး။

အိပ်ပျော်နေခြင်း သို့မဟုတ် နိုးတစ်ဝက် အိပ်စက်နေခြင်း မဟုတ်ဘဲ မြင်တွေ့ကြားသိနေရသော ထိုအိပ်မက်ဘုံကို ဖန်တီးပေးနေကြသူများမှာ စိတြ၊ ဟေမာစန္ဒီနှင့် အခြားအနုပညာရှင်များ ဖြစ်လေသည်။

စိတြက လေးလုံးပုံကို ခါးတွင် လွယ်ထားရင်း ကျွမ်းကျင်သော လက်ချောင်းများဖြင့် တို့ခတ် ရိုက်တီးသည်။ မြေရေနှင့် ကျက်ထားပြီး ဆင်စွယ်ဖုလေးများဖြင့် နှုတ်ခမ်းသပ် ကုပ်တွယ်ထားသည့် လေးလုံးပုံ၏ မျက်နှာပြင်သားရေမှ ထွက်လာသည့်အသံမှာ ပီသမှုနှင့် နူးညံ့မှုနှစ်ခုပေါင်းဆုံနေသည်။

ဂီတပညာရှင်တစ်ယောက်က ကန့်လက်မှုတ်ပြေ၏ လက်ပေါက်ခြောက်ပေါက်တို့အပေါ်တွင် လက်ချောင်းများကို ပိတ်လိုက် ဖွင့်လိုက်ဖြင့် သူ၏နှုတ်ခမ်းကို ပြေမှုတ်ပေါက်ပေါ်တွင် မထိတထိကပ်ကာ ခုနစ်မျိုးသော သံစဉ်ကို ထွက်ပေါ်စေသည်။ အမြစ်ကလေးများ မကျန်အောင် သင်ထားသော ဝါးဆစ်ပုလွေ၏ ခေါင်းဘက်တွင် ဖယောင်းကပ်ထားပြီး ထိပ်တွင် ဆင်စွယ် ခြေသံခေါင်းရုပ် တပ်ထားသည်။

ကြိုးကိုးချောင်းတပ် မိချောင်းစောင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသောအသံမှာ ပိတုန်းတောင်ပံခတ်သံနှင့် တူသည်။ အခေါင်းပေါက်ကျောပြင်က ကြိုးသံကို ပဲ့တင်သဲ့သဲ့ ပြန်ပေးသည်။ အထက်သို့ ကော့ညွတ်နေသော အခြားကြောင့် မိကျောင်းရုပ်မှာ ရှေ့သို့ ပြေးထွက်တော့မည့်ဟန်မျိုးရှိသည်။

ထိုပုံသံ၊ ထိုပြေသံနှင့် ထိုမိကျောင်းခေါင်းစောင်းသံတို့သည် အခိုးအငွေ့များသာ ဖြစ်ပါက ထိုအခိုးအငွေ့များ ယှက်လိမ်ပေါင်းဆုံ၍ တက်ပျံ့ဖွဲ့စည်းနေသော နေရာတစ်နေရာကား ဟေမာစန္ဒီပင်ဖြစ်သည်။ မည်သည့် ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းမှ ကနေသနည်းဟု ဝေခွဲမရလောက်အောင် ဟေမာစန္ဒီ ကနေသည်။ ခြေကျင်းတွင် ဖွဲ့ချည်ထားသော ခြုံလုံးကလေးများထံမှ လွင်လွင်စာစာ

အခန်း(၁၈)

လွန်စွာလှပသော အိပ်မက်တစ်ခုကို မိမိစိတ်ကြိုက် ထပ်ကာထပ်ကာ မက်နေရသည်ဟု ဝမ်း ခံစားနေမိသည်။ ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် ကြည်လင်စိမ်းမြေသော စမ်းအလျဉ်တစ်စင်း ညင်သာစွာ စီးဆင်းနေသည်။ ဖြူလွှာချောမွတ် ကျောက်တုံးလေးများကို တိုးဝှေ့ပွတ်သပ်ရင်း စီးဆင်းသွားသော စမ်းရေအလျဉ်က ပန်းပွင့်ကြွေလေးများကို သယ်ဆောင်သွားသည်။ အချို့ပန်းပွင့်လေးများက ကျောက်တုံးများတွင် ကပ်ငြိ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီး အချို့က စမ်းရေအလျဉ်ထက်တွင် ပျော်ရွှင်စွာ လိုက်ပါသွားကြသည်။

အသံထွက်နေသည်။ ခြေဖျားအကျနှင့် ဖနောင့်အထောက် လှုပ်ရှားမှုများတွင် ခြုံသံက မသိမသာ ကျယ်လောင်လာတတ်သည်။ လက်ချောင်း၊ လက်မောင်း၊ တံတောင်၊ ပခုံး၊ လည်တိုင်တို့မှ ထွက်ပေါ်လာသော ကကွက်လှုပ်ရှားဟန်များမှာ အဖူးမှအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါမှအဖွင့်သို့ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲလာသော ပန်းတစ်ပွင့်နှယ်ပင်ဖြစ်သည်။

ရင်၏စွင့်မတ်ခြင်း၊ ခါး၏ယိမ်းနွဲ့ခြင်းတို့က သဲသောင်ကမ်းခြေကို အသာအယာ လှမ်းပတ်သော လှိုင်းခေါင်းများနှင့် မခြားရှိသည်။ ထိုကနတ်နွယ် ကဟန်များကို သရဖူဆောင်းထားသည်မှာ ဟေမာစန္ဒီ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံး။

ထိုအပြုံး၌ တစ်ခုတည်းသော အဓိပ္ပာယ်ထင်ဟပ်နေပြီး ထိုအဓိပ္ပာယ်မှာလည်း ဤလောကဝယ် အကမုတစ်ပါး အခြားမည်သည့်အရာမျှ မရှိဟူသော သဘောကိုဆောင်သည်။ လှည့်ကာပတ်ကာ ဝေ့ကာနွဲ့ကာ လှုပ်ရှားလိုက်ချိန်များတွင် ဟေမာစန္ဒီ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အနားသတ် အရေးအကြောင်းများ ပပျောက်သွားပြီး ဝိုးတဝါး တိမ်မျှင်စချင်း ယှက်သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။

ပုံသံ၊ ပြေသံနှင့် စောင်းသံတို့ အမြန်ဆုံး အရှိန်သို့ မြင့်တက်သွားပြီး တစ်သံနှင့်တစ်သံ ခွဲမရအောင် ပူးကပ်ရောထွေးသွားချိန်တွင် ကချေသည်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာလည်း မနားမရပ် တရစပ် ဖြစ်သွားသည်။ အဆက်မပြတ်သော ခြုံသံများက ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက်သို့ ဖြာထွက်သွားသည်။ နောက်ထပ် ထို့ထက်ပို၍ မြန်ဆန်သွက်လက်နိုင်စရာ မရှိတော့သည့်အချိန်တွင် ဂီတသံရော အကပါ တစ်ပြိုင်တည်း တိခနဲ ရပ်သွားသည်။ ဟေမာစန္ဒီ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက် တည်နေသည်မှာ ပန်းတစ်ပွင့်ကို ပစ်ချထားသည့်နှယ် ဖြစ်သည်။

ဝမ် အိပ်မက်ဘုံမှ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာသည်။ တစ်လျှောက်လုံး အသက်ကို မျှဉ်းမျှဉ်းရှူနေခဲ့မိကြောင်း ယခုမှ ဝမ် သတိထားမိသည်။ မျက်တောင် မခတ်စတမ်း ကြည့်နေခဲ့သဖြင့် ယခုမှ မျက်ရည်ပူများ ဝန်းဖွဲ့လာသည်။

"လှလိုတာ၊ အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ"

ဝမ် နှုတ်မှ ထွက်ကျသွားသည်။

ဟေမာစန္ဒီ ပြန်ထလာရင်း နဖူးစပ်မှ ချွေးအချို့ကို ပဝါဖြင့် ခပ်ဖွဖွတို့သည်။ စိတြလည်း ခါးမှာလွယ်ထားသော လေးလုံးငုံကို ဖြုတ်ခွာနေပြီဖြစ်သည်။ ဝမ်က စိတြ၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း...

"စိတြ မင်းတို့အားလုံးကို အနုပညာနတ်ဒေဝတာ ဝင်ပူးနေသလိုပဲ"

ဝမ်ကား လူကောင်းပကတိ ကျန်းမာလာပြီဖြစ်သလို စကားကိုလည်း ကျွမ်းကျင်ရေလည်စွာ ပြောဆိုနိုင်နေပြီဖြစ်၏။

"အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် လှနေတဲ့ ဂီတနဲ့အကကို ကြားရမြင်ရတာ ဝမ်လောက် ကံကောင်းတဲ့သူ ရှိမယ်ထင်ဘူး။ ဟေမာစန္ဒီကလည်း ကရင်းနဲ့ တစ်ချိန်လုံး ပြုံးနေတာပဲ။ သူ့အပြုံးဟာ သိပ်ကျက်သရေ ရှိတယ်"

ဟေမာစန္ဒီ သူတို့အနီးသို့ လျှောက်လာသည်။

"နောက်ထပ် အပြုံးတွေကို ဝမ် တွေ့ရလိမ့်ဦးမယ်"

"ဘာကိုပြောတာလဲ ဟေမာစန္ဒီ"

စိတြက ဝင်၍ ဖြေလိုက်သည်။

"ဟေမာစန္ဒီက ရှစ်ယောက်အဖွဲ့အကကို ဆက်သင်ဦးမှာလေ။ သူက အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်။ ကကြီးကကွက် အသစ်တွေ သူတီထွင်ထားတယ်တဲ့"

"အိုး... ဟုတ်လား၊ ဝမ်ထပ်ပြီး ကံကောင်းဦးမှာပေါ့"

ထိုစဉ် အကလေ့ကျင့်ဆောင်၏ တံခါးပေါက်မှ အသံတစ်သံ ပေါ်လာ၏။

"ရှစ်ယောက်အဖွဲ့အကကို နောက်မှသင်တော့ ဟေမာစန္ဒီ"

ပြောပြောဆိုဆို ဝင်လာသူကို တွေ့လိုက်သောအခါ အားလုံးအံ့ဩသွားကြသည်။

"ဟင်... အရှင့်သားတော်ပါလား"

သုနန္ဒမင်းသားသည် ခြေလှမ်းကြွကြီးများနှင့် ရောက်လာသည်။

မင်းသားသည် ရာဇက္ကန္တဖြင့် တခမ်းတနား မနေတတ်ဘဲ ထိုသို့ပင် တရင်းတနီး ဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်လေသည်။

စိတြ၊ ဟေမာစန္ဒီ၊ ဝမ်နှင့် အဆောင်တွင်းရှိ ကချေသည်များ၊ ဂီတသမားများ နားထောင်၍ အရိုအသေပေးကြသည်။

"နေသာသလိုနေကြ၊ ဒါ အကလေ့ကျင့်ဆောင်၊ နန်းဆောင်ခန်းမမှ မဟုတ်ဘဲ။ အေး... အချိန်ရရင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်တောင် နဂါးခေါင်းပျပ်စောင်းတီးပြီး မင်းတို့နဲ့အတူ ဝင်နွဲ့လိုက်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ အနုပညာနဲ့မွေ့လျော်ဖို့ အခြေအနေမပေးဘူး။ စိတြနဲ့ဝမ်တို့နဲ့စိယောက်နဲ့ စကားပြောစရာရှိလို့ လာခဲ့တာ။ ဒီနေရာမှာပဲ ပြောကြဖို့"

ဟေမာစန္ဒီနှင့် အခြားသူများ အလိုက်သိစွာ ထွက်ခွာသွားကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသား မိကျောင်းခေါင်းစောင်း တင်ထားသောစားပွဲပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။ စိတြနှင့် ဝမ်တို့လည်း နေရာယူလိုက်ကြသည်။

မင်းသားက မိကျောင်းခေါင်းစောင်းကြီးကို လက်ဖြင့် ခတ်လိုက်သည်။

စောင်းကြိုး၏တုန်ခါသံများ မစဲမီ ပြောလိုက်၏။

"အင်း... အနုပညာနဲ့မွေ့လျော်ရတာ ကြည်နူးစရာ အကောင်းဆုံးပဲ။ သို့သော် အခုအချိန်မှာတော့ တို့များ ကြည်နူးခွင့် မရကြသေးဘူး"

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဘယ်လိုအမှုတော် ထမ်းရမှာလဲ အရှင့်သားတော်"

"စိတြက လေးလုံးပုံကို ခေတ္တယာယီ ချထားပြီး မြင်းဇက်နဲ့ ဓားကို ကိုင်စွဲရလိမ့်မယ်။ ဝမ်လည်း ထို့အတူပဲ။ ဝမ် လုပ်ရမှာက ဒါတွင် မကသေးဘူး။ ဝမ်က ဘာသာစကားအရာမှာ ကျွမ်းကျင်တယ်။ နာခံ မျိုးနွယ်စုစကား သင်ရမယ်။ ပြီးတော့ မင်းတို့လုပ်ရမှာက..."

သုနန္ဒမင်းသား၏မျက်လုံးများ လေးနက်စွာ စူးရှလာသလို စိတြနှင့်ဝမ်တို့လည်း လှိုက်လှဲတက်ကြွသော အသွင်များဖြင့် မင်းသား၏စကားကို နားစိုက်ကြလေသည်။

အခန်း(၁၉)

ယိုလိယီနယ်ခြားစောင့်ခံတပ်မြို့သည် တောင်တန်းတောင်စွယ်များ၏ ဟိုမှာဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

အထပ်ထပ် ပိတ်ဖုံးနေသည့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို တိုးဝှေ့ဖြတ်ကျော်လျက် မြင်းကိုယ်စီ စိုင်းနှင့်ခဲ့ကြသော စိတြာနှင့်ဝမ်တို့သည် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက် အရောက်တွင် ဇက်တုံ့လိုက်ကြသည်။

တောင်ဆင်းတောင်တက် အတိပြီးသော ခရီးကြမ်းကို မနားတမ်းနှင့်ခဲ့ရသဖြင့် မြင်းကြီးများမှာ မောဟိုက်နေကြသည်။

"မြင်းတွေ သိပ်မောနေပြီ ဝမ်း ငါတို့ဒီမှာ ခဏနားကြမယ်"

"ဒီနေရာက လုံခြုံမှုရော ရှိရဲ့လား စိတြာ"

"နာခီမျိုးနွယ်စုဒေသနဲ့တော့ နီးလာပြီပေါ့။ ဒီနေရာမျိုးမှာ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သတိတော့ရှိနေရမယ်"

ဝမ်က မြေပြင်တွင် ကပ်လျှက်ပေါက်နေသော ထူထဲသည့် ခုကောက်ပင်များပေါ်သို့ ထိုင်ချရင်း အားတက်သရော ပြောလိုက်သည်။

"အရှင့်သားတော် သုနန္ဒပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို အခုလို ထမ်းဆောင်ခွင့်ရတာ ဝမ် အများကြီး ဝမ်းသာမိတယ်။ အရှင့်သားတော်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူးလေ။ စိတြာက ဟေမာစန္ဒီရော၊ သမားတော်ကြီး နာဂရဆိန္ဒရော ပြီးတော့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ပျူတွေအပေါ် ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရတာ ဝမ် သိပ်ကျေနပ်မိတယ်"

"အဲဒီလို ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရအောင် ဖန်တီးပေးလိုက်တဲ့သူက အရှင့်သားတော်ပဲ ဝမ်"

"ဟုတ်တယ် အရှင့်သားတော်ဟာ ငယ်ရွယ်ပေမယ့် သိပ်ပညာရှိတယ်"

"ဒါကြောင့်လည်း သီရိခေတ္တရာ နေပြည်တော်ကြီးမှာ စံတဲ့ မဟာရာဇာက သူ့သားတော်ကို ယိုလိယီ နယ်ခြားစောင့်ခံတပ်မြို့မှာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တာဝန်ပေးခဲ့တာပေါ့။ တို့ပျူနိုင်ငံမှာ နယ်ခြားဒေသနဲ့ ဆက်နေတဲ့နေရာတွေ ကိုးနေရာရှိတယ်။ မြို့ကိုးမြို့ရှိတယ်။ အဲဒီခံတပ်မြို့ ကိုးမြို့အနက်မှာ ယိုလိယီက အရေးအကြီးဆုံးပဲ"

နစ်ယောက်လုံး ရှေ့ဆက်ပြောရန် စကားစပျောက်ဆုံးသွားပြီး၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ အတွေးနက်နေဟန်ရှိသော စိတြာကို ဝမ်သတိထားမိပြီး...

"စိတြာငြိမ်လှသည်လား။ ဟေမာစန္ဒီကို လွမ်းနေပြီလား"

စိတြ ဆတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

"ဝမ်... မင်းဘာကြောင့် အခုလိုပြော"

"ယိုလိယီမြို့ ခံတပ်အကြောင်း ပြောနေရင်းကနေ ချက်ချင်း ငြိမ်ကျသွားတယ်လေ။ ဘယ်ကိုမှ မကြည့်ဘဲနဲ့ မျက်လုံးတွေက ငေးနေတယ်။ ခံတပ်မြို့မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဟေမာစန္ဒီအကြောင်း တွေးမိသွားတာ သေချာပြီပေါ့"

စိတြ သက်ပြင်းချပြီး ပြုံးသည်။

"အင်း... ဟေမာစန္ဒီက သိပ်အသိရခက်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ သူ့ဘဝမှာ သူ့ဖခမည်း သမားတော်ရယ်၊ ဆေးဝါးကုသတဲ့ပညာရယ်၊ ပြီးတော့ ကုန်မှု အနုပညာရယ်၊ ဒီသုံးခုပဲရှိသတဲ့။ တခြားဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့လေ"

စိတြ လေသံကြေကြေကွဲကွဲ ဖြစ်နေသည်။

"အားမလျှော့ပါနဲ့ စိတြရယ်။ သူ့ရဲကောင်းစစ်သည်တော်နဲ့ သူ့ရဲ့စစ်မြင်းဟာ တိုက်ပွဲအလယ် ရန်သူနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့မှ စွမ်းရည်သတ္တိတွေ ပေါ်ထွက်လာတယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိပါတယ်"

"အဲဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ ဝမ်"

"ဟေမာစန္ဒီနဲ့ စိတြတို့နှစ်ယောက်ဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကစားဖော်သူငယ်ချင်း ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတယ်။ စိတြက စစ်သည်ရဲမက် အမှုထမ်းရင်း လေးလုံးပုံတီးတယ်။ ဟေမာစန္ဒီက ကတယ်။ နှစ်ယောက်အကြားမှာ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာဘာမှမရှိဘူး။ ဘာပြဿနာမှ မပေါ်ဘူး"

"ဒီတော့..."

"ဝမ် ထင်တာတော့ ဟေမာဟာ စိတြအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိတယ်။ အဲ... အချစ်ဆိုတာတောင် ရှိနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချစ်ကို ထွက်ပေါ်လာစေမယ့် ဖန်တီးမယ့် ပြဿနာက မရှိဘူး။ အချစ်ဆိုတဲ့ စွမ်းအားတွေက အခက်အခဲ ပြဿနာနဲ့ကြုံတော့မှ ငုပ်နေရာကနေ ပေါ်လာတတ်တယ်"

"ဝမ် စကားတတ်လှချည်လား"

"အဲဒီလိုတတ်အောင် မင်းနဲ့ဟေမာတို့ပဲ သင်ပေးခဲ့တာလေ"

နှစ်ယောက်သား ရယ်မိကြ၏။

"ကိုင်း... ဝမ် မြင်းတွေလည်း အမောပြေလောက်ပြီ ခရီးဆက်ကြစို့။ တောင်နှစ်လုံးကျော်ပြီးရင်တော့ နာခီမျိုးနွယ်စုတွေနေတဲ့ ဒေသရောက်မှာပါ။ အဲဒီမှာ ငါတို့ အလုပ်လုပ်ကြရမယ် ပြီးတော့"

စကားမဆက်သေးဘဲ စိတြက ဝမ်ကို စူးစူးကြည့်သည်။

"ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ စိတြ"

"အရှင့်သားတော်ရဲ့ အမိန့်ထဲမှာ အကယ်၍ နာခီတွေနဲ့ မလုံလောက်သေးဘူးလို့ မင်းတို့ယူဆရင် နန်စောနယ်နိမိတ်အထိ ဆက်သွားကြရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါတယ်လေ"

ဝမ်ချက်ချင်း ပြန်မပြောနိုင် ဖြစ်သွား၏။

ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ်၏ ဆက်သွယ်မှုကို ဖြူသည် မည်းသည် တိတိကျကျ မတုံ့ပြန်သော နန်စောအရှင်။ တုရိုက်၊ တိဗက်၊ မွန်တို့၏ အရိန်အဝါကို မတွန်းလှန်နိုင်သေးသော နန်စော၊ ထိုသို့ပင် သိထားသော ဝမ်အတွက် နန်စောနယ်စပ်အထိ ဝင်ရောက်သွားဖို့ဆိုသည်မှာ အန္တရာယ်ကြီးလွန်းလှသည်။

ထိုမျှသာမကသေး ဝမ်တို့အဖွဲ့အား တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ဝမ်ကိုယ်တိုင်ပင် အသက်ကိုလု၍ ထွက်ပြေးလာခဲ့ရအောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော တုရိုက်များ ကျက်စားသည့်နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

ဝမ် အသက်ပြင်းပြင်း ရှူသွင်း၍ပြောသည်။

"လိုအပ်ရင် နန်စောနယ်နိမိတ်အထိ သွားရမှာပဲ စိတြ။ အဲဒီနေရာတွေမှာ ငါ့အတွက် နန်စော အန္တရာယ်ရော၊ တုရိုက်အန္တရာယ်ပါ ရှိနေနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပဲ အန္တရာယ်ကြီးကြီး ဝမ်ဟာ အရှင့်သားတော်သုနန္ဒမင်းသားအတွက် ပျူလူမျိုးအတွက် အသက်စွန့်ထားပြီးဖြစ်တယ် စိတြ"

စိတြက ဝမ်၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ဝမ်ကလည်း ထိုအတိုင်း တုံ့ပြန်သည်။ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ခြင်းအမူအရာမှာ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှု၊ လေးစားချစ်ခင်မှုကို ပြသော ပျူတို့၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အနားယူလိုက်ရသော မြင်းကြီးများလည်း ပြန်လည်လန်းဆန်းကာ ခွန်အားသစ်များဖြင့် တက်ကြွနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

အခန်း(၂၀)

ဝမ်၏ ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှုကို စိတြ အံ့ဩချီးကျူးမိ၏။ နာခီစကားကို ရေလည်အောင် ပြောပြနိုင်သဖြင့် မျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆက်ဆံရသည်မှာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့လှသည်။ ဝမ်က မိမိသည် တိုင်မျိုးနွယ်စုဝင်ဖြစ်ကြောင်း မိမိ၏ဘိုးဘေးများမှာ နန်စောတို့ရန်ကို ကြောက်သောကြောင့် အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသမှ စွန့်ခွာထွက်ပြေးရင်း တရုတ်နယ်စပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြကြောင်း၊ ထိုမျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်သော မိမိမှာလည်း တရုတ်သွေးပါခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဇာတ်လမ်းဆင်၍ ပြောသည်။

တရုတ်လူမျိုး ရုပ်လက္ခဏာကို ဖုံးကွယ်၍ မရသဖြင့် ဝမ်က ထိုသို့ လုပ်ကြံဖန်တီးပြောသည်မှာ အပိုသက်သက်ဖြစ်သွားသည်။

နာခီခေါင်းဆောင်က...

"တရုတ်သွေးပါတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။ အဲဒါ မကောင်းတာမှ မဟုတ်ပဲ။ ပြီးတော့ နန်စောရန်ကိုလည်း ကြောက်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ နန်စောနဲ့ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ရဲ့စစ်တပ်တွေ ပူးပေါင်းလိုက်ကြပြီ မဟုတ်လား"

လုံးဝမမျှော်လင့်သော စကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝမ် အကြီးအကျယ် အံ့ဩမင်တက်ဖြစ်ကာ တုန်လှုပ်သွားသည်။

မိမိ၏အရှင် ဘုရင်ခံဝေကောင် အစဉ်တစိုက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့သော အရေးကြီးကိစ္စကြီး အောင်မြင်သွားပေပြီ။

အံ့ဩတုန်လှုပ် ဝမ်းသာမှုကို ကြိုးစားထိန်းရင်း ဝမ်က မေးလိုက်သည်။

"နန်စောနဲ့ တရုတ်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပူးပေါင်းမိသွားတာပါလိမ့်"

ရိုးသားပွင့်လင်းသော နာခီခေါင်းဆောင်က အေးအေးဆေးဆေးပင် ဖြေသည်။

"တုရိုက်စစ်ဘုရင်က တိဗက် မွန်ဂိုစစ်တပ်ကြီးအားကိုးနဲ့ နန်စောဘုရင်ကို စော်ကားတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်က နန်စောဘုရင်ဆီကို လျှို့ဝှက်အဖွဲ့တွေ စေလွှတ်တယ်လို့ ကြားတာပဲ။ အဲဒါအောင်မြင်သွားတယ်နဲ့တူပါရဲ့။"

ဝမ်က စိတြကို ပျူစကားဖြင့် ဘာသာပြန် ပြောပြရသည်။

စိတြက ဝမ်ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိသောမျက်လုံးနှင့် လှမ်းကြည့်သည်။

ဝမ်က တစ်ချက်ဝေကြည့်ပြီး မသိကျိုးကျွံဟန်ပြုသည်။ သို့သော် ဝမ်ဘယ်လောက် စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီကို စိတြသိသည်။

"အဲဒီလို ပူးပေါင်းပြီးတော့ တုရိုက်တွေကို တိုက်ကြတာလား"

နာခီခေါင်းဆောင်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြသည်။

"မင်းတို့ ဘာမှမသိတာပါလား။ စီချမ်နယ်ကို ဝင်စီးဖို့ကြိုးစားတဲ့ တုရိုက်စစ်ဘုရင်နဲ့ စီချမ်ဘုရင်ခံရဲ့ တပ်တွေလည်း အကြီးအကျယ်တိုက်ကြတယ်။ တုရိုက်တွေ မရှုမလှ စစ်ရှုံးတယ်။ တရုတ်နဲ့လက်တွဲလိုက်ပြီးနောက်မှာ နန်စောဘုရင်ကလည်း ကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ပြီး တုရိုက်တွေကို တိုက်တယ်။ ရွှေသဲမြစ်ကမ်းတိုက်ပွဲဟာ အကြီးကျယ်ဆုံးပေါ့။ တုရိုက်တွေ အလောင်းချင်းထပ်လို့ အခုဆိုရင် နန်စောဘုရင်က တုရိုက် တိဗက် မွန်ဂိုတွေ ခြေကုပ်ယူထားတဲ့ မြို့ဆယ်ခြောက်မြို့ကိုပါ သိမ်းယူလိုက်ပြီ"

"အခု အင်နန်မြစ်ဝှမ်းနယ်ခြားဒေသမှာ သူတို့မရှိတော့ဘူး"

ဝမ်က စိတြကို ဘာသာပြန်ပြောပြရသည်။

နာခီခေါင်းဆောင်က စိတြကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း...

"သူက ဘယ်မျိုးနွယ်စုဝင်လဲ။ မင်းသူကို ရှင်းပြတာက တိုင်မျိုးနွယ်စုစကားလည်း မဟုတ်ပါလား။ ပြီးတော့ သူက တောင်ပေါ် ဒေသသားနဲ့ မတူဘူး"

ပကတိအရိုးခံဖြစ်လေသော နာခီခေါင်းဆောင်ကြီးကို ဖုံးကွယ်လိမ့်ညာနေရသည်မှာ မလုပ်သင့်သော အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်သဘောပေါက်လာသည်။

'စိတြ ငါအမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်' ဟု ပြောကာ စိတြခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်နှင့်...

"သူက ပျူလူမျိုးပါ"

"ပျူလူမျိုးတဲ့လား ကြားဖူးတယ်။ ဟိုး... ဧရာဝတီဆိုတဲ့ မြစ်ကြီးရှိတဲ့နိုင်ငံ၊ ကုန်းတွင်းမြေပြန့်ပိုင်းမှာ ရှိတယ်ဆို အိုး... မင်းတို့ အဝေးကြီးက လာရတာပါလား"

"ကုန်းတွင်းမြေပြန့်ပိုင်းမှာ ရှိတာက ပျူမင်းနေပြည်တော်၊ ငါတို့က တောင်ပေါ်ဒေသ ပျူမြို့က လာခဲ့တာ"

နာခီခေါင်းဆောင်၏မျက်နှာ အနည်းငယ်တင်းမာသွား၏။ ထို့နောက် ခေါင်းကိုယမ်းလျှက် ရေရွတ်သည်။

"ညာတာ မကောင်းဘူး။ လိမ်ပြောတာ မကောင်းဘူး။ ငါတို့မကြိုက်ဘူး"

"ခွင့်လွှတ်ပါ ခေါင်းဆောင်ကြီး။ ဆက်မလိမ်ချင်တော့လို့ ငါအခု အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်ပါပြီ"

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီရောက်လာတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ညာတာလဲ"

စိတြခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဝမ်ဆက်ပြောသည်။

"ယိုလိယီလို့ခေါ်တဲ့ ပျူနယ်ခြားခံတပ်မြို့ မြို့စားအရှင်က သတင်းစုံစမ်းခိုင်းလို့ ငါတို့လာတာပါ။ ခံတပ်မြို့က နန်စောနဲ့ နယ်စပ်ချင်းနီးတယ်။ နန်စောက ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသတွေကိုလည်း အုပ်စီးထားတယ်။ ဒါကြောင့် နန်စောအခြေအနေကို သိချင်လို့ ငါတို့လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ညာခဲ့သလဲဆိုတော့..."

ဝမ် စဉ်းစားတွေးဆပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

"နာခီမျိုးနွယ်စုတွေကို မယုံလို့ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး။ နန်စောရဲ့အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်လို့ပါ"

"နန်စောအန္တရာယ်ကိုစိုးရိမ်စရာ မလိုဘူး။ စိုးရိမ်ရမှာက တုရိုက် တိဗက် မွန်ဂိုတွေ၊ အခု သူတို့လည်း အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသမှာ မရှိတော့ဘူး။ အင်း... ငါကတော့ ပျူလူမျိုးတွေအကြောင်း သိပ်သိချင်တယ်"

"သိချင်ရင် ပြောပြပါမယ်"

"အခုတော့ ညဉ့်နက်နေပြီ ငါအိပ်ချင်ပြီ။ မင်းတို့လည်း ဟိုဘက်ထောင့်မှာ အိပ်ကြတော့ နေဦး... မီးဖိုက မီးကြွင်းတွေကို ငြိမ်းလိုက်ဦးမယ်။ မီးစ အကြွင်းကျန်ဆိုတာ သိပ်အန္တရာယ်ကြီး"

လုံးဝ မျှော်လင့်မထားသော ထိတ်လန့်ဖွယ်အဖြစ် တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာ၏။ မီးဖို မီးကြွင်းကို ငြိမ်းသတ်ရန် ထသွားသော နာခီခေါင်းဆောင်ကြီးမှာ စကားကို အဆုံးသတ်အောင် မပြောလိုက်ရတော့။

အရှိန်ပြင်းစွာ ပျံသန်းဝင်ရောက်လာသော လုံရှည်တစ်ချောင်းက သူ့ရင်ကို စွဲဝင်ထိုးစိုက်လေရာ မီးဖိုအနီးမှာပင် နာခီခေါင်းဆောင်ကြီး ပစ်လဲကျသွားလေသည်။ ပွက်ခနဲ ထွက်လာသော သွေးများကြားမှ ခေါင်းဆောင်သည် နောက်ဆုံးစကားလုံးများကို ပြောသွား၏။

"တုရိုက်တွေ... စစ်ရှုံးပြီး ထွက်ပြေးလာတဲ့ တုရိုက်တွေ"

စိတြနှင့် ဝမ်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဓားရိုးပေါ်သို့ လက်ရောက်သွားကြသည်။ တဖြည်းဖြည်းနီးလာသော ဒုန်းစိုင်းနှင်လာသည့် မြင်းခွာသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။

"စိတြ ရန်သူအင်အား သိပ်များမယ် မထင်ဘူး"

"ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့် ဒီနာခီရွာလေးကလည်း အဲဒီအင်အားကို ခံနိုင်မယ် မထင်ဘူး"

"ဒီတော့"

အပြန်အလှန် တိုင်ပင်ကြည့် ကြည့်လိုက်ကြပြီး တဲ၏နောက်ဘက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ထွက်လိုက်ကြသည်။ စိတြက လွှားခနဲ ပြေးထွက်ရင်း ကျည်တောက်ထဲမှ မြားကို ထုတ်ယူလျက် လေးညှို့တွင် တပ်ဆင်သည်။ ဝမ်က နံရံတွင် အဆင်သင့်တွေ့ရသော နာခီအမဲလိုက် ဓားမြှောင်များကို ဖြုတ်ယူခဲ့သည်။

မြင်းခွာသံများ အနီးဆုံးသို့ ရောက်လာကြ၏။ စိတြနှင့် ဝမ်တို့ တွက်ထားသည့်အတိုင်း တုရိုက်မြင်းစီး စစ်သည်ဆယ်ဦးခန့်သာရှိသည်။ သံသေးသံကြောင်များဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း တုရိုက်များက နာခီရွာကို အပြင်မှ ဝိုင်းရံပတ်ကာ မြင်းများကို ဒုန်းစိုင်းကြသည်။ တဲများထဲမှ အလျှိုအလျှို ပြေးထွက်လာကြသော နာခီမျိုးနွယ်စုဝင်များ သွေးပျက်ချောက်ချားနေကြသည်။ အထူးသဖြင့် သားသယ်မအေများနှင့် ကလေးငယ်များမှာ ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးနေကြသည်။

တုရိုက် မြင်းစီးသမားများက ရွာကို ပတ်ချာလှည့် ဝိုင်းပြီးနောက် ရွာထဲသို့ ထိုးဖောက်စီးနင်းလာကြသည်။ သူတို့ထဲမှာ ခေါင်းဆောင်ဟူ၍ ရိုဟန်မတူ။ သူတို့လည်း တဲများ အကြိုအကြားမှ မြင်းပြေးသာသည့် နေရာများတစ်လျှောက် ဇက်ဖွင့် ဒုန်းစိုင်းနေကြသည်။

ထိုစဉ် တုရိုက်တစ်ယောက်က တဲတစ်တဲအတွင်းမှ မီးကူးညှိလာပုံရသော မီးမြားတံဖြင့် တဲကို ပစ်စိုက်လိုက်သည်။ တဲ မီးဟုန်းဟုန်းလောင်လေတော့သည်။ အခြား တုရိုက်များလည်း ထိုတဲမှ မီးတောက်တွင် မြားတံထိပ်ဖျားကို မီးညှိကာ မြင်မြင်သမျှ တဲများကို ပစ်လွှတ်ကြသည်။ ညဉ့်အမှောင် ပြယ်သွားပြီး မီးတောက်ကြီးများမှ အလင်းတို့ ဖြန့်ကျက်သွားသည်။

ထိုအခြင်းအရာသည်ပင် တုရိုက်တို့၏ အမှားဖြစ်သွားသည်။

နာခီမျိုးနွယ်စုဝင်များမှာ ရွာ၏အနောက်ဖက် တောထဲသို့ အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ယူပြီး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ တဲများကို ဖျစ်ဖျစ်မြည် လောင်ကျွမ်းနေသော

မီးတောက်ကြီးများ၏ မီးအလင်းရောင်ဝယ် ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေကြသည်မှာ တုရိုက်များပင် ဖြစ်သည်။ အလွန်ရှင်းလင်းလှသော ပစ်ကွင်း။ စိတြ၏ လေးညှို့မှ မြားသုံးစင်း တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ထွက်ပျံသွားသည်။ မြားတံတစ်စင်းလျှင် တုရိုက်တစ်ယောက် စွဲဝင်ပြီး လွင့်စင်ပြုတ်ကျသွားရာ စီးသူမဲ့ မြင်းသုံးကောင်သာ မီးလန့်လျက် ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးနေကြသည်။

ဝမ်၏လက်များ လှုပ်ရှားလိုက်ခြင်းနှင့် မရှေးမနှောင်းပင် ဓားမြှောင်တစ်လက်က မြင်းပေါ်မှ တုရိုက်တစ်ယောက်ကို ပြုတ်ကျသွားစေသည်။ အခြားတစ်လက်က နောက်တစ်ယောက်၏ ရင်အုံလက်ပြင်ကို ဝင်စိုက်ကာ ဇက်လန်၍ ခုန်ပေါက်လိုက်သော မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျစေပြန်သည်။ ပြုတ်ကျသည့်အရှိန်ဖြင့် တစ်ဝက်ခန့် စိုက်ဝင်နေခဲ့သော ဓားမြှောင်သွားမှာ တုရိုက်၏ ရင်အုံထဲသို့ တစ်ဆုံး နစ်ဝင်သွားလေသည်။

စိတြက မြားအသစ်တစ်စင်း အသင့်ပြင်ရင်း ဝမ်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဝမ်က လက်သုံးချောင်း ထောင်ပြလိုက်သည်။ ရန်သူမြင်းစီးသမားများမှာ ရှစ်ယောက်သာရှိချေသည်။ ယခု သုံးယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ မိမိတို့လူများ မရှုမလှ ကျဆုံးသွားသည်ကို မြင်လိုက်ကြရသည့် တုရိုက်များ ရုတ်တရက် အံ့ဩသွားကြပြီးမှ မြားတံနှင့် ဓားမြှောင်လာရာ အရပ်ကို ရှာဖွေရမှန်း သတိရသွားကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် စိတြက ဝမ်ကို လက်ဟန်ဖြင့် အချက်ပြသည်။ မိမိက ဟိုဘက်ဘဲဆီသို့ ကူးသွားပြီး လူရိပ်ပြကာ တုရိုက်များ လိုက်လာအောင် မြှူဆွယ်မည်။ ယခု ပစ်ကွင်းမကောင်း ဖြစ်နေသော တုရိုက်သုံးယောက် မိမိကို မြင်သွားပြီး နောက်လိုက်လာလျှင် ပစ်ကွင်း အတိုင်းသားရှင်းသွားမည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၏။ ဝမ်နားလည် ခေါင်းညိတ်သည်။

စိတြ စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ မီးတောက် အလင်းရောင်ဖြင့် ထင်ရှားစွာ မြင်နေရသော မြင်ကွင်းသို့ ထွက်ကာ မလှမ်းမကမ်းရှိ တဲဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသည်။ တုရိုက်များ စိတြကို မြင်သွားပြီး နောက်မှဖိ၍ လိုက်ကြသည်။ တုရိုက်များလည်း ဝမ်အတွက် အလွန်ရှင်းလင်းပြတ်သားလှသော

မြင်ကွင်းထဲမှ ပစ်မှတ်များ ဖြစ်သွားကြသည်။ ဝမ်၏လက်မှ ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပျံသန်းသွားကြသည်။ ဘယ်ဆီကလာမှန်းမသိလိုက်ရသော လက်နက်ဖြင့် တုရိုက်နှစ်ယောက် မြင်းရော လူပါ ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ကျသွားကြပြန်သည်။

တုရိုက်တစ်ယောက်သာ ကျန်တော့လေပြီ။ သူ့လူများအားလုံး မိုးကြိုးထိမှန်သော သစ်ပင်များပမာ တဝန်းဝန်း လဲကျသေဆုံးသွားသဖြင့် တုရိုက်သည် သွေးပျက်ထိတ်လန့်နေသည်။ ဇက်ကြိုးကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်စွာ တုပ်ဆွဲထားသောကြောင့် မြင်းကြီးမှာလည်း မျက်လုံးများ ပြူးထွက်နေသည်။ ဇက်ထိန်းမရတော့သဖြင့် ပတပ်ရပ်လိုက်၊ နောက်ခြေများကို ဆန့်ထုတ်ကန်ကျောက်လိုက် ဖြစ်နေသော မြင်းပေါ်တွင် တုရိုက်လည်း တည်မှီရာ မရတော့ဘဲ မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားသည်။

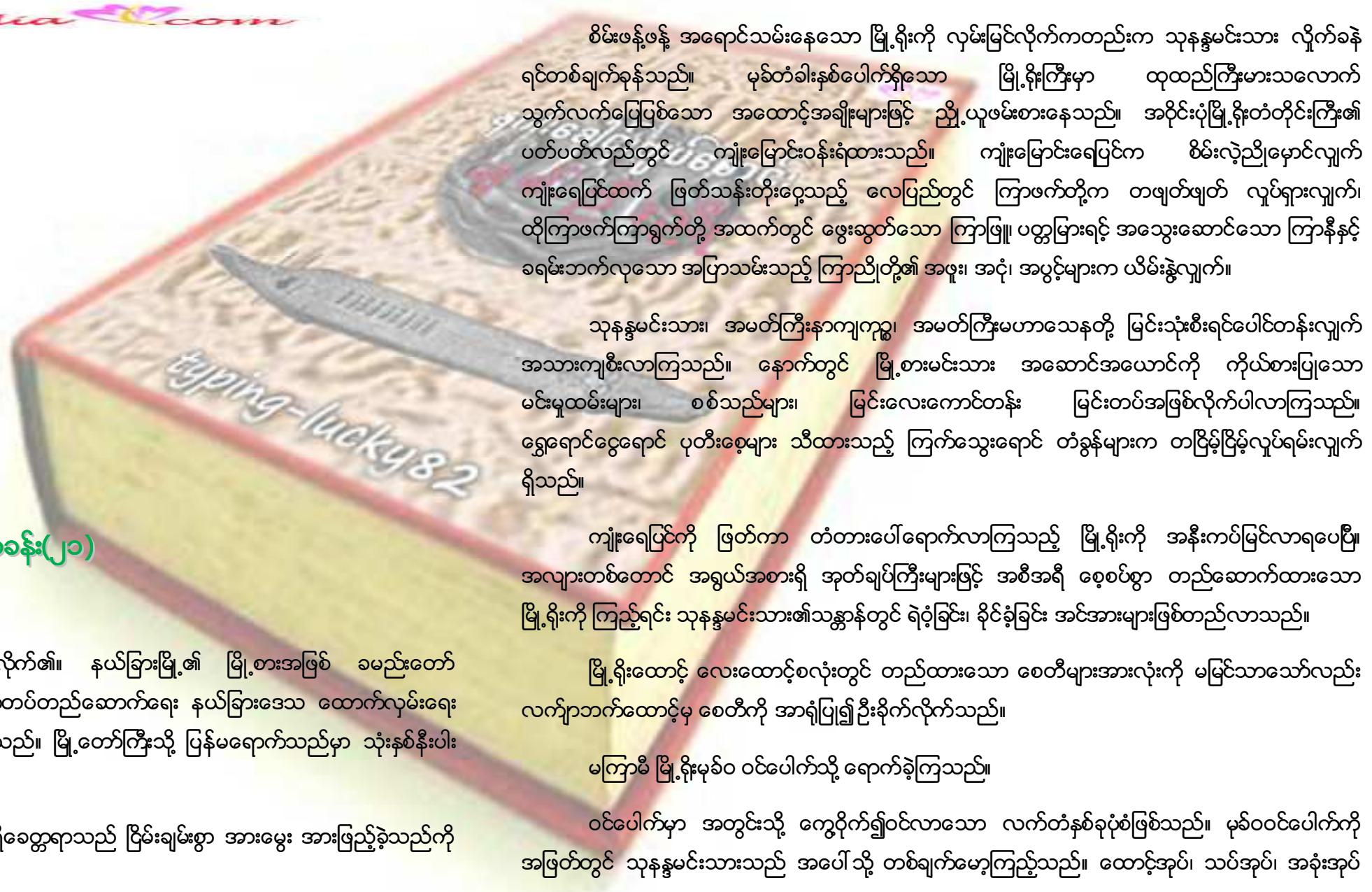
မြင်ကွင်းရှုပ်ထွေးသဖြင့် ဝမ်မှာ ဓားမြှောင်ကို သုံးခွင့်မရ။ ထိုအချိန်မှာပင် မြေပြင်ပေါ်ရောက်နေသော တုရိုက်က စိတြကို မြင်သွားသည်။ လုံတိုကို မြှောက်၍ ချိန်ရွယ်ပြီး စိတြဆီသို့ လွှတ်သည်။ လေးမြားကို အသုံးပြုချိန် မရတော့သဖြင့် စိတြလည်း ဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရသည်။ လုံတို စိတြထံဝင်သွားချိန်နှင့် စိတြဓားရှည် ဆွဲလိုက်ချိန်မှာ တစ်ဆက်တည်းပင် ဖြစ်သည်။ ရင်ညွန့်ဆီ တည့်မတ်စွာ ဝင်လာသော လုံတိုကို ဖယ်ထုတ်ရန် စိတြဓားကိုဝင့်လိုက်သည်။ သို့သော်...

တိုက်ဆိုင်လှစွာ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အဖြစ်သနစ်များ ဖြစ်ပေါ် သွား၏။

လုံတိုကို စိတြက ဓားရှည်ဖြင့် ကာကွယ်ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ တဲတစ်လုံး၏ အမိုးစွန်း မီးစွဲပြီး မီးတောက်များနှင့်တကွ စိတြအပေါ် ပြုတ်ကျသည်။ ထိုမီးစွဲအမိုးကြောင့် စိတြ ခြေလှမ်းပျက်ကာ ယိမ်းယိုင်သွားသည်။ လုံတိုက စိတြ၏ရင်သို့ ထိုးစိုက်ခွင့် မရလိုက်သော်လည်း ခါးနံဘေးဆီ ဖြတ်ဝင်သွားသည်။ စိတြ လဲပြိုကျသွားသည်။

မိမိ၏လုံတို မထိရောက်သော်လည်း တစ်ဖက်ရန်သူ ပြိုလဲကျသွားသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ တုရိုက်သည် ဓားကောက်ကို အားကုန်လွှဲမြှောက်လျက် စိတြထံ ခုန်ဝင်လာသည်။ တုရိုက်ထက်ပို၍ အခွင့်ကောင်းကို ရယူလိုက်နိုင်သူမှာ စိတြဖြစ်လေသည်။ ဘေးမှကျနေသော လုံတိုကို ကောက်ယူကာ ခုန်ပျံ့လျှောက် ကျလာသော တုရိုက်ထံသို့ လုံသွားကိုလှည့် အဆင်သင့် ထောက်ပေးလိုက်သည်။ တုရိုက်မှာ သူ့အရှိန်နှင့်သူပင် သူ့လုံတိုက သူ့ဝမ်းဗိုက်မှသည် နောက်ကျောဆီသို့ ထုတ်ချင်းပေါက်သွားလေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံးပင် သွေးအိုင်များထဲတွင် စိတြလဲကျသတိမေ့မြောသွားသည်။ သတိလစ်မသွားခင် နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရသည်မှာ သူ့ဆီပြေးလာသော ဝမ်၏မျက်နှာနှင့် နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရသည်မှာ ဝမ်၏ 'စိတြ' ဟုအော်လိုက်သော အသည်းတုန် အူတုန်အသံပင် ဖြစ်သည်။

စိတြ အမှောင်ထဲသို့ လိမ့်ကျသွားသည်။

စိမ်းဖန့်ဖန့် အရောင်သမ်းနေသော မြို့ရိုးကို လှမ်းမြင်လိုက်ကတည်းက သုနန္ဒမင်းသား လှိုက်ခနဲ ရင်တစ်ချက်ခုန်သည်။ မုခ်တံခါးနှစ်ပေါက်ရှိသော မြို့ရိုးကြီးမှာ ထုထည်ကြီးမားသလောက် သွက်လက်ပြေပြစ်သော အထောင့်အချိုးများဖြင့် ညှိယူဖမ်းစားနေသည်။ အဝိုင်းပုံမြို့ရိုးတံတိုင်းကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကျုံးမြောင်းဝန်းရံထားသည်။ ကျုံးမြောင်းရေပြင်က စိမ်းလဲ့ညိုမှောင်လျက် ကျုံးရေပြင်ထက် ဖြတ်သန်းတိုးဝှေ့သည့် လေပြည်တွင် ကြာဖက်တို့က တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်ရှားလျက်၊ ထိုကြာဖက်ကြာရွက်တို့ အထက်တွင် ဖွေးဆွတ်သော ကြာဖြူ၊ ပတ္တမြားရင့် အသွေးဆောင်သော ကြာနီနှင့် ခရမ်းဘက်လှသော အပြာသမ်းသည့် ကြာညိုတို့၏ အဖူး၊ အငုံ၊ အပွင့်များက ယိမ်းနွံလျက်။

သုနန္ဒမင်းသား၊ အမတ်ကြီးနာကျကူ၊ အမတ်ကြီးမဟာသေနတို့ မြင်းသုံးစီးရင်ပေါင်တန်းလျက် အသားကျစီးလာကြသည်။ နောက်တွင် မြို့စားမင်းသား အဆောင်အယောင်ကို ကိုယ်စားပြုသော မင်းမှုထမ်းများ၊ စစ်သည်များ၊ မြင်းလေးကောင်တန်း မြင်းတပ်အဖြစ်လိုက်ပါလာကြသည်။ ရွှေရောင်ငွေရောင် ပုတီးစေ့များ သီထားသည့် ကြက်သွေးရောင် တံခွန်များက တငြိမ်ငြိမ်လှုပ်ရမ်းလျက် ရှိသည်။

ကျုံးရေပြင်ကို ဖြတ်ကာ တံတားပေါ်ရောက်လာကြသည့် မြို့ရိုးကို အနီးကပ်မြင်လာရပေပြီ။ အလျားတစ်တောင် အရွယ်အစားရှိ အုတ်ချပ်ကြီးများဖြင့် အစီအရီ စေ့စပ်စွာ တည်ဆောက်ထားသော မြို့ရိုးကို ကြည့်ရင်း သုနန္ဒမင်းသား၏သန္တာန်တွင် ရဲဝံ့ခြင်း၊ ခိုင်ခံ့ခြင်း အင်အားများဖြစ်တည်လာသည်။

မြို့ရိုးထောင့် လေးထောင့်စလုံးတွင် တည်ထားသော စေတီများအားလုံးကို မမြင်သာသော်လည်း လက်ျာဘက်ထောင့်မှ စေတီကို အာရုံပြု၍ ဦးခိုက်လိုက်သည်။

မကြာမီ မြို့ရိုးမုခ်ဝ ဝင်ပေါက်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဝင်ပေါက်မှာ အတွင်းသို့ ကွေ့ဝိုက်၍ဝင်လာသော လက်တံနှစ်ခုပုံဖြစ်သည်။ မုခ်ဝဝင်ပေါက်ကို အဖြတ်တွင် သုနန္ဒမင်းသားသည် အပေါ်သို့ တစ်ချက်မော့ကြည့်သည်။ ထောင့်အုပ်၊ သပ်အုပ်၊ အခုံးအုပ်

အခန်း(၂၁)

"သီရိခေတ္တရာ၊ ငါတို့ရဲ့ သီရိခေတ္တရာ"

သုနန္ဒမင်းသား၏ ရင်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်၏။ နယ်ခြားမြို့၏ မြို့စားအဖြစ် ခမည်းတော် မဟာရာဇာက ခန့်အပ်လိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ ခံတပ်တည်ဆောက်ရေး နယ်ခြားဒေသ ထောက်လှမ်းရေး စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးများဖြင့် မအားမလပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ မြို့တော်ကြီးသို့ ပြန်မရောက်သည်မှာ သုံးနှစ်နီးပါး ရှိခဲ့လေပြီ။

မိမိမရောက်ခဲ့သော သုံးနှစ်အတွင်း သီရိခေတ္တရာသည် ငြိမ်းချမ်းစွာ အားမွေး အားဖြည့်ခဲ့သည်ကို ယခု တွေ့မြင်ရပြီဖြစ်သည်။

လိုသလို အရွယ်အစား ပုံသဏ္ဍာန်ရအောင် နတ်ဖွဲ့ထုထစ်ကာ ပုံသွင်းထားသော ဗိသုကာလက်ရာကို မြင်ရသည်။

ပျူကိုချစ်ခြင်း၊ သီရိခေတ္တရာကိုချစ်ခြင်း၊ ပျူနိုင်ငံတော်ကိုချစ်ခြင်းများဖြင့် သုနန္ဒ၏ရင်သည် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဖြစ်လာ၏။

မုခ်ဝကို လွန်သည်နှင့် မြို့စားမင်းသားကို ကြိုဆိုနေကြသော နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ သုနန္ဒတို့၏ လက်ျာဘက်တွင် မှူးမတ်၊ မင်းဆွေဆိုးမျိုး၊ မြို့စားအမျိုးသားပရိသတ်က တန်းစီစောင့်ကြိုနေကြသည်။ လက်ဝဲဘက်တွင် မှူးမတ်ကတော်၊ မင်းဆွေဆိုးမျိုးကတော်၊ မြို့စားကတော် အမျိုးသမီးပရိသတ်များ။

ယောက်ျားသားများက မိမိလက်မောင်းကိုမိမိ ဆုပ်ကိုင်၍ အရိုအသေ ပေးကြသည်။ မိန်းမသားများက ပခုံးအုပ်ပဝါစတစ်ဖက်ကို ဖွင့်၍ အရိုအသေ ပေးကြသည်။ အချို့မိန်းမသူများက ကိုင်ဆောင်ထားသော ငှက်မွေးနု ရောင်စုံ ယပ်တောင်များကို အသာအယာ ဖြန့်လျက် အရိုအသေပြုကြသည်။ သူတို့၏ ဦးခေါင်းဆံထုံး၌ ရွှေဦးရစ်များ စွပ်ဆောင်းထားကြသည်။ အချို့က ပန်းကို သီကုံး၍ ဦးရစ်တွင် ဖွဲ့ထားကြသည်။ နန်းတွင်းသူများမှာ ကျောက်သံပတ္တမြား စီခြယ်ထားသော ရွှေလက်ကောက်၊ ရွှေခြေကျင်းများ ဆင်မြန်းထားကြသဖြင့် ဝင်းပသော နေရောင်အောက်တွင် ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည်။

လက်ျာဘက်မြင်းပေါ်မှ အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇဆီသို့ ခေါင်းငဲ့စောင်း၍ သုနန္ဒမင်းသား ပြောလိုက်၏။

"သီရိခေတ္တရာ မြို့တော်သူ မြို့တော်သားတွေဟာ ကျွန်ုပ်ကင်းကွာခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်အတွင်းမှာ သုံးဆပိုပြီး ကျက်သရေရှိလာတယ်လို့ ထင်တယ် အမတ်ကြီး"

အမတ်ကြီးက သုနန္ဒမင်းသား၏ တင်စားမှုကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ပြုံးပြီး...

"သုံးဆ ပိုပြီးကျက်သရေ ရှိလာတယ်။ သုံးဆပိုပြီး တည်ငြိမ်လာတယ်။ သုံးဆပိုပြီး ပျော်ရွှင်လာတယ်... အရှင့်သားတော်"

ဝဲဘက်မှ အမတ်ကြီး မဟာသေနက...

"အရှင့်သားတော် နောက်ထပ်အဆတွေ မတိုးလိုက်ပါနဲ့။ တိုးလိုက်တဲ့ အဆတွေနဲ့အညီ အရှင့်သားတော် သီရိခေတ္တရာနဲ့ ဝေးကွာသွားလိမ့်မယ်"

သုံးဦးသား ရယ်မောမိကြသည်။

ဝဲယာကြိုဆိုနေကြသော ပရိသတ်များအကြားမှ ဖြတ်လျက် ခေါင်းညိတ်ပြုံးရယ် လက်ငှေ့ရမ်းလျက် ပြန်လှန်နှုတ်ဆက်ရင်းဖြင့် သုနန္ဒမင်းသားနှင့်အဖွဲ့ နန်းတော်အဝင်တံခါးဆီပေါက်သော ရင်ပြင်အစပ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အားလုံး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

ရင်ပြင်မှန်ရှိ ကျယ်ပြန့်သော လှေကားထစ်များကို ဆက်တက်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ဖက်တစ်ချက် အုတ်တံတိုင်းနံရံတွင် ကျက်သရေမင်္ဂလာကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြသည့် တစ်ဖက်ကြွ စက်ဝိုင်းပုံများ စီကာစဉ်ကာ ထွင်းဖော်ထုလုပ်ထားသည့် စက်ဝန်းများအတွင်း၌ သီရိဝတ္ထပုံ၊ ခရုသင်းပုံ၊ နေလပုံ၊ ဝရဇိန်ပုံ၊ ချွန်းကောက်ပုံ၊ တက်သစ်စနေဝန်းပုံ၊ ရောင်ခြည်လင်းလက် နေဝန်းအပြည့်ပုံ၊ လှည်းပုံတောင်းပုံ စသည့် အမှတ်အသားများကို ဖော်ထားသည်။

စက်ဝန်းများကို ကြည့်သွားရင်း အမတ်ကြီးမဟာသေနက မှတ်ချက်ချသည်။

"ရွှေဒင်္ဂါး၊ ငွေဒင်္ဂါးနဲ့ ကြေးဒင်္ဂါးတွေမှာဖော်တဲ့ အမှတ်အသားတွေကို တံတိုင်းနံရံမှာ တစ်ဖက်ကြွ စက်ဝန်းတွေနဲ့ ပြထားတယ်။ မဟာရာဇာရဲ့ အမိန့်တော်နဲ့လုပ်ထားတာပဲ။ အင်း... အမိန့်တော်အတိုင်း ထုဆစ်တပ်ဆင်ပေးတဲ့ ပညာရှင်ကလည်း အင်မတန် ကျွမ်းကျင်ပေတယ်"

အမတ်ကြီး မဟာသေနသည် ဗိသုကာနှင့် ကြေးသွန်းအမှုထမ်းတို့ကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသည့် တာဝန်ယူခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော လက်မှုအနုပညာ ပစ္စည်းများကိုတွေ့ရလျှင် ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ မနေနိုင်သော ဝါသနာရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။

ရင်ပြင်ပြန့်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းလျှောက်ခဲ့ကြပြီးနောက် နန်းတော်အဝင်တံခါးမှန်ရေ့ရှိ နောက်ထပ် လှေကားထစ်များဆီသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ကျန်လှေကားထစ်များကို တက်ပြီးလျှင် နန်းတော်အတွင်းသို့ ဝင်ကြရတော့မည် ဖြစ်သည်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ပါးတို့ အပြန်အလှန် အကြည့်ချင်းဆုံကြသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ ကောင်းသတင်းကို လျှောက်တင်ရတော့မည်ဖြစ်၍ မျက်နှာများပေါ်တွင် အပြုံးကိုယ်စီ ရှိကြပေသည်။

နန်းတော်ခန်းမဆောင်အဝင်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ရွှေခေါင်းလောင်းနှင့် ငွေခေါင်းလောင်းရှေ့ အရောက်တွင် အမတ်ကြီး နာကျကျဉ္ဇက...

"အတိတ်နိမိတ်ယူစရာ မလိုတော့ဘူး မဟုတ်လား အရှင်သားတော်"

ရန်သူနှင့်နီးကပ်လာလျှင် အရှုံးအနိုင်အတွက် အတိတ်နိမိတ်ယူရန် ခေါင်းလောင်းထိုးရသော အစဉ်အလာကို ရည်ညွှန်း၍ အမတ်ကြီးက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်ဆောင်နေကြပြီ အမတ်ကြီး"

"မှန်ပါတယ် အရှင်သားတော်။ ကောင်းသော အတိတ်နိမိတ် ကိုယ်စားပြုတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ပိုပြီး မင်္ဂလာရှိသွားအောင် ဘုရားဝတ်ပြုကြပါစို့"

"ဟုတ်တာပေါ့ အမတ်ကြီး"

နန်းတော်အတွင်းရှိ ဉာဏ်တော် အတောင်နှစ်ရာရှိသော ဆင်းတုတော်ကြီးရှေ့တွင် နူးတုပ်ပျပ်ဝပ်လိုက်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မှာ ဖွေးဖွေးဆွတ် အဖြူရောင် ဖြစ်သည်။ မျက်နှာတော်မှာ ပြည့်ဖြိုးလုံးဝိုင်း၍ ကြံ့ခိုင်သော ကိုယ်တော်ရှိပြီး လက်တော်မှာ အဘယမုဒြာ ဖြစ်လေသည်။

သုနန္ဒမင်းသားသည် ရုပ်ပွားတော်ကို အာရုံယူ၍ ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးဦးချပြီးနောက် မျက်နှာတော်ကို ကြည်ညိုရင်း အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်ကို ရည်ညွှန်းလျက် ဓမ္မတေးချင်းတစ်ပုဒ် စပ်ဆိုကာ ဗျပ်စောင်းဖြင့် တီးခတ်ပူဇော်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးနေမိသည်။

များမကြာမီ မဟာရာဇာရှေ့တော်မှောက်အရောက် ဝင်ရတော့လေသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက ခမည်းတော်ကို အကျိုးအကြောင်း အစုံအလင် သံတော်ဦးတင်သည်။ နောက်ဆုံး ထောက်လှမ်းရရှိခဲ့သော သတင်းအရ အင်အားကြီးမားသော နန်စောတို့သည် ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ်နှင့် ပူးပေါင်းကာ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသကြီးတစ်ဝိုက်ကို ချုပ်ကိုင်ရန် ကြိုးစားနေသော တုရိုက်စစ်အင်အားကို တိုက်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ နန်စောသည် တရုတ်နှင့်မဟာမိတ် သို့မဟုတ် တရုတ်၏ဩဇာအာဏာကို မပယ်ရှားသော ပူးပေါင်းသူအဖြစ် ခံယူလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိအုပ်ချုပ်သော နယ်ခြားမြို့ခံတပ်မှာလည်း ကောင်းစွာ စုစည်းအားဖြည့်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း အသေးစိတ် လျှောက်တင်သည်။

သီရခေတ္တရာ၏ဥသျှောင် မဟာရာဇသည် သားတော်၏လျှောက်တင်ချက်ကို အစအဆုံး ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်သည်။ ထို့နောက် ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေဖြင့်...

"သားတော်နဲ့အမတ်ကြီးများ စလယ်ဆုံး ကာလသုံးပါးကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ကြည့်ကြမယ်။ ယခု နန်စောဘုရင် ယိမိုယွန်ရဲ့ ဘိုးတော်လက်ထက်ကတည်းက နန်စောတို့ဟာ သံလွင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်ဒေသတွေကို သိမ်းပိုက်ပြီး ဧရာဝတီမြစ်ညာပိုင်းကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။ လူသူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား မမျှတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပျူတွေဟာ အားမတန် မာန်လျှော့ခဲ့ရတယ်"

ခမည်းတော်ကြီးသည် နန်စောအရေးကို စိတ်ထဲ၌ အမြဲပင် တွေးတောကြောင့်ကြဟန် ရှိချေသည်ဟု သုနန္ဒမင်းသား နားလည်လိုက်သည်။

"ယခု ယိမိုယွန် လက်ထက်မှာလည်း နန်စောဟာ ဆက်လက်ပြီး သြဇာအာဏာ ကျယ်ပြန့်မြဲ ကျယ်ပြန့်လျှက် ရှိတယ်။ နန်စောရဲ့ စစ်ရေးဖိအားဟာ ကျွန်ုပ်တို့ ပျူဒေသကို လွန်ပြီး တောင်ဘက်နဲ့ အနောက်တောင်ဘက် ဒေသများဆီအထိ ဆန့်တန်းနေတယ်။ အနောက်ဘက် မဏ္ဍိမနိုင်ငံကို နန်စောတို့ အကယ်၍ ပေါက်ရောက်ဆက်သွယ်မယ်ဆိုရင် ပျူနယ်စပ်ဒေသကို သူတို့ကျော်ဖြတ်ကြရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခံတပ်ကိုးမြို့တည်ပြီး အချက်အချာအကျဆုံးလည်းဖြစ်၊ နန်စောတို့နယ်မြေနဲ့ အနီးဆုံးလည်းဖြစ်တဲ့ ယိုလိယီခံတပ်မြို့မှာ သားတော်ကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်စေခဲ့တာ ဖြစ်တယ်"

အသက်အရွယ် အိုမင်း၍ ခွန်အားတို့ ဆုတ်ယုတ်နေသော အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော် ရှစ်ဆယ်အတွင်း အရွယ်ရှိ မဟာရာဇ၏အသံမှာ လူမျိုးအရေး၊ နိုင်ငံအရေးတို့ဖြင့် အောင်မြင်ပြတ်သားဆဲ ရှိလေသည်။

"သားတော်နဲ့ အမတ်ကြီးများ ကျွန်ုပ်တို့ ပျူတွေဟာ စစ်မက်ကို မလိုလား၊ ငြိမ်းချမ်းမှုကို မြတ်နိုးသူများ ဖြစ်တယ်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အရှေ့ဘက် အိမ်နီးချင်း ကျဲလွန်နိုင်ငံနဲ့ သင့်မြတ်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေသလိုပဲ အရှေ့မြောက်ဘက် အိမ်နီးချင်းနဲ့လည်း သင့်မြတ်စွာပဲ နေလိုတယ်"

အရှေ့မြောက်ဘက် အိမ်နီးချင်းဆိုသည်မှာ နန်စောကို ဆိုလိုကြောင်း အားလုံး နားလည်ထားကြသည်။

"သားတော်သုနန္ဒမင်းသား စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး ရလာသမျှကို လျှောက်တင်တာကြားတော့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာတယ်။ သားတော်နဲ့တကွ အမတ်ကြီးများ နားစိုက်ကြ"

မဟာရာဇ အသက်တစ်ချက် ရှိုက်သွင်းလျှက်...

"ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ထန်မင်းဆက်နဲ့ စစ်မက်ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ နန်စောဟာ ယခုအခါ ထန်မင်းဆက် တရုတ်နဲ့ ပြေလည်မှုရအောင် ယူခဲ့ကြပြီ။ သားတော်ရဲ့ လျှောက်တင်ချက်ထဲမှာ နန်စောဟာ တရုတ်နဲ့ မပယ်ရှားသော ပူးပေါင်းမှုလို့ သုံးနှုန်းသွားတယ်။ ဒီစကားအသုံးအနှုန်းနှစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်ကတော့ ဒုတိယစကားကိုပဲ သတ်မှတ်လိုတယ်။ နန်စောဟာ ထန်မင်းဆက်တရုတ်ရဲ့ သြဇာကို ခံယူလိုက်တယ်လို့သာ အတိအကျ ဆိုချင်တယ်"

ပြည့်ရှင်မင်းတစ်ပါး၏ ယူဆချက်ကို မည်သူမျှ စောဒက မတက်နိုင်ကြ။

"ကျွန်ုပ်တို့ ပျူနဲ့နန်စောဟာ မဟာမိတ် မဟုတ်ဘူး။ ထို့အတူ ပျူသည် နန်စောရဲ့ သစ္စာခံလည်း မဟုတ်ဘူး။ ထို့အတူ အမြဲတမ်း တခြံမြံခြံမှ စစ်ဖြစ်နေတဲ့ ရန်သူတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန် ရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့တဲ့ ဆက်သွယ်မှုပဲ။ အဲဒီရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့မှုထဲမှာ သိသာထင်ရှားတဲ့ တစ်ချက်ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ပျူထက် များစွာအင်အားကြီးတဲ့ နန်စောဟာ ယိမိုယွန်အလိုရှိရင် အချိန်မရွေး ပျူကို စစ်မက်ပြုလာနိုင်တယ် ဆိုတာပဲ"

အမတ်ကြီး နာကျကုန္တနှင့် အမတ်ကြီး မဟာသေနတို့ထံမှ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် သက်ပြင်းချသံများ ပေါ်လာသည်။

"သားတော်နဲ့ အမတ်ကြီးများ... ကျွန်ုပ် ဒီလိုကောက်ချက်ဆွဲလိုက်တဲ့အတွက် ယိုလိယီအပါအဝင် နယ်ခြားကိုးမြို့ရဲ့ခံတပ်တွေမှာ စစ်အတွက် အသင့်ပြင်ကြတော့လို့ မဆိုလိုဘူး။ နှိုင်းယှဉ်ချက်တစ်ခုကို စဉ်းစားကြည့်ကြတယ်။ နန်စောဟာ သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်ကျူးကျော်နေတဲ့ တုရိုက်၊ တိဗက်၊ မွန်ဂိုတို့ရဲ့ ရန်ကနေ လွတ်မြောက်လိုတဲ့အတွက် သူ့ထက်အင်အားကြီးတဲ့ ထန်မင်းဆက် တရုတ်နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဩဇာခံတယ်။ ပျူဟာ သူ့ကိုခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ နန်စောရဲ့အန္တရာယ်က လွတ်မြောက်လိုတယ်ဆိုရင် ပျူဘာလုပ်မလဲ"

သုနန္ဒမင်းသား လှုပ်ရှားလာပြီး...

"ခမည်းတော်... သားတော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဒီစကားကို မြို့သိပ်မထားနိုင်ပါဘူး။ ပျူဟာ သူ့အလိုဆန္ဒနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဩဇာမခံနိုင်ပါဘူး"

အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇက မဟာရာဇ အမေးစကားကို ကောက်ကာငင်ကာ တုံ့ပြန်ရသည့် သုနန္ဒမင်းသားအား အံ့ဩဟန်ဖြင့် ကြည့်သည်။ အမတ်ကြီး မဟာသေနကမူ သဘောကျဟန်ဖြင့် ခေါင်းဆတ်လိုက်သည်။

"ဆက်တင်စမ်း သားတော်"

"နန်စောအန္တရာယ်ကို ရှောင်ရှားကာကွယ်ဖို့ဆိုပြီး ထန်မင်းဆက်ထံမှာ ဩဇာခံရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းလမ်းကို သားတော်အပါအဝင် ဘယ်ပျူနိုင်ငံသားမှ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ခမည်းတော်"

မဟာရာဇ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

"မှန်ပေတယ် သားတော်၊ အဲဒီလို လက်မခံနိုင်တဲ့အထဲမှာ ခမည်းတော်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်တယ်"

သုနန္ဒမင်းသား အတွေးရှုပ်ထွေးဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်သည်။

"တိုင်းပြည်တစ်ပြည်နဲ့ တစ်ပြည်၊ လူမျိုးတစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုး ပဋိပက္ခအသွင်ဆောင်နေတယ်ဆိုရင် တတိယတိုင်းပြည်၊ တတိယလူမျိုးကနေပြီး ပဋိပက္ခ ဖြစ်နေသူ နှစ်ဦးအကြား ဝင်ရောက်ဖျက်ဖြေ ညှိနှိုင်းပေးတဲ့နည်းလမ်း ရှိတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ပျူက ထန်မင်းဆက်ထံမှာ ဝင်ရောက်ဖျက်ဖြေပေးပါလို့ အကူအညီ တောင်းခံဖို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို အကူအညီတောင်းခံခြင်းဟာလည်း ဩဇာခံခြင်းတစ်မျိုးပဲ ဖြစ်တယ်"

"သားတော်တို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ ခမည်းတော်"

"အခုဘာမှ လုပ်စရာမလိုဘူး။ ဘာမှလုပ်လို့လည်း မရသေးဘူး။ နန်စောနဲ့ ထန်မင်းဆက် တရုတ်အကြား ဆက်ဆံမှု၊ ဆက်သွယ်မှု ဥပမာ အပြန်အလှန် သံအဖွဲ့စေလွှတ်တာမျိုး၊ ဘွဲ့တံဆိပ် လက်ဆောင် ချီးမြှင့်တာမျိုး၊ ဘယ်လောက်ရှိလဲ၊ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ရောက်နေကြသလဲဆိုတာကို မပြတ်စုံစမ်း။ ယိုမိုယွန်နဲ့ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်အကြားက ဆက်ဆံမှုကို အကြောင်းပြုပြီး ပျူအတွက် တစ်စုံတစ်ခု ထူးခြားမှု ရှိလာလိမ့်မယ်လို့ ခမည်းတော် ယုံကြည်နေတယ်"

အပြောရဲသော အမတ်ကြီး မဟာသေနထံမှ အသံထွက်လာ၏။

"ဘယ်လိုအကြောင်း အခြေခံများကြောင့် မဟာရာဇ အခုလို ယုံကြည်ပါသလဲ အရှင်"

စကားလုံးရှာဟန်ဖြင့် မဟာရာဇ စဉ်းစားပြီး...

"တိုင်းပြည်နိုင်ငံလူမျိုးရေးအကြောင်းကို ဆင်ခြင်တွေးဆရင်းနဲ့ အလိုလိုရလာတဲ့ ပြည့်ရှင်မင်းတို့ရဲ့ ခံစားမှုအသိလိုပဲ ပြောရမယ်ထင်တယ် အမတ်ကြီး။ ဒါဟာ တွေးဆချက်၊ သူ့ထက် ပိုပြီးခိုင်လုံတဲ့အကြောင်း အချက်အခြေခံ တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့..."

မဟာရာဇမျက်လွှာကို အသာအယာ ပိတ်သည်။ ပြန်မဖွင့်ဘဲ နက်ရှိုင်းစွာ ထပြောသည်။ လက်အစုံက ရင်ညွန့်ရှေ့ဝယ် ကြာပဲဒုက္ခသို့ ဖူးငုံသွားသည်။

"အဘယမှခြာနဲ့ ဘုရားရှင်ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရှေ့မှာ ရှိခိုးဦးချတိုင်း၊ မယဉ်ကျေးသော သူများအား ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်ထိန်းကျောင်းတော်မူရာ၌ အတုမဲ့ အတုမရှိသော ဂုဏ်တော်ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ၏ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်အမြတ်တမ်း စူးစူးနစ်နစ် အာရုံညွတ်တယ်။ အဲဒီလို အထပ်ထပ် အာရုံပြုရင်းနဲ့ ဒီအတွေး အယူအဆကို ကျွန်ုပ်ရလာတာပဲ"

သုနန္ဒမင်းသား နှုတ်ခမ်းပွင့်သွားသည်အထိ အံ့အားသင့်သွားသည်။

ခမည်းတော်ကြီးထံ အစားမဝင်မိကလေးပင် နန်းတော်ဦးမှ ဆင်းတုတော်ရှေ့မှာ ရှိခိုးဦးချရင်း အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်ကို ရည်စူးလျက် တေးချင်းတစ်ပုဒ် စပ်ဆိုတီးခတ်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးပေါ်ခဲ့ချေသည်။ တိုက်ဆိုင် တူညီလှပေသည်ဟူသော ခံစားချက်ဖြင့် သုနန္ဒမင်းသား ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ် ဖြစ်သွားသည်။

မဟာရာဇက သုနန္ဒမင်းသားကို ပြုံးကြည့်ပြီး...

"သားတော်ရဲ့ နဂါးခေါင်းပျတ်စောင်းကို ခမည်းတော် နားမဆင်ရတာ ကြာပြီ"

"ယနေ့ တစ်နေ့ခင်း အချိန်ပေးပါ ခမည်းတော်။ သားတော် တေးချင်းတစ်ပုဒ် ပြီးအောင် စပ်ဆိုပါမယ်။ ယနေ့ညဦးပွဲတော် တည်ချိန်မှာ နဂါးခေါင်းပျတ်စောင်းတီးပြီး တေးချင်းသီဆိုပြပါမယ်"

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆဋ္ဌမမြောက် ဂုဏ်တော်ဘွဲ့ခမ္မတေး!

သဒ္ဓါပီတိများဖြင့် လွမ်းခြံလျက် ကြည်နူးအားရခြင်းအလျဉ်က သုနန္ဒမင်းသားတစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

အခန်း(၂၂)

ညအမှောင်၏အပြင်ဘက်တွင် ဆီးနှင်းဖြိုက်ဖြိုက် ကျနေသည်။ သစ်ရွက်များပေါ်သို့ တဖောက်ဖောက်ကျသော ဆီးနှင်းများက အဖျားတွင် စုဝေးကြကာ၊ ဆီးနှင်းပေါက်များအဖြစ် မြေပြင်သို့ လိမ့်ဆင်းကြသည်။ မြေပြင်ရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း မြက်တော်များ ရွဲရွဲစိုနေသည်။ ရာသီဥတုက အရိုးကွဲမတတ် အအေးဒဏ် ပြင်းထန်လှသည်။ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်သော မွှေးပွစစ်မြင်းကြီးများထားသည့် မြင်းဇောင်းထဲမှာပင် သံဒယ်ကြီးများဖြင့် ထင်းမီးကျိုးမီးခဲများ မွှေးကာ အနွေးဒဏ်ပေးထားရသည်။

ထိုပြင်းထန်သော အအေးဒဏ်အောက်တွင် နဖူးပြင်၌ ချွေးစို့နေသောသူ တစ်ယောက်ရှိနေသည်။ ထိုသူမှာ တုရိုက်စစ်ဘုရင် ကျူမင်ချန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ တဲစခန်းအလယ်ဗဟိုရှိ သစ်လုံးတဲကြီးအတွင်း ကညင်ဆီမီးတိုင်များ ထွန်းညှိထားသဖြင့် လုံလောက်သော အလင်းရောင် ရရှိနေသည်။ သို့သော်

အအေးဒဏ်ကို ရခံနိုင်ရန်အတွက်မူ ခိုင်းလွှားများ၊ အိုးများ၊ သံဒယ်များထဲသို့ မီးကျိုးမီးခဲများ ထည့်ထားရသည်။

ကျူမင်ချန်သည် ထူထဲသော သားမွေးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ မီးအလင်းရောင် ဟပ်နေသော မျက်နှာမှာ ကြေးနီရောင်ထနေပြီး ရှည်လျားကြမ်းတမ်းသော ဆံပင်များက ဖွာရရာ ကြဲနေသည်။ သူ့အနီးမှာ ထွားကြိုင်းသော စစ်သူကြီးများ ဝိုင်းရံ၍ ရပ်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံး ကျူမင်ချန်၏ မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲကိုသာ သတိနှင့် အကဲခတ်နေကြရသည်။

စစ်ဘုရင်နှင့် စစ်သူကြီးများရှေ့တွင် ခါးလယ်ခန့်အမြင့်ရှိသော လေးထောင့်စပ်စပ် စားပွဲတစ်လုံး ရှိသည်။ စားပွဲမျက်နှာပြင် ထောင့်စွန်းပေါ်၌ လက်ကိုင်တပ် ကြေးတဂေါင်းတစ်လုံးကို တင်ထားသည်။ ကျူမင်ချန်က လက်ကိုင်ကွင်းကို ကြေးတဂေါင်းမြှောက်ကာ ပါးစပ်တွင် တွေ့ကပ်၍ စောင်းငဲ့ချလိုက်သည်။ အရက်များက ဖိတ်တစ်ဝက် စင်တစ်ဝက်ဖြင့် လည်ချောင်းထဲသို့ သွန်ကျသွားသည်။ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ ပါးသိုင်းမွှေး၊ မုတ်ဆိတ်မွှေးများတွင် အရက်များ ပေကျံသွားသည်ကို လိမ်းသုတ်ခြင်းမပြုဘဲ...

"ငါ့ကို လုံတိုတစ်ချောင်းပေးစမ်း"

ဒဏ်ရာရနေသော ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်၏ အသံမျိုး ဟိန်းထွက်လာသည်။

စစ်သူကြီးတစ်ယောက်ကမ်းပေးသော လုံတိုကို ဆွဲယူကာ ကျူမင်ချန်က စားပွဲမျက်နှာပြင်ဆီသို့ လုံသွားဖြင့် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်ကား...

အထပ်ထပ်သော တောင်တန်းများ၊ တောင်ကြားလွင်ပြင်များ၊ လျှိုများ၊ ကွေ့ကောက်စီးဆင်းသော မြစ်များ၊ သစ်တောများ၊ လေးထောင့်သဏ္ဍာန်ပြုလုပ်ထားသော နေရာများ၊ အဝိုင်းပုံစံပြုလုပ်ထားသော နေရာများ။

"ဟောဒါ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသ"

တစ်နေရာကို လုံသွားဖြင့် ထောက်ပြသည်။

"ဒါက ထန်မင်းဆက် တရုတ်ပြည်"

လုံသွားကို ရွှေ့လျှက် ဝိုင်းပတ်ပြသည်။

"ဒါက နန်စော"

"ဒါက တိဗက် - မွန်ဂို"

မရပ်မနားသော လုံသွားအရွှေ့နှင့်အတူ ကျူမင်ချန်၏အသံကလည်း အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသည်။

တီအင်ကန်ဒေသ၊ အာဟိုင်ရေကန်ကြီး၊ မဲခေါင်မြစ်ညာဒေသ၊ သံလွင်မြစ်ညာဒေသ အနောက်ဘက်ရှိ အာချန်ဒေသ၊ နန်စော မင်းနေပြည်၊ တရုတ်မင်းနေပြည်၊ စီချမ်နယ်...

ဤကမ္ဘာမြေပြင်ကြီးပေါ်ရှိ တိုင်းနိုင်ငံများဒေသများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုံသွားနှင့် ထောက်ပြရေရွတ်နေသည်မှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက် သူ၏ကစားစရာ အရုပ်များကို စိတ်တိုင်းကျနေရာချ၊ နေရာရွှေ့လုပ်နေသည့်နည်းပင်။

"ဟောဒါနေရာကို မင်းတို့သိကြသလား"

မြစ်တစ်မြစ်ကို ထောက်ပြ၍ မေးလိုက်သည်။

စစ်သူကြီးများထံမှ ဖြေသံပေါ် မလာချေ။

"ခွေးအ အရူးတွေ၊ အဲဒါ ရွှေသံမြစ်"

တုရိုက်စစ်ဘုရင် ကျူးမင်ချွန်ဦးစီးသော တိဗက် -မွန်ဂိုစစ်တပ်များနှင့် နန်စောဘုရင် ယိမိုယွန်ဦးစီးသော စစ်တပ်များ အကြီးအကျယ် တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့သောနေရာ ရွှေသံမြစ်ကမ်း။ တုရိုက်တို့ အထိအနာကြီးနာကာ မရှုမလှ ရှုံးနိမ့်ဆုတ်ခွာခဲ့ရသော ရွှေသံမြစ်ကမ်းစစ်ပွဲ။

"ဒါကိုရော သိကြသလား"

နောက်တစ်နေရာကို ညွှန်ပြန်သည်။

"သိ... သိပါတယ် ကျူးမင်ချွန်"

"ဘာလဲ ပြောစမ်း"

"စီ... စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဒေသပါ"

"အဲဒီ စီချမ်နယ်အနောက်ပိုင်းဒေသကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့အကောင်ကိုကော မှတ်မိကြသေးလား"

"ဝေ... ဝေကောင်ပါ၊ ဘုရင်ခံ ဝေကောင်ပါ ကျူးမင်ချွန်"

"ခွေးအရူးတွေ မင်းတို့တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံးရဲ့ ပထွေးနာမည်ကျတော့ မှတ်မိကြသားပဲ။ ဟင်... ဟုတ်လား"

မဖြေလည်းခက်၊ ဖြေလည်းခက် ကြုံနေကြရသော စစ်သူကြီးများမှာ အသက်ကိုပင် ရဲရဲမရှု့ဝံ့ကြ။

လုံတိုကို ဆုပ်ကိုင်လျှက်ပင်၊ ကျန်လက်တစ်ဖက်က အရက်တဂေါင်းဆီ လှမ်းလိုက်ပြန်သည်။ အဖိတ်ဖိတ်အစင်စင် လောင်းချပြီးနောက်...

"ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းရာပေါင်းများစွာတုန်းက တရုတ်ဘုရင် ကျင် ဆိုတဲ့လူဟာ ရိုဟုအန်တီ ပထမဧကရာဇ်ဘွဲ့ကို ခံယူပြီး တရုတ်နိုင်ငံ တစ်ခုလုံးကို စုစည်းခဲ့တယ်။ ငါတို့ရဲ့ တုရိုက်ရှေးဟောင်း စစ်ကျမ်းတွေမှာ အားလုံးမှတ်တမ်းရှိတယ်။ အဲဒီကတည်းက တရုတ်မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ငါတို့မျိုးနွယ်တွေကို ဒင်းတို့က တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူခဲ့တယ်။ ငါတို့ရဲ့ ဘိုးဘေး၊ သူတို့ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ လက်ထက်ကတည်းက အဲဒီသွေးကြွေးကို သားစဉ်မြေးဆက် သွေးနဲ့ဆပ်ပါမယ်လို့ ကျိန်စာဆိုခဲ့ကြတယ် နားလည်လား"

ပြင်းထန်သော အအေးဓာတ်၊ မီးကျိမီးခဲအပူဒဏ်ကိုပင် လွှမ်းမိုးလာနေသည့်ကြားမှ နဖူးပြင်တွင် ချွေးစို့နေသည့် ကျူးမင်ချွန်အား ကြည့်ကာ စစ်သူကြီးများတုန်လှုပ်အံ့ဩ နှုတ်ဆိတ်ကြသည်။

"ငါတို့ရဲ့ အဲဒီ မဟာရန်သူကြီး တရုတ်နဲ့ ယိမိုယွန်က ပူးပေါင်းတယ်။ နန်စောတွေဟာ ကျေးဇူးကန်း လူယုတ်မာတွေပဲ။ ယိမိုယွန်ရဲ့အဘိုး ကော်လော်ဖဲ(ငုံ) လက်ထက်ကတည်းက နန်စောကို ငါတို့က စစ်အင်အား အကူအညီပေးခဲ့တယ်။ ယိမိုယွန်ခံယူထားတဲ့ နေထွက်ဘုရင် ဥဒယရာဇာဆိုတဲ့ဘွဲ့ဟာ ငါတို့က ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ဘွဲ့။ အခု အဲဒီ နန်စောဘုရင်ကလည်း ငါတို့ကို ပြန်အာခံတယ်။ အစာကျွေးတဲ့လက်ကို ပြန်ကိုက်တယ် ထို့..."

အရက်တဂေါင်းကို ထပ်မြှောက်ပြီး လောင်းချပြန်သည်။ အရက်ကုန်သွားပြီဖြစ်၍ တစ်ဖက်မှာ ကျမလာတော့ ကျူးမင်ချွန်က အရက်တဂေါင်းကို ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ စစ်သူကြီးတစ်ယောက်က နောက်တစ်လုံးယူ၍ ကမ်းပေးသည်။ ကျူးမင်ချွန်ယူပြီး တစ်မော့လောင်းချလိုက်သည်။

"ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ် တဲကျွန်ကို ငါ့လက်နဲ့ ကိုယ်တိုင်သတ်မယ်။ ယိမိုယွန်ရဲ့လည်ချောင်းသွေးနဲ့ ငါခြေဆေးမယ်။ ဘာလဲ မင်းတို့က ဘာကြည့်နေကြတာလဲ"

ကျမင်ချန် သေရည်ယစ်စ ပြုလာပြီဟု နားလည်ကြသည်။

"ရွှေသံမြစ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၊ စီချမ်ခံတပ်တိုက်ပွဲမှာ ရုံးခွဲရတာ၊ မြို့ဆယ့်ခြောက်မြို့ အသိမ်းခံလိုက်ရတာ။ အဲဒါတွေကြောင့် သွေးပျက်နေကြတာလား။ ဒီမှာကြည့်"

တောင်တန်းတစ်ကြောဒေသများကို လှံသွားဖြင့် ဝှေ့ယမ်းထောက်ပြလျှက်...

"ဟောဒီနေရာတွေ... ဟောဒီနေရာတွေမှာ ငါတို့တပ်တွေ စွဲထားတုန်းပဲရှိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တရုတ်နဲ့နန်စော ပူးပေါင်းမိထားကြလို့ ငါတို့သေနင်္ဂဗျူဟာကို အရင်လိုမထားဘဲ အသစ်ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်။ ဘယ်လို သေနင်္ဂဗျူဟာအသစ်လဲ သိချင်ကြသလား ခွေးအတွေ့၊ ဟောဒီမှာ ကြည့်လိုက်ကြစမ်း"

လှံသွားက တောင်တန်းများဆီမှ တောင်ဘက်ပိုင်းသို့ ရွေ့လျားသွားသည်။

"အဲဒါ ဧရာဝတီမြစ်ညာဒေသလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီအောက်ကို ဆက်ဆင်းသွားရင် ပျူလို့ခေါ်တဲ့ လူမျိုးတွေနေတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုရှိတယ်။ ငါတို့က ဟောဒီ... ဟောဒီ မြေပြန့်ကုန်းတွင်းပိုင်းအထိ သွားစရာမလိုဘူး။ ဒီမှာကြည့် အဲဒါ ပျူနယ်ခြားဒေသတွေပဲ။ ပျူတွေက နန်စောလက်အောက်ခံ၊ ဒီတော့ ငါလုပ်မှာက"

ကျမင်ချန် တစ်ချက်ရယ်သည်။ သွားစေ့၍ ရယ်လိုက်သဖြင့် ရယ်သံမှာ အက်ကွဲကာ ကြောင်စိစိ ဖြစ်နေသည်။

"နောက်မှ ငါအသေစိတ် ရှင်းပြမယ်။ အခုလောလောဆယ် မင်းတို့လုပ်ရမှာက နာခံမျိုးနွယ်စုစကားကို သင်ထားကြ ဒါပဲ"

ဒုတိယအရက်တဂေါင်းကို ပါးစပ်နှင့်တွေ့ကာ အဆက်မပြတ် လောင်းချရင်း ကျမင်ချန် စားပွဲပေါ် မျက်နှာအပ်မှောက်ကျသွားသည်။ အရက်တဂေါင်း လွတ်ကျသွားသော်လည်း လှံတိုကိုကား ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲ။ ထိုလှံတို၏အသွားက ယိုလိယီ ခံတပ်မြို့နေရာမြေပုံကို ညွှန်ပြလျှက်သား ဖြစ်နေလေသည်။

စိတြက နီးကပ်စွာ မြင်နေရသော ဟေမာစန္ဒီ၏မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေသည်။ ဟေမာစန္ဒီကမူ စိတြ၏ ဒဏ်ရာကိုသာ စူးစိုက်နေပြီး မျက်လွှာကို ချထားသည်။

"အခု စိတြရဲ့အနာက သတ္တမအကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်မှုကြောင့်ရတာ။ ဒါဟာ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ လက်နက်အသွားက ဖြတ်ထုတ်လိုက်လို့ ပဲ့ထွက်သွားတဲ့ အသားစိုင်နေရာမှာ အသားနုတွေ တက်လာအောင် အဖတို့လုပ်ရတာ။ အဲဒီ လက်နက်က အဲ... ဘာတဲ့... စိတြ"

လှိုက်ခန်တိမ်းမှူးသော ဝေဒနာဖြင့် ဟေမာစန္ဒီကို ငေးကြည့်နေသဖြင့် စိတြ မကြားလိုက်ချေ။

"ဘာလက်နက်လဲလို့ အဖ မေးနေတယ်"

ဟေမာစန္ဒီက သတိပေးလိုက်မှ...

"ဪ... ဟို... ဟို... မြား အဲ မဟုတ်ပါဘူး။ လှုံပါ အဖ"

"လှုံ အင်း... လှုံသွား၊ မင်းသိပ်ကံကောင်းတယ်မှတ် စိတြ။ မြားဆိုရင် မြားသွားမှာ အဆိပ် အမြဲလူးထားလေ့ရှိတယ်။ လှုံသွားဆိုတော့ မင်းခါးစောင်းဘေးက အသားစိုင်ကို ဖဲ့ထုတ်သွားတာပဲ ရှိတယ်။ နံရိုးအောက်ပိုင်းနဲ့ တင်ပဆုံအရိုးကြားထဲက အသားနေရာကို ဖြတ်ဝင်သွားတာလည်း ကံကောင်းတာပဲ။ အရိုးကိုမထိဘူး။ မင်းမှာ ဒီလောက်သဲကြီးမဲကြီး ရန်သူနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ရတာတောင် ဒီလောက်ပဲ ဒဏ်ရာရခဲ့တာဆိုတော့ မင်း ဥပစ္စေဒကံနဲ့တော့ ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခမရောက်တော့ဘူးမှတ်"

အဝတ်လိပ်အားလုံးကို ခွာပြီးသွားသည်။ ဆေးရွက်ကပ်ထားသော အနာဝ ပေါ်လာသည်။

"ဆေးမှုန့်နဲ့ဖျော်ထားတဲ့ ဖန်ရည်ဆွတ်ပေး သမီး။ ဆေးရွက်တွေကို ဒီအတိုင်းဆွဲမခွာနဲ့။ အသားနုတက်နေတဲ့ အနာဖေးတွေ ပါလာလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင့် အဖ"

အခန်း(၂၃)

"အနာရောဂါခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်း ရှစ်မျိုးရတယ် သမီး။ အဲဒါတွေက လေကြောင့်၊ သည်းခြေကြောင့်၊ သလိပ်ကြောင့်၊ နောက် စတုတ္ထအကြောင်းက အဲဒီ ပထမ ဒုတိယ တတိယ သုံးမျိုးပေါင်းကြောင့်၊ ပဉ္စမက ဥတုဖောက်ပြန်သောကြောင့်၊ ဆဋ္ဌမက အစာအာဟာရ မညီမျှသောကြောင့်၊ သတ္တမက သူတစ်ပါးတို့ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်မှုကြောင့်၊ အဋ္ဌမက ကံကြောင့်၊ အဲသလို ရှစ်မျိုးရှိတယ်"

ဖခင်ကြီး နာဂရဆိန္ဒရှင်းပြနေသည်ကို နားထောင်ရင်း ဟေမာစန္ဒီသည် စိတြ၏ခေါင်းစောင်းမှာ စည်းနှောင်ပေးထားသော အဝတ်စများကို ဖြည်းညင်းစွာ ဖြေခွာနေသည်။

ဟေမာစန္ဒိက ဖန်ရည်ဆွတ်ထားပြီး၊ ဆေးရွက်များ ညွတ်နူးသွားမှ ခွာယူလိုက်သည်။ စိတြက...

"အား... အား... နာတယ် ဟေမာ"

ဟု ညည်းသည်။

"ဖြည်းဖြည်း... သမီး၊ အဆိပ်လူးထားတဲ့မြားမဟုတ်ပေမယ့် လုံသွားရဲ့ သံဆိပ် နည်းနည်းသင့်နေတယ်။ ဖြည်းဖြည်းခွာ"

မဆိုစလောက် နာကျင်သွားသည်ကို တအားအား ညည်းရန်ကောဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ဟေမာစန္ဒိ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးလိုက်သည်။ မပြုံးမိစေရန် စိတြ သတိထားလိုက်ရလေသည်။

"စိတြ သက်သာလားဟေ့"

အပြင်မှ အသံနှင့်အတူ တင်းတိမ်စကို ဖယ်လျှက် အထဲဝင်လာသော ဝမ်းသည် သမားတော် နာဂရဆိန္ဒကို မြင်တော့မှ...

"အိုး... အဖရိုနေတာကိုး"

"ဝမ်းလား၊ အေး... မင်းသူငယ်ချင်း သက်သာလာပါပြီ။ မကြာခင် ရှင်းရှင်းပျောက်တော့မှာပါ။ တိုက်ပွဲမှာ ဒဏ်ရာရပြီး စိတြ သတိလစ်သွားချိန်မှာ မင်းလုပ်ခဲ့တာ သိပ်မှန်တယ်"

"ဝမ်း လုပ်ခဲ့တာ ဘယ်လိုမှန်တာလဲ အဖ"

"စိတြ သွေးထွက်နေတယ်လေ၊ အဲဒါ မင်းက အဝတ်နဲ့ဆို့ပိတ်ပြီး ကျပ်စည်းသလို စည်းလိုက်တော့ သွေးထွက်မလွန်တော့ဘူးပေါ့"

"ဝမ်းလည်း အလွန်ကို စိတ်ပူသွားပြီး၊ လုပ်လိုက်တာပါ အဖ။ စိတြက မီးလည်းဟပ်ထားတယ်။ မီးတောက်ကြားထဲ ပြေးရလွှားရဆိုတော့ သူ အလွန်အားကုန်နေတယ်။ သူလဲကျပြီး သတိလစ်သွားတော့ ရန်သူရဲ့ လှံချက်နဲ့ သေပြီလို့ ဝမ်းထင်တာ။ သွေးတွေကလည်း မြင်မကောင်းဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီသွေးတွေက စိတြလုံနဲ့ထောက်သွင်းလိုက်လို့ ထွက်ကျလာတဲ့ ရန်သူရဲ့ သွေးတွေမှန်း သိလိုက်ရတော့မှ စိတ်အေးသွားတာ"

"အေး... အေး... ကံကြီးကြပေလို့ပေါ့ကွယ်။ ကဲ သမီး ဟေမာ၊ စိတြအနာကို ဖန်ရည်ဆေးပေး၊ သန့်သွားတော့မှ ဆေးမှုန့်ဖြူးပြီး ဆေးရွက်နဲ့ကပ်၊ ဆေးရွက်ကို မီးပြဖို့ မမေ့နဲ့ဦး။ ဒါမှ နူးသွားပြီး ဆေးရွက်ရဲ့ အကြောထဲက အရည်တွေက အနာထဲဝင်မှာ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင့် အဖ"

"ကဲ... ကဲ... အဖ လူနာအိမ်တစ်အိမ် သွားလိုက်ဦးမယ်"

သမားတော် နာဂရဆိန္ဒထွက်သွားသည်။ ဝမ်းဟာ သမားတော်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ဖန်ရည်ဆေးပေးနေသော ဟေမာစန္ဒိနှင့် နှစ်ခြိုက်စွာပြုံးကာ ဟေမာစန္ဒိကို မလွှဲမဖယ်စတမ်း ငေးစိုက်ကြည့်နေသော စိတြတို့ကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်ရင်း...

"စိတြ ဝမ်းပြောတာ မှတ်မိသေးလား။ စစ်သည်တော် သူရဲကောင်းနဲ့ သူ့စစ်မြင်းတို့ရဲ့ စွမ်းရည်ဟာ တိုက်ပွဲကျမှ ပေါ်ပေါက်လာတယ်ဆိုတာလေ"

"အဲဒီစကား သိပ်မှန်တာပေါ့ ဝမ်းရယ်"

"ငုပ်လျှိုးနေတဲ့အရာတစ်ခုဟာ ပြဿနာအခက်အခဲပေါ်မှ အစွမ်းပြတယ်။ ဟုတ်တယ်နော် ဟေမာစန္ဒိ"

"အိုး... ဘာတွေပြောနေကြမုန်းလဲ မသိဘူး။ အဖက အသက်ကြီးလာလို့ စကားများသလား အောက်မေ့တယ်။ ဝမ်တစ်ယောက်လည်း အားကြီး စကားများတာပဲ။ ဘာတွေမှန်းလည်း မသိဘူး။ ကဲ... ဖန်ရည်ဆေးပြီးပြီ၊ ဆေးမှုန့်ထည့်မယ်"

ဟေမာစန္ဒီ၏ ပါးပြင်တွင် ပန်းနုရောင်ပြေးလျက်...

ဟေမာစန္ဒီ ရှက်သွေးဖြာနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် နောက်ပြောင်စကားများ ဆက်မပြောသင့်တော့ဟု ဝမ်တွေးသည်။

"ဝမ် အရှင့်သားတော်ဆီက ဘာထူးခြားသေးသလဲ"

စိတြက မေးလိုက်သဖြင့် ဝမ် စကားဆက်ရသွားသည်။

"တို့ နာခီဒေသက ရလာတဲ့သတင်းကို အရှင့်သားတော်က ခမည်းတော် မဟာရာဇထံ လျှောက်တင်ခဲ့သတဲ့။ နန်စောနဲ့ တရုတ်ပူးပေါင်းလိုက်တဲ့သတင်း၊ တုရိုက်နဲ့ တိဗက် မွန်ဂိုတပ်တွေ ရှုံးနိမ့်ပြီး တုရိုက်တွေ ထွက်ပြေးရတဲ့သတင်းတွေကို မဟာရာဇ ကြားပြီးတဲ့နောက်မှာ အလွန်အားရတော်မူသတဲ့"

"အရှင့်သားတော် ပြန်ရောက်ပြီလား"

"ပြန်ရောက်ပြီ။ အင်း... ဒါပေမယ့် တစ်ချက်ကလေးမှ မနားဘူး။ နယ်ခြားဒေသတွေဆီ ခရီးတွေ လှည့်နေတယ်။ မင်းကို လာမကြည့်နိုင်သေးလို့ စိတ်မကောင်းဘူးလို့ပဲ ပြောတယ်"

"အေးကွယ်။ ငါကလည်း ဒဏ်ရာနဲ့ဆိုတော့ အရှင့်သားတော်ဆီ အခစားမဝင်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်"

စိတြနှင့် ဝမ်တို့ အခြားစကားများ ပြောနေကြသဖြင့် ဟေမာစန္ဒီမှာ အနေရ သက်သာသွားပြီး အနာ ဆေးမှုန့်ဖြူးခြင်း၊ ဆေးရွက်ကပ်ခြင်း၊ အဝတ်စည်းနှောင်ခြင်းများကို အေးအေးဆေးဆေး လုပ်ခွင့်ရနေသည်။ ထို့နောက် အဝတ်ဟောင်းများနှင့် ဖန်ရည်ဟောင်းများကို စွန့်ပစ်ရန် အိုးကို သယ်ပြီး အပြင်ထွက်သွားသည်။

"စိတြ"

"အင်း"

"ငုပ်လျှိုးနေတဲ့အရာ အခုအစွမ်းပြုပြီ မဟုတ်လား။ တစ်နေ့မှာ ဒီလို ဖြစ်လာရမယ်လို့ ငါတွက်ပြီးသားပါ။ မင်းဒဏ်ရာရတာ သိပ်ကောင်းသွားတယ် သိလား။ နာခီရွာတိုက်ပွဲမှာ မင်းဒဏ်ရာရ သတိလစ်သွားကတည်းက မင်းဟာ ကံကောင်းတော့မယ်လို့ ဝမ် သိလိုက်တယ်။ ဒဏ်ရာကြောင့် အနာရှိန်တက်ပြီး အပြင်းဖျားနေတဲ့ မင်းကို မြင်းပေါ်တင်ပြီး ခေါ်လာ၊ ဒီရောက်တော့ မင်းက တစ်ကိုယ်လုံး ခိုက်ခိုက်တုန်နေတာ၊ သတိကလည်း မရတစ်ချက် ရတစ်ချက်နဲ့ မင်းကိုလည်း တွေ့လိုက်ရော ဟေမာစန္ဒီလေ ဘာလုပ်ရမုန်း မသိအောင်ကို အစိုးရိမ်ကြီးသွားရှာတယ် သိလား"

"နှုတ်ကလည်း ဘုရား... ဘုရား... တလိုက်၊ စိတြရယ်... စိတြရယ်လို့ ရေရွတ်လိုက်နဲ့၊ ဟေး... စိတြ ဝမ်ပြောတာ ကြားရဲ့လား"

ဝမ် တတွတ်တွတ် ပြောနေသည့်တစ်ချိန်လုံးမှာ စိတြမှာ ငူငူငိုငို ဖြစ်နေသည်။

"ကြားပါတယ် ငါ့ကိုလည်း အစွမ်းကုန် ကုသစောင့်ရှောက်ပါတယ်"

"အေးလေ... အဲဒါ မင်းကို သူချစ်လို့ပေါ့"

"အဲဒီလိုလည်း ပြောလို့မရဘူး ထင်တယ် ဝမ်"

"ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ငါ သတိတွေ ဘာတွေ ကောင်းလာပြီး သူ ငါ့ဒဏ်ရာကိုဆေးထည့်၊ ဆေးတိုက်လုပ်ပေးချိန်တွေမှာ သူ့ကိုငါ ဟိုးတုန်းကတည်းက အခါခါ ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေပြောဖို့ ကြိုးစားတယ်။ မရဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ မရတာလဲ"

"ဘာဖြစ်လို့မရတာလဲ၊ ငါ့နှုတ်ကမထွက်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အင်း... ပြောရတာခက်လိုက်တာ ဝမ်းရယ်။ ဟေမာစန္ဒီက သိပ်ကို ကြုံနေကြီးတယ်။ အရှက်အကြောက်ဆိုတဲ့ ဝတ်ရုံကြီးကို သူက လုံလုံခြုံခြုံ လွှမ်းထားတယ်။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်တဲ့ လူနာတစ်ယောက်ပေါ် အဲ... အဲ... ဒါထက် နည်းနည်းတော့မှပေါ့။ ငါက သူ့သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်နေတာကိုး။ ဒါကြောင့် သူ့အင်မတန်ကို ဂရုစိုက်နဲ့ ပြုစုရာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မျက်နှာလှလှလေးပေါ်မှာ ဆေးကုပေးနေတဲ့ သမားတော်မလေးဆိုတာက လွဲပြီး ဘာမှမရှိဘူး။ ငါလည်း ပြောမထွက်တော့ဘူး။ သမားတော်က သမားတော် ပီသလွန်းတော့ လူနာလည်း လူနာလိုပဲ နေလိုက်ရတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဟင်... ဘာရယ်တာလဲ ဝမ်း"

ဝမ်းက အသံကို အစ်၍ တရယ်တည်းရယ်နေသဖြင့် စိတြ စကားပြတ်သွားသည်။

"ဪ... စိတြ... စိတြ၊ လေးမြားကွမ်းကျင်တဲ့ စစ်သည်တော်၊ လေးလုံးပုံ အတီးကောင်းတဲ့ ဂီတပညာရှင်၊ အချစ်ရေးမှာတော့ အလွန်ညံ့ဖျင်းတဲ့ ယောက်ျားပါလားစိတြရယ်"

"ငါက ဘာညံ့ဖျင်းလို့လဲ"

"စိတြ အရင်ရက်တွေတုန်းက ဒဏ်ရာကြောင့် အနာရှိန်တက် အပြင်းဖျားပြီး မိုန်းနေတဲ့ မင်းကို ဟေမာစန္ဒီက တစ်ချိန်လုံး အနားမှာထိုင်ပြီး ငေးကြည့်နေတာတွေ၊ ဘုရားမှာ ပန်းဆီမီးကပ်ပြီး တထွတ်ထွတ် ဆုတောင်းနေတာတွေ မင်းနဖူးပြင်ကို လက်နဲ့အသာအုပ် အဖျားသွေးတိုင်းရင်းနဲ့ နှုတ်က

တဖွဖွ အသံမထွက်ဘဲ ရွတ်နေတာတွေ အဲဒါက သမားတော်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ သာမန် ရိုးရိုးကုထုံးတဲ့လား"

"ဟင် ဒါဖြင့်..."

စိတြ စကားဆက်ခွင့်မရလိုက်။ ဟေမာစန္ဒီ ပြန်ဝင်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"မန်းဆေး သောက်ရမယ်။ အဖမှာသွားတယ်"

စိတြကို ဝမ်းက ထူမတ်ပေးသည်။ ဟေမာစန္ဒီ ကမ်းပေးသော ဆေးတောင့်နှင့် ရေဇွေးကို စိတြလှမ်းယူ၍ သောက်ချလိုက်သည်။

"ဟေမာစန္ဒီ"

ဝမ်းက အရေးတကြီးလေသံဖြင့် ခေါ်လိုက်ပြီး...

"စိတြရဲ့ အခြေအနေက စိုးရိမ်ရတုန်းပဲ ထင်တယ်။ ဟုတ်လား ဟင်"

အဓိပ္ပာယ်ပါသော ထိုအမေးစကားကို ဟေမာစန္ဒီတော်တော်နှင့်မဖြေဘဲ တည်ငြိမ်စွာ မျက်လွှာချသည်။ ထို့နောက်...

"ဆေးကုပေးတဲ့လူက ဆေးကုပေးနေပေမယ့် လူနာက သူ့ကိုယ်သူ လူနာလို့ သဘောမထားဘဲ ပေါ့ပေါ့ဆဆနေရင်တော့ စိုးရိမ်စရာရှိတာပေါ့။ သူ့ကိုယ်သူ ဂရုစိုက်ပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေရင်တော့ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး။ ဟေမာ သွားတော့မယ်။ အပြင်မှာ လူနာတစ်ယောက်စောင့်နေတယ်"

စကားဆုံးလျှင် ဆုံးချင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားသည်။

စိတြက ဝမ်းကို ငေးကြည့်ရင်း ခေါင်းခါယမ်းသည်။

ဝမ်းက အပြုံးမပြယ်ဘဲ...

"စစ်သည်တော် သူရဲကောင်းနဲ့ သူရဲစစ်မြင်းဟာ ပိုပြီးကြီးကျယ်တဲ့ တိုက်ပွဲနဲ့ ကြုံတဲ့အခါ ပိုပြီးမြင့်တဲ့ စွမ်းရည်တွေ ပိုပြီး ထွက်ပေါ်လာတတ်တယ်။ နားလည်လား စိကြ"

"နားလည်တယ်။ ဘာလဲ ငါက နောက်ထပ် မြားဒဏ်ရာတွေ၊ လှံဒဏ်ရာတွေ၊ မီးလောင်ဒဏ်ရာတွေ ထပ်ရ ရဦးမှာလား"

ဝမ်း အသံအစ်အစ်ဖြင့် ရယ်ပြန်လေသည်။

အခန်း(၂၄)

ဘုရင်ခံဝေကောင်နှင့် တူတော် ထန်ချီတို့ စားပွဲပုကို အလယ်တွင်ထား၍ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။ စားပွဲပုပေါ်တွင် ရှည်မျောမျော သဏ္ဍာန်ရှိသော ရဲရဲနီသောအဆင်းရှိသည့် ယွန်းသေတ္တာတစ်လုံးကို တင်ထားသည်။

ဝေကောင်က ယွန်းသေတ္တာအဖုံးကို ဖွင့်၍ အထဲမှ အဖြူရောင်ပိုးသားဖြင့် စည်းနှောင်ထားသော စက္ကူလိပ်များကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ပိုးစပေါ်တွင် အမှတ်စဉ် တစ် နှစ်... စသည်ဖြင့် မှတ်သားထားသည်။

ဝေကောင်က ပိုးစကိုဖြည့်၍ စက္ကူလိပ်ကို ထန်ချီကား ပေးလိုက်သည်။ ထန်ချီ စက္ကူလိပ်ကို ဖြန့်သည်။

"ဖတ်စမ်း ထန်ချီ"

"နာခီအရှင် စောနာရိုထံ နန်စောနိုင်ငံအတွင်းသို့ သူလျှိုစေလွှတ်ပါရန်၊ နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်နှင့် ဆက်သွယ်ပါရန် ပို့လွှတ်သောစာလွှာ"

"အဲဒါ ဆက်မဖတ်နဲ့တော့ ထန်ချီ၊ နောက်တစ်လိပ် ဖြည့်လိုက်"

"နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်သို့ နန်စောမှ သံအဖွဲ့စေလွှတ်ပါရန် ဖိတ်ခေါ် သည့်စာလွှာ"

"အဲဒါလည်း ထားလိုက်ဦး နောက်တစ်လိပ်"

"နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်ထံ စီချမ်နယ်ဘုရင်ခံနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ပေးပို့သောစာလွှာ"

"နေတော့ နေတော့ ထန်ချီ၊ ငါရွေးပေးမယ်"

ဝေကောင်က စာလွှာအလိပ်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရွေးချယ်ပြီးနောက်...

"ရှော့... အဲဒီ စာလွှာကိုဖတ်"

ထန်ချီက အလွှာလိပ်ကို ဖြန့်၍ ဖတ်သည်။

"ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်တော်ကျွန်သည် နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်အား ဘွဲ့နှင့် တံဆိပ်တုံးကို ပေးနှင်းရန် ယဇ်ပူဇော်ရေးဌာန အတွင်းဝန် ယွဲကျိအား သံအမတ်ခန့်၍ နန်စောသို့ ခရီးထွက်စေ၏။ လေးလနှင့် ဆယ်ရက်ကြာမှ နန်စောမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်သည်။ သံတမန်ကိစ္စပြီးသော် ယွဲကျိ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသည်။ ပြည်တော်ပြန်အဖွဲ့နှင့်အတူ နန်စောမှူးမတ် ခုနစ်ဦးပါဝင်သော သံအဖွဲ့ကို ယိမိုယွန်က လိုက်ပါစေရန် ထည့်သွင်းအပ်နှံခဲ့သည်"

"ဟုတ်ပြီ နောက်ထပ် ဟော... ဒါကိုဖတ်စမ်း"

ဦးရီးတော် ဝေကောင် ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်နေမှန်းမသိသော်လည်း ထန်ချီသည် နောက်ထပ် တစ်စောင်ကို ဖတ်ရပြန်၏။

"အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသတွင် တုရိုက်၊ တိဗက်၊ မွန်ဂိုတို့၏ ရန်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ထိုဒေသမှ နန်စောသို့ ပေါက်ရောက်သော လမ်းသည် ထန်မင်းဆက် တရုတ်တို့၏ လက်တွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုလမ်းသည် နန်စောသို့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နိုင်သော လမ်းဖြစ်၏။ ထို့အပြင် ခရီးအတိုဆုံးလမ်းလည်း ဖြစ်၏"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဆက်ဖတ်စမ်း ထန်ချီ"

"လမ်းပေါက်ပြီးနောက် ထန်မင်းဆက် သံအမတ် လျူယိုအန် ခေါင်းဆောင်သည့် သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ အင်နန် မြစ်ဝှမ်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း နန်စောသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ နောက်တစ်နှစ်အကြာတွင် နန်စောတို့ကလည်း သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စေလွှတ်၍ မင်းနေပြည်တော် ချန်အန်အထိ ရောက်ရှိခဲ့၏"

ဖတ်လက်စ သိမ်းလက်စနှင့် မဖြည့်ရသေးသော စာလွှာစက္ကူလိပ်များ၊ ထန်ချီတို့ တူဝရီးနှစ်ယောက် အနီးတွင် မွေ့ကြဲလျက် ရှိသည်။

"ဦးရီးတော် ဒီမှတ်တမ်းတွေက..."

"ငါပြောပြပါမယ် ထန်ချီရယ်၊ တုရိုက် တိဗက် မွန်ဂိုတို့ရဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ နန်စောကို ငါတို့ ဘယ်လိုအဆက်အသွယ် ယူခဲ့ရတဲ့အကြောင်း အဖြစ်သနစ် အပြည့်အစုံကို ငါအခု ကျမ်းတစ်စောင် ရေးနေတယ်။ အခန်းပေါင်း ဆယ်ခန်းပါမယ်။ အဲဒီကျမ်းအတွက် ငါမှတ်စုလုပ်ထားတဲ့ မှတ်တမ်းတွေပေါ့။ ဒီလုပ်ငန်းမှာ မင်းအကူအညီတွေ အများကြီး လိုအပ်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို ကြိုဖတ်ခိုင်းနေတာ"

"ကျမ်းစာအုပ်ရေးပြီးတော့ ဦးရီးတော်က ဘာလုပ်မှာလဲ"

"ငါ ဘယ်လောက်ကြိုးစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာ မင်းနေပြည်က သိတယ်။ ဧကရာဇ်မင်းလည်း သိတယ်။ ဒါပေမယ့် အားလုံးသိအောင် ကျမ်းပြုပြီး ဧကရာဇ်မင်းဆီ တင်ပြမလို့"

"အားလုံးသိသွားတော့ ဦးရီးတော်ဂုဏ်သတင်း ပိုကြီးသွားမယ်ပေါ့ ဒီလိုလား"

ဝေကောင်က ပြုံးရယ်လျက်...

"မင်းပြောလိုက်မှဖြင့် ဒီလိုချည်းပဲ။ ဘုရင်ခံ ဝေကောင်ဆိုတဲ့လူတစ်ယောက် ဂုဏ်သတင်းပိုကြီးတာ မကြီးတာက ပဓာနမဟုတ်ပါဘူး။ တာဝန်ယူထားတဲ့သူဟာ တာဝန်ကိုသိပြီး ဘယ်လိုတာဝန်ကျေပွန်အောင် လုပ်တယ်ဆိုတဲ့ နမူနာကို သိစေချင်တာပါ။ အင်း... ဘုရင်ခံဝေကောင် ဂုဏ်သတင်းကြီးသွားမယ်ဆိုရင် အဲဒီကျမ်းကို ကူးယူပြုစုပေးတဲ့ ထန်ချီဆိုတဲ့ လုလင်ပျိုတစ်ယောက်လည်း ဂုဏ်သတင်းကြီးရမှာပေါ့"

"ကျွန်တော်ကတော့ ဂုဏ်သတင်းကြီးမှာတွေ ဘာတွေကို စိတ်ဝင်စားပါဘူး။ ရှေ့နှစ်ကုန်ခါနီးမှာ ရောက်လာမယ်ဆိုတဲ့ နန်စောသံအဖွဲ့ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်"

"ဘယ်လိုကွဲ့၊ ငဲ့တူတော်မောင် ထန်ချီဟာ သံအဖွဲ့တွေ ဘာတွေကို စိတ်ဝင်စားတယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါလား"

"ကျွန်တော်စကားပြောလောသွားလို့ပါ။ ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားတာက သံအဖွဲ့မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီသံအဖွဲ့နဲ့အတူ လိုက်ပါလာမယ့် နန်စောဂီတအကအဖွဲ့ကို စိတ်ဝင်စားတာပါ"

"ဟေ... ဒီလိုလား... ကိုင်း... ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီနန်စောဂီတအကအဖွဲ့ ငါတို့ဆီရောက်လာချိန်မှာ အိမ်ရှင်အနေနဲ့ ဝတ္တရားကျေပွန်အောင် မင်းပဲ အနီးကပ်ကြီးကြပ်ပြီး တာဝန်ယူပေးတော့ကွယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲ ဦးရီးတော်၊ ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီလိုအလုပ်မျိုး သိပ်လုပ်ချင်နေတာ၊ နန်စောဂီတ အကအဖွဲ့ နေထိုင်တည်းခို စားသောက်ရေးအပြင် သူတို့ဂီတ အကလေ့ကျင့်တာတွေရော၊ ကပ္ပိသဘင်မှာ သူတို့အဆင်ပြေပြေ ဖျော်ဖြေတင်ဆက်နိုင်ဖို့ကိုပါ ကျွန်တော်အားလုံး တာဝန်ယူပေးမယ်"

"ကောင်းလိုက်တာ တူတော်မောင်ရယ်။ မင်းကို ခုချိန်ကစပြီး စီချွမ်နယ် အနောက်ဘက်ဒေသရဲ့ အနုပညာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ၊ အတွင်းဝန်အဖြစ် ငါခန့်အပ်လိုက်ပြီဟေ့... ဟေ့... ရာထူး ဌာနနှစ် ခန့်တာနော်။ ရွှေစတော့ တစ်စမှရလိမ့်မယ်မထင်နဲ့မောင်"

"ကျွန်တော်ကလည်း မမျှော်လင့်ပါဘူး ဦးရီးတော်ရယ်"

ကျွမ်းကျင်စွာ ကပြနိုင်ကြသည်။ အခုအပျံ အကျော်အလွှား စွမ်းရည်များကို ကကွက်ကကြီးများအဖြစ် ကူးပြောင်းသရုပ်ဖော်ကြသည်။ ကကွက်ရော တီးလုံးပါ အများစုမှာ စစ်ချီစစ်တက် စစ်ထိုးဟန် လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်သည်။ ထိုအကများနှင့် လိုက်ဖက်စွာပင် တီးဝိုင်း၏ တူရိယာသံများမှာလည်း သွေးဆူဖွယ်၊ တက်ကြွဖွယ်၊ သံစဉ်တေးသွားများဖြင့် ရဲရင့်ခြင်းကို လှုံ့ဆော်သော ဝီရိယ၊ ထိတ်လန့် ကြောက်မက်ဖွယ် ဘယာနကရသ စသည်တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်ကြသည်။

ထန်မင်းဆက်တရုတ်နှင့် ပူးပေါင်း၍ သြဇာခံ၍ တုရိုက်တိဗက်နှင့် မွန်ဂိုတို့ကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ပြီးသည်မှာ မကြာသေးခင်ကပင်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသွေးကြွပူဇွန်းဆဲ အောင်ပွဲစိတ်ဓာတ်က နန်စောဂီတအကအဖွဲ့ကို ထင်ဟပ်နေဟန် ရှိသည်။

ဂီတအကများဖြင့် ဖျော်ဖြေနေစဉ် ပွဲကြည့်စင်များဆီမှ လက်ခုပ်ဩဘာသံများ၊ ဦးရစ်ပဝါမြောက်၍ အားပေးမှုများ ရရှိကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အားပါတရ လက်ခုပ်မတီး ဩဘာမပေးသောသူ နှစ်ယောက် ပရိသတ်ထဲတွင် ရှိနေ၏။ ထိုနှစ်ယောက်ကား ဘုရင်ခံ ဝေကောင်နှင့် တူတော်မောင် ထန်ချီတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ ကပွဲအပြီး ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်းစဉ်ခံချိန် ဧကရာဇ်မင်းနှင့် သံအဖွဲ့အကြီးအမှူးတို့ စကားပြောနေကြစဉ် ဝေကောင်တို့ တူဝရီး ဝရံတာ ပန်းချီဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

"ဘယ်လိုသဘောရသလဲ ထန်ချီ"
"ကျွန်တော်လည်း သည်မေးခွန်းကို ဦးရီးတော်ကို မေးမလို့"
"ငါ့မျက်စိထဲမှာရော ငါ့စိတ်ထဲမှာပါ တစ်မျိုးကြီးပဲ"
"ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ အလွန်ကောင်းတဲ့ ကောက်ညှင်းအရက်ကို သောက်လိုက်တုန်းမှာ အရက်ထဲ ကောက်ညှင်းဖတ်တွေ ပါလာသလို ခံစားရတယ်"
ထန်ချီ ဥပမာပေးပုံကို သဘောကျစွာ ဝေကောင် ရယ်သည်။

နှစ်ကုန်ခါနီးတွင် ယိမိုယွန်က ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ထံသို့ သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်သည်။ သုံးလ ခရီးလွန်လျှင် နန်စောသံအဖွဲ့သည် ထန်မင်းနေပြည်တော် ချန်အန်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထန်ချီမျှော်လင့် စောင့်စားနေသည့်အတိုင်း သံအဖွဲ့နှင့်အတူ အကအဖွဲ့လည်း ပါလာခဲ့၏။

နန်စောဂီတနှင့် အကအဖွဲ့သည် ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်နှင့် တရုတ်နန်းတွင်းထိပ်တန်း အရာရှိကြီးများ၊ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများ ရှေ့မှောက်တွင် တင်ဆက်ဖျော်ဖြေကြလေသည်။

နန်စောဂီတနှင့် အကအဖွဲ့ဝင်များ၏ ဝတ်ရုံများမှာ စိုလွင်သော အရောင်အသွေးတို့ဖြင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်လျှက် ရှိသည်။ ဂီတပညာရှင်နှင့် အကပညာရှင် စုစုပေါင်း ခြောက်ဆယ်ပါဝင်ပြီး အများစုမှာ အမျိုးသားများ ဖြစ်သည်။ အဲမောင်းလုံရှည်များ၊ ကြီးမားရှည်လျားသော လေးကိုင်းကြီးများ၊ အသွားကောက်၍ အဖျားကော့သော ဓားရှည်ကြီးများကို ကိုင်ဆောင်လျက် စစ်သည်တော် အကများကို

"နန်စောဂီတရော အကပါ ကောင်းကြပါပေတယ်။ ကျွမ်းလည်း ကျွမ်းကျင်ကြပေသည်။ ဒါပေမယ့် ငါ့မျက်စိထဲမှာ အရသာအပြည့် မရဘူး။ နားထဲမှာလည်း ပေါ့ရွတ်ရွတ်ဖြစ်နေတယ်။ မင်းကိုတုပြီး ဥပမာပြောရရင် အလွန်အဆင်းအနံ့အရသာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပေါက်စီကို စားလိုက်ချိန်မှာ အထဲက ခဲသလဲတွေ ဝါးလိုက်မိသလို ဖြစ်နေတယ်"

"အဲဒီလို ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ်လို့ ဦးရီးတော် ထင်သလဲ"

"နေဦး ငါထင်တာ မပြောခင် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကိုကော မင်းသတိထားမိသလား"

"ဘယ်လိုပါလိမ့် ဦးရီးတော်"

ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီး ဝေကောင်က...

"လာ... လာ... ဟိုဘက်က လူပိုရှင်းတယ်"

ကျောက်သားထိုင်ခုံတွင် ဝေကောင်က ထိုင်ပြီး ထန်ချီက ရပ်သည်။

"ဒီလိုလေ သူတို့ရဲ့ စစ်ချီစစ်တက်အကတွေကို ငယ်ရွယ်တဲ့ မှူးမတ်တွေနဲ့ စစ်သည်အရာရှိတွေက အထူးသဘောကျကြတယ်။ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး သြဘာပေးကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဧကရာဇ်မင်းနဲ့ အမတ်ကြီးတွေ၊ နန်းတွင်းသူတွေ ပညာရှိပရိသတ်တွေကတော့ သူတို့လောက် အုလိုက်သည်းလှိုက် မရှိကြဘူး။ ဧကရာဇ်မင်းဆိုရင် ကပွဲသဘင်ထက် ညစာစားပွဲကို စိတ်ရောက်နေသလိုပဲ"

"ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... ဦးရီးတော် ကျွန်တော်လည်း သတိထားလိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ ဧကရာဇ်မင်းကို အကဲခတ်ရသလောက် တစ်ခါမှ မလာဘူးတဲ့ နန်စောဂီတအကအဖွဲ့ကို ရှုစားနေပုံက အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဘဲနဲ့ အရင့်အရင့်တုန်းက ရှုစားခဲ့ဖူးတဲ့ မျက်လုံးမျိုးဖြစ်နေပုံပဲ"

တစ်ခုခု စဉ်းစားမိဟန်ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ရင်း ငြိမ်ကျသွားပြီးမှ ဝေကောင်သည် ပုတ်အနီးခံလိုက်ရသော အိပ်ပျော်နေသူတစ်ယောက်ပမာ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

"ထန်ချီ... ထန်ချီ"

ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ပြီး တူတော်မောင်၏ ပခုံးကို တခုံးဖုံး ပုတ်သည်။

"ဦးရီးတော်... ဘာဖြစ်သွားတာလဲ"

"မင်း အမှတ်မထင် ပြောလိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေဟာ တကယ်တန်ဖိုးရှိတယ်"

"ဦးရီးတော် ဘာပြောတာလဲ"

"ထန်ချီ ငါက စစ်ရေးတွေ အုပ်ချုပ်ရေးတွေကိုပဲ ကိုင်တွယ်ပြီး အဲဒီထဲမှာ နစ်မွန်းနေတဲ့ စစ်သူကြီး ဘုရင်ခံမဟုတ်ဘူး။ စာပေနိဂီတ အနုပညာကို အင်မတန် ဝါသနာကြီးတာ မင်းအသိ"

"ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဦးရီးတော် ဘာပြောချင်တာလဲ"

"ရှေးဟောင်းကျမ်းတွေထဲမှာ ပါတယ်။ ဟို... လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာကပေါ့။ အခု နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်ရဲ့ အဘိုး ကော်လော်ဖဲ(င့်)... အဲ... သူ့ရဲ့ဖခင် ဖီလော်ကော်ဆိုတဲ့ နန်စောခေါင်းဆောင်ကို ငါတို့ထန်မင်းဆက်ရဲ့ ဟိုးတုန်းက ဧကရာဇ် ယွဲကျူန်က တီးဝိုင်းလက်ဆောင် ပေးဖူးတယ်... ကူချာတီးဝိုင်းတဲ့"

"ဟုတ်ပြီ ဦးရီးတော် ဟုတ်ပြီ"

"ဒီတော့ နန်စောနန်းတွင်း ဂီတအကဟာ ငါတို့ တရုတ်နန်းတွင်းဂီတအကနဲ့ တူတယ်လို့ ပြောလို့ မရတောင်မှ အင်း... ငါတို့ရဲ့ ဂီတအကနဲ့ အငွေအသက်မကင်းဘူး။ ဒီတော့ နန်စော အနုပညာဟာ ငါတို့မျက်စိထဲမှာ"

"အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဘူး"

ဝေကောင် ဆက်ပြောမည့်စကားကို ထန်ချီက အဆုံးသတ်ပေးလိုက်၏။

"အဲဒီစကားလုံးအတိုင်း အတိအကျပဲ ထန်ချီ။ ဒါကြောင့် မင်းပြောသလို ဧကရာဇ်မင်း ရှုစားနေပုံဟာ အရင့်အရင့်တုန်းက ကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ မျက်လုံးတွေဖြစ်နေတာ။ ဧကရာဇ်မင်းတင်မကဘူး ပရိသတ်တစ်ဝက်ရော... မင်းရော... ငါရော... အဲဒီလိုခံစားနေရတာ နန်စောဂီတအကဟာ ငါတို့ရဲ့ စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးမဆွဲငင်နိုင်ဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဦးရီးတော်"

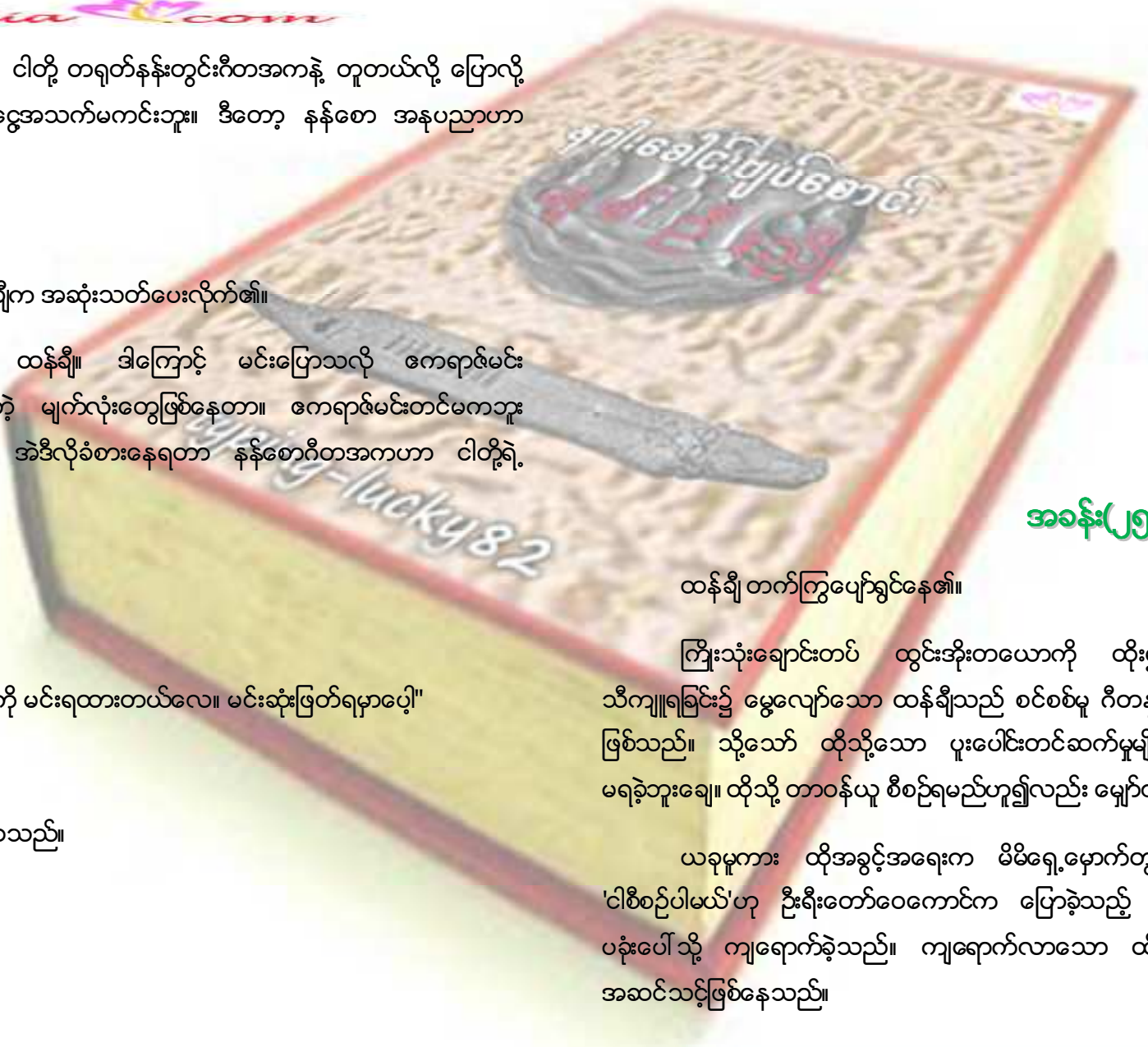
ဝေကောင်က ထန်ချီကို ကြည့်၍ပြုံးသည်။

"အနုပညာယဉ်ကျေးမှု အတွင်းဝန်ရာထူးကို မင်းရထားတယ်လေ။ မင်းဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့"

"ကျွန်တော် မဆုံးဖြတ်တတ်ဘူး"

ဝေကောင် အားပါးတရ ရယ်ရင်း ပြောလေသည်။

"ငါ... စီစဉ်ပါမယ် ထန်ချီရယ်"

အခန်း(၂၅)

ထန်ချီ တက်ကြွပျော်ရွှင်နေ၏။

ကြိုးသုံးချောင်းတပ် ထွင်းအိုးတယောကို ထိုး၍ ရှေးဟောင်း ဂန္ထဝင်တေးချင်းကြီးများကို သီကျူရခြင်း၌ မွေလျော်သော ထန်ချီသည် စင်စစ်မူ ဂီတနှင့်အက ပူးပေါင်းတင်ဆက်မှုကို ဝါသနာကြီးသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့သော ပူးပေါင်းတင်ဆက်မှုမျိုးကို စီစဉ်ရန် ဘယ်တုန်းကမှ အခွင့်အရေး မရခဲ့ဘူးချေ။ ထိုသို့ တာဝန်ယူ စီစဉ်ရမည်ဟူ၍လည်း မျှော်လင့်မထားမိခဲ့ချေ။

ယခုမူကား ထိုအခွင့်အရေးက မိမိရှေ့မှောက်တွင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာသည်။ 'ငါစီစဉ်ပါမယ်'ဟု ဦးရီးတော်ဝေကောင်က ပြောခဲ့သည့် စကားမှာလည်း လက်တွေ့အားဖြင့် ထန်ချီ၏ ပခုံးပေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။ ကျရောက်လာသော ထိုတာဝန်ကိုထမ်းရန် ထန်ချီ၏ပခုံးများကလည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည်။

နန်စောဂီတအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၊
ဝေကောင်ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အကအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တို့နှင့်
တွေ့ဆုံပြီး

"နန်စောအနုပညာရှင်တွေဟာ အံ့မခန်းကျွမ်းကျင်သူတွေပါပဲ။ ဂီတနဲ့အကဟာလည်း ပရိသတ်ရဲ့ စိတ်နှလုံးကို ရဲရင့်တက်ကြွစေတာ အမှန်ပါပဲ။ စစ်ချီစစ်တက် စစ်ထိုးသရုပ်ဖော်မှုတွေဟာ တကယ်ပဲ ရဲဝံ့ခြင်း အရသာကို ပေးစွမ်းပါပေတယ်"

နန်စောခေါင်းဆောင်များ တပြုံးပြုံး ကျေနပ်နေကြသည်။

ဝေကောင်ပို၍ နွေးထွေးသော အပြုံးဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

"အဲဒီလို ရဲဝံ့ခြင်း၊ တက်ကြွခြင်းအရသာကို ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ နန်စောအဖွဲ့ဆိုကနေ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ နောက်ထပ် အရသာသစ်တစ်ခုကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာကြတယ်။ အဲဒါကတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ကြည်နူးဖွယ်၊ သာယာချမ်းမြေ့ဖွယ် ငြိမ်သက်ခြင်းကို သရုပ်ဖော်တဲ့ ဂီတနဲ့အကသရုပ်ဖော်မှုပါပဲ။ ကျွမ်းကျင် ပြောင်မြောက်လှတဲ့ နန်စောအနုပညာရှင်များက ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒီအရသာသစ် နောက်တစ်မျိုးကို ထုတ်ဖော်စေချင်ပါတယ်"

နန်စောခေါင်းဆောင် နှစ်ယောက် တိုင်ပင်ကြည့်ကြသည်။

"အဲဒီအရသာသစ်အတွက် မိတ်ဆွေတို့ လေ့ကျင့်ဖို့ ညှိနှိုင်းဖို့ အစီအစဉ်တွေကို ဟောဒီမှာ ထိုင်နေတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့တူတော်မောင် စီချမ်နယ်အနောက်ပိုင်း အနုပညာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အတွင်းဝန် ထန်ချီက အစစအရာရာ ကူညီပေးပါလိမ့်မယ်"

ဂီတခေါင်းဆောင်က ကျေနပ်အားရစွာပြောသည်။

"သိပ်ကောင်းပါတယ် ဘုရင်ခံ။ ထန်ချီဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီးလည်း ဖြစ်နေပါပြီ။ ပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင်က ဂီတပညာရှင်ဖြစ်နေတော့ သူနဲ့တွေ့ပြီး အလုပ်လုပ်ရမှာကို ကျွန်ုပ်တို့ အများကြီး ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါတယ်"

အကအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကလည်း...

"ကကွက်အသစ်တွေ ထွင်ရမယ် အဖွဲ့လိုက်အကမှာပါဝင်မယ့် ကချေသည်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှု ညီညာစွာ ရွေးလျားမှု၊ ရပ်တန့်မှုတွေကိုလည်း အသစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်"

"ကိုင်း... ထန်ချီကလည်း ပြောပါဦး"

"အို... ကျွန်တော်သာ တရုတ်လူမျိုးမဟုတ်ဘဲ နန်စောလူမျိုးဖြစ်ရင် အဲဒီဂီတအကရဲ့ သရုပ်ဖော်မှု အရသာသစ်ထဲမှာ ကိုယ်တိုင်ပါဝင် လိုက်ချင်တယ်"

အားလုံးရယ်မောပြီး အရက်ခွက်များကို မြှောက်ကာ တစ်ချက်တည်း မော့ချလိုက်လေသည်။

ပြီးခဲ့သည့် တင်ဆက်မှုတွင် စူးစူးရှရှ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အသံထွက်ခဲ့သော ပလွေသံများသည်ပင် တိုးဖွညင်သာ အသာအယာအသံထွက်သည်။

ကကွက်ကကြိုးများတွင် အခုန်အပျံ အကျော်အလွှားများ မပါဝင်တော့။ ကချေသည်တို့၏ ခါးတွင် စည်းနှောင်ထားသော ခါးစည်းကြိုးသည်ပင် ယခင်သဘင်ပွဲတုန်းကလို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လှုပ်ယမ်းမနေကြတော့။ ညင်သာသော ခြေထောက် ခြေဖဝါးပွတ်တိုက်ရွှေ့သည့် လှုပ်ရှားမှုတွင် ခါးစည်းကြိုးများက တအိအိ လိုက်ပါနေကြသည်။

နောက်ဆုံး ကချေသည်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် ယပ်တောင်များ အားလုံးဖြန့်ထွက်သွားကြပြီး ကြီးမားသော ပန်းပွင့်ပုံကြီးကို ဖော်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် 'မေတ္တာတရား၏ပဲ့တင်သံ' အကပြီးဆုံးသွားသည်။

လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ပေါ်လာသည်။

နန်စောဂီတအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နှင့် အကအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တို့ ပရိသတ်ရှေ့ထွက်လာကာ ခါးကို ညွတ်ကိုင်၊ ခေါင်းကိုငုံ့ငိုက်၍ ဂါရဝပြုကြသည်။ မစတတ်သေးသော လက်ခုပ်ဩဘာသံများကြားတွင် ဝေကောင်နှင့် ထန်ချီတို့ အကြည့်ချင်းဆုံလိုက်ကြသည်။ ဦးဇိုးတော်၏ ပန်းနှစ်ဘက် မြင့်တက်သွားပြီး လျှောခနဲ ပြန်နိမ့်သွားသည်ကို ထန်ချီမြင်လိုက်သလို တူတော်မောင်၏ မျက်နှာပြုံးလျှက်ကပင် မျက်မှောင်ကြုတ်နေသည်ကိုလည်း ဝေကောင် ကောင်းစွာ သတိပြုမိသည်။

ထန်မင်းဆက်ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်ကား ဘာကိုမှမမြင် ဘာကိုမှ မကြားဟန် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာဖြင့် ရှေ့တူရှုသို့ စိုက်ကြည့်နေသည်။

'နန်စောဂီတတင်ဆက်ခြင်း'ဟု အမည်ပေးထားပြီး 'မေတ္တာတရား၏ ပဲ့တင်သံ'ဟု သီးခြားဝိသေသ နာမည်တပ်ထားသော တင်ဆက်မှုက ဧကရာဇ်မင်းနှင့် နန်းတွင်းပရိသတ်များ ရှေ့မှောက်ရောက်လာသည်။

ကချေသည်များက ပန်းနု၊ အစိမ်းနု၊ အပြာနု၊ မီးခိုးနု အရောင်အသွေးများ စုံလင်သည့် ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ဦးခေါင်းထက်တွင် ဘော်ငွေရောင် ခေါင်းစည်းများနှင့် အနီရောင်ပန်းပွားကြိုးများ ဆင်ယင်ထားကြသည်။ ယပ်တောင်များကလည်း အဖြူရောင်နှင့် အနီရောင်။

တီးလုံးတီးကွက်အသစ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းသော ဂီတဝိုင်းက ငြိမ်ညောင်းသော တေးသွားသံစဉ်အလျဉ်ကို ပဏာမ ဖွင့်ထုတ်လိုက်သည်။ ကချေသည်များ၏ ခြေထောက်အရွှေ့အလျား၊ လက်အဝှေ့အယမ်း၊ ဦးခေါင်းအတိမ်းအင့်များမှာ ဖြည်းညင်းနူးညံ့သော လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် အတိပြီးသည်။

ဝေကောင်နှင့် ထန်ချီတူဝရီး နှစ်ယောက် မသိမသာ သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်ကြသည်မှာ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင်ဖြစ်သည်။

တူဝရီးနှစ်ယောက် မည်သူမျှ မရှိတော့သော ကပွဲဆောင်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ဝေကောင်မှာ များစွာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေဟန်ပင်။

"မေတ္တာတရား၏ ပဲ့တင်သံတင်ဆက်မှုဟာ အသစ်ပဲ၊ နန်စောအဖွဲ့ရဲ့ အသစ်တီထွင်ဖန်တီးမှုပဲ၊ အနုပညာလည်းမြောက်တယ်၊ သူတို့တီးကွက်ကဟန်တွေ အားလုံးကလည်း သိပ်သပ်ရပ်တယ်။ မေတ္တာတရားရဲ့ပဲ့တင်သံဆိုတဲ့ အမည်နာမနဲ့လည်း အင်မတန် လိုက်ဖက်တယ် ဒါပေမယ့်"

"မအောင်မြင်ဘူး"

ထန်ချီက ဖြတ်၍ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါ ဘာဖြစ်လို့ မင်းထင်သလဲ'

"တရုတ်လူမျိုးပရိသတ်ဟာ နန်စောဂီတအကအဖွဲ့လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ သံအဖွဲ့ထံမှာ တရုတ်အနုပညာကိုပဲ ပြန်ကြည့်နေရတယ်"

ထန်ချီ၏စကား လုံလောက်သွားပြီဖြစ်သည်။

"ဒါဆိုရင် မင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲ ထန်ချီ"

"ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်ပါဝင်ကူညီမှုကလည်း ဘာမှ အရာမထင်ဘူး။ နန်စောအဖွဲ့ မအောင်မြင်တာဟာ ကျွန်တော်မအောင်မြင်တာပဲ။ ဦးရီးတော်ပေးထားတဲ့ အနုပညာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ရာထူးကိုလည်း အခု ကျွန်တော် ပြန်အပ်တယ်"

ထန်ချီတကယ် စိတ်ထိခိုက်စွာ ပြောနေသည်ကို ဝေကောင် စာနာလိုက်မိသည်။ နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကြပြီးမှ ဝေကောင်က အသက်ရှိုက်သွင်းကာ ပြန်ထုတ်သော သက်ပြန်လေနှင့်အတူ ပြောလိုက်သည်။

"နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်နဲ့ ငါနဲ့ဟာ အခုရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်နေကြပြီ။ သူလည်း ပွင့်လင်းတိကျမှုကို ကြိုက်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ နန်စောအဖွဲ့အပြန်မှာ ငါသူ့ဆီကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအဖြစ်နဲ့ သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပါးလိုက်မယ်"

"ဘယ်လိုသဝဏ်လွှာပါလဲ ဦးရီးတော်။ အသစ်တကာ အသစ်ဆုံးနဲ့ ဘယ်သူမှ ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ဘူး မကြားဘူးတဲ့ နန်စောဂီတအဖွဲ့အသစ်ကို ထပ်လွှတ်ပါဦးလို့ ရေးမှာလား အဲဒါဆိုရင်တော့ ဒီမြေပြင်ပေါ်မှာ ဧကရာဇ်မင်းရော ဦးရီးတော်ရော ကျွန်တော်ရော ကွယ်လွန်ပြီး အရိုးသာဆွေးသွားမယ် ဘယ်တော့မှ ကြည့်ခွင့်မြင်ခွင့် ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"ထန်ချီရယ်... အဲဒီလောက်လဲ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမနေပါနဲ့။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ လက်တဆုံးကုန်နှိုက်ပြီး ဖြစ်မလာတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို ယိမိုယွန် လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ငါရေးမယ့် သဝဏ်လွှာက နန်စောဂီတ အကအဖွဲ့သည် အလွန်အလွန် အနုပညာမြောက်ပါကြောင်း၊ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏ မျက်စိနှင့်နားတွင် မည်သို့မျှ မသစ်ဆန်းပါကြောင်း အဲဒီလိုပဲ ငါအတိအလင်းရေးလိုက်တော့မယ်"

ကျင်ဟွေ၏စကားလုံးများက ပြတ်သားတိကျလှသည်။ ယိမိုယွန်မှာ အမတ်ကြီး၏မှတ်ချက်စကားကြောင့် စိတ် ကသိကအောက် ဖြစ်သွားသော်လည်း ငယ်ဆရာဖြစ်နေသဖြင့် မည်သို့မျှ ပြန်လှန်၍ စောဒကမတက်ရဲချေ။

အမတ်ကြီးက ဆက်ပြောသည်။

"ပိုပြီးဆိုးသွားတာက နန်စောဂီတဆက်သခြင်းဆိုတဲ့ အစီအစဉ်သစ်ကို ဟိုမှာပဲ တီထွင်လေ့ကျင့်ပြီး တင်ဆက်လိုက်တာပဲ။ အမှန်တော့ ဘုရင်ခံဝေကောင်ကလည်း အသစ်အဆန်းဖြစ်လာလေမလားဆိုတဲ့ ကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ခိုင်းလိုက်တာ။ အင်း... ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ နန်စောအနုပညာရှင်များရဲ့ အပြစ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ တရုတ်နန်စောဂီတအကအနုပညာဟာ သီးခြားစီ ကိုယ်ပိုင်ဟန်ရှိကြပေမယ့် အခြေခံသဘောသဘာဝချင်းက တူညီနေကြတယ်။ ဒါကြောင့် တရုတ်တွေရဲ့ မျက်စိနဲ့နားအာရုံကို မဖမ်းစားနိုင်ဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ မညာမတာ ပြောရရင်တော့ သူတို့နန်စောဂီတအကဟာ ငါတို့တရုတ်တွေရဲ့ အနုပညာအဋ္ဌအသက် မကင်းပါလားလို့တောင် ယူဆနိုင်တယ်"

အခန်း(၂၆)

ဝေကောင် ပေးလိုက်သော သဝဏ်လွှာကို ဒုတိယအကြိမ် ဖတ်ပြီးနောက် ယိမိုယွန်က အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေထံသို့ ကမ်းလိုက်သည်။

အမတ်ကြီး သဝဏ်လွှာကိုဖတ်ပြီး...

"ဘုရင်ခံဝေကောင် ရေးလိုက်တာ အမှန်တွေချည်းပဲ။ ဂီတအကအဖွဲ့ရဲ့ တင်ဆက်မှုဟာလည်း သံတမန်ရေးရာကိစ္စတွေရဲ့ အရေးပါတဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဂီတအကအဖွဲ့ဟာ ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ်နဲ့ ထိပ်တန်းနန်းတွင်းအရာရှိကြီးတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို အပြည့်အဝမရရှိခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် နန်စောသံအဖွဲ့ဟာလည်း အပြည့်အဝ အောင်မြင်မှု မရရှိခဲ့ဘူးလို့ပဲ ကောက်ချက်ဆွဲရမယ်"

"အမတ်ကြီး ကျွန်ုပ်လည်း ဒီအချက်ကို တွေးမိပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ ရှေ့ဆက်ပြီး မသုံးသပ်ပါနဲ့တော့"

ယိမိုယွန်၏အသံမှာ ဘုရင်တစ်ပါး၏ အမိန့်အာဏာသံ မပေါက်ဘဲ တောင်းပန်းတိုးလျှိုးသံ ဖြစ်နေသည်။

"အရှင်မင်းကြီးက စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံသာ ဖြစ်နေတာ ကျွန်ုပ်က ဒီလိုအခြေအနေကို သည်းမခံနိုင် ဖြစ်နေတယ်။ အထူးသဖြင့် ဂီတနဲ့အကဘက်မှာ ဝါသနာထုံပြီး ကိုယ်တိုင်နဲ့စပ်တဲ့ ဘုရင်ခံဝေကောင်ကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ တုံ့ပြန်ချင်တယ်"

"ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ချင်တာလဲ အမတ်ကြီး"

"သူတို့ လုံးဝ အံ့ဩသွားစေရမယ့်အရာ၊ သူတို့ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူး မကြားဘူးတဲ့အရာ၊ လုံးဝ အသစ်အဆန်း ဖြစ်နေတဲ့အရာကို ထုတ်ပြရမယ်"

"နန်စောဂီတအကအနုပညာအသစ်ကို တီထွင်မှာလား အမတ်ကြီး"

ရွှေသဲမြစ်ကမ်းစစ်ပွဲတွင် ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ကာ တုရိုက်၊ တိဗက်နှင့်မွန်ဂိုတပ်များအပေါ် ပြတ်သားစွာ အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့သည့် ယိုယွန်းသည် အနုပညာခံစားမှုတွင် အားနည်းသူဖြစ်ကြောင်း အမတ်ကြီး သိထားပြီးဖြစ်၏။

"မဟုတ်ပါဘူး အရှင်မင်းကြီး။ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်ဆီ ထပ်လွှတ်မယ့် ဂီတအကအဖွဲ့ဟာ နန်စောနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်စေရဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘယ်သူနဲ့ပတ်သက်မှာလဲ"

"အရှင့်ဘိုးတော်ရဲ့ ဘိုးတော် ရှဲ့လော်ဖီလက်ထက်တုန်းက နန်စောဟာ မဲခေါင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်ဒေသကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။ အရှင့်ဘိုးတော် ကော်လော်ဖဲ(င့်)လက်ထက်ကျတော့ သံလွင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက်အထိ ဩဇာအာဏာပျံ့နှံ့ခဲ့တယ်။ သံလွင်မြစ်ညာ အနောက်ဘက် အာချန်ကို အောင်မြင်ပြီးနောက်မှာ ဧရာဝတီမြစ်ညာကို ဆက်လက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။ အနောက်မြောက်ဘက်က မျိုးနွယ်စုတွေ အရှင့်ဘိုးတော်ရဲ့ ဘုန်းအာဏာကို အညံ့ခံ ခိုဝင်ခဲ့ကြတယ်"

ဂီတအကအဖွဲ့အကြောင်း ပြောနေရာမှ ဘိုးတော်ဘေးတော်များ၏ အတိတ်သမိုင်းကို လက်ရှည်ကြီး ရွတ်သလို ပြောပြနေသည့် အမတ်ကြီးကျင်ဟွေအား ယိုယွန်းနားမလည်နိုင်စွာ မေးကြည့်သည်။

"အဲဒီလိုမျိုးနွယ်စုတွေ အညံ့ခံဝင်ရောက်လာကြချိန်မှာ ဧရာဝတီမြစ် ဖြတ်သန်းသွားတဲ့ ကုန်းတွင်းပိုင်း မြေပြန့်ဒေသက တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ကတော့ အညံ့ခံတာ မဟုတ်ပေမယ့် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှတဲ့ နန်စော ဩဇာအာဏာစက် နယ်မြေတွေနဲ့ သင့်တင့်အောင် နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြတယ်"

အလိုလို အကျိုးဝင်လာခဲ့တယ်။ အဲဒါကတော့ သူတို့ရဲ့ မင်းနေပြည်ကို သီရိခေတ္တရာလို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ပျူလူမျိုးတွေပဲ"

"ဟုတ်တယ်အမတ်ကြီး ကျွန်ုပ်တို့ နန်စောနယ်မြေနဲ့ နီးစပ်တဲ့နယ်နိမိတ်တွေမှာ သူတို့ခံတပ်မြို့တွေ တည်ထားကြတယ်။ အနီးဆုံးကတော့ ယိုလိယီ နယ်ခြားခံတပ်မြို့ပဲ။ အဲဒါမြို့မှာပျူမင်းရဲ့ သားတော်တစ်ပါး အုပ်ချုပ်တယ်"

အနုပညာ၌ အားနည်းသော်လည်း တိုင်းရေးပြည်ရာ စစ်ရေးစစ်ရာတို့၌ နှံ့စပ်သော ယိုယွန်းက ချက်ချင်းကောက်ပြောနိုင်သည်။

"မှန်ပါတယ် အရှင်မင်းကြီး၊ အဲဒီပျူလူမျိုးတွေဆီမှာ စစ်ဆိုတဲ့သတင်းစကား မကြားရဘူး။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတာတွေ၊ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်တာတွေကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေလည်းဖြစ်တယ်။ အင်မတန် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေတတ်ကြတယ်။ ပျူတွေရဲ့ အရှေ့မြောက်ဘက်က ကျဲလှာ လူမျိုးတွေနဲ့လည်း သင့်မြတ်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေထိုင်ကြတယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ အခိုင်အမာ ကြားသိရတယ်"

"အမတ်ကြီး ပျူလူမျိုးတွေအကြောင်းသိလှသည်လား"

အမတ်ကြီး ကျင်ဟွေက ပြုံးသည်။

"ကိုယ်နဲ့သင့်တင့်အောင် ရပ်တည်နေထိုင်တဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ပြည် လူမျိုးတစ်မျိုးရဲ့ အခြေအနေကို အမြဲမပြတ် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေရပါတယ် အရှင်။ အဲဒီတိုင်းပြည် အဲဒီလူမျိုးဟာ ကိုယ့်ရဲ့ဩဇာအာဏာကို

ဖွဲ့ယူဖို့ ပြင်ဆင်နေသလား။ စစ်အင်အားစုဆောင်းနေသလား။ ဖယ်ရှားဖို့ လက်နက်လူသူ အသင့်ပြင်နေသလား ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေနဲ့ စုံစမ်းခဲ့တာပါ။ ပျူလူမျိုးတွေမှာ အဲဒီလို ယူဆစရာ၊ သင်္ကာမကင်းဖြစ်စရာ တစ်ခုမှမရှိတဲ့အပြင် အေးချမ်းမှုကို အလွန်လိုလားတဲ့သူတွေဖြစ်ကြောင်း ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာလည်း အလွန်အဆင့်မြင့်ကြကြောင်း သိရှိလာခဲ့ရပါတယ်"

ယိမိုယွန်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ရှိနေခဲ့သော အံ့မှိုင်းမှိုင်း အသွင်များ ပြယ်သွားသည်။ အမတ်ကြီး ကျင်ဟော ဘာကြောင့် ဤမျှရှည်လျားစွာ အသေးစိတ် ရှင်းပြနေသည်ကိုလည်း သဘောပေါက်သွားသည်။

"ပျူမင်းနဲ့ အဆက်အသွယ်ယူဖို့ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ပေတော့ အမတ်ကြီး။ အင်း... ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့ သိပ်မြင်ဖူးချင်ကြားချင်နေတဲ့ ဂီတအကအသစ်တွေ မြင်ကြားရစေမယ်"

အခန်း(၂၇)

စိကြက လေးလုံးပုံတီးချက်ဖြင့် ဂီတဝိုင်းကို ဦးဆောင်ထိန်းညှိပေးသည်။

ဟေမာစန္ဒီက ရှစ်ယောက်အဖွဲ့အကမှ ကချေသည်များ၏ ခြေလှမ်းအစိပ်အကြွ၊ အကွားအဝေး၊ အရွေ့အပြောင်းတို့ကို အတိကျဆုံး အညီညာဆုံးဖြစ်အောင် ကြပ်မတ်သင်ကြားပေးသည်။ ကန့်လန့်မှုတ်ပလွေသံနှင့် နှစ်ဖက်မှုတ်ပလွေသံများက တစ်ခုတည်းသော တေးသွားကို အထက်သံညာသံနှင့် အောက်သံဘယ်သံနှစ်ပိုင်းခွဲခြား၍ ဖန်တီးကြသည်။ ညာသံ၏ စူးရှကြည်လင်ခြင်းနှင့် ဘယ်သံ၏ လုံခြုံတင်းမာခြင်းတို့က ထူးခြားစွာ ယှဉ်တွဲနေကြသည်။

ဝမ်းက သူတို့အားလုံးကို တစ်လှည့်စီ ငေးကြည့်သည်။

စိတြကိုကြည့်ရသည်မှာ ဤလောကကြီးဝယ် သူနှင့်လေးလုံးပုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိဟူသော မျက်နှာထား၊ ဟေမာစန္ဒီကို မြင်ရသည်မှာ ဤမြေပေါ်၌ ရှစ်ယောက်အဖွဲ့၏ ခြေထောက်များ ညီညာစေဖို့သာလျှင် တစ်ခုတည်းသော အရေးကြီးဆုံးအမှုကိစ္စဟူသော မျက်နှာထား...

ကန့်လန့်မှုတ်ပလွေသမားက မျက်လွှာအစုံကို ပိတ်၍ သူ့ဂီတသံတွင် သူ့ကိုယ်သူ နှစ်မြှုပ်ထားသည်။ နှစ်ဖက်မှုတ်ပလွေသမားမှာ လောကကြီးကို သူ့ပလွေသံနှင့် ဖန်ဆင်းထားသည်ဟူသော မျက်လုံးမျိုးဖြင့်...

မိမိတို့အလှည့်မကျသေးသူများကလည်း အဆောင်၏ နံရံများတွင် ကပ်လျက် နေရာယူထိုင်နေကြသည်။

ဂီတအကလေးကျင့်ဆောင်၏ နံရံရှိစင်မြင့်ထက်တွင် သူနန္ဒမင်းသား ထိုင်နေသည်။ သူနန္ဒမင်းသားသည် ကချေသည်များ၏ ခြေအရွှေ့အသိမ်းကို မျက်တောင်မခတ်စတမ်း စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်ကြည့်သည်။

မင်းသား၏လက်ျာဘက်တွင်ထိုင်သော အမတ်ကြီး မဟာသေနက မျက်လွှာအစုံမှိတ်၍ ငုံ့သံနှင့် ပလွေသံကို အကြားအာရုံထဲသို့ အသံတစ်စက်တစ်ပေါက်မှ အကျအဖိတ်မရှိရအောင် သွတ်သွင်းနေဟန် ရှိသည်။ လက်ဝဲဘက်မှ အမတ်ကြီး နာကျကျကျကမူ ကျယ်ပြန့်သော အပြုံးတစ်ခုကို ချိတ်ဆွဲထားကာ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နရီချက်လိုက်တီးနေသည်။

ကချေသည်ရှစ်ယောက်တို့၏ ခြေဖျား၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေဖနောင့်တို့ ညီညာပုံမှာ ရွေးတစ်စေ့စာမျှပင် လွဲချော်မှုမရှိဟု ထင်ရသည်။ ရင်အချိမ်းအနွဲ့ ပခုံးအလှုပ်များကလည်း တစ်ခုတည်းသော အနားရေးမျဉ်းကြောင်းပေါ်တွင် တညီတညွတ်တည်း ရွေ့လျားကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ငုံ့သံ၊ ပလွေသံနှင့် ကချေသည်တို့၏ ကဟန်များသည် သပ်ရပ်စွာ တစ်ပြိုင်တည်း ပြီးဆုံးသွားကြသည်။

သူနန္ဒမင်းသား စင်ပေါ်မှဆင်းလာပြီး...

"အကောင်းဆုံး အနုပညာရှင်တွေရဲ့ အကောင်းဆုံးကြိုးစားမှု၊ ပြီးတော့ အလှဆုံးတင်ဆက် ဖျော်ဖြေမှုပေပဲ။ ကျွန်ုပ် အင်မတန် အားရတယ်။ အားလုံး ခဏအနားယူရင်းနဲ့ ဒီမှာပဲ ဆက်နေပေးကြပါဦး။ အမတ်ကြီး မဟာသေနနဲ့ အမတ်ကြီး နာကျကျကျတို့က သင်တို့ကို စကားပြောစရာ ရှိတယ်။ အမတ်ကြီး မဟာသေနက စပါ။"

အကလေးကျင့်ဆောင် ခန်းမကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသူများ အလယ်သို့ အမတ်ကြီး မဟာသေန ဝင်ရပ်လိုက်သည်။

"အနုပညာရှင်တို့ သင်တို့ အနုဂီတအကလေးကျင့်နေကြတဲ့ ကပွဲဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သင်တို့ထဲက တချို့တစ်ဝက် နည်းနည်းပါးပါး သိပြီးဖြစ်တယ်။ ပိုပြီး လေးလေးနက်နက် သိရှိသဘောပေါက်ဖို့ ကျွန်ုပ်ပြောပြမယ်"

လေးစားမှုကို ပြသော အမူအရာအဖြစ်၊ အမတ်ကြီးက သူ့လက်မောင်း သူ့ဆုပ်ကိုင်၍ ဆက်ပြောသည်။

"ပျူနိုင်ငံနဲ့ ပျူလူမျိုးတို့နဲ့ ငြိမ်းချမ်းစွာ ချစ်ခင်မပျက်နေထိုင်တဲ့ နန်စောဘုရင်က ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အရှင်မင်းကြီး မဟာရာဇထံ များမကြာမီက သဝဏ်လွှာ ပေးပို့ခဲ့တယ်။ အင်အားကြီးမားတဲ့ နန်စောက သူတို့လောက် အင်အားမကြီးတဲ့ ပျူကို အမိန့်အာဏာနဲ့ ပို့လိုက်တဲ့ သဝဏ်လွှာမဟုတ်ဘူး။ မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ပေးပါ မေတ္တာရပ်ခံတိုက်တွန်းတဲ့ သဝဏ်လွှာဖြစ်တယ်။ သဝဏ်လွှာရဲ့ ဆိုလိုရင်းကတော့ ဟိုးမြောက်ဘက် ဝေးလံလှတဲ့ ဒေသက အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်ဆီကို ဂီတနဲ့အကအဖွဲ့ပါတဲ့ သံတမန်တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်ပါလို့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းတာပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတိုင်းပြည်က တရုတ်ပြည်လို့ခေါ်တယ်။ တရုတ်ပြည်ဟာ နန်စောထက် ပိုကြီးမားတယ်။ ဩဇာအာဏာစက် ပျံ့နှံ့မှုလည်း ပိုကျယ်ဝန်းတယ်"

ဂီတအကသမားများ စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားစိုက်ထောင်လျှက် ရိုကြသည်။

"အခု သွားကြမယ့်အဖွဲ့မှာ အရှင့်သားတော် သုနန္ဒမင်းသားက ခေါင်းဆောင်ပြီး လိုက်ပါမယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ ဟောဒီက အမတ်ကြီး နာကျကျတို့ကလည်း ဒုတိယခေါင်းဆောင်များအဖြစ် လိုက်ပါကြမှာ ဖြစ်တယ်။ သွားရမယ့်ခရီးဟာ အလွန်ဝေးလံသီခေါင်လှတယ်။ ခုနစ်လနီးပါး ကြာမြင့်မယ့် ခရီးဖြစ်တယ်။ သင်တို့ရဲ့ လုံခြုံမှုအဝဝနဲ့ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် လိုအပ်တာမှန်သမျှကို အရှင့်သားတော်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ အမတ်ကြီးနှစ်ဦး အုပ်ချုပ်တဲ့အဖွဲ့က အစစအရာရာ တာဝန်ယူကြမှာဖြစ်တယ်။ ကိုင်း... အမတ်ကြီး နာကျကျကွဲ ဆက်ပြောပါဦး"

မဟာသေနနှင့် နာကျကျတို့ နေရာချင်းလဲလိုက်ကြသည်။

နာကျကျက သိုက်မြိုက်ခမ်းနားသော အမူအရာဖြင့်...

"သွားရမယ့်ခရီးအကြောင်းကို အမတ်ကြီး မဟာသေနက ရှင်းပြပြီးပြီ။ ကျွန်ုပ်အခုပြောမယ့် အကြောင်းအရာကတော့ ဒီခရီးဘယ်လောက်အရေးပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပဲ"

အနည်းငယ် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် တီးတိုးပြောဆိုနေကြသံများ ငြိမ်သက်သွားသည်။

"ပထမအချက် ဒီခရီးထွက်ဖို့ ပဓာန အဆုံးအဖြတ်ပေးသူက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သီရိခေတ္တရာနန်းကြီး သခင်၊ ပျူဘုရင်မင်းမြတ် မဟာရာဇ ကိုယ်တိုင်ပဲဖြစ်တယ်။ နန်စောဘုရင်ပို့လိုက်တဲ့ သဝဏ်လွှာကို မဟာရာဇအလွန်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံ၊ တုံ့ပြန် ပြန်ကြားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သင်တို့အားလုံးစိတ်ထဲ နှလုံးထဲမှာ နစ်နစ်နဲနဲကြီး စွဲမှတ်ထားရမှာက အခုခရီးမှာ လိုက်ပါမယ့်သူများဟာ ပျူအရှင် မဟာရာဇ၊ သီရိခေတ္တရာမင်းနေပြည်နဲ့ ပျူလူမျိုးတို့ရဲ့ ကိုယ်စား အလွန်အရေးပါတဲ့၊ အလွန်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ အမှုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ကြသော ပျူသံတမန်ကြီးများ ဖြစ်တယ်လို့ နှလုံးပိုက်ထားလိုက်ကြပါ"

သုနန္ဒမင်းသားက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နာကျကျကွဲ၏ ခမ်းနားကြွယ်ဝသော စကားအသုံးအနှုန်းများကို အားပေးနေသည်။

"ဒုတိယအချက် သံခင်းတမန်ခင်း အရေးအရာများနဲ့တကွ ဂီတအကကို ပြသဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပျူများဟာ ဘယ်လောက် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြောင်း၊ ဘယ်လောက် ငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားကြောင်း၊ ဘယ်လောက် စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်ကြောင်းကို ပြသရာရောက်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ရဲ့ ခရီးရှည်ကြီးဟာ သာမန်ချစ်ကြည်ရေးခရီး မဟုတ်ဘူး။ သာမန်တင်ဆက်ဖျော်ဖြေမှု မဟုတ်ဘူး။ ပျူတို့ရဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေနဲ့ အလှတရားကို ထုတ်ဖော်ပြသရမယ့် ခရီးဖြစ်တယ်။ ဒီခရီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အံ့ဩစရာတွေ၊ မကြုံဖူးတဲ့ အထူးအခြား အသစ်အဆန်းတွေ တွေ့ကြုံရမှာ ဖြစ်သလို အိမ်ရှင်တွေအတွက်လည်း အံ့ဩစရာတွေ၊ မကြုံဖူးတဲ့ အထူးအခြား အသစ်အဆန်းတွေကို တွေ့မြင်ခွင့်ရကြမှာ ဖြစ်တယ်"

နားထောင်နေကြသူများအားလုံး၏ မျက်လုံးများ တောက်ပလျှက်ရိုကြသည်။

"တတိယအချက် ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ မြစ်ညာဒေသ၊ မြစ်လယ်ဒေသ၊ မြစ်ခြေဒေသ အဲဒီဒေသကြီးအတွင်းမှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ပျူလူမျိုးတွေရဲ့ ဂုဏ်ကိုဆောင်တဲ့ ဒီခရီးဟာ နောင်နှစ်ပေါင်း အရာအထောင်အထိ ကမ္ဘာ့မော်ကွန်းတင်ကျန်ရစ်မယ့် ခရီးဖြစ်ရစေမယ်လို့ သင်တို့အားလုံး ယုံကြည်လိုက်ကြပါ။ သဗ္ဗေသဒါရအနိစ္စတရားအရ ကျွန်ုပ်တို့ပျူနိုင်ငံနဲ့ ပျူလူမျိုးတွေဟာ ဟောဒီဝသုန်ပံသုမြေအထုပေါ်ကနေ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပျောက်ကွယ်ကောင်း ပျောက်ကွယ်သွားမယ်။ သို့တည်းမဟုတ် အခြားနည်းလမ်းအဖြစ်သနစ်များနဲ့ အသစ်အသစ် ဆင့်ပွားဆင်းသက်ပြီး အခွန်ရှည်ပြောင်းလဲဖြစ်တည်သွားမယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ သွားကြမယ့် ခရီးကတော့ နောင်အစဉ်အဆက် သားမြေးမြစ်များ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့သားမြေးမြစ်များ လက်ထက်အထိ ဆင့်ကမ်းသယ်ယူရင်း တသသပြောစမှတ်တွင် ကျန်ရစ်မယ့် မဟာခြေလှမ်းများ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်မုချ အတပ်ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီခြေလှမ်းပိုင်ရှင်သင်တို့ရဲ့ ခြေရာတွေဟာ ခြေရာအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ

မဟုတ်ပေမယ့် သင်တို့ရဲ့ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုကတော့ နောင်းမျိုးနွယ် ဆွေနွယ်အစဉ်အဆက်ရဲ့ ရင်ထဲနှလုံးထဲမှာ သွေးထဲသားထဲမှာ မပျောက်မပျက်နိုင်သော တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့မယ်ဆိုတာကို စွဲစွဲမြဲမြဲကြီး ယုံကြည်လိုက်ကြပါလို့ ကျွန်ုပ်ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်ုပ်စကားပြီးဆုံးပြီ"

အောင့်အည်းခြင်းမှာ မစွမ်းနိုင် လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သုနန္ဒမင်းသားက အမတ်ကြီးနှစ်ဦး၏ လက်မောင်းများကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲခေါ်ကာ နေရာမှာ ပြန်ထိုင်စေလိုက်သည်။

"အရှင့်သားတော် ပြောပါဦး။ အရှင့်သားတော် ပြောပါဦး"

ဟူသော အသံများ ကျွတ်ကျွတ်စီပေါ်လာသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက စင်မြင့်တွင် ရပ်ရင်းဖြင့်ပင်...

"အမတ်ကြီးများပြောသွားတာ အားလုံးပြည့်စုံပါပြီ။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ပြောစရာရှိတာကတော့ ဒီခရီးရှည် ခရီးကြမ်းကြီးမှာ သင်တို့အားလုံး ကျွန်ုပ်ကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ယုံကြည်စိတ်ချကြပါ။ ကျွန်ုပ်ကလည်း သင်တို့ကို ယုံကြည်စိတ်ချတယ်။ အပြန်အလှန်နားလည်မှု ယုံကြည်စိတ်ချမှုတွေနဲ့ ခရီးထွက်ကြမယ်။ မဟာရာဇ ဘုရင့်သားတော် ယိုလိယီမြို့စားမင်းသား တစ်ပါးအဖြစ်နဲ့ သင်တို့ကို ကျွန်ုပ်ရာဇအာဏာသုံးပြီး အုပ်ချုပ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ နားလည်ယုံကြည်စိတ်ချမှုနဲ့ ပြီးတော့ မေတ္တာတရားနဲ့ ကျွန်ုပ်ခေါင်းဆောင်သွားမှာဖြစ်တယ်။ ဒါ ကျွန်ုပ်ပြောလိုတဲ့ စကားလုံးများရဲ့ အချုပ်ပါပဲ"

'ဟေး' ခနဲ ကြွေးညှာသံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

သုနန္ဒမင်းသားက "ဘယ်သူများစကားပြောချင်သေးသလဲ" ဟု မေးလိုက်သည်။

"ပြည့်စုံပါပြီ အရှင့်သားတော်" "ပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး အရှင့်သားတော်" အသံများ ပေါ်လာသည်။ ထိုစဉ် ထောင့်တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေသူတစ်ယောက်ထံမှ မရဲတရဲ အသံတစ်ချက် ထွက်လာသည်။

"ဝမ်း... ပြောလို့ရမလား အရှင့်သားတော်"

"ပြောနိုင်တယ် ဝမ်း ပြောပါ"

ဝမ်း ယို့... ယို့ ထရပ်သည်။

"ဝမ်းရဲ့အသက်ကို ကယ်၊ ဘဝကိုပါ စောင့်ရှောက်ပေးထားတဲ့ အရှင့်သားတော်နဲ့ ပျူမိတ်ဆွေများရဲ့ ကျေးဇူးကို ဆပ်ချင်လွန်းလို့ ဝမ်းအခွင့်စောင့်ခဲ့ပါတယ်။ အခုမှပဲ ဝမ်း တတ်နိုင်တာလေးလုပ်ပေးခွင့်ရလို့ အလွန်အားရပျော်ရွှင်နေပါတယ်။ ဒီခရီးမှာ ဝမ်းကို စကားပြန်တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ပေးတာကိုလည်း အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဝမ်း အကောင်းဆုံး အလုပ်လုပ်ပါမယ်။ အရှင့်သားတော် ပြောသွားတဲ့ နားလည်ယုံကြည်မှုနဲ့ မေတ္တာတရားကို ဝမ်းလည်း အတိအကျ လိုက်နာပါမယ် အရှင့်သားတော်"

အားလုံး ဝမ်းကို လှမ်းကြည့်ရင်း အပြုံးများဖြင့် တုံ့ပြန်ကြသည်။ ထိုသို့သော ကြည်နူးပျော်ရွှင်တက်ကြွဖွယ် အခြေအနေသည် မျှော်လင့်မထားသော အဖြစ်သနစ်တစ်ခုကြောင့် ရပ်တန့်ကုန်ဆုံးသွား၏။

မြို့တံခါးစောင့် ဗိုလ်တစ်ယောက် အထဲဝင်လာပြီး သုနန္ဒမင်းသားရှေ့တွင် နူးထောက်ကာ အရေးတကြီးအသွင်ဖြင့်...

"ရန်သူမိတ်ဆွေ မသိနိုင်တဲ့ လူစိမ်းသုံးယောက်ကို ဖမ်းဆီးလာခဲ့ပါတယ် အရှင့်သားတော်"

"အထဲခေါ်ခဲ့"

ပျူစစ်သည်များက လုံရှည်များဖြင့် ဝိုင်းဝန်းချိန်ခွယ်လျက် လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားသော လူသုံးယောက်ကို ခေါ်လာကြသည်။ ထိုလူ သုံးယောက်မှာ မျက်နှာတွင် သွေးစများ၊ ညိုမည်းဖူးရောင်နေသော ဒဏ်ရာများရထားကြပြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက် ရှိကြသည်။ အနီနှင့်အနက်စင်းအရောင် သင်တိုင်းဝတ်စုံများမှာလည်း ဟောင်းနွမ်းပေကျလျက် အနားစများ ဖွာနေသည်။

မြို့တံခါးစောင့် ဗိုလ်က ထိုသုံးယောက်ကို သုနန္ဒမင်းသားရှေ့တွင် ပြားပြားဝပ် တုပ်နေစေပြီး လုံသွားများဖြင့် အသားထဲဖောက်ဝင်မတတ် ဖိနှိပ်ထားလိုက်သည်။

"မြို့တံခါးနားကို မယောင်မလည်နဲ့ ကပ်လာလို့ လှမ်းပြီး စစ်မေးလိုက်တော့ ထွက်ပြေးကြပါတယ် အရှင့်သားတော်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့က လိုက်ဖမ်းတော့ ပြန်ပြီးတိုက်ခိုက်ပါတယ်"

"မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်ကလဲ"

တစ်ယောက်က ငုံ့ငိုက်ထားသော ခေါင်းကိုဖော်ပြီး မျက်နှာပင့်မော့ကာ ထစ်ငေါ့တုန်ရီစွာ ပြောသည်။ သူ့စကားကို နားမလည်ကြ။ ဝမ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

ဝမ်က မေးလိုက်ရာ ထိုသူပြန်ဖြေသည်။

"သူ့နာမည် စောရီလို့ခေါ်ပါတယ်တဲ့။ နာခီမျိုးနွယ်စုဝင်လို့ ဖြေပါတယ် အရှင့်သားတော်"

"ဝမ် ဆက်မေးစမ်း"

ဝမ်၏ စကားပြန်ပေးမှုဖြင့် သိလာကြရသည်မှာ သူတို့သည် နာခီမျိုးနွယ်စုဝင် မျိုးနွယ်အငယ်စားများ ဖြစ်ကြောင်း၊ နန်စောနယ်ခြားတွင် တောင်ယာလုပ်ကိုင်နေထိုင်သူများ ဖြစ်ပါကြောင်း၊ နန်စောတို့နှင့် စစ်ဖြစ်ပြီး စစ်ရုံးကာ ထွက်ပြေးလာကြသော တုရိုက်များက

သတ်ဖြတ်နိုင်စက်သဖြင့် နေရပ်ဒေသကို စွန့်ခွာလာခဲ့ကြကြောင်း၊ နန်စောလက်အောက်ခံအဖြစ် ဝင်ရောက်လိုသဖြင့် ထွက်ခွာလာကြရာမှ လမ်းပျောက် မျက်စိလည်ပြီး ယခု မြို့တံခါးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြောင်း သိလာကြရသည်။

ဝမ်က တစ်ခွန်းချင်း ဆက်မေးပြီး စကားပြန်ပေးသည်။

"မြို့တံခါးစောင့်စစ်သည်တွေက လှမ်းအော်မေးတော့ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ကြပါတယ်တဲ့ အရှင့်သားတော်။ စစ်သည်တွေလိုက်လာတော့ တုရိုက်တွေပဲထင်ပြီး သွေးရူးသွေးတန်းနဲ့ ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာပါတဲ့။ မတော်ဘာဆ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါတဲ့ သူတို့ကို မသတ်ပါနဲ့... တဲ့"

"ပျူတွေဟာ သွေးဆာပြီး သူ့အသက်ကို သတ်ဖြတ်တဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘူး"

သုနန္ဒမင်းသားက ထိုလူများကို စက်ဆုပ်စွာကြည့်ပြီး ရေရွတ်သည်။ ထို့နောက် ဝမ်ကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ဆက်မေးစမ်း... ဝမ်"

ဝမ်က မေးပြီး စကားပြန်ပေးပြန်သည်။

"နန်စောတွေရှိရာကို မရောက်နိုင်တော့တဲ့အတွက် ဒီမှာပဲ ခိုလှုံပါရစေလို့ တောင်းပန်ပါတယ် အရှင့်သားတော်"

"ခိုလှုံခွင့်မပေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်၊ သူတို့ကို စားစရာပေးပြီး မြို့ခံတပ်အပြင် တောအုပ်တောင်တန်းအထိ ခေါ် သွား၊ သူတို့နာခီတွေရှိရာကိုပဲ သွားပါစေ"

ဝမ်က ပြန်ပြောပြလိုက်သောအခါ ထိုသူက သုနန္ဒမင်းသား၏ ခြေဖမ်းကို မျက်နှာဖြင့် အပ်တော့မတတ် ဝပ်လျှိုးရင်း မပီမသရေရွတ်ပြန်သည်။ သုနန္ဒမင်းသား ခြေကိုရုပ်ပြီး...

"ခေါ်ထုတ်သွားကြတော့"

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

စစ်သည်များက ကြိုးစကိုဆောင့်ဆွဲပြီး ထိုလူများ အလဲလဲ အပြုပြုဖြင့် ပါသွားကြသည်။

ဝမ်က စိတြအနားနားကပ်၍...

"စောရီဆိုတဲ့ ဒီနာခီရဲ့ မျက်လုံးတွေက ခွေးအတစ်ကောင်ရဲ့ မျက်လုံးမျိုးလိုပဲ ငါ မကြိုက်ဘူး"

စိတြကလည်း တီးတိုးလေသံဖြင့်...

"ငါလည်း ဒီအတိုင်းပဲ လူတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း ဒီလို စက်ဆုပ်ရွံရှာမိတာမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး"

စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာတစ်ခုက မမျှော်လင့်ဘဲ ဝင်လာသဖြင့် စောစောက အားရပျော်ရွှင် တက်ကြွခံစားမှုများ ပြယ်လွင့်သွားလေသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက လက်ကိုဝှေ့ယမ်းလျက်...

"အားလုံးကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ပြန်ပြီး အနားယူကြတော့ ညပိုင်းကျမှ နောက်ထပ်အစီအစဉ်တွေ ဆက်ကြမယ်"

စင်စစ်မူကား သူ့ကိုယ်သူ နာခီမျိုးနွယ်စုဝင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသွားသူ စောရီအမည်ခံထားသူမှာ တုရိုက်စစ်ဘုရင် ကျူးမင်ချွန်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သုနန္ဒမင်းသားလည်း မသိ၊ အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် နာကျကုဏ္ဍတို့လည်း မသိ။

ဘုရင်ခံဝေကောင်၏ သဝဏ်လွှာကို သယ်ဆောင်လာခဲ့သူဖြစ်ပြီး တုရိုက်တို့၏ တိုက်ခိုက်လုပ်ကြံမှုမှ အသက်လုထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ရသူ ဝမ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် စောရီဆိုသူမှာ ရုပ်ဖျက်ထားသော ကျူးမင်ချွန်မှန်း မသိလိုက်ချေ။

ဟိုတရုတ်မေးတာတွေဖြေရင်းနဲ့ ငါ့မျက်စိတွေကို မနားတမ်း အသုံးချခဲ့တယ်။ ငါအကုန်မြင်ခဲ့ရပြီ။ မွန်ဂိုတပ်တွေ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလိုရထားတဲ့ သတင်းနဲ့ ငါမြင်ခဲ့ရတာတွေနဲ့ ထပ်တူပဲ။ ပျူသံအဖွဲ့နဲ့ ဂီတအဖွဲ့ တရုတ်ကိုသွားမယ်ဆိုတာ အလွန်သေချာသွားပြီ"

"ကျုပ်တို့က အဲဒီအဖွဲ့ကို လမ်းကနေ လုပ်ကြံကြမှာလား ကျူမင်ချန်"

"အရူး ခွေးအ ကောင်၊ ပျူအဖွဲ့ကို လုပ်ကြံလို့ ငါတို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ"

"ဒါဖြင့်..."

"မင်းတို့ကို ငါအသေစိတ်ပြောမနေနိုင်ဘူး။ တစ်ခုတော့ ကြိုပြောထားလိုက်မယ်။ လုံတစ်စင်းတည်းနဲ့ သားကောင် သုံးကောင်စလုံးကို သတ်မယ်။ တရုတ် နန်စော ပျူသုံးခုစလုံးကို ဖြိုဖျက်ပစ်ရမယ်။ သူတို့ချင်းအကြားမှာ အကြီးအကျယ် မုန်းတီးမှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာစေရမယ်။ အပြန်အလှန် စစ်တွေ ဖြစ်ကြမယ်။ အဲဒီကျတော့မှ တုရိုက်စစ်ဘုရင် ကျူမင်ချန်က အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသကြီး တစ်ခုလုံးကို ဟောဒီလို... ဟောဒီလို..."

ကျောက်တုံတစ်တုံးအပေါ် ခုန်တက်လိုက်ပြီး...

"ငါ့ခြေထောက်အောက်မှာ ဟောဒီလို နင်းထားမယ်။ မင်းနားလည်လား..."

ကျူမင်ချန်၏ တဟားဟားရယ်သံက ကျောက်ဂူစခန်းတစ်ဝိုက် ပဲ့တင်လွင့်ယုံသွားလေသည်။

မြင့်လှစွာသောတောင်၊ နက်လှစွာသော တောအကြား၊ ကြီးမားသော ကျောက်ဂူကြီးတွေတွင် ကျူမင်ချန်က သူ့လူများကို ပြောပြနေသည်။

"ထန်မင်းဆက် တရုတ်နဲ့ နန်စော ယိမိုယွန်အကြား သံအဆက်အသွယ်တွေ အပြန်အလှန် စေလွှတ်နေကြတယ်ဆိုတာ ငါ သတင်းရထားပြီးသား။ မင်းတို့ကို နာခံစကားသင်ထားလို့ ငါအမိန့်ပေးခဲ့တယ်။ ငါကိုယ်တိုင်လည်း နာခံစကားတတ်အောင်သင်တယ်။ အခု ဘယ်လောက် ထိရောက်သလဲ။ တွေ့ပြီလား ခွေးအတွေ့။ နန်စောတွေ ဘယ်အထိ ခြေလှမ်းရောက်နေပြီလဲဆိုတာ ငါအမြဲ စုံစမ်းတယ်။ နန်စောက ပျူကို လွှမ်းမိုးထားတယ်ဆိုတာလည်း ငါသိရတယ်။ ဒါကြောင့် နန်စောအကြောင်း သိရအောင် ငါယိုလီယီမြို့ကို တမင်သွားခဲ့တယ်။ ဒဏ်ရာအရခံပြီး သူတို့မြို့ထဲအထိ ငါဝင်ခဲ့တယ်။ မြို့စားမင်းသားရှေ့အထိ ငါရောက်ခဲ့တယ်။ ပျူတွေကြားထဲ ဘယ်လိုလုပ် ရောက်နေမှန်းမသိတဲ့

အခန်း(၂၈)

မိုးတိမ်တို့ အသင့်အတင့် ဆိုင်းနေသော ကောင်းကင်သည် ဘော်ငွေရောင်ရင့်ရင့် ခဲရောင်ဖျော့ဖျော့ အဆင်းဖြင့် ကုန္တကြီးစွာ တည်ငြိမ်နေသည်။ ပြေပြေညည်းညည်းလည်း မဟုတ်၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်လည်း မဟုတ်သော လေအလျဉ်က အချို့သော တိမ်မျှင်စများကို သက်တောင့်သက်သာ ရွေ့လျားနေစေသည်။

မိုးတိမ်တို့က ကွယ်ကာထားသဖြင့် နေရောင်ကလည်း တောက်ပစူးရဲခွင့်မရဘဲ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အလင်းဖြင့်သာ လွှမ်းထားသည်။

ထိုကောင်းကင်၊ ထိုလေအလျဉ်၊ ထိုနေအလင်းတို့ကို နောက်ခံပြုလျက် တံခွန်အလံတို့က ဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ခါလျက် ရှိကြသည်။ သီရိဝဏ္ဏအမှတ်တံဆိပ်ကို ဗဟိုထားလျက် ရွှေခြည်ငွေခြည်ကနတ်တို့ဖြင့် ဝန်းရံထားသော သီရိဝဏ္ဏရာအလံတော်သည် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သီရိဝဏ္ဏ အလံတော်၏

ဝဲယာဝန်းကျင်တွင် ခရုသင်း၊ နေလ၊ ဝရဇိန်၊ ချွန်းတောင်း၊ တက်သစ်စနေဝန်း၊ လှည်းပုံတောင်း အမှတ်တံဆိပ်များပါရှိသည့် တံခွန်အလံများက ယိမ်းငိုက်လျက် အိပ်ပျောင်းလျက် လှုပ်ခါလျက် စွင့်စွင့်မားမား ရှိနေကြသည်။

မဲနယ်ပြာရောင်၊ မဟူရာအနက်ရောင်နှင့် ရေညှိစိမ်းရောင် အရောင်သုံးမျိုးတို့ အကန့်လိုက် အကန့်လိုက် ရောစပ်နေသည့် တစ်တောင်အုတ်ချပ်ကြီးများဖြင့် အခိုင်အခန့်တည်လေသော စက်ဝိုင်းပုံ မြို့ရိုးကြီးရှေ့တွင် သီရိဝဏ္ဏရာမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့ တစ်ခဲနက် စုဝေးမိနေကြသည်။ စစ်သည်တော်များက ပရိသတ်နေရာ ပို၍စနစ်တကျရှိစေရန် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးနေကြသည်။ ထောင်နှင့်ချီသော ပရိသတ်၏ မျက်နှာတိုင်းပေါ်တွင် တစ်ခုတည်းသော တူညီချက်ရှိနေသည်။ ထိုအရာကား တက်ကြွပျော်ရွှင်သောအပြုံး။

မြို့တံခါးဆီသို့ စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြည့်နေကြရင်း...

နီးရာလူချင်း ပြောနေကြသည့် အသံများကလည်း ဟိုမှသည်မှ တိုးညှင်းအုပ်ဆိုင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာနေသည်။

"ခုနစ်လလောက်ကြာမယ့် ခရီးရှည်ကြီးဆိုပါလား"

"အဲဒီလောက်ဝေးလံတဲ့ ခရီးအဆုံးမှာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်ကို ရောက်မှာတဲ့"

"နန်စောတိုင်းပြည်လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ တရုတ်ပြည်ပါတဲ့"

"ဟေ့... ဟေ့... တိတ်ကြကွဲ စကားမပြောကြနဲ့တော့။ ဟိုမှာ မြို့တံခါးကနေ စထွက်လာကြပြီ"

ခရုသင်းမှုတ်သံနှင့် စည်သံကို ကြားလိုက်ကြရ၏။

ပျူမင်း အရှင်မဟာရာဇကိုယ်တော်တိုင် ထွက်တော်မူလာသည့် သင်္ကေတ။ မြို့တံခါးမှ ရှေ့ဆုံးထွက်လာသည်မှာ လေးယောက်တစ်တန်းစီ၍ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ချီတက်လာကြသော စစ်သည်များ ဖြစ်သည်။ နီညိုရောင်ကိုယ်ကြပ်များနှင့် အနက်ရောင်ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းများ ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး လှံရှည်များကို အသွားအပေါ်ထောင်လျှက် ကိုင်စွဲထားကြသည်။

ထွက်တော်မူရှေ့ပြေးစစ်သည်များကို မြင်ရသည်နှင့် ပရိသတ်ကြီးက "ဟေး"ခနဲ တစ်ညီတည်း ဟစ်ကြသည်။

ခြေလျင်စစ်သည်အစုနောက်မှ လိုက်ပါလာသည်မှာ မြင်းတပ်စစ်သည်အစု ဖြစ်သည်။ ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းသုံးစီးက ရှေ့နောက်တန်းလျှက် နောက်မှ မြင်းစီးစစ်သည်များက သုံးကောင်ရင်ပေါင်တန်းလျှက် ထွက်လာကြသည်။ မြင်းသည်တော်များက အပြာရောင် သင်တိုင်းနှင့် အဖြူရောင်ဦးရစ်ပုဝါတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

ခရုသင်းသံနှင့် စည်သံတို့က နရီချက်ကျထွက်ပေါ်ဆဲ။

ထိုအသံကို ဖုံးလွှမ်းသွားသော ဟေး ကြွေးညာသံ။

မြင်းသည်တော်အစုနောက်မှ သီရိခေတ္တရာနန်းတွင်းသူများ နှစ်တစ်တွဲ လျှောက်လာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းပေါ်တွင် စုစည်းကာ ထုံးဖွဲ့ထားသော ဆံထုံးပတ်လည်တွင် ကျောက်များစီခြယ်သည့် ရွှေကွင်းများ စွပ်ထားကြသည်။ ရွှေဦးရစ်ဖွဲ့၍ ရွှေနားတောင်း ပန်ဆင်ထားကြသည်။ ရွှေလက်ကောက် ရွှေခြေကျင်းများ ဆင်မြန်းထားကြသည်။ လွှမ်းခြုံထားသော ပုဝါပါးအောက်မှ သွယ်လျပြေပြစ်သော မိန်းမတို့၏အလှကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ရောင်စုံသလင်းကျောက်၊ မဟူရာကျောက်၊ ဂေါ်မှတ်ကျောက်၊ ကြောင်ကျောက်၊ ကျောက်စိမ်းများဖြင့် ပုံဖော်ထားသော ပုတီးစေ့များကို လည်တွင်၊

ရင်ညွန့်တွင်၊ လက်မောင်းအိုးတွင်၊ ခါးစည်းကြိုးတွင် သွယ်တန်းစီခြယ်လျက် အစွမ်းကုန် အလှပြင်လာကြသည်။

မိန်းမလှများအစု၏နောက်တွင် လိုက်ပါလာသူများကား နန်းတွင်းလူပျိုတော်သားများ အစုပင် ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းထိပ်ထက် ဆံထုံးကို အဖြူရောင်ကြိုးပုဝါများဖြင့် စုစည်းနှောင်ကာ အမြိတ်တစ်ဘက်ကို လက်ဝဲဘက်သို့ တညီတညာတည်း ချထားကြသည်။ ရှေ့ဘက်တွင် ခါးပုံစချထားသော အောက်ပိုးကျိုက် ဖူးကျပုဆိုးများက ရောင်စုံဖြစ်သည်။ ခါးစတ်မြဲစေရန် ခါးပန်းကြိုးများဖြင့် ချည်တုပ်ထားကြရာ ခါးပန်းကြိုးများကလည်း အသွေးအရောင်စုံဖြစ်သည်။ မိန်းမလှအဖွဲ့က မျက်လွှာကိုချ၍ အပြုံးကိုယ်စီ ဆင်ထားသော်လည်း လူပျိုတော်သားများကမူ ဝဲယာရို ပရိသတ်ကို လက်ပြ၍ ရယ်မော၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ပရိသတ်ကလည်း လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်တတ်သော လူပျိုတော်သားများကို ပြန်၍ နှုတ်ဆက်ကြသဖြင့် ရယ်မောသံများ အမည်တပ်ခေါ် သံများဖြင့် ကျွတ်ကျွတ်ညံ့သွားတော့သည်။

လူပျိုတော်သားများနောက်တွင် အနည်းငယ်ခွာ၍ ထွက်လာသည်ကား မဟာရာဇ၏ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ လက်နက်မျိုးစုံကိုင်ဆောင်လာသော ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှာ ရှေ့တူရှုသို့သာ ကြည့်၍ မျက်နှာထားမှာလည်း တည်ငြိမ်လှသဖြင့် ပရိသတ်အသံများ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ထို့နောက်တစ်ဆက်တည်း ထွက်လာသည်မှာ မှူးမတ်ပညာရှိများအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့ဝင်များမှာ အပြုံးတစ်ဝက် ဣန္ဒြေတစ်ဝက်ရှိလေသည်။

ငြိမ်ဆိတ်သွားသော ပရိသတ်ကြီးမှာ မြို့တံခါးမှ ထွက်လာသော မြင်းနှစ်ကောင်တပ် ရထားယာဉ်၏ ဦးစွန်းကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ခဲနက်အသံများဖြင့် မြည်ဟီးကြွေးကြော်ကြသည်။

"မဟာရာဇ သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ"

"သီရိခေတ္တရာ နှစ်ပေါင်းရာထောင် အခွန်ရှည်ပါစေ"

ဝဲယာခြေလျင်စစ်သည်များ ရံလိုက်ပါလာသော ရထားယာဉ်ထက် ရထားမောင်းသမား၏ နောက်၊ ရွှေရောင်ဖိတ်လက်နေသော ကမ္ဘာလှည့်တွင် ပျံမင်းအရှင် မဟာရာဇသည် သက်တောင့်သက်သာ ထိုင်လျှက်လိုက်ပါလာသည်။ မဟာရာဇ၏ဝတ်လဲတော်မှာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသောအဆင်း ရှိသည်။ ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းတွင် ထီးနန်းသခင် အထိမ်းအမှတ် ရွှေကြိုးကို ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်ထားသည်။ မဟာရာဇ၏ ရထားယာဉ်ဖြတ်သန်းသွားသည့် နေရာတိုင်းမှ ပရိသတ်များကို ကိုယ်ကိုယ့်၊ နူးကိုညွတ်၊ လက်အုပ်ချီ၍ အရိုအသေပေးကြသည်။ အချို့မိန်းမသူများနှင့် ကလေးများက မြေပေါ်သို့ နူးထောက်ထိုင်ချ၍ လက်အုပ်ချီကြသည်။ မဟာရာဇက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း လက်ဝဲလက်မောင်းကို လက်ကွာလက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ တရင်းတနီး ပြန်နှုတ်ဆက်သည်။

မဟာရာဇ၏ ရထားယာဉ်နောက်မှ လိုက်ပါလာသူများကို မြင်ကြရသည်တွင် ပရိသတ်၏ ဟစ်ကြွေးသံမှာ အဆုံးစွန် ဖြစ်သွားလေသည်။

"အရှင့်သားတော် သုနန္ဒ" ဟူသော အသံမှာ အကျယ်လောင်ဆုံးဖြစ်ပြီး တစတစ သံပြိုင်ညီညာ ဖြစ်သွားသည်။

မြင်းကိုယ်စီ စီးနင်းလာသော သုနန္ဒမင်းသား တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ အမတ်ကြီး မဟာသေန၊ အမတ်ကြီး နာကျကျတို့ကလည်း လက်ကိုငှေ့ယမ်းလျက်၊ ဦးခေါင်းညွတ်လျက် ပြန်လည်နှုတ်ဆက်ကြသည်။ သုနန္ဒမင်းသားတို့၏ အနောက်မှ လိုက်ပါလာသူများကား ဂီတနှင့်အက အဖွဲ့ဝင်များပင်။ ခရီးသွားဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း အနုပညာရှင်များကို သိနေကြသော ပရိသတ်က အမည်နာမတပ်၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ "စိတြ"၊ "ဟေမာစန္ဒီ" ဟူသော အမည်နှစ်ခုက အကြိမ်အများဆုံး ဖြစ်လေသည်။ စိတြဘေးမှ ဝမ်က "ငါ့နာမည် ခေါ်မယ့်သူလည်း မရှိဘူးနော်" ဟု ပြောခိုက်မှာပင် "ဟောဟိုဟာ တရုတ်လူမျိုး ဝမ် မဟုတ်လားဟေ့" ဟူသော အသံထွက်လာရာ ဝမ် ပြုံးပြုံးကြီး လုပ်၍ အသံလာရာဆီသို့ ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

မြို့ရိုးအုတ်တံတိုင်းအပြင်ဘက် သတ်မှတ်ထားသော ကွက်လပ်ပြင်ကျယ်ကြီးဆီသို့ အားလုံး စုရုံးရောက်ရှိ နေရာယူပြီးကြလေပြီ။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ဦးတို့ မြင်းပေါ်မှ ဆင်းကာ မဟာရာဇ၏ ရထားယာဉ်ဆီသို့ လျှောက်သွားကြသည်။ မဟာရာဇကိုယ်တိုင်လည်း ရထားပေါ်မှ ဆင်းသက်လာသည်။ မင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ဦး၊ ထို့နောက် သံအဖွဲ့ဝင်များ၊ ဂီတအကအဖွဲ့ဝင်များ၊ မဟာရာဇရှေ့မှောက်တွင် နူးတုပ်၍ လက်အုပ်ချီကြသည်။

ခရုသင်းများ ပြိုင်တူ မှုတ်သံထွက်လာ၏။

နားအာရုံမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲနလုံးထဲထိ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားသော ရှည်လျားဆွဲငင် ခရုသင်းသံအောက်တွင် အားလုံးတိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ တံခွန်အလံများ၏ တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်ခါသံများကိုသာ အတိုင်းသားကြားနေရသည်။

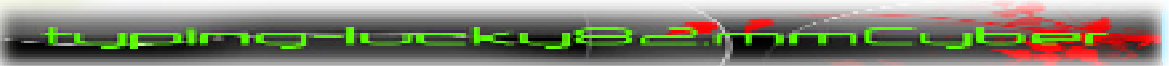
မဟာရာဇက သုနန္ဒမင်းသား၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုင်ကာ နူးတုပ်ထိုင်နေရာမှ ထရပ်စေသည်။

"အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့မယ်လို့ ခမည်းတော် ယုံကြည်စိတ်ချတယ်။ ခမည်းတော်နဲ့တကွ သီရိခေတ္တရာတစ်မြို့လုံးနဲ့ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ပျူတွေအားလုံးက မေတ္တာပို့သပေးနေမယ် သားတော်"

မဟာရာဇ တည်ငြိမ်စွာဆိုသည်။

"အစခပ်သိမ်း အောင်မြင်ရပါစေမယ်။ ခမည်းတော် ပို့သတဲ့မေတ္တာကိုလည်း ခံယူသွားပါမယ်။ အားလုံးစိတ်ချပါ ခမည်းတော်"

ခရီးရှည်ကြီးထွက်တော့မယ့်သူနှင့် လိုက်ပါပို့ဆောင် နှုတ်ဆက်သူတို့၏စကားမှာ ဤမျှသာ ဖြစ်၏။ အလုံးစုံသော အကျိုးအကြောင်းများကို အကျေအလည် ပြောဆိုဆွေးနွေး မှာကြားပြီးခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

စောစောက အသင့်အတင့် အုံ့ဆိုင်းနေသော ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် မိုးတိမ်တို့ အနည်းငယ်ထူထပ်လာသဖြင့် ဘောငွေရောင်က နုဖျော့လာကာ ခဲရောင်က ထူရင့်လာသည်။ လေအလျဉ်ကလည်း အနည်းငယ်ပြင်းလာသည်။ မိုးသားတိမ်မျှင်စတို့ ရွေ့လျားမှုလည်း အနည်းငယ် သွက်လက်လာသည်။ သိပ်သည်းလာသော မိုးတိမ်များကြောင့် နေရောင်အလင်းလည်း မှိုင်းပျံ့ ဖြစ်လာသည်။

ကာလရှည်ကြာစွာ ဝေးကြရမည့် ခွဲခွာခန်းကို ဩကာသဝန်းကျင်ကပါ လွမ်းစဖွယ် ဝေးကြည့်နေသည့်နှယ်ပင်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ဦး မြင်းပေါ်ပြန်တက်ကြသည်။ သံအဖွဲ့နှင့် ဂီတအဖွဲ့လည်း သတ်မှတ်ထားသော နေရာများတွင် နေရာပြန်ယူကြသည်။ မြို့ရိုးတံတိုင်း၏ ဟိုးအဝေးဆီ သီရိခေတ္တရာမြို့တော်မှ စတင်ထွက်ခွာရမည့်နေရာတွင် ရှေ့ပြေးစစ်သည်အဖွဲ့များက နေရာယူပြီးထားကြပြီ။

သုနန္ဒမင်းသား၏ မြင်းက ရှေ့ဆုံးမှ ကဆုန်ပေါက်ပြီး ထွက်ခွာသည်။

မဟာသေနနှင့် နာကျကုဉ္ဇတို့ မြင်းများနောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။

လမ်းမတစ်ဖက်တွင် အသင့်စောင့်နေသော လှည်းရထားများပေါ်သို့ သံအဖွဲ့ဝင်များ၊ ဂီတအကအဖွဲ့ဝင်များ တက်ရောက်နေရာယူကြပြီးနောက် မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်နေကြသည့် မဟာရာဇနှင့် သီရိခေတ္တရာ မင်းနေပြည်သား ပရိသတ်များ၏ မြင်ကွင်းဝယ် ခရီးသည်များ တဖြည်းဖြည်း သေးငယ် ကွယ်ပျောက်သွားကြလေသည်။

အခန်း(၂၉)

"စီချွမ်နယ် အနောက်ဘက်ဒေသ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ဆိုတဲ့ ရာထူးကို ကျွန်တော်ပြန်အပ်ခဲ့ပြီးပြီပဲ ဦးရီးတော်။ အခုလုပ်ရမယ့်အလုပ်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်မရှိဘူး။"

ထန်ချီက ကြွေတကောင်းထဲမှ အရက်ကို ခွက်ထဲသို့ လောင်းငှဲရင်း ပြောသည်။ ထန်ချီ၏ အသံ အနည်းငယ်မာနေသည်။

"ထန်ချီ မင်း အဲဒီရာထူးကို ပြန်လက်ခံရမယ်။ ငါပြန်ခန့်တယ်။ မင်း ငြင်းလို့မရဘူး။"

ဘုရင်ခံဝေကောင်၏အသံကလည်း ပြင်းနေသည်။

"ဦးရီးတော် ကျွန်တော့်ကို စစ်မြေပြင်လွှတ်ပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ စစ်သည်တော်တစ်ဦးပဲ။ ဦးရီးတော် အခုလွှတ်မယ့်နေရာအစား ကျွန်တော့်ကိုစစ်မြေပြင် တစ်နေရာရာ လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော်သွားမယ်"

"အခု စစ်မြေပြင်မရှိတော့ဘူး။ နန်စောတွေနဲ့လည်း ငါတို့ မဟာမိတ်ပြုပြီးသွားပြီ။ တုရိုက် တိဗက်နဲ့ မွန်ဂိုတွေလည်း ရွှေသဲမြစ်တိုက်ပွဲကစပြီး ထွက်ပြေးသွားပြီ"

"စစ်မြေပြင်မရှိတော့ရင်လည်း နယ်ခြားစောင့် ခံတပ်မြို့တစ်မြို့မြို့ကို ပို့ပါ။ ဦးရီးတော်အခုလွှတ်တဲ့ နေရာကိုတော့ ကျွန်တော်မသွားနိုင်ဘူး"

"ထန်ချီ"

ဝေကောင်က အမျက်ဒေါသဖြင့် အရက်ခွက်ကို ဆောင့်ချလိုက်သောကြောင့် အရက်များ ဖိတ်စင်သွားသည်။

အနီးတဝိုက်တွင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ပြင်ဆင်လုပ်ကျွေးနေကြသော အစေခံများလည်း ဘုရင်ခံ၏ အော်သံကြောင့်ကြောက်ရွံ့ကာ၊ ရောက်နေသည့်နေရာတွင် ရပ်လျက်သား ဖြစ်သွားကြသည်။

"မင်းတို့က ဘာကြည့်နေကြတာလဲ အားလုံးထွက်ကြစမ်း"

ဝေကောင်က နှင်ထုတ်သဖြင့် မပြေးရုံတမယ် ခြေလှမ်းများဖြင့် ရှောင်တိမ်းသွားကြသည်။

"ဒီမှာ ထန်ချီ ဘယ်ကိုလွှတ်ပါ။ ဘယ်ကိုမလွှတ်ပါနဲ့လို့ မင်းမှာ ပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ ဒါ ငါအမိန့်ပေးနေတာ။ စီချမ်နယ် အနောက်ပိုင်းဘုရင်ခံတစ်ယောက်အနေနဲ့ စစ်သည်တစ်ယောက်ကို အမိန့်ပေးနေတာ။ ငါ့အမိန့်ကို နာခံဖို့ကလွဲပြီး မင်းမှာ ဘာမှ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ နားလည်လား"

ထန်ချီ၏မျက်နှာ နီရဲသွားသည်။ အရက်ခွက်ကို တစ်ချက်တည်းမော့ချသည်။

"ကောင်းပါပြီ ဦးရီးတော်၊ ဒီလိုဆိုရင်လည်း တစ် ကျွန်တော့်ကို အမိန့်မနာခံတဲ့ အပြစ်နဲ့ စစ်သည်တစ်ဦးအဖြစ်ကနေ ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်ပါ။ နှစ် ဦးရီးတော်ရဲ့ မွေးစားသား တူအဖြစ်ကနေလည်း စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်ပါ"

ဝေကောင် မျက်စိအစုံမှိတ်၍ အလိပ်လိုက်တက်လာသော ဒေါသကို ကြိုးစားမျိုသိပ်နေသည်။ လသားအရွယ်မှာပင် ဖခင်ဖြစ်သူ စစ်မြေပြင်၌ ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီး လူမမယ် ဖတဆိုးသားအဖြစ်နှင့် မိခင်ကို ထပ်မံဆုံးရှုံးရသူ ထန်ချီကို ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးအရွယ်ကပင် မိမိက အမိအဖနေရာယူကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည်။ ထန်ချီ၏ မိခင် မိမိ၏အစ်မအရင်း သွားလေသူ၏ နောက်ဆုံးစကားကို ကြားယောင်သည်။ 'ဝေကောင်ရယ် သားလေးကို စိတ်ချပါရစေ'

ဗိုလ်အဆင့် စစ်သည်တော်တစ်ယောက်အဖြစ် ထန်ချီ၏ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကို ကောင်းစွာသိသည်။ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းနယ်ခြားဒေသ စစ်ပွဲများတွင် ထန်ချီသည် စစ်သည်တော်ကောင်းတို့၏ လက်ရုံးစွမ်းကို ကောင်းစွာ ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ထန်ချီသည် နန်းတွင်းတေးချင်းသည် ဖြစ်သော သူ့မိခင်ထံမှ အနုပညာသွေးကို အမွေရလိုက်သူလည်းဖြစ်သည်။ မိမိကဲ့သို့ပင် ဂီတကို ဝါသနာကြီးသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့နယ်သော မွေးစားသား တူတစ်ယောက်မှာ ဤမျှခေါင်းမာသော စရိုက်အကျင့်ရှိနေသည်ကတော့ ပြဿနာတစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။

"နေစမ်းပါဦး ထန်ချီ၊ ငါခိုင်းတာမလုပ်ချင်ရအောင် ငါလွှတ်တဲ့နေရာ မသွားချင်ရအောင် မင်းမှာ ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက် ရှိလို့လဲ"

ထန်ချီ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဟန်ဖြင့်...

"ကျွန်တော်ပြောပြီးပါပကော ဦးရီးတော်၊ တရုတ်နဲ့မဟာမိတ် တရုတ်ရဲ့ဩဇာခံ နန်စောဂီတအဖွဲ့ကိုတောင်မှ ကျွန်တော် အရသာမတွေ့ခဲ့ဘူး။ အဲဒီ နန်စောအရှင်က စေလွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သံအဖွဲ့၊ အဲ ဂီတအဖွဲ့ ဘာတဲ့ ပျူ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ပျူ"

"နန်စောက လွတ်လို့လာရတဲ့အဖွဲ့၊ ပြီးတော့ အဲဒီတိုင်းပြည်နဲ့ အဲဒီလူမျိုးကို သိဖို့နေနေသာသာ ဒီမြေပြင်ပေါ် ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသမှာ ရှိမှန်းတောင်မသိ၊ ကြားတောင်မကြားဖူးတဲ့ အဲဒီပျူဆိုတဲ့အဖွဲ့ကို ကျွန်တော်က ဟိုးအဝေးကြီးအထိ သွားပြီး အကြိုတော်ထောက်ရမယ်ဆိုတာကတော့ ထန်ချီရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ မတန်ဘူး ဦးရီးတော်"

"ဒီကိစ္စက ငါနဲ့နန်စောအရှင် ယိမိုယွန်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး စီစဉ်တဲ့ကိစ္စ နားလည်လား"

"ပျူ... တဲ့၊ ဘယ်ချောင်ကြိုချောင်ကြားက အရိုင်းတွေမှန်းလည်း မသိဘူး"

"ယိမိုယွန်က သူ့ရဲ့နန်စောဂီတအကအဖွဲ့ မျက်နှာမလှဖြစ်ခဲ့တာကို ပျူအဖွဲ့စေလွှတ်ပြီး သူ့အရှက်သူ ထပ်ခွဲမတဲ့လား ထန်ချီရဲ့"

"အဲဒီ ယိမိုယွန်ကိုလည်း ကျွန်တော် မယုံဘူး"

ဝေကောင်က ထန်ချီ၏ မျက်လုံးများထဲသို့ စေ့စေ့စူးစူး ကြည့်၍ ပြောလိုက်၏။

"မင်း ငါ့ကိုတောင် မယုံတော့ဘူးတဲ့လား ထန်ချီ"

ထန်ချီ တစ်ချက်တွေသွား၏။

"ဦးရီးတော်ကို မယုံဘူးလို့ ကျွန်တော်တစ်ခါမှ မပြောမိပါဘူး"

ထန်ချီ၏တင်းမာနေသော မျက်နှာရော၊ လေသံပါ လျှော့ကျသွားသည်။

"မင်း ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့စေမယ့် အလုပ်တစ်ခုကို ငါက တာဝန်ပေးမတဲ့လား။ မင်းဒုက္ခရောက်စေမယ့် အရာတစ်ခုကို ငါက လုပ်မှာတဲ့လား ပြောစမ်းပါ၊ ဖြေစမ်းပါ"

ထန်ချီထံမှ တုံ့ပြန်စကား ထွက်မလာတော့။

ဝေကောင်က ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဖိပြောသည်။

"မင်း သိပ်လွဲမှားနေတာ ရှိသေးတယ်။ မမြင်ဖူး၊ မကြားဖူး၊ မသိဖူးပါဘဲနဲ့ ပျူကို ဘယ်ချောင်ကြိုချောင်ကြားက အရိုင်းတွေမှန်းလည်း မသိဘူးလို့ မင်းပြောလိုက်တယ်"

"ကျွန်တော်က ဒီလိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့..."

"ငါ့စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်စမ်း ထန်ချီ။ မမြင်ဖူး၊ မကြားဖူးတာ တစ်ချက်နဲ့ပဲ ပျူတွေရဲ့ ဂီတအကကို မင်းဒီလိုပြောလိုက်တာဟာ အနုပညာကို စော်ကားလိုက်တာပဲ"

သည်းမခံနိုင်တော့သော ပစ်မှတ်ကိုထိသွားပြီဖြစ်၏။ လှိုင်းထသည့်နှယ် ပန်းနှစ်ဖက် နိမ့်မြင့်ဖြစ်အောင် အသက်ပြင်းပြင်းရှူကာ၊ ရှိုက်ကာ မှုတ်ထုတ်ကာဖြင့် ထန်ချီ တိုးညှင်းအေးစက်စွာ ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်လုပ်ရမယ့် အလုပ်အသေးစိတ်ကိုသာ ပြောပါတော့ဦးရီးတော်"

ပြုံး၍ နှစ်သိမ့်တော့မည်ပြုပြီးမှ ဝေကောင် ထိန်းချုပ်၍...

"ပျူအဖွဲ့ စထွက်လာပြီ။ နှစ်လခွဲလောက်ကြာရင် သူတို့ ယုန်ချန်ကို ရောက်လိမ့်မယ်။ ယုန်ချန်မှာ သူတို့ဘယ်လောက် ခရီးတစ်ထောက်နားမလဲ မသိဘူး။ အဲဒီကနေ တာ့လီကို သူတို့ခရီးဆက်ကြမယ်။"

တၢ်လီမာ နန်စောစကားပြန်တွေလည်း ရောက်နေလိမ့်မယ်။ တၢ်လီကနေ ချဲတူကို ဆက်မယ်။ မင်းက တၢ်လီကို ကြိုသွားပြီး သူတို့ကို စောင့်ရမယ်။ မင်းနဲ့အတူ လိုအပ်တဲ့လူအင်အားနဲ့ အခြားအရာတွေ ငါအကုန်စီစဉ်ပြီး ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ ချဲတူကနေ ဧကရာဇ်မင်းရဲ့ နေပြည်တော် ချန်အန်ရောက်ဖို့ နောက်ထပ် နှစ်လလောက်ကြာဦးမယ်"

"နေပါဦး တၢ်လီမာ ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ပျူအဖွဲ့ စားရေးသောက်ရေး၊ ကျန်းမာရေးတွေကို စီစဉ်ပေးရမှာလား"

"ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ငါစာနဲ့အသေးစိတ် ရေးပေးလိုက်မယ်။ မင်းတာဝန်က ငါ့စာထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း လုပ်ပြီးတော့ ချဲတူကနေ ချန်အန်မင်းနေပြည်အထိ အရောက်ခေါ်လာခဲ့ကြရမယ်။ ငါလည်း ချဲတူက စောင့်နေမှာပါ။ ဧကရာဇ်မင်း တဲကျွန် ရှေ့တော်မှောက်အထိ ပျူအဖွဲ့ကိုခေါ်လာ၊ အဲဒီမှာ မင်းတာဝန် ပြီးဆုံးပြီ"

"အလိုလေးလေး ထန်ချီရဲ့ တာဝန်ကြီးက ဘာပါလိမ့်"

"ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာဆိုင်ရာ သံတမန်ပေါ့ကွယ်"

"တော်ပါတော့ ဦးရီးတော်၊ ကျွန်တော် ဘာရာထူးမှ မယူပါရစေနဲ့"

ဝေကောင်က ယခုမှပင် ထန်ချီ၏ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်၍...

"မင်းအလုပ် မင်းနှစ်သက်သွားမှာပါ ထန်ချီရယ်"

အခန်း(၃၀)

"မိုးထိမြင့်ခေါင် တောင်တန်းကြီးတွေ

အသူတစ်ရာ နက်လှစွာ ကြောက်စရာ ရောက်ကမ်းပါးတွေ

မိုင်းညို နွယ်ယုတ် တောနက်ကြီးတွေ

အို... မျက်စိမဆန် တပြန်တပြော ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်တွေ

အဇ္ဈာကောင်းကင်နဲ့ မဟာပထဝီမြေပြင်အခြား

ခရီးသွားကြတဲ့ ငါတို့လူသားရဲ့အားမာန်များ"

နဂါးခေါင်းပျံစောင်းရဲ့ သံစဉ်ညှိခလုတ်ကို ထိန်းညှိရွှေ့လျားစေရင်း သုနန္ဒမင်းသား၏ နှုတ်မှ တေးချင်းစာသားအချို့ စီရင် ထွက်ကျလာ၏။

အမတ်ကြီး မဟာသေနက တဲဘေးရှိ ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်လျက် မင်းသားကို အကဲခတ်နေသည်။ အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇကား ခရီးပန်းသောကြောင့် သူ၏တဲထဲတွင် အနားယူနေသည်။ အမတ်ကြီးသာမက အဖွဲ့ဝင်အတော်များများလည်း တဲကိုယ်စီဖြင့် အနားယူနေကြလေသည်။

"သီရိခေတ္တရာ ပြည်မဟာမှ ဝေးကွာခဲ့ပြီ

ခရီးတာပေါင်း ထောင်သောင်းရှိချေသည်။

မည်မျှဝေးကွာမည် မှန်းမျှော်ကာရည်

ရွေးစက်တို့ဖြင့် ပက်ဖျန်း ရှေ့ခရီးကိုလှမ်းကြမည်

အခက်အခဲဟူသမျှ အာဟာရဖြစ်အောင်

ငါတို့သုံးဆောင်သည်"

တစ်တောင့်ထွာခန့် ရှည်လျားသော ပျံစောင်း၏လည်ပင်း ခေါင်းပိုင်းတွင် နဂါးနှစ်ကောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ အသေတပ်ထားသော လက်နှိပ်ခလုတ်က ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ပုံဖော်ထားသည့် ကြိုးသုံးချောင်းကို ခလုတ်ဖြင့် သံစဉ်ညှိပြီးနောက် သုနန္ဒမင်းသားသည် တေးချင်းကို အသက်သွင်းလိုက်သည်။

တေးချင်းသံနှင့် ပျံစောင်းသံတို့၊ တစ်သံနှင့်တစ်သံ ယှက်နွယ်လွန်လူးလျက် ပေါ်ထွက်သည်။ တောင်ခိုးများ ဝေမိုင်း၍ မြူခြေများဆိုဆိုင်းနေသော တောတောင်ဒေသ၏ တစ်ခုသော

စခန်းတစ်ထောက်ဝယ် တေးသံပျံစောင်းသံကို ကြားရသည်မှာ ဆည်မတန်နိုင်သော ဆွတ်ပျံ့မှုကို မွေးဖွားပေးလေသည်။

သုနန္ဒမင်းသား တေးချင်းကို အဆုံးသတ်လိုက်၏။

အမတ်ကြီး မဟာသေန၏ အာရုံမှာမူ တေးချင်း၏ နောက်ဆုံးနှစ်ပိုဒ်က ရိုက်ခတ်နေဆဲ။

"ရွေးစက်တို့ဖြင့် ပက်ဖျန်း ရှေးခရီးကို လှမ်းကြမည်

အခက်အခဲဟူသမျှ အာဟာရဖြစ်အောင် ငါတို့ သုံးဆောင်သည်"

သုနန္ဒမင်းသားကို ပို၍ချစ်ခင်လေးစားသွားသည်။ နယ်ခြားခံတပ်မြို့တစ်မြို့ကို လုံခြုံစေစပ်အောင် အုပ်ချုပ်နိုင်သော မင်းသားသည် ဂီတအနုပညာ၌လည်း အကယ်ပင် နှစ်နှစ်နဲနဲ မွေ့လျော်ကျွမ်းကျင်သူပေတကားဟု တွေးမိနေသည်။

"အမတ်ကြီး အိပ်ရာမဝင်သေးဘူးလား"

"အရှင့်သားတော်ရဲ့ ပျံစောင်းနဲ့ တေးချင်းမှာ အညှို့ခံနေရပါတယ်"

"ရေမြေတောတောင်နဲ့ ဩကာသလောကကြီးဟာလည်း ကျွန်ုပ်ကို ညှို့ယူဖမ်းစားလိုက်ပေတာကိုး အမတ်ကြီးရဲ့"

စကားစပြတ်သွားကြပြီး အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

"အင်း... သီရိခေတ္တရာကနေ ထွက်ခွာခဲ့ကြတာ ရက်ပေါင်းခြောက်ဆယ်ရှိသွားပြီပဲ"

"ခြောက်ဆယ်နဲ့ တစ်ရက် ရှိသွားပါပြီ အရှင့်သားတော်"

"ဟုတ်ပေသား၊ ကျွန်ုပ်က ဒီနေ့ကို ထည့်မတွက်မိဘူး။ ခြောက်ဆယ့်တစ်ရက်၊ တစ်ခါတလေ အိပ်မက်ရှည်ကြီးကို မအိပ်စက်ဘဲ မက်နေရတယ်လို့ ကျွန်ုပ် ခံစားမိတယ်"

"ကျွန်ုပ်လည်း ထို့အတူပါပဲ အရှင့်သားတော်၊ အားလုံးလည်း ဒီလိုပဲ ရှိနေကြမှာပါ။ တောတောင်စိမ့်စမ်း လျှိုမြောင်လမ်းတွေနဲ့ မြင်ကွင်းရှုခင်း အားလုံးဟာ အသစ်အဆန်း ဖြစ်နေကြတယ်။ ခရီးပန်းပေမယ့် အားအင်မဆုတ်ယုတ်ကြဘူး"

ဗျပ်စောင်းကို အသာအယာချ၍ သုနန္ဒမင်းသားက...

"အမတ်ကြီးတို့ နှစ်ဦး ဒီအသက် ဒီအရွယ်နဲ့ ဒီခရီးကို လိုက်ပါလာကြတာ အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သက်ကြီးရွယ်ကြီးတွေမို့ နာဖျားမကျန်းဖြစ်မှာကိုလည်း အထူးစိုးရိမ်မိတယ်။ ဆေးဝါးနဲ့ သမားတွေလည်း အပြည့်အစုံပါပါတယ်။ လိုအပ်တာရှိရင် ကျွန်ုပ်ကို အချိန်မရွေးပြောပါ"

"အရှင့်သားတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ကျေးဇူးတင်နေရတာပါ။ နာကျကျကလည်း ဒီလိုပဲ ပြောပါတယ်"

"ဟင်... ဘာကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ကျေးဇူးတင်ရတာလဲ"

"ကျွန်ုပ်က ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်၊ နာကျကျက ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်၊ ဒီအသက် ဒီအရွယ်အထိ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးတဲ့ဒေသ၊ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတဲ့ အတွေ့အကြုံ၊ အဲဒီအသစ်အဆန်းတွေကြောင့် အဘိုးကြီးနှစ်ယောက် သွေးသစ်လောင်းလိုက်သလို ခွန်အားသစ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်"

"အဲဒါဆိုရင် ကျွန်ုပ်ထက် ခမည်းတော်ကို ပိုကျေးဇူးတင်ရလိမ့်မယ် အမတ်ကြီး။ သားတော်နဲ့အတူ အဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်ပြီးသွားဖို့ ခမည်းတော်က အမိန့်ချတာကိုး"

နှစ်ယောက်သား ရယ်လိုက်ကြသည်။

"နန်စောဘုရင်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရလိမ့်မယ် အရှင့်သားတော်"

"ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့် အမတ်ကြီး"

"နယ်ခြားဒေသကို လွန်လာပြီးနောက် ရောက်တဲ့ရွာတိုင်း စခန်းတိုင်းမှာ အဆက်အသွယ် အမှတ်အသား လမ်းညွှန်တွေ စီစဉ်ပေးထားလို့ပါပဲ"

"ဟုတ်ပေတယ်။ နန်စော စကားပြန်တွေကတော့ တာ့လီဆိုတဲ့ မြို့ရောက်မှ လာကြမယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီတာ့လီကိုရောက်ဖို့ စခန်းစောင့်တွေရဲ့ ခန့်မှန်းချက်အရဆိုရင် ကြားထဲမှာ ယုန်ချန်ဆိုတဲ့မြို့ကို ဖြတ်ရဦးမယ်ဆိုတယ်။ နောက်ထပ်ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်လောက် သွားကြရမယ် မဟုတ်လား အမတ်ကြီး"

"မှန်ပါတယ် အရှင့်သားတော်အတွက်လည်း တေးချင်းအသစ်တစ်ပုဒ်တော့ ရပေဦးမှာပဲ"

သုနန္ဒမင်းသားက ဗျပ်စောင်းကို ကောင်ယူချီပွေရင်း...

"ကိုင်း အနားယူလိုက်ပါဦး အမတ်ကြီး"

တောတောင်ကြီးများ၊ လျှိုမြောင်ချောက်တမ်းပါးများ၊ တောတောင်မြစ်ချောင်းများ အတိပိုပြီးလျှက် အိပ်မက်ဘုံလို လှပနေသော ဤရေမြေ၊ တောတောင်၊ သဘာဝ၊ ပန်းချီကားကြီးကို နောက်ခံပြုလျက် စိတြသည် သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် အချစ်နတ်တစ်ပါးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်ဟု ဝမ်က တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်ထားသည်။

ဝမ်၏ အထင်နှင့်အမြင်မှာ တက်တက်စင် လွဲမှားသွား၏။

စိတြသည် စိတ်ကူးအိပ်မက်ထဲမှ လန့်နိုးထသူပမာ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားသည်။ ခရီးထွက်ခဲ့သည့် ရက်လများ တစ်လျှောက်လုံး စိတြသည် ဖျတ်လတ်တက်ကြွသော အသွင်ဖြင့် တစ်ချိန်လုံး မနားတမ်း လှုပ်ရှားနေသော လှလင်ပျိုတစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။

ဂီတအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အနေနှင့် သူ့အုပ်ချုပ်ရသော ဂီတပညာရှင်များအား လေ့ကျင့်မှု မပြတ်မလပ်စေရန် အချိန်ပိုင်းခြား၍ တာဝန်ပေးသည်။ တစ်ဦးစီ လေ့ကျင့်စေသလို အဖွဲ့လိုက် အစုလိုက်လည်း လေ့ကျင့်စေသည်။ တူရိယာပစ္စည်းများကိုလည်း တစ်နေ့တစ်ကြိမ် စစ်ဆေးစေပြီး ချွတ်ယွင်းပျက်စီးမှု ရှိလျှင်ရှိခြင်း ပြင်ဆင်ခိုင်းသည်။ လေ့ကျင့်မှုပြီးဆုံး၍ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းရာမှာလည်း စနစ်ကျနိုင်သမျှ ကျအောင် ကြပ်မတ်စစ်ဆေးပြန်သည်။

ဂီတပညာရှင်များ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် စိတ်ဓာတ်အခြေအနေကိုလည်း အမြဲ အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဂရုစိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက် အနည်းငယ် နေမကောင်းထိုင်မသာရှိပြီဆိုလျှင် သမားအဖွဲ့နှင့် ချက်ချင်း ဆက်သွယ်၍ ကုသစောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူစေသည်။

စိတြ၏ အလုပ်များမှာ ဤမျှဖြင့် မပြီးသေး။

စိတြကိုကြည့်ပြီး မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့သြနေသူမှာ ဝမ် ဖြစ်လေသည်။
သီရိခေတ္တရာမှ စထွက်ကတည်းက ဤခရီးရှည်ကြီးအတွင်းဝယ် စိတြသည် ဟေမာစန္ဒီ၏အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ရယူနိုင်အောင် ကြိုးစားတော့မည်ဟု ဝမ်က တွက်ထားသည်။ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပြီးနောက်မှာလည်း ဤမျှဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ကောင်းသော တောတောင်ရေမြေသဘာဝ၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် စိတြ၏ ထွေးအံ့မရ မျိုလည်းမကျသော အချစ်ဝေဒနာသည် ရုန်းကြွပွင့်ကန် ထွက်လာတော့မည်မှာ မုချဟု ကျိန်းသေယူဆထားသည်။
ဆေးမှုန့်နံ့၊ ဆေးရွက်နံ့များ မွန်နေသော ဟေမာစန္ဒီတို့၏ စံအိမ်၊ လူနာဆေးကုခန်းထဲမှာသော်မှပင် စိတြသည် အချစ်နယ်၏ဖမ်းစားခြင်းကို အရူးအမူး ခံစားခဲ့ရသေးသည်ဖြစ်ရာ...

ဟေမာစန္ဒီဦးဆောင်သော အကအဖွဲ့မှ အကလေ့ကျင့်လိုသူများက တောင်းဆိုလျှင်လည်း ဆိုင်ရာ တူရိယာတို့ကို ပြင်ဆင်စေကာ လေ့ကျင့်လိုသူများ တီးမှုတ်ပေးသည်။ တေးချင်းသည်များက လေ့ကျင့်လိုလျှင်လည်း မငြင်းစတမ်း ကူညီပေးသည်။ ထိုမျှဖြင့် မပြီးသေး။

စစ်သည်ရဲမက်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သော စိတြသည် ခရီးတစ်လျှောက် တောတောင်၊ လျှိုမြောင်၊ မြစ်ချောင်းများကို ဖြတ်ကျော်ရချိန်များတွင် ဂီတအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် လေးလုံးဗုံသမား တူရိယာပညာရှင် အသွင်လုံးလုံး ပျောက်ကွယ်ကာ သုနန္ဒမင်းသားနှင့်တကွသော အားလုံး၏ အန္တရာယ်ကို မိမိအသက်နှင့်လဲ၍ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မည့် စစ်သည်တော်တစ်ယောက်၏ သဘာဝက ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာသည်။

စိတြဆိုသော ယခင်က လုလင်ပျိုတစ်ယောက်အဖြစ် မှတ်မိနိုင်စရာ တစ်ခုတည်းသာရှိသည်။ ယင်းမှာ အချိန်ပြည့် သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေရင်းမှ ဟေမာစန္ဒီကို လှမ်းလှမ်းကြည့်ရင်း တစ်ချက်တစ်ချက် တွေ့ပိုင်သလိုလို ဖြစ်သွားသော မျက်လုံးအစုံပင် ဖြစ်၏။

ထိုမျက်လုံးအစုံမှ ရွန်းမြသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုမူ စိတြဖုံးကွယ်ရန် မစွမ်းသာပေ။

ထိုသို့ ပြောင်းလဲသွားသော စိတြကိုကြည့်ရင်း အံ့ဩသော်လည်း ဝမ်းသည် ကျေနပ်လျှက် ရှိသည်။ စိတြသည် အချစ်ဖြင့် တွေ့ဝေထိုင်းမိုင်းနေသူ မဟုတ်တော့။ အချစ်ဖြင့် တက်ကြွရှင်သန်သူ ဖြစ်သွားသည်။

ပြောင်းလဲနေသော စိတြကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းက ဟေမာစန္ဒီကို တစ်လှည့်အကဲခတ်ပြန်သည်။ ဣန္ဒြေဝတ်ရုံကို ထူထဲတင်းကြပ်စွာ ခြုံလှမ်းဝတ်ဆင်ထားသော ဟေမာစန္ဒီသည် ယခင်လိုပင် တည်ငြိမ်နူးညံ့လျက်ပင် ရှိ၏။ သို့သော် ဟေမာစန္ဒီကိုကြည့်ရသည်မှာ ယိုလိယီမြို့ အကလေ့ကျင့်ဆောင်ထဲမှ နနယ်သောပန်းတစ်ပွင့် အသွင်မျိုးမဟုတ်တော့ဟု ဝမ်းထင်သည်။ တစ်ချိန်လုံး

မျက်လွှာကိုချရင်း လူနာကို ဆေးကုပေးနေသော သမားတော်မလေးတစ်ယောက်၏ အေးဆေးသော လှုပ်ရှားမှုမျိုးလည်း ဟေမာစန္ဒီထံတွင် မရှိတော့။

ကျောရင်းလှုပ်ခြင်းတွင် ရဲဝံ့ပြတ်သား တိကျသောသဏ္ဍာန် ပေါင်းစပ်နေသည့် အင်အားတစ်မျိုးကို ဟေမာစန္ဒီထံတွင် တွေ့နေရသည်။ မိန်းမလှတစ်ယောက်၏ ရဲရင့်ခြင်း။ ယခင်က ဟေမာစန္ဒီသည် ကန်သာရေပြင်ထက်မှ ငြိမ်သက်နေသော ကြာဖူးကြာငုံ၊ ယခု ဟေမာစန္ဒီကား ငွါးငွါးစွင့်စွင့်ပွင့်လေသော ကြာပန်းကြာပွင့်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်အရာက ဤသို့ ပြောင်းလဲပေးလိုက်သနည်း။

ဝမ်းအထပ်ထပ် အခါခါ တွေးသော်လည်း အဖြေမထွက်။ အာရုံစူးစိုက်မှု ကိုယ်စီဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြသော စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ကိုလည်း မမေးသာ။

နောက်ဆုံးတွင် ဝမ်းမှ မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

"စိတြနဲ့ ဟေမာစန္ဒီတို့ဟာ အလွန်နီးကပ်ပါလျှက်နဲ့ ဝေးကွာနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အလွန်ဝေးကွာနေတဲ့ကြားကပဲ နီးကပ်နေကြပြန်ရော။ အချစ်ဆိုတာ ဒါပဲလား အိုး... ငါလည်း မသိတော့ပါဘူး။ ငါ့အကြောင်း ငါစဉ်းစားတာပဲ ကောင်းပါတယ်"

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ရောက်နေတဲ့နေရာက ဟောဒီနေရာပါ။ ယုန်ချန်က ဒီမှာပါ။ ဟောဒီဘက်က ကွေကောက်မျဉ်းကြောင်းက ရေစီးသန်တဲ့ မြစ်ကျဉ်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ မြစ်ရဲ့အရှေ့ဘက်ကမ်းက နန်စောတို့ အပိုင်ဖြစ်ပြီး၊ အနောက်ဘက်ကမ်းက တရုတ်တို့အပိုင် ဖြစ်ပါတယ်"

"အခု ကျွန်ုပ်တို့ရောက်နေတဲ့နေရာက နန်စောအပိုင်လား၊ တရုတ်အပိုင်လား"

"မြစ်ကျဉ်းက အကွေအကောက်များတာကို အတိအကျ အပြောရခက်ပါတယ် အရှင့်သားတော်။ အကယ်၍ မျဉ်းဖြောင့်တစ်ကြောင်း တည့်တည့်ဆွဲလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ တရုတ်ပိုင်နက်ထဲမှာ ရှိတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ သို့သော် မြစ်ကျဉ်းရဲ့ ကွေကောက်နေတဲ့ အနေအထားအရဆိုရင်တော့ နန်စော ပိုင်နက်ထဲမှာပဲ ရှိနေပါသေးတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက ကြီးမားသော အရွက်ဖားဖားကြီးများနှင့် မြင့်မားဖြောင့်စင်းလှသော ပင်စည်ကြီးများရှိသည့် သစ်တောကြီးကို ဖြန့်ကျက်ကြည့်သည်။ တောအုပ်အောက်ခြေမြေပြင်မှာ ညီညာပြန့်ပြူးပြီး ခြောက်သွေ့နေသည်။ ရွက်ကြွေများ ဟိုတစ်စ ဒီတစ်စ ကြုံပြန်နေသည်။ တောအုပ်၏ မြောက်ဘက်တွင် အပွင့်ဖြူဖြူများဝေနေသည့် လူတစ်ရပ်စာ မြက်ရိုင်းတောကြီးရှိသည်။ မြက်ရိုင်းတောကြီးမှာ လေအပင့်တွင် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားနေကြပြီး လှိုင်းအိများ ထနေသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

အခန်း(၃၁)

တောတောင် လျှိုမြောင် ချောက်ကမ်းပါးများ ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်များအတိအကျသည့် ခရီးကို ရက်ပေါင်း ၇၀ ခန့် ခရီးနှင့်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သောကြောင့် မြင်ကွင်းရှုခင်းနှင့် နေသားတကျ ဖြစ်လာကြသည်။

ခုနစ်ဆယ့်တစ်ရက်မြောက်နေ့၏ ညနေခင်းတွင် ပင်စည်ဖြောင့်မတ် မြင့်မားလှသော သစ်ပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက်ရာ တောအုပ်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

"နောက်ထပ် ၅ ရက်ဆိုရင် ပထမဆုံး ရပ်နားရမယ့် ယုန်ချန်ဆိုတဲ့မြို့ကို ရောက်ပါပြီ အရှင့်သားတော်"

ရှေ့ပြေးအစောင့်တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က လမ်းညွှန်မြေပုံစာရွက်လိပ်ကိုဖြန့်၍ တစ်နေရာသို့ ထောက်ပြရင်း ပြောသည်။

အနောက်ဘက်ဆီရှိ မြင့်မားသော တောင်ထွတ်တောင်တန်းကြီးများ အကြားသို့ နေလုံးက လျှင်မြန်စွာ နစ်မြုပ်ကျဆင်းနေသည်။ ဆည်းဆာအိုနေရောင် လက်တံများက ရှည်လျားစွာ ဆန့်တန်းကာ မြေပြင်အလုံးကို ဖက်တွယ် နှုတ်ဆက်နေသကဲ့သို့ ရှိသည်။ မကြာမီ နေအလင်းကွယ်ပျောက်၍ ညဉ့်အမှောင် ရောက်ရှိလာတော့မည်။

"ဒီည ဒီနေရာမှာပဲ စခန်းချကြမယ်"

ရွက်ဖျင်တဲများ ထိုးလိုက်ကြသည်။

အလေ့အကျင့် လုပ်ထားကြသောကြောင့် လျင်မြန်စွာ နီးကြားသည့် အာရုံထက်မြက်မှုကို စိတ်ရရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ မှေးစက်အနားယူနေရင်းမှ ဖျတ်ခနဲ မျက်လုံးပွင့်လာသည်။

ရဲ့ရဲ့မြည်သောအသံက တစ်စတစ်စ နီးကပ်လာသည်။

ဂန္ဓအာရုံမှာလည်း ထူးခြားသော အနံ့တစ်မျိုး ရလိုက်သည်။ မီးခိုးနံ့။

စခန်းချရာ တောအုပ်၏ မြောက်ဘက်ဆီမှ မီးတောက်များသည် သက်ရှိသတ္တဝါများနယ် စခန်းဆီသို့ ပြေးလွှားဝင်ရောက်လာနေကြသည်။ လူတစ်ရပ်စာရှိသော မြက်ရိုင်းပင်ကြီးများကို လောင်ကျွမ်းသောတောမီး၊ လေသင့်လျှက်ရှိသဖြင့် မီးတောက်မီးလှုံ့များက စခန်းဆီသို့သာ ဦးတည်လျှက် အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်လာနေသည်။

စိတြ ဝဉ်းစား၍ ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဝေးလံခေါင်ဖျားဒေသဖြစ်သဖြင့် တောင်ယာလုပ်သူတို့ မရှိ။ ထို့ကြောင့် တောင်ယာကို မီးရှို့ရာမှ မီးကူးစက်ခြင်း မဖြစ်နိုင်။

အေးချမ်းလှသော ရာသီဥတုဖြစ်၍ အပူဓာတ်ဖြင့် အလိုအလျောက်ထတောက်သော မီးလည်း မဖြစ်နိုင်။ သို့ဆိုလျှင်...

"တောမီးလောင်နေတယ်။ စခန်းဘက်ကို နီးလာပြီ။ တောမီး... တောမီး..."

စိတြတဲများ အကြိုအကြား ပြေးလွှားသွားရင်း အသံကုန်ဟစ်သည်။ အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ စိတြက သုနန္ဒမင်းသား၏ ဗဟိုတဲဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးသွားရင်း လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အော်ဟစ်သွားသည်။

"ရှို့မီးဖြစ်မယ်။ မြက်ရိုင်းတော ဟိုဘက်ကနေ တမင်ရှိလိုက်တာ ရန်သူ... ရန်သူ၊ အရှင့်သားတော် သတိထားပါ"

ဗဟိုတဲဝသို့ စိတြရောက်သွား၏။ သုနန္ဒမင်းသား လေးမြားအဆင်သင့် ကိုင်စွဲထားပြီးလေပြီ။

"အရှင့်သားတော်"

"ငါသိတယ် စိတြ။ လေညာအရပ်ကနေ ရှို့လွှတ်လိုက်တာ မြက်ရိုင်းတောမီးက ငါတို့စခန်းအထိ မရောက်နိုင်ဘူး။ မီးတောက်နဲ့ မြောက်ဘက်အရပ်ကို ပိတ်ဆို့လိုက်တာ"

အိပ်ရာခေါင်းရင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော တံပိုးကိုဖြုတ်၍ သုနန္ဒမင်းသား နှုတ်ခမ်းတွင် တွေ့လိုက်သည်။ သံတိုသံပြတ် ၃ ကြိမ် တံပိုးသံထွက်ပေါ်လာသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ လက်နက်ကိုင်စွဲ အသင့်ပြင်ကြ။

"ရန်သူ တောအုပ်ထဲက ထွက်လာလိမ့်မယ်။ အသင့်ပြင်ကြ"

မြက်ရိုင်းတောမီးလျှံများ စခန်းအနီးသို့ ရောက်ရှိလာချိန်မှာပင် တောအုပ်တွင်းမှ မြင်းခွာသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မြားတံများ တစိုးစိုးပျံသန်းကာ စခန်းထက်သို့ ဖျော့ဖျော့ ကျရောက်လာသည်။

အမှောင်ထုအတွင်းမှ ရန်သူများကို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ကြရ။ မြက်ရိုင်းတောကို လောင်ကျွမ်းလျက်ရှိသော မီးတောက်မီးလျှံများမှ အလင်းရောင်ကလည်း ကြားတွင် တဲစခန်းခံနေသဖြင့် တောအုပ်ဆီသို့ အလင်းမရောက်။ သစ်ပင်ကြီးများကို ကွေပတ်ကဆုန်စိုင်းလာသည့် ရန်သူမြင်းစီးသမားများကို ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ မသဲမကွဲသာ မြင်ရသည်။

မြင်းကို ဇက်လွှတ် ကဆုန်စိုင်းရင်း မြင်းပေါ်မှ နေ၍ လေးမြားကို အသုံးပြုနေသော ရန်သူများမှာ တိုက်ရည်ခိုက်ရည် မြင့်မားလှကြောင်း သိသာသည်။ ပျူစစ်သည်များအဖို့မှာ လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားနေသော ပစ်မှတ်ကို ထိမှန်အောင် ခက်ခဲစွာ ကြိုးစားနေရသည်။

"အမတ်ကြီး နှစ်ဦးနဲ့ မိန်းမသားတွေ တဲရဲ့တစ်ဖက်မှာ နေရာယူထား၊ တောမီးဘက်မှာ နေရာယူထား"

သုနန္ဒမင်းသား၏ အမိန့်ကို စိတြကတစ်ဆင့် အော်ဟစ်ကြားသိစေသည်။

ရန်သူမြင်းစီးသမားများက တဲစခန်းရှိရာသို့ မဝင်ဘဲ တောအုပ်ဆီမှသာ မြားတံများကို ပစ်လွှတ်နေကြသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ၏ အကွယ်အကာကို ရထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မရပ်တန်း

မြင်းကို ကဆုန်စိုင်းနေကြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပျူစစ်သည်တို့၏ ညှို့့မှထွက်သော မြားတံများက ထိရောက်ခြင်း မရှိကြ။

"အရှင့်သားတော် သတိထားပါ"

စိတြ အော်ဟစ် သတိပေးချိန်တွင် သုနန္ဒမင်းသားသည် ဖြုတ်ထားသော ရထားလှည်းတစ်ခုနောက်မှာ နေရာယူထားပြီး ဖြစ်သည်။ ရထားလှည်းဘီးပေါ်တွင် မြားတံများ စိုက်ဝင်လျှက်ရှိသည်။ အကွယ်အကာမဲ့နေရာယူထားမိသော စစ်သည်များမှာမူ ခိုင်းလွှားတို့ကိုသာ အားကိုးနေရသည်။ ထိုစဉ်...

ရန်သူမြင်းတစ်စီးက အခြားမြင်းများလို မဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်ကြားမှ တူရှုဆင်းချလာသည်။ သူ ကဆုန်စိုင်း ဆင်းချလာသည်မှာ သုနန္ဒမင်းသားထံ ဦးတည်လျှက်ရှိသည်။ ရန်သူမြင်းစီးသမားသည် ကျွမ်းကျင်လှစွာ ကုန်းနီးခြေကွင်းပေါ် စုံရပ်လျှက် သုနန္ဒမင်းသားကို လေးမြားဖြင့် ချိန်ရွယ်လာသည်။

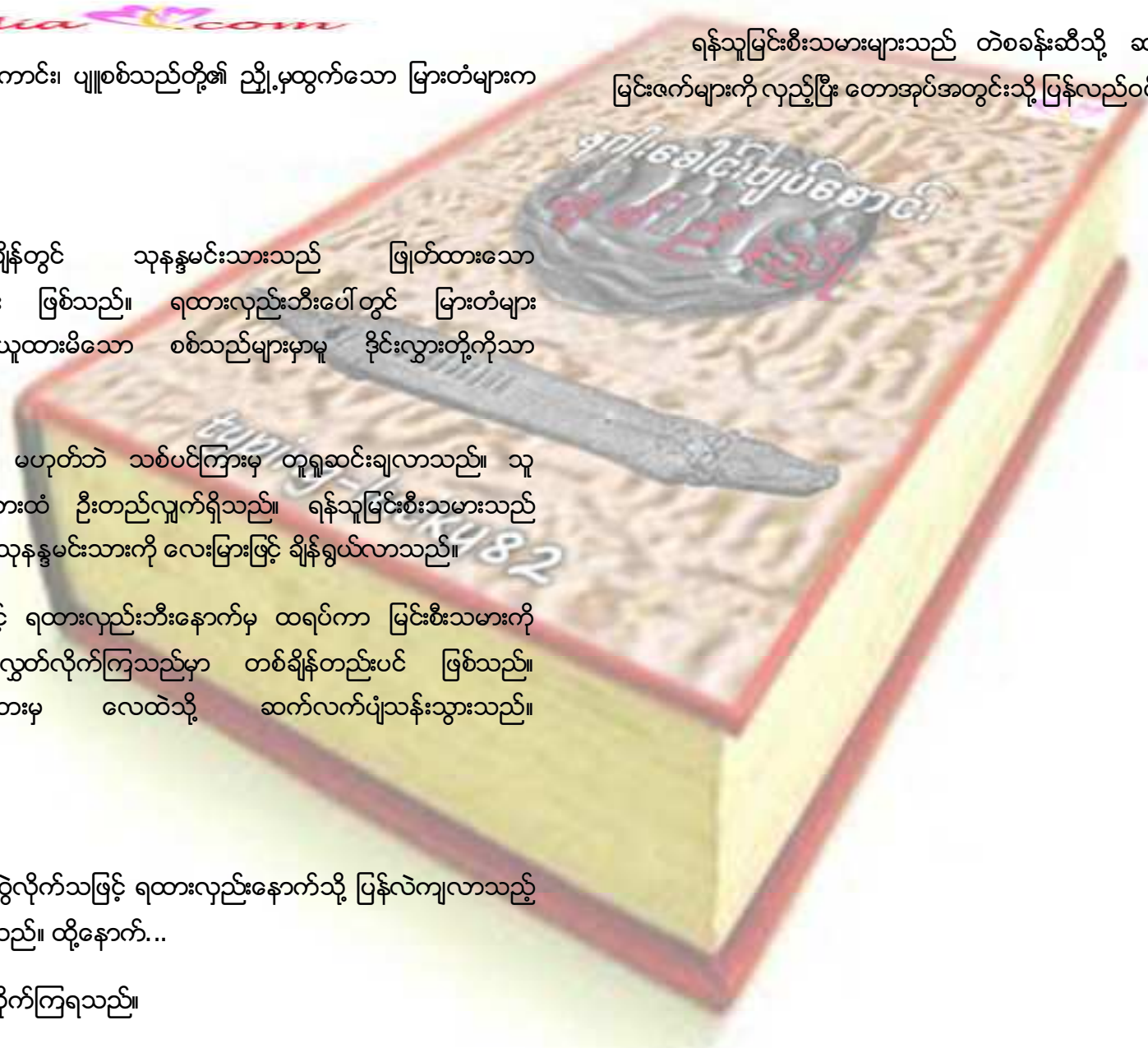
သုနန္ဒမင်းသားကလည်း အတင့်ရဲစွာဖြင့် ရထားလှည်းဘီးနောက်မှ ထရပ်ကာ မြင်းစီးသမားကို လေးမြားချိန်ရွယ်သည်။ ညှို့့ကြိုးများမှ မြားလွှတ်လိုက်ကြသည်မှာ တစ်ချိန်တည်းပင် ဖြစ်သည်။ သုနန္ဒမင်းသား၏မြားက ရန်သူ၏လည်မျိုဘေးမှ လေထဲသို့ ဆက်လက်ပျံသန်းသွားသည်။ ရန်သူပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားကမူ...

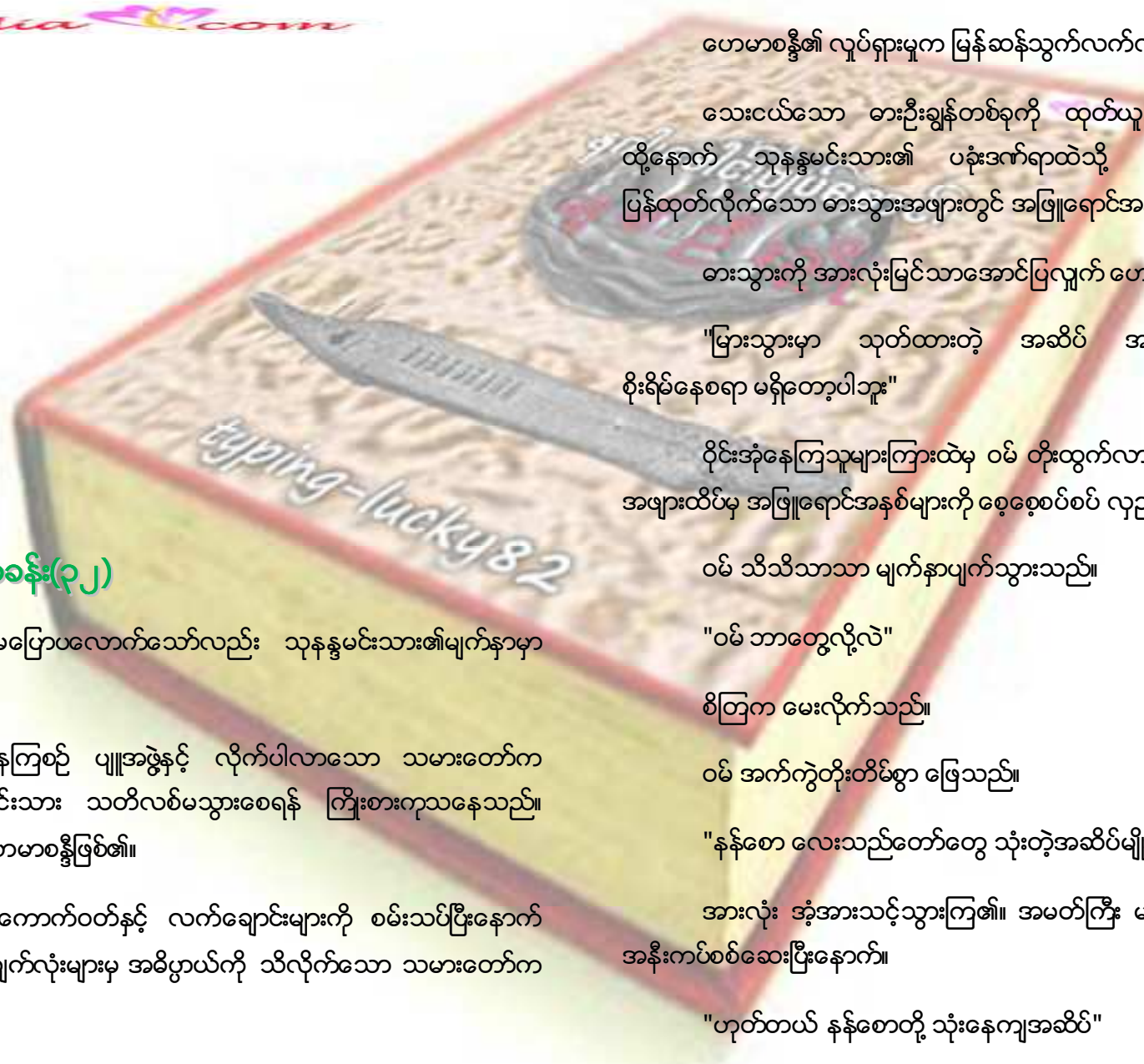
"အရှင့်သားတော်"

ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် ဟစ်အော်ရင်း စိတြ ဖမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် ရထားလှည်းနောက်သို့ ပြန်လဲကျလာသည့် သုနန္ဒမင်းသား၏ ပုခုံးသားကိုရပ်၍ ထိသွားလေသည်။ ထို့နောက်...

အလွန်အံ့ဩဖွယ် အဖြစ်သနစ်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ရန်သူမြင်းစီးသမားများသည် တဲစခန်းဆီသို့ ဆက်လက် ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်လာရမည့်အစား မြင်းဇက်များကို လှည့်ပြီး တောအုပ်အတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

ဟေမာစန္ဒီ၏ လှုပ်ရှားမှုက မြန်ဆန်သွက်လက်လှသည်။

သေးငယ်သော ဓားဦးချွန်တစ်ခုကို ထုတ်ယူသည်။ ဓားသွားတွင် ဆေးရည်သုတ်လိမ်းသည်။ ထို့နောက် သုနန္ဒမင်းသား၏ ပန်းဒဏ်ရာထဲသို့ ဓားသွားကို အဖျားဝင်ရုံ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ပြန်ထုတ်လိုက်သော ဓားသွားအဖျားတွင် အဖြူရောင်အနှစ်များ ပါလာလေသည်။

ဓားသွားကို အားလုံးမြင်သာအောင်ပြလျှက် ဟေမာစန္ဒီက...

"မြားသွားမှာ သုတ်ထားတဲ့ အဆိပ် အချပြန်ထုတ်ယူလိုက်ပြီ၊ အရှင့်သားတော်အတွက် စိုးရိမ်နေစရာ မရှိတော့ပါဘူး"

ဝိုင်းအုံနေကြသူများကြားထဲမှ ဝမ် တိုးထွက်လာပြီး ဟေမာစန္ဒီ၏လက်ထဲမှ ဓားဦးချွန်ကို ဆွဲယူရင်း အဖျားထိပ်မှ အဖြူရောင်အနှစ်များကို စေ့စေ့စပ်စပ် လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။

ဝမ် သိသိသာသာ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

"ဝမ် ဘာတွေလို့လဲ"

စိကြက မေးလိုက်သည်။

ဝမ် အက်ကွဲတိုးတိမ်စွာ ဖြေသည်။

"နန်စော လေးသည်တော်တွေ သုံးတဲ့အဆိပ်မျိုး"

အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြ၏။ အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် နာကျကုဇ္ဇတို့ကလည်း ဓားဦးချွန်ကို အနီးကပ်စစ်ဆေးပြီးနောက်။

"ဟုတ်တယ် နန်စောတို့ သုံးနေကျအဆိပ်"

အခန်း(၃၂)

ပန်းကိုရှုပ်ထိသွားသဖြင့် ဒဏ်ရာမှာ မပြောပလောက်သော်လည်း သုနန္ဒမင်းသား၏မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်ဖျော့တော့လာသည်။

အားလုံး စိုးရိမ်တကြီး ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြစဉ် ပျူအဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါလာသော သမားတော်က ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောသုတ်သင်ရင်း သုနန္ဒမင်းသား သတိလစ်မသွားစေရန် ကြိုးစားကုသနေသည်။ သမားတော်ကို အနီးကပ်အကူအညီပေးသူမှာ ဟေမာစန္ဒီဖြစ်၏။

ဟေမာစန္ဒီက သုနန္ဒမင်းသား၏ လက်ကောက်ဝတ်နှင့် လက်ချောင်းများကို စမ်းသပ်ပြီးနောက် သမားတော်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဟေမာစန္ဒီ၏မျက်လုံးများမှ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလိုက်သော သမားတော်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"မှန်တယ် နန်စောကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မဖော်စပ်နိုင်တဲ့ အဆိပ်"

မတိုင်ပင်ရဘဲ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်မိကြသည်။ အားလုံး၏မျက်လုံးများတွင် မယုံကြည်နိုင်ခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းများက ဖုံးလွှမ်းနေကြသည်။

နှုတ်မှထုတ်ဖော်မပြောဘဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန် မေးခွန်းထုတ်မိနေကြသည်။ ထိုမေးခွန်းများတွင် အဖြေမရှိ။ အဖြေမရှိသော်လည်း သံသယနှင့် သောကများ ထွက်ပေါ်လာကြသည်။

မြက်ရိုင်းတောကို မီးရှို့ကာ အရပ်မျက်နှာတစ်ဖက်ကို ထွက်ပေါက်ပိတ်ဆို့ခဲ့ကြသော သစ်ပင်တွေအကြား အမှောင်ထဲမှ ရုတ်ချည်းထွက်ပေါ်လာကာ မြားမိုးရွာပစ်ခဲ့သော၊ ထို့နောက် တဲစခန်းကို ဝင်မစီးဘဲ သုနန္ဒမင်းသားကိုသာ ဦးတည်ပစ်လွှတ်ခဲ့သော၊ ထို့နောက် မြင်းဖက်များကို ပြန်လှည့်ကာ တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြသော အမျိုးအမည်မသိ ရန်သူမြင်းစီးသမားများသည်...

နန်စောလူမျိုးများလော...။

သို့ဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့် နန်စောဘုရင်က ပျူအဖွဲ့ကို တရုတ်သို့စေလွှတ်ပေးရန် ပျူမင်းမဟာရာဇထံ ဆက်သွယ်တောင်းဆိုသနည်း။ နန်စောဘုရင် ရုတ်တရက် စိတ်ပြောင်းသွားသလား။ မိမိတို့အဖွဲ့ ခရီးရှည်နှင့်နေစဉ် နန်စောနှင့် တရုတ်တို့ကြား မဟာမိတ်ပျက်ပြယ်၍ ရန်သူကြီးများ ဖြစ်သွားကြလေပြီလား သို့တည်းမဟုတ်...

ပျူအဖွဲ့ တရုတ်ကေရာဇ်ထံသို့ ရောက်မသွားစေလိုသော ဆန့်ကျင်ဘက် အုပ်စုတစ်စု နန်စောတို့ထံမှာ ပေါ်ပေါက်လာသလား။

ယုန်ချန်မြို့သို့ ရောက်ရန် ၅ ရက်စာ ခရီးမျှသာရှိတော့သည်။ ယခုအခြေအနေမျိုးတွင် ကြုံလိုက်ရသည့်အဖြစ်ကြောင့် အဖြေမထွက်သော ထွေပြားသည့် အတွေးများဖြင့် ချောက်ချားကုန်ကြသည်။ ယခုလို တောတောင်ဒေသမျိုးတွင် နယ်ကျွမ်းသူများမှာလည်း နန်စောတို့မှအပ မရှိနိုင်။ ရှေ့ပြေးအစောင့်တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပြောခဲ့သလို မြစ်ကျဉ်း၏ ကွေ့ကောက်သော အနေအထားအရ ယခုနေရာသည် နန်စောပိုင်နက်အတွင်းမှာပင် ရှိနေသေးသည်။

ဝမ်း ထထွက်သွားပြီး မြားတံများကိုကိုင်လျှက် ပြန်ရောက်လာသည်။

"ဉာဏ် သူတို့ပစ်ခဲ့တဲ့ မြားတံတွေ ဘယ်မြားတံမှာမှ အဆိပ်လူးမထားဘူး။ အရှင့်သားတော်ကို ထိသွားတဲ့ မြားတံပဲ အဆိပ်လူးထားတယ်။ သေချာတာက ဟောဒီမြားတံတွေဟာ နန်စော လေးသည်တော်တွေ သုံးတဲ့ မြားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာပါပဲ"

သုနန္ဒမင်းသားမှာ သတိလစ်နေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။

ဟုပြောသည်။

မဟာသေနနှင့် နာကျကျတို့လည်း မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

"ဝမ်း... ခဏလာစမ်း"

မင်းသားက အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"နန်စောတွေသုံးတဲ့အဆိပ်မျိုးကို နန်စောအပြင် ဘယ်သူတွေ အသုံးပြုနိုင်သေးသလဲ"

ဝမ်း စဉ်းစားပြီးဖြေသည်။

"အတိအကျ မပြောနိုင်ပါဘူး အရှင့်သားတော်။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ဖို့ အများဆုံးကတော့ ဟိုအရင်တုန်းက နန်စောတွေရဲ့ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ခံရတဲ့ နာခီမျိုးနွယ်စုတွေဟာ နန်စောတွေရဲ့ အဆိပ်ဖော်စပ်နည်းကို ရနိုင်ပါတယ်"

"နာခီမျိုးနွယ်စု"

မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အတန်ငယ်ကြာအောင် တွေးပြီးမှ သုနန္ဒမင်းသားက...

"အကလေးကျင့်ဆောင်ခန်းမမှာ စိတြနဲ့ဟေမာစန္ဒီတို့အဖွဲ့ ဂီတအကလေးကျင့်စဉ်တုန်းက ဖမ်းမိလာတဲ့ နာခီသုံးယောက်ကို မှတ်မိကြသေးလား။ အင်း... သူတို့ကို တို့များ မောင်းထုတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါကို အပြီးထားပြီး နာခီတွေ လုပ်ကြံတာများလား"

အမတ်ကြီး မဟာသေနက ဝမ်းကို မေးသည်။

"ဝမ်း ဒီဒေသတစ်ဝိုက်မှာ နာခီမျိုးနွယ်တွေ နေထိုင်လေ့ရှိသလား"

သုနန္ဒမင်းသား သတိပြန်လည်လာလျှင်လာခြင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။

မြားသွားတွင် လူးထားသော အဆိပ်အကြောင်း သိရသောအခါ သုနန္ဒမင်းသားက...

"ဒီလုပ်ကြံမှုနောက်ကွယ်မှာ ကြီးကျယ်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိနေတာ မှချပဲ။ ပျူအဖွဲ့ တရုတ်ပြည် သွားတာကို မလိုလားဘူးဆိုရင် အသာစီးရနေတဲ့ ရန်သူတွေက ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဖွဲ့လုံးကို သုတ်သင်နိုင်တာပဲ။ အခုတော့ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ လုပ်ကြံတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွားတယ်။ မြင်းစီးသူရဲတွေဟာ နန်စောတွေဖြစ်တယ်ဆိုရင်လည်း သူတို့နန်စောတွေဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ပြသရမယ်။ ဒီအကြောင်းကို ထောက်ရင် လုပ်ကြံမှုမှာ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ဘယ်သူတွေက ဘာကြောင့် လျှို့ဝှက်ချက်ရှိတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ဘယ်သူတွေက ဘာကြောင့် လျှို့ဝှက်ချက်ကို သုံးနေကြသလဲ"

"နန်စောနယ်မြေမှာ နာခီတွေ မနေကြပါဘူး အမတ်ကြီး"

"ဒါပေမယ့် နန်စောတွေက အခု ဒီဒေသမှာ မရှိကြဘူး။ မနေကြဘူး။ ဒါကြောင့် နာခီတွေ တိတ်တဆိတ် ဝင်လာကြတာမျိုးကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ် အမတ်ကြီး။ ဒါပေမယ့် နာခီတွေဟာ အဲဒီလောက် မစွန့်စားကြပါဘူး။ ပြီးတော့ အရှင့်သားတော်ကို လုပ်ကြံပြီး ပျူအဖွဲ့တရုတ်ပြည်ခရီးကို ဟန့်တားချင်တယ်ဆိုရင် ဟို စောစောပိုင်းကတည်းက ဟိုဘက်နယ်စပ်ဒေသမှာကတည်းက လုပ်နိုင်ပါတယ်"

ပုစ္ဆာသည် အဖြေမထွက်ခြင်းဖြင့်သာ အဆုံးသတ်ပြန်သည်။

"ကိုင်း... ရှေ့ခရီးကိုတော့ သတိကြီးစွာထားပြီး ဆက်ကြမယ်။ ရှေ့ပြေးစစ်သည်အဖွဲ့နဲ့ နောက်က စောင့်ကြပ်လိုက်လာမယ့်အဖွဲ့ အမြဲမပြတ် နီးနီးကြားကြားနေကြ"

သုနန္ဒမင်းသားက အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဟေမာစန္ဒီ လိုက်ပါလာသော ရထားလှည်းနှင့်ယှဉ်၍ စိတြက မြင်းကို အသားကျစီးလိုက်၏။

"ဟေမာစန္ဒီ ကျုပ်စကားပြောစရာရှိလို့"

"ပြောလေ စိတြ"

"သစ်တောထဲက မြင်းစီးရန်သူတွေ ထွက်တိုက်တဲ့ညမှာ ဟေမာစန္ဒီအတွက် ကျုပ်အများကြီး စိုးရိမ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အရှင့်သားတော် အနီးမှာပဲ ရှိနေရမှာဖြစ်လို့ ဟေမာစန္ဒီကို ကျုပ်စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးဖို့ ပျက်ကွက်ခဲ့တယ်"

"အဲဒါအတွက် တောင်းပန်ဖို့ဆိုရင်တော့ စကားဆက်မပြောပါနဲ့တော့လို့ ဟေမာပြောပါရစေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်"

"အဲဒီတုန်းက ဟေမာတို့အားလုံး တဲတွေရဲ့တစ်ဖက်မှာ လုံလုံခြုံခြုံ အကာအကွယ်နဲ့ နေရာယူခဲ့ကြပါတယ်။ စိတြ အရှင်သားတော်နားမှာ တစ်ချိန်လုံး ရှိနေတာဟာ အမှန်ဆုံးနဲ့ တစ်ခုတည်းသော အလုပ်ပါပဲ။ အကယ်၍ စိတြက ဟေမာအနားမှာလာပြီး ကာကွယ်ပေးနေရင်တောင်မှ ဟေမာက လက်မခံဘဲ အရှင်သားတော်ဆီ သွားပါလို့ ပြန်လွှတ်မှာပါ"

"အဲဒီလို နားလည်နိုင်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဟေမာ"

စိတြက ရှေ့သို့ ဆက်သွားရန် မြင်းဇက်ကြိုးကို ပြင်လိုက်သည်တွင်...

"ခဏလေး... စိတြ"

ဟု ဟေမာစန္ဒီက ပြောသောကြောင့် အသာအယာ ဇက်ပြန်တုန့်လိုက်ရသည်။

"ဟေမာကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း အခုလိုလာပြောတာကို ဟေမာကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

အပြုံးနှစ်ခု တွေဆုံသွားကြလေသည်။

အခန်း(၃၃)

သီရိခေတ္တရာမှ စတင်ထွက်ခွာသည့် နေ့မှစ၍ရေတွက်လျှင် ခုနစ်ဆယ့်ငါးရက် တိတိအကြာတွင် ယုန်ချန်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ယုန်ချန်သို့ ရောက်သည်အထိ နောက်ထပ်အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မကြုံရတော့ပေ။

ယုန်ချန်မြို့ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်နှင့်အဖွဲ့က ပျူအဖွဲ့ကို ကောင်းစွာ ကြိုဆိုဧည့်ခံကြသည်။ တရုတ်ဧကရာဇ်မင်းနှင့် ဘုရင်ခံဝေကောင်တို့ထံမှလည်း ပျူအဖွဲ့ရောက်လာလျှင် အိမ်ရှင်ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်ဖို့ အမိန့်အမှာရှိထားကြောင်း၊ အမိန့်ကြောင့်သာမက မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ပျူအဖွဲ့အပေါ် ခင်မင်မှုရှိပါကြောင်း တာဝန်ခံက ဖော်ရွေစွာ ပြောသည်။

စိတြ ခေါင်းစိုက်စိုက်ချကာ မျက်နှာမဖော်စတမ်း ငုံ့ငိုက်လျက်...။

ဝမ်းကား စကားပြန်အလုပ်တာဝန်ဖြင့် မအားမလပ်နိုင်အောင် ရှိတော့သည်။ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် တစ်ဖွဲ့လုံး ယုန်ချန်တွင် ကောင်းစွာ အနားယူအားမွေးခွင့် ရကြလေသည်။ ယုန်ချန်တွင် ငါးရက်နားခဲ့ကြရာ ထိုရက်များအတွင်း ဝမ်းက စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ကို တရုတ်စကား သင်ပေးသည်။

"ပီတော့ မပီဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက် အခြေခံတတ်ရင်ပဲ နည်းနည်းပါးပါး အသုံးချလို့ရပါပြီ"

ဟုဝမ်းက ပြောသည်။

"ဘာသာစကားမှာ ပြောတာထက် နားထောင်တာက ပိုခက်တယ်။ ပြောတာက စကားလုံးတွေ မှတ်ရအောင် အလွတ်ကျက်၊ အလေ့အကျင့်လုပ်လိုက်ရင် တတ်လာတယ်။ နားထောင်တာကျတော့ နားက တော်တော်နဲ့ နားမလည်တတ်ဘူး။ နားလည်လား ဝဲ့ တပည့်ကြီးများ..."

"နားလည်ပါတယ် ဆရာကြီး"

စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့က တရုတ်လို ပြန်ဖြေလိုက်ကြသဖြင့် ဝမ်း တဟားဟားရယ်လေသည်။

"အင်း... အခက်ဆုံး ဘာသာစကား တစ်မျိုးရှိသေးတယ်"

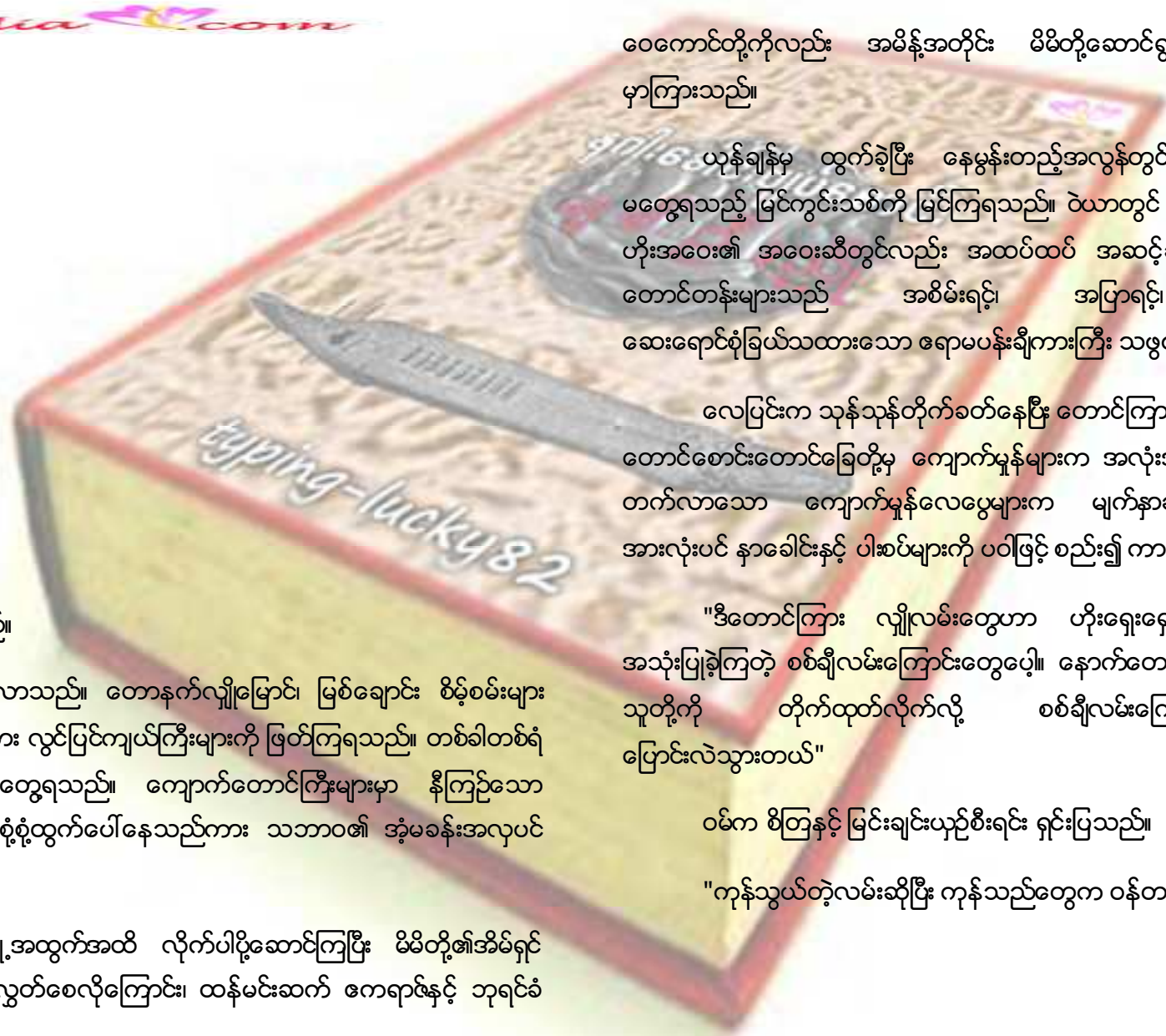
"ဘယ် ဘာသာစကားလဲ ဝမ်း"

ဟေမာစန္ဒီက စိတ်ဝင်စားစွာ မေးလိုက်သည်။

"အသည်းနှလုံးထဲက လာတဲ့ ဘာသာစကား"

ဟေမာစန္ဒီ နှုတ်မှ 'အို' ဟူသော အာမေဇိုတ်နှင့်အတူ ပါးပြင်နှစ်ဖက်ပေါ်တွင်လည်း နှင်းဆီနုသွေး ဖြတ်ပြေးသွားသည်။

ဝေကောင်တို့ကိုလည်း အမိန့်အတိုင်း မိမိတို့ဆောင်ရွက်ပါကြောင်း လျှောက်တင်ပေးပါဟု တဖွဖွ မှာကြားသည်။

ယုန်ချန်မှ ထွက်ခဲ့ပြီး နေမွန်းတည့်အလွန်တွင်ကား သစ်ပင်ဟူ၍ ချုံပုတ်လေးတစ်ခုသော်မှ မတွေ့ရသည့် မြင်ကွင်းသစ်ကို မြင်ကြရသည်။ ဝဲယာတွင် ကျောက်တောင်ကြီးများကသာ အုပ်စိုးနေသည်။ ဟိုးအဝေး၏ အဝေးဆီတွင်လည်း အထပ်ထပ် အဆင့်ဆင့်သော တောင်တန်းများကိုသာ မြင်ရသည်။ တောင်တန်းများသည် အစိမ်းရင့်၊ အပြာရင့်၊ အညိုရင့် အရောင်အသွေးများဖြင့် ဆေးရောင်စုံခြယ်သထားသော ဧရာမပန်းချီကားကြီး သဖွယ် ဖြစ်သည်။

လေပြင်းက သုန်သုန်တိုက်ခတ်နေပြီး တောင်ကြားလျှိုနေရာများတွင် ပို၍ အရိန်ပြင်းသည်။ ထိုအခါ တောင်စောင်းတောင်ခြေတို့မှ ကျောက်မှုန့်များက အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက်လာတတ်သည်။ ဧဝံဂိုက်၍ တက်လာသော ကျောက်မှုန့်လေပွေများက မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ တိုးဆောင့်ဝင်ရောက်လာကြသဖြင့် အားလုံးပင် နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်များကို ပဝါဖြင့် စည်း၍ ကာကွယ်ကြရသည်။

"ဒီတောင်ကြား လျှိုလမ်းတွေဟာ ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက တုရိုက်၊ တိပက်၊ မွန်ဂိုတပ်တွေ အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့ စစ်ချီလမ်းကြောင်းတွေပေါ့။ နောက်တော့ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်နဲ့ စစ်တပ်ကြီးတွေက သူတို့ကို တိုက်ထုတ်လိုက်လို့ စစ်ချီလမ်းကြောင်းကနေ ကုန်သွယ်လမ်းကြောင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်"

ဝမ်က စိတ်နှင့် မြင်းချင်းယှဉ်စီးရင်း ရှင်းပြသည်။

"ကုန်သွယ်တဲ့လမ်းဆိုပြီး ကုန်သည်တွေက ဝန်တင်လှည်းတွေလည်း မတွေ့ရပါလား!"

ယုန်ချန်မှ တာ့လီသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

မြင်ကွင်းက တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာသည်။ တောနက်လျှိုမြောင်၊ မြစ်ချောင်း စိမ့်စမ်းများ တစစ ပါးရှားသွားကာ တောင်ကုန်းကြီးများအကြား လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးများကို ဖြတ်ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်ကြားလမ်းများကို တွေ့ရသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးများမှာ နီကြည့်သော အဆင်းရှိပြီး ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် မြေပြင်မှ စုံစုံထွက်ပေါ်နေသည်ကား သဘာဝ၏ အံ့မခန်းအလှပင် ဖြစ်လေသည်။

ယုန်ချန် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့်အဖွဲ့က မြို့အထွက်အထိ လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြပြီး မိမိတို့၏အိမ်ရှင် ဧည့်ဝတ်ကျောပွန်မှုတွင် ချို့ယွင်းချက်ရှိပါက ခွင့်လွှတ်စေလိုကြောင်း၊ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်နှင့် ဘုရင်ခံ

"လမ်းခရီးအကြားမှာ ဘာရွာဘာမြို့မှ မရှိဘူးလေ။ နားစရာ တည်းစရာ ထမင်းဆိုင်တို့ ဘာတို့လည်း မရှိတော့ ကုန်သည်တွေက အသုံးမပြုကြတော့ဘူး။ မြစ်ကြောင်းဘက် လမ်းကနေပဲ တာ့လီကို သွားကြတော့တယ်"

လွင်ပြင်တစ်ခုကို ဖြတ်လာကြပြီးနောက် ရှေ့ဆီတွင် တောင်ကြားလျှိုလမ်းတစ်ခုကို မြင်လိုက်ကြရသည်။ လျှိုလမ်း၏တစ်ဖက်ဆီမှ တောင်ကြီးများမှာ မည်သည့်ပန်းပုဆရာမှ စိတ်ကူးမယဉ်နိုင်သော အရွယ်ရွယ်အစားစား ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ကျောက်တုံးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ လျှိုလမ်းကျဉ်းမြောင်းသလောက် နှစ်ဖက်တောင်ထိပ်စွန်းများမှာလည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု နီးကပ်စွာ တည်ရှိကြပြီး လမ်းကို မိုးထားဘိသကဲ့သို့ပင် ထင်ရလေသည်။

ဝမ်ထံမှ ထူးခြားသော အသံတစ်သံ ထွက်လာသည်။

စိတြက အံ့သြစွာ လှည့်ကြည့်သည်။ ဝမ်၏ နှုတ်မှ ထွက်ပေါ်လာသည်ကား တေးချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်လေသည်။ ဝမ် တရုတ်လို သီဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် စိတြနားမလည်ချေ။ တေးချင်းကို ရပ်လိုက်ပြီး ဝမ်က...

"ခွင့်လွှတ်ပါ စိတြရယ်။ ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်ဒေသ ကိုယ့်ရှုခင်းတွေကို မြင်လိုက်ရတော့ စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ကြည်နူးသလိုလို ဖြစ်လာတယ်။ ဟောဒီ ရင်အုံကြီးထဲမှာလည်း ဆိုသလိုလို ဖြစ်လာလို့ မနေနိုင်တော့တာနဲ့ တေးချင်းဆိုမိတာပါ"

"တေးချင်းအဓိပ္ပာယ်က ဘာတဲ့လဲ"

"အဟမ်း... ကျောက်တောင်ကြီးတွေကို ကြည့်လိုက်ပါ။ အဲဒါ ငါ့ရဲ့ချစ်ခြင်းတွေပါ ကြဲပြန့်နေတဲ့ ကျောက်တုံးတွေကို ကြည့်လိုက်ပါ။ အဲဒါ မင်းကြောင့် ကွဲကြွေသွားတဲ့ ငါ့အသည်းနဲ့လုံးတွေပါတဲ့"

"ဒါဖြင့် လေပြင်းတိုက်ပြီး ကျောက်မှုန်တွေ အလိပ်လိုက် လွင့်တက်လာတာကကော.."

"အဲဒါကတော့ ဟင်... ဟိုရှေ့မှာ ဘာလဲ"

တောင်ကြားလျှိုလမ်းကို စတင်ဝင်ရောက် ဖြတ်သန်းတော့မည့် ရှေ့ပြေးစစ်သည်အဖွဲ့၏ မြင်းများ ပတပ်ရပ်ကာ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်နေကြသည်။ တဝန်းဝန်း အသံများနှင့်အတူ ကျောက်မှုန်များလည်း ထောင်းထောင်းထနေသည်။ ထို့နောက် အထင်အရှားမြင်လိုက်ရသည်ကား ကျောက်တောင်ထိပ်ဆီမှ အရှိန်ပြင်းစွာ လိမ့်ဆင်းလာကြသည့် ကျောက်တုံးများ။

ကျောက်တုံးကြီးများသည် တောင်ထိပ်မှတောင်စောင်း၊ တောင်စောင်းမှ အောက်ခြေသို့ လိမ့်ဆင်းလာရင်း အောက်ဘက်ရောက်လေလေ အရှိန်ပိုမြန်မြန်လေလေဖြစ်ကာ လျှိုလမ်းတစ်လျှောက် ကျလာသောအခါ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြွေပြီး မြင်မကောင်းအောင် ပြန့်ကျဲသွားကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ မြင်းများအနီးသို့ပင် ကျောက်တုံး အကွဲအကြဲ အပိုင်းအစများ လွင့်လာသည်။ မင်းသားက မြင်းဇက်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ထိန်းရင်း လွတ်ရာသို့ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇ၏ မြင်းမှာ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်ပြီး ပတပ်ရပ်လိုက်ရာ အမတ်ကြီးမြင်းပေါ်မှ လွင့်စင်ကျသွားသည်။ မဟာသေန၏မြင်းမှာ လန့်ပြီး နောက်ပြန်လှည့်ပြေးသဖြင့် အမတ်ကြီးသည် ဒဿိဒ်ဒဿိဒ်ဖြင်း မြင်းပေါ်ပါသွားသည်။

ရှေ့ပြေးမြင်းစီးတပ်ဖွဲ့ကား ကံကြီးလှစွာပင် လျှိုလမ်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ကာစဖြစ်သဖြင့် ပဲ့ထွက်လွင့်စင်လာသော ကျောက်စအချို့ ထိမှန်သည်မှလွဲ၍ ဒဏ်ရာကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရကြ။

တဝန်းဝန်း အသံကြီးများဖြင့် လျှော့လျှော့ကျလာသည့် ကျောက်တုံးကြီးများမှာ ခဏချင်းမှာပင် ရပ်သွားသည်။ ကျောက်မှုန်များကား အလိပ်လိုက် ထောင်းထောင်းထလျက် ကျန်ရစ်သည်။

"အားလုံး နောက်ပြန်လှည့်၊ လွင်ပြင်ကျယ်မှာ နေရာယူကြ"

သုနန္ဒမင်းသားက လျှိုလမ်းနှင့် ဝေးရာ ကျောက်တောင်များနှင့် ဝေးရာသို့ ဆုတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အန္တရာယ်ကင်းရာတွင် စုဝေးကြရင်း တောင်ကြား လျှိုလမ်းကျောက်တောင်ကြီးများဆီသို့ လှမ်းကြည့်ကြသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးများမှာ ပကတိ ငြိမ်သက်သွားသည်။ နောက်ထပ်လည်း ကျောက်တုံးကျောက်စိုင်များ ကျမလာတော့။

အမတ်ကြီး မဟာသေန၏မြင်းမှာ လန်နေဆဲဖြစ်၍ မဟာသေနအား မြင်းပြောင်းပေးလိုက်ရသည်။ နာကျကုဉ္ဇမှာ မြင်းပေါ်မှလွင့်စင်ကျသွားခဲ့သော်လည်း ထူထဲစွာ ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် ဒဏ်ရာအနာတရ မရှိခဲ့။ ရှေ့ပြေးမြင်းစီး တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့မှာ ကျောက်သားအပိုင်းအစများ ထိမှန်သဖြင့် မျက်နှာနှင့် လက်တို့တွင် ဒဏ်ရာရသွားကြသည်။ သမားတော်အဖွဲ့နှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့က ချက်ချင်း ဆေးထည့်ပြီး သွေးတိတ်အောင် ကုသလိုက်ကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက ဒဏ်ရာရသူများကို လိုက်ကြည့်ရင်း...

"ကံကြီးပေလို့ပဲ အပေါ်သာတည့်တည့်ကျလိုက်ရင် လူရောမြင်းပါ ကျေသွားနိုင်တယ်။ တောင်ကြား လျှိုလမ်းထဲ ဝင်တာ ဒီထက်စောသွားရင် မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံး ဒုက္ခရောက်သွားမှာ သေချာတယ်"

ထိုစဉ် ဂိတအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်၏ စူးစူးဝါးဝါးသံ ပေါ်လာသည်။

"ဟိုမှာ... ဟိုမှာ... ဘာလဲမသိဘူး"

သူညွှန်ရာသို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကျောက်တုံးအကျေအမွများ ကြားမှ ရဲရဲနီသော အဆင်းရှိသည့် အရာတစ်ခု၊ စစ်သည်တစ်ဦးက အပြေးသွားပြီး ကောက်ယူလာကာ သုနန္ဒမင်းသားကို ကမ်းပေးသည်။

လက်ထဲရှိထိုအရာကို သုနန္ဒမင်းသား လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ မည်သို့သော အရာဝတ္ထုမှန်း မသိ တစ်ခါမှလည်း မမြင်ဘူးကြ။ သို့သော်...

ဝမ်း၏ ချောက်ချားစွာ ရေရွတ်သံ ပေါ်လာသည်။

"တောင်စောင့်နတ်မင်းကြီးများ... ကယ်တော်မူပါ... အလိုလေး အလိုလေး"

"ဝမ်း ဒါဘာလဲ ပြောစမ်း"

လက်ဝါးနှစ်ဖက် အတွင်းသို့ မျက်နှာကိုထည့်လျှက် ဝမ်းပြောသည်။

"အဲဒါ... အဲဒါ... တရုတ်စစ်သည်တွေ ဆောင်းတဲ့ ဦးပေါင်း"

"ဘာ..."

သုနန္ဒမင်းသား၏ အာမေဇိုတ်သံ ဆောင့်၍ ထွက်လာ၏။

"ဒါဖြင့်..."

ကျောက်တုံးကြီးများ လိမ့်ကျလာရာ ကျောက်တောင်ပေါ် မော့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"ဝမ်းပြောပါမယ် အရှင့်သားတော်၊ ဒီနေရာဒေသက ကျောက်တောင်ကြီးတွေဟာ သူ့ဘာသာသူ ကျောက်တုံးတွေပဲ့ကျတာမျိုး တစ်ခါမှ မရှိဖူးပါဘူး။ ဒါ... ဒါ... တမင်သက်သက် တွန်းချ..."

လက်ထဲမှ အနီရောင် ဦးပေါင်းကို သုနန္ဒမင်းသား လုံးချေဖျစ်ညှစ်သည်။

ကျွတ်စီကျွတ်စီ အသံများပေါ်လာပြီး အသံတစ်သံက...

"ကျုပ်တို့ကို နန်စောကလည်း လုပ်ကြံတယ်။ အခုလည်း တရုတ်တွေက ကျောက်တုံးတွေ လှိမ့်ချပြီး လုပ်ကြံတာ ခံရပြန်ပြီ။ ပျူအဖွဲ့ကို ဘယ်သူကမှ မလိုလားတော့ဘူးလား"

နောက်တစ်သံက...

"ဘယ်သူ့ကို ယုံရတော့မှာလဲ အရှင့်သားတော်။ ဒီလောက် ရက်ရှည်ခရီးကြမ်းကြီးကို လာခဲ့တာဟာ ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးသလို ဖြစ်နေပါပြီ"

အားလုံးသွေးပျက်ချောက်ချားနေကြပြီဖြစ်သည်။ မဟာသေနနှင့် နာကျကုဉ္ဇတို့ပင် အခြေအနေကို ထိန်းရန် အခက်အခဲ တွေနေကြသည်။

"အားလုံးနားထောင်ကြ"

သုနန္ဒမင်းသားက လက်ကိုမြှောက်၍ပြောလိုက်သည်။

"တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုတွေကို ပြန်ထိန်းကြစမ်း။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းဟာ စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်စွမ်း ပပျောက်သွားစေပြီး နောက်ထပ်အန္တရာယ်တွေကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်တယ်။ ခေါင်းအေးအေးထား စဉ်းစားကြပါ"

သုနန္ဒမင်းသား မိမိကိုယ်မိမိ ဆောက်တည်လိုက်ပြီး...

"ဟောဒီမှာကြည့်ကြ။ ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှာ တရုတ်စစ်သည် ဦးပေါင်းကို ကိုင်ထားတယ်။ အဲဒီလက်ရဲ့ အပေါ်က ကျွန်ုပ်ပခုံးမှာ နန်စောအဆိပ်လူးမြားဆိုတဲ့ မြား သင့်ခဲ့တယ်။ ထူးဆန်းတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိနေတာ အမှန်ပဲ။ ပျူအဖွဲ့ကို တရုတ်ပြည်မရောက်စေချင်တဲ့ နန်စောအုပ်စု ရှိနေပြီလားလို့ ကျွန်ုပ်တို့ယူဆခဲ့ကြတယ်။ အခုလည်း ပျူအဖွဲ့ရဲ့ သံတမန်ခရီးကို မလိုလားတဲ့ တရုတ်အုပ်စု ရှိနေပြီလားလို့ ယူဆစရာဖြစ်လာပြန်ပြီ။ နောက်တစ်မျိုး ယူဆနိုင်သေးတယ်။ အဲဒီလို မလိုလားတဲ့ နန်စောအုပ်စုနဲ့ တရုတ်အုပ်စုပူးပေါင်းပြီး

လုပ်ကြံကြသလားဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ ကောင်းပြီ... ပြန်စဉ်းစားကြစမ်း။ နန်စောဖြစ်စေ၊ တရုတ်ဖြစ်စေ သူတို့နှစ်ဦး ပူးပေါင်းတာပဲဖြစ်စေ ပျူအဖွဲ့ကို မလိုလားဘူးဆိုရင် ဒီနေရာတွေထက်ပိုပြီး အခွင့်သာတဲ့ တောတွေ တောင်တွေရှိတယ်။ ဘာကြောင့် အဲဒီတုန်းက မလုပ်ကြံတာလဲ"

ကျောက်မှုန်များ လွင့်ယုံ့နေကြဆဲ။ သုနန္ဒမင်းသားက တိကျပြတ်သားစွာ...

"အင်မတန် သံသယဖြစ်စရာ ကောင်းတဲ့အချက်၊ ပြီးတော့ အလွန်ယုတ္တိကင်းမဲ့တဲ့ အချက်ရှိတယ်။ အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း မြင်းစီးရန်သူတွေဟာ တစ်ခန်းကို ဝင်မစီးဘဲ တောအုပ်ထဲကို ပြန်ဝင်သွားတယ်။ အခုလည်း တောင်ကြား လျှိုလမ်းထဲမရောက်ခင် ကျောက်တုံးတွေ လှိမ့်ချတယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားတယ်။ ဒါတွေက ဘာကိုပြသလဲဆိုတော့ ပျူအဖွဲ့နဲ့ တရုတ်ဧကရာဇ်နဲ့ မတွေ့အောင် ဟန့်တားခြိမ်းခြောက်တာပဲ ဖြစ်တယ်"

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဘာဆက်လုပ်ရမှာပါလဲ အရှင့်သားတော်"

"အကလေးကျင့်ဆောင်မှာ အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇ ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို ပြန်ကြားယောင် ကြည့်ကြ၊ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ပြောခဲ့တဲ့စကား အပြန်အလှန်ယုံကြည်စိတ်ချမှု ထားကြပါဆိုတဲ့ စကား၊ ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချပါဆိုတဲ့စကား"

"အရှင့်သားတော်ကို ယုံကြည်ပါတယ်"

တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖြစ်ခဲ့ကြသည့် ခံစားမှုနေရာတွင် တက်ကြွမှုများ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည်။

"လုပ်ကြံမှုတွေရဲ့ နောက်ကွယ်က လျှို့ဝှက်ချက်နဲ့ သံသယဖြစ်စရာ ယုတ္တိကင်းမဲ့နေတာတွေကို ခေါင်းထဲက ဖယ်ထုတ်လိုက်ကြ။ အခုအားလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲရှိရမှာကတော့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့အတိုင်း ခရီးလမ်းဆုံးအရောက်သွားမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ။ သီရိခေတ္တရာက ခမည်းတော် မဟာရာဇ၊ ပြီးတော့

သီရိခေတ္တရာနဲ့ အခြားဒေသတွေမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ပျူလူမျိုးတွေအားလုံးက ဒီအဖွဲ့ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်စွာနဲ့ တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီယုံကြည်မှုနဲ့ ဒီတာဝန်ကို တစ်ရွေးတစ်စေ့မှ မတိမ်းစောင်းရအောင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လုပ်သွားကြမယ်။ ပြီးတော့ အရေးအကြီးဆုံး စကားပြောစရာရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံခဲ့ကြရတဲ့ လုပ်ကြံမှုနှစ်ခုအကြောင်းကို လုံးဝနှုတ်ပိတ်ထားကြဖို့ပဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုတ်မပြောပါနဲ့"

"အရှင့်သားတော်ကို ယုံကြည်ပါတယ်။ အရှင့်သားတော်အမိန့်အတိုင်း နာခံပါမယ်"

သံပြိုင်ညီညာ ဟစ်ကြွေးလိုက်ကြသည်။

အခန်း(၃၄)

ကျောက်ဂူဝရှိ ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင် အရက်အိုးများ၊ အမဲဟင်းလျာများ၊ သစ်သီးများ ဗရပွကြဲနေသည်။ တောဝက်ကောင်လုံးကင်မှ အသားများကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုးခွဲလှီးဖြတ်စိုက်ယူကာ၊ ကျူမင်ချွန်က အားပါးတရကိုက်ဖဲ့ပြီး အရက်အိုးကို လက်ကိုင်ကိုင်မှ ယူရင်း မော့ချလိုက်သည်။

အောင်ပွဲခံညစာစားပွဲတွင် ကျူမင်ချွန် အပျော်ကြီးပျော်နေ၏။

စောရီ အမည်ခံပြီး နာခံဟန်ဆောင်ရပ်ဖျက်ကာ၊ သုနန္ဒမင်းသားရှေ့အထိ အရောင်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ပုံမှ အစပြု၍ မိမိ၏ လျှို့ဝှက်တိုက်ခိုက်ရေးများ အောင်မြင်ခဲ့ပုံကို ပြန်လည်ပြောပြရင်း တဟားဟား ရယ်မောနေသည်။

"မင်းတို့ ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်ကြစမ်း၊ တောအုပ်စခန်းမှာ သူတို့စခန်းချတုန်းက ထွက်ပေါက်ပိတ်သွားကြပြီထင်အောင် မြက်ရိုင်းတောကို မီးရှို့ပစ်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ တောအုပ်နောက်က

အမှောင်ရိပ်ခိုပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ငါက သုနန္ဒမင်းသားရဲ့ လက်မောင်းကိုချိန်ပြီး မြားနဲ့ပစ်ခဲ့တယ်။ ဘယ်ကကောင်မှန်းမသိတဲ့ကောင်က သုနန္ဒကို ဆွဲလှဲချလိုက်လို့ ပန်းပဲ ရှုပ်ပြီး ထိသွားတယ်။ ဟား... ဟား... ငါအလိုရှိရင် အဲဒီပျူမင်းသားရဲ့ လည်မျိုကို ထုတ်ချင်းခတ်သွားအောင် ပစ်နိုင်သေးရဲ့။"

"ကျူမင်ချူန် မြားသွားမှာ အဆိပ်လူးထားတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအဆိပ်က တုံးခနဲ လဲသေစေတဲ့ အဆိပ်မှမဟုတ်ဘဲ။ နန်စောတွေသုံးတဲ့ အဆိပ်ကို အားလျော့သွားအောင် လုပ်ယူထားတဲ့အဆိပ်၊ ဒါကြောင့် နန်စောတွေက လုပ်ကြံတာလို့ ဒင်းတို့ယုံသွားကြအောင် ငါလိုချင်တာက ဒါပဲလေ"

"ဟို... ကျောက်တောင်ကြီးပေါ်က ကျောက်တုံးတွေ လိုမ့်ချတာကကော ကျူမင်ချူန်"

"ခွေးအ... အရူး... ရွှေသဲမြစ်တိုက်ပွဲတုန်းက ရလိုက်တဲ့ တရုတ်စစ်သည်ဦးပေါင်းတွေ ရှိပါရောလား။ ကျောက်တုံးတွေနဲ့အတူ အဲဒီနီနီရဲ့ ဦးပေါင်းတစ်ခုကို တမင်ပစ်ချထားခဲ့တာ။ ဒီတော့ ဒုတိယလုပ်ကြံမှုက တရုတ်ပဲလို့ သူတို့ထင်သွားကြပြန်ရော"

"ဘာကြောင့် ပျူအဖွဲ့ကို တစ်ချက်တည်း အသေမလုပ်ဘဲ နှစ်ကြိမ်စလုံး အသက်အန္တရာယ် ခြိမ်းခြောက်ရုံလောက် လုပ်တာကကော ကျူမင်ချူန်"

"မင်းတို့အဲဒါတွေကြောင့် အရူး အ အတွေ့ဖြစ်နေတာပဲ။ ပျူအဖွဲ့ကို တစ်ချက်တည်း အသေလုပ်လိုက်ရင် ငါတို့အတွက် ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မရဘူး။ ပျူအဖွဲ့ တရုတ်အထိ ရောက်အောင်သွားကို သွားရမယ်။ ငါက ရောက်အောင် လွှတ်ပေးထားမှာ။ ဒါပေမယ့် ပျူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ နန်စောကိုလည်း မယုံ၊ တရုတ်ကိုလည်း မယုံ အဲလိုဖြစ်သွားပြီ"

"အဲဒီလိုဖြစ်သွားပြီးတော့ကော ကျူမင်ချူန်"

"တတိယအစီအစဉ် ရှိသေးတယ်။ မင်းတို့ကောင်တွေကို ငါက ရှင်းပြမနေနိုင်ဘူး။ ငါ့အမိန့်အတိုင်းသာလုပ် ငါခိုင်းတာလုပ်။ အေး... တစ်ခုတော့ ပြောလိုက်မယ်။ တဲကျူန်ရယ်၊ ယိမိုယွန်ရယ်၊ နောက်တစ်ယောက်က ငါနာမည်မသိတဲ့ ပျူမင်းရယ် သူတို့က ချစ်ကြည်ရေးတွေ မဟာမိတ်တွေ လုပ်နေကြတယ်။ ဟိ... ဟိ... သူတို့သုံးယောက်စလုံး သုံးပင်လိမ်ချည်ထားတဲ့ကြိုးကို ငါက တစ်ချက်တည်းနဲ့ ဖြတ်ပြမယ်။ သူတို့ကြားထဲမှာ သွေးချောင်းစီးပြီးမှ အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသတစ်ခုလုံးကို စစ်ဘုရင်ကြီး ကျူမင်ချူန်၊ တုရိုက်ဧကရာဇ်မင်း ကျူမင်ချူန်ဆိုပြီး ဟား... ဟား... ဟား... ဟား..."

ဝက်ကောင်လုံးကင်ကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုးစိုက်ကာ အရက်အိုးကို မြှောက်ကိုင်လိုက်ပြန်လေသည်။

အခန်း(၃၅)

ပျူအဖွဲ့ တာ့လီသို့ ရောက်လာမည့်ရက်ထက် နှစ်ရက်စော၍ ထန်ချီ တာ့လီသို့ ရောက်နေသည်။ နန်စောစကားပြန်များ ရောက်လာမည်ဆိုသော်လည်း ရောက်မလာကြသေးပေ။

ထန်ချီ အလွန်အမင်းစိတ်ပျက်လျှက်ရှိ၏။ မင်း... အနုပညာကို စော်ကားလိုက်တာပဲ ဟူသော ဦးရီးတော်ဝေကောင်၏ စကားက ရင်ကို ဖောက်၍နလုံးသည်းပွတ်ကို စူးဝင်ခဲ့သည်။ ထိုစကားကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ အကြိုတော်တာဝန်ကို လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရောက်လာကြမည့် ပျူအဖွဲ့ကို လုံးဝစိတ်ဝင်စား၍မရ။ ပျူဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်းဟု လေ့လာစူးစမ်းလိုစိတ်လည်း မရှိ။ ထို့ပြင် နန်စောများကိုလည်း ခင်မင်လိုစိတ်မရှိ။

တာ့လီအုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံကမူ စီချွမ်နယ် ဘုရင်ခံဝေကောင်၏တူ၊ စစ်သည်တော်တပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်အဆင့် ပျူအဖွဲ့ကြိုဆိုရေးခေါင်းဆောင်ဟူသော ဝိသေသများကို အကြောင်းပြု၍ ထန်ချီအား ပျာပျာသလဲ ဧည့်ခံသည်။

"ဗိုလ်မင်းခေါင်းဆောင် အလိုရှိတာပြောပါ။ တာ့လီမှာ ကျွန်တော် အားလုံးကိုပိုင်ပါတယ်"

"ဘာမှမလိုချင်ပါဘူး... တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကို လာလာပြီး ကျုပ်ကို စကားပြောပြောနေတာ မလုပ်ပါနဲ့။ အဲဒါကျုပ်ကို ကူညီရာရောက်တယ်"

"ကောင်းပါပြီ... ဗိုလ်မင်းခေါင်းဆောင်... ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော်သွားပါတော့မယ်"

"ဪ... ခဏလေး၊ ပျူအဖွဲ့ဆိုတာ ဘယ်တော့ရောက်လာမှာလဲ"

"နောက်နှစ်ရက်ဆို ရောက်ပါတော့မယ် ဗိုလ်မင်းခေါင်းဆောင်။ တကယ်တော့ ယုန်ချန်နဲ့ တာ့လီဟာ ခြောက်ရက်ခရီးပဲ ရှိပါတယ်"

"ခဏနေဦး၊ အဲဒီ ပျူတွေအကြောင်း ခင်ဗျားဘာသိထားသလဲ"

"ဟိုး... တောင်ဘက်ဒေသ ဝေးလံခေါင်ဖျား ကုန်းတွင်းပိုင်းလွင်ပြင်မှာနေတဲ့ လူမျိုးလို့ပဲ သိထားပါတယ်။ ကျန်တာမသိပါ ဗိုလ်မင်းခေါင်းဆောင်"

"ကိုယ်ဘာမှမသိတဲ့လူမျိုးခြားတွေ တာ့လီမှာ စခန်းတစ်ထောက်နားမှာ၊ သူတို့ကို လက်ခံပြီး အိမ်ရှင်လုပ်ရမှာကို ခင်ဗျားပျော်ရွှင်နေသလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်မင်းခေါင်းဆောင်၊ အဲဒီပျူတွေကို လာကြိုတဲ့ အကြိုတော်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မင်းကို ဧည့်ခံရလို့ ပျော်ရွှင်နေတာပါ"

"ဒါပဲ သွားတော့"

"ကောင်းပါပြီ ဝိုလ်မင်းခေါင်းဆောင်"

နောက်နှစ်ရက်တွင် ပျူအဖွဲ့ရောက်လာသည်။

ထန်ချီက တာ့လီမြို့ဝင်တံခါးမှ ကြိုဆိုသည်။ အဝေးဆီမှ တဖြည်းဖြည်းနီးလာသော ပျူအဖွဲ့ကို ကြည့်ရင်း ထန်ချီအံ့သြသွားသည်။ ပျူလူမျိုးတို့သည် အရိုင်းအစိုင်းသာသာ တောတွင်းသားများသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားသော ထန်ချီမှာ ရှေ့ဆုံးမှ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးနှစ်ဦးကို မြင်လိုက်ကတည်းက မိမိကြိုတင် အထင်သေးအထင်မှားမိခြင်းကို စိတ်ထဲမှ တောင်းပန်မိလေသည်။ အရောင်အသွေးစုံသော တံခွန်အလံများ၊ တောက်ပသော ဝတ်စုံတန်ဆာများ၊ အထူးသဖြင့် ရောင်စုံပုတီးစေ့များကို ဆင်ယင်ထားသည့် မိန်းမပျိုများ...

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ထန်ချီတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြသည်။

အမတ်ကြီးနှစ်ဦးနောက်မှ လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

ထိုသူနှင့် ထန်ချီတို့နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အတန်ငယ်ကြာ
ငေးဝိုင်းကြည့်ရင်း နှုတ်မှ ပြိုင်တူခေါ်မိသွားကြသည်။

"ဝမ်း"

"ထန်ချီ"

"ဝမ်း... မသေဘူး၊ ဟုတ်လား"

"ထန်ချီက အကြိုတော်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဟုတ်လား"

မေးခွန်းနှစ်ခု တိုးတိုက်မိသွားကြပြန်သည်။

မိမိတို့နားမလည်သော တရုတ်စကားဖြင့် ပြောနေကြသည်ကို သုနန္ဒမင်းသားနှင့်
အမတ်ကြီးတို့ကလည်း ပြုံး၍ ငြိမ်သက်နေကြသည်။

"နောက်မှ... နောက်မှ ပြောကြစို့၊ အခုတော့"

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ထန်ချီကို ဝမ်းက မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ထန်ချီက ဦးညွတ်၍
ယာဘက်လက်ဆုပ်ပေါ် ဝဲဘက်လက်ဆုပ် တင်၍ နှုတ်ဆက်ပြီး သုနန္ဒမင်းသားက လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်
နှုတ်ဆက်သည်။

ဝမ်းစကားပြန်လုပ်ပြီး အမတ်ကြီးများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် တည်းခိုမည့်
တာ့လီခန်းမစံအိမ်သို့ နေရာရွှေ့ကြသည်။ ပျူအဖွဲ့စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း နေရာယူကြပြီးနောက် ဝမ်းနှင့်
ထန်ချီတို့ ခန်းမဆောင်အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

"ကိုင်း... ပြောစမ်းပါဦး ဝမ်း မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး"

ဝမ်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို အတိုချုပ်ပြောပြလိုက်ပြီးနောက်...

"မင်း ဦးရီးတော်ပေးလိုက်တဲ့ တာဝန်ကို မကျေလို့ ငါ ပြန်မလာရဲဘူး။ ခုနကပြောသလို
သေမလောက် ဒဏ်ရာလည်း ရခဲ့တယ်။ ငါ ပျူမြို့မှာ ဆေးကုသခံခဲ့ရတယ်။ ပျူတွေဟာ ငါ့အသက်သခင်
ကျေးဇူးရှင်တွေပဲ။ အဲဒီကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ငါစကားပြန်လုပ်ပြီး လိုက်လာခဲ့တာ။ ဟိုရောက်ရင်
ငါ့အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ မင်းဦးရီးတော်ကို ကူပြောပေးပါဦး ထန်ချီ"

"စိတ်ချဝမ်း၊ ပျူအဖွဲ့ရဲ့ စကားပြန်အဖြစ် လိုက်ပါလာတာကိုက မင်း တာဝန်မကျေခဲ့တာကို
အပြစ်လွှတ်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ အို... မင်းသေပြီလို့ ငါတို့အားလုံး ယူဆထားခဲ့ကြတာ။ ငါ ဝမ်းသာလိုက်တာ
ဝမ်းရယ်။ ဦးရီးတော် သိရင်လည်း သိပ်ဝမ်းသာရာမှာ"

"ဦးရီးတော်ကော စိချမ်နယ်မှာပဲလား"

"သူလိုက်လာလိမ့်မယ်။ ချီတူကျမှ လာမယ်လို့ ပြောတယ်။ နေပါဦး ငါ့မှာ မင်းကို မေးစရာတွေ
အများကြီးရှိနေတယ်"

"မင်း ဘာသိချင်သလဲ"

"ငါ့ကို ပျူအကြောင်းပြောပြစမ်း ဝမ်း"

ဝမ်းက စဉ်းစားဟန်ဖြင့် မျက်တောင်တစ်ချက်နှစ်ချက်ပုတ်ပြီး...

"ပျူအကြောင်းပြောပြစရာတွေက အများကြီး၊ အင်း... အဲဒီထဲကမှ ပထမဆုံးအချက်
ငါပြောချင်တာက မင်း ဒီတစ်ချက်တည်းနဲ့ ပျူကို နားလည်သွားလိမ့်မယ် ထန်ချီ"

"ငါ နားထောင်ချင်လှပြီ ဝမ်း ပြောပါတော့"

"ပျူတွေဟာ ပိုးချည်ပိုးထည် မဝတ်ကြဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ပိုးချည်ကိုရဖို့ ပိုးလေးတွေကိုမွှေး ပိုးလေးတွေကို သတ်ရမှာ အဲဒါကို မလုပ်ချင်လို့"

"ဟင်..."

ထန်ချီ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

'သူ့အသက်သတ်ခြင်း သူတစ်ပါးကို ညှင်းဆဲခြင်း စတာတွေကို ပျူတွေ ရှောင်ကြဉ်ကြတယ်။ အလွန်အလွန် အေးချမ်းငြိမ်သက်တဲ့သူတွေပဲ။ အဲ... တစ်ခုတော့ရှိရဲ့။"

"ဘာလဲ... ဘာလဲ"

"လိုအပ်ရင်တော့ သူတို့အသွေးထဲ အသားထဲ အရိုးထဲကနေ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်တွေ ရဲစွမ်းသတ္တိတွေ ထွက်လာတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အန္တရာယ်မပြုဘဲ ခွေနေတဲ့ မြွေပွေးလိုပဲ။ သူ့ကို ထိလိုက်ရင်တော့"

"အို... ပျူတွေဟာ အဲဒီလိုလား။ နေပါဦး သူတို့ရဲ့ ဂီတနဲ့ အကဆိုတာကကော"

"အဲဒါတော့ မင်းက ဂီတပညာရှင်ဆိုတော့ မင်းဘာသာ ကြည့်ရှုနားထောင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်တာ အကောင်းဆုံးပဲ"

"နေဦး... နေဦး... ဝမ်။ မင်းကို အံ့သြနေတာ တစ်ခုရှိသေးတယ်"

နှစ်ယောက်သားမှာ ပြောစရာ၊ မေးစရာ၊ ဖြေစရာ စကားမကုန်ဖြစ်နေသည်။

"ဝမ် မင်း ပျူစကားတတ်လာတာလည်း...၊ အေးလေ သဝဏ်လွှာတစ်စောင်လုံးကိုတောင် မင်းနှုတ်တက်ရွှေ့ အလွတ်ရပေတာပဲ။ မင်းက မှတ်ဉာဏ်လည်း ကောင်းပေတာကိုး အံ့သြစရာ မဟုတ်တော့ပါဘူး"

"ထန်ချီ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး အံ့သြစရာမဟုတ်ရင်လည်း မင်းအံ့သြရမယ့်သူ နှစ်ယောက်ရှိတယ်။ ငါ့မိတ်ဆွေတွေ ငါ့ကျေးဇူးရှင်တွေ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်"

"သူတို့က လင်မယားလား"

"ကြံကြံဖန်ဖန် ချစ်သူဖြစ်ကာနီး သူငယ်ချင်းတွေ၊ ယောက်ျားက စိတြာတဲ့။ မိန်းမက ဟေမာစန္ဒီတဲ့"

"သူတို့ချင်း ချစ်သူဖြစ်ကာနီး သူငယ်ချင်းတွေ ဘာတွေဖြစ်နေတာနဲ့ ငါက စိတ်ဝင်စားရမှာလား၊ အံ့သြရမှာလား ဝမ်"

"နားထောင်ပါဦး ထန်ချီရယ်။ စိတြာက ပျူဂီတပညာရှင်၊ ဟေမာစန္ဒီက ပျူအကပညာရှင် ကချေသည်ခေါင်းဆောင်"

"အိုး... ဟုတ်လား၊ ငါ့ကို သူတို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးစမ်း ဝမ်"

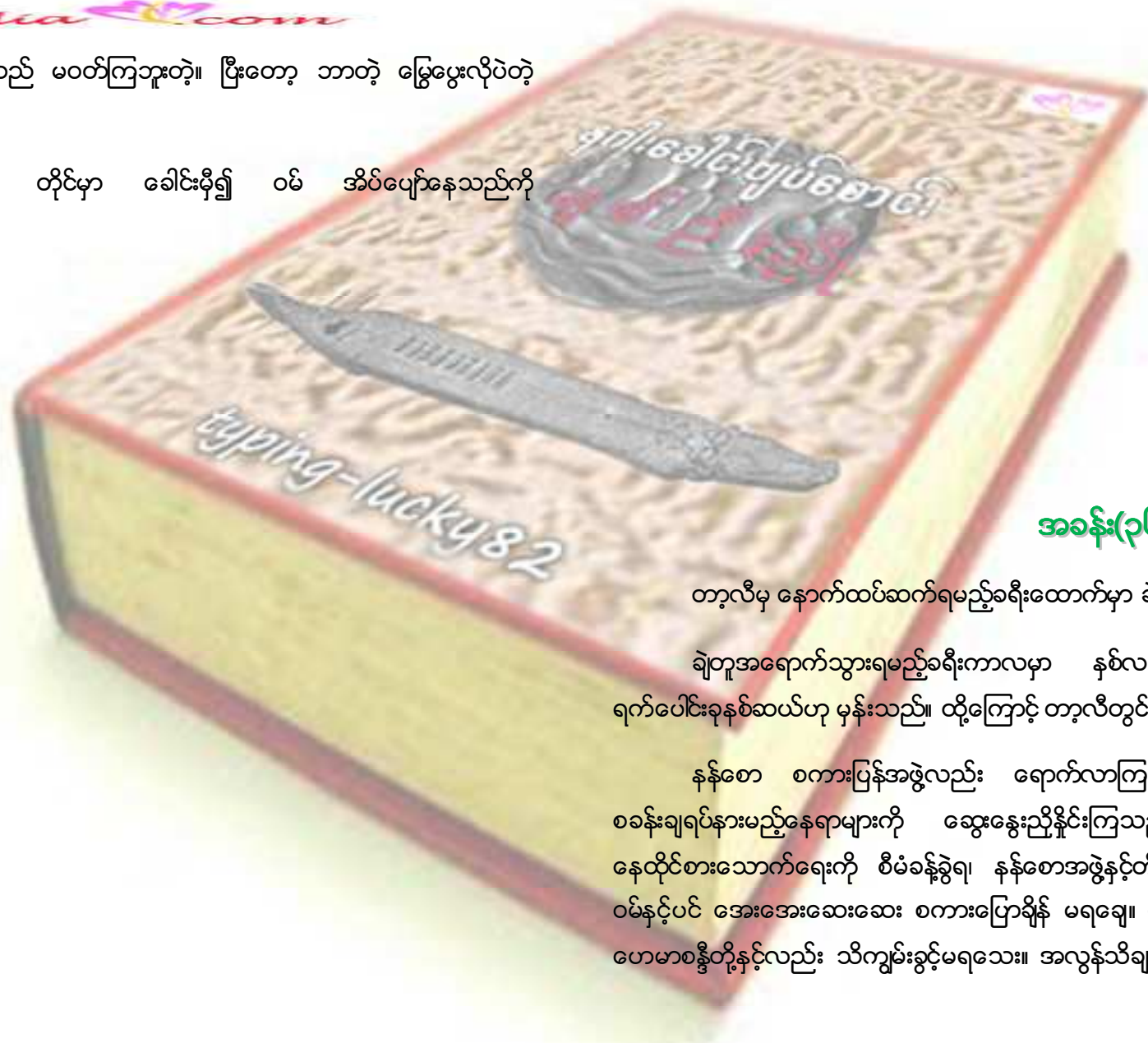
"ငါ့သူငယ်ချင်း ထန်ချီနဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်း စိတြာ၊ ဟေမာစန္ဒီတို့ဟာ အနုပညာရှင်တွေဖြစ်ကြလို့ အနုပညာအကြောင်းပြုပြီး အလိုလို ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြမှာပါ။ အထူးမိတ်ဆက်ပေးစရာ မလိုပါဘူး"

အလျဉ်မပြတ် စကားတွေ တတွတ်တွတ် ပြောနေသော်လည်း ဝမ်၏ မျက်လုံးအိမ်များ နီရဲနေပြီး၊ မျက်လွှာကိုလည်း ကြိုးစားပင့်ထားရသည်ကို ထန်ချီ သတိပြုမိလိုက်သည်။

"ဝမ် မင်း သိပ်ခရီးပန်းနေပြီ။ သွားအိပ်ချေတော့၊ နောက်ရက်တွေမှာ ငါတို့တွေ့ကြရဦးမှာ။ မင်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့လည်း မိတ်ဆက်ပေးရဦးမှာ။ ဪ... ပျူ... ပျူတွေ ပိုးကောင်လေးတွေကို"

သတ်ဖြတ်ရမှာစိုးလို့ မသတ်ချင်လို့ ပိုးချည်ပိုးထည် မဝတ်ကြဘူးတဲ့။ ပြီးတော့ ဘာတဲ့ မြွေပွေးလိုပဲတဲ့ ဟုတ်လား ဝမ်"

မေးရင်း လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ တိုင်မှာ ခေါင်းမှီ၍ ဝမ် အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အခန်း(၃၆)

တော့လီမှ နောက်ထပ်ဆက်ရမည့်ခရီးထောက်မှာ ချဲတူဖြစ်၏။

ချဲတူအရောက်သွားရမည့်ခရီးကာလမှာ နှစ်လကျော်ကျော် ကြာမည်ဖြစ်သည်။ ထန်ချီက ရက်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်ဟု မှန်းသည်။ ထို့ကြောင့် တော့လီတွင် ရက်ကြာကြာ မနားကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

နန်စော စကားပြန်အဖွဲ့လည်း ရောက်လာကြသဖြင့် ရှေ့ဆက်မည့် ခရီးလမ်းကြောင်းများ၊ စခန်းချရပ်နားမည့်နေရာများကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြသည်။ ထန်ချီမှာ ဝမ်မှတစ်ဆင့် ပျူအဖွဲ့၏ နေထိုင်စားသောက်ရေးကို စီမံခန့်ခွဲရ၊ နန်စောအဖွဲ့နှင့်တိုင်ပင်ရဖြင့် အလွန်အလုပ်များလျှက် ရှိလေရာ ဝမ်နှင့်ပင် အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချိန် မရချေ။ ထို့ကြောင့် ဝမ်မိတ်ဆက်ပေးမည်ဆိုသော စိတ်၊ ဟေမာစန္ဒီတို့နှင့်လည်း သိကျွမ်းခွင့်မရသေး။ အလွန်သိချင်သော ပျူများအကြောင်းလည်း မေးဖို့အချိန်မရ

mmcybermedia.com
ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် အလွန်စကားနည်းပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အမူအရာရှိသည် ပျူများကို ထန်ချီအလွန်စိတ်ဝင်စားမိပြီ ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ထန်ချီတွေလိုမြင်လိုလှသည်မှာ ပျူတို့၏ တူရိယာပစ္စည်းများ ဖြစ်၏။ သို့သော် ပျူအဖွဲ့က တူရိယာပစ္စည်းများကို သေတ္တာများ၊ အိတ်များမှ မထုတ်ဘဲ ထားကြသဖြင့် မြင်ခွင့်မရပြန်ချေ။

ထန်ချီနှင့် တန်းတူ အလုပ်များနေသူမှာ ဝမ်ဖြစ်သည်။

ဝမ်သည် ပျူအဖွဲ့၏ စကားပြန်အဖြစ် သုနန္ဒမင်းသားအနီးတွင် အချိန်ပြည့်နီးပါး ရှိနေရသည်။ တစ်ဖက်ကလည်း ထန်ချီနှင့်အတူ နန်စောစကားပြန်များနှင့် ဆက်သွယ်ရပြန်သည်။ နန်စော စကားပြန်အဖွဲ့တွင် တရုတ်ဘာသာစကားကို ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းသူ ပါရှိလာရာ ရနိုင်သမျှ အချိန်ကလေးအတွင်း ဝမ်က နန်စောဘာသာစကားကို လေ့လာပြန်သည်။

တော့လီသို့ ပျူအဖွဲ့ရောက်ရှိပြီး ဆယ့်နှစ်ရက်အကြာတွင် ချဲ့တူသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ဤခရီးတွင် ခရီးသည် ပိုမိုများပြားလာသည်။ ပျူအဖွဲ့ ထန်ချီခေါင်းဆောင်သော တရုတ်အဖွဲ့၊ နန်စောစကားပြန်အဖွဲ့ သုံးဖွဲ့ဖြစ်လေရာ မြင်းများ၊ ဝန်တင်လှည်းများ၊ လူစီးရထားများဖြင့် တစ်စုတစ်ဝေး တမျှော်တခေါ်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

မြောက်ဘက်အရပ်သို့ ဦးတည်သော ခရီး၌ ပို၍ပေါက်ရောက်လေလေ တရုတ်ပြည်အတွင်းသို့ ပို၍ဝင်လေလေ ရာသီဥတုကလည်း ပို၍ အေးလာလေလေဖြစ်သည်။ ပျူအဖွဲ့အားလုံးမှာ မိမိတို့ဆောင်ယူခဲ့သော ဝါဂွမ်း၊ အနွေးထည် ကိုယ်ကြပ်များ၊ ဝတ်ရုံများနှင့် မလုံလောက်တော့ချေ။ သို့သော် ထန်ချီ၏ အမြော်အမြင်ကြီးမှုကြောင့် တော့လီမှ ယူလာခဲ့သည့် သားမွေး၊ သိုးမွေး အနွေးထည်များကို အထပ်ထပ် ခြုံလွှမ်းဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့် အအေးဒဏ်ကို ခုခံကာကွယ်ကြရသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် နာကျကူတို့မှာ အအေးဒဏ်ကို အခံရဆုံး ဖြစ်သည်။ ပျူသမားတော်အဖွဲ့နှင့် ဟေမာစန္ဒိ ယူဆောင်လာခဲ့သော ဆေးဝါးများမှာ အအေးဒဏ်အတွက် ကြိုတင်စီမံထားသော ဆေးဝါးများဖြစ်သည်။ သို့သော် ပျူရာသီဥတုနှင့် ပျူဆောင်းရာသီအတွက်သာ စီမံထားခဲ့သည်ဖြစ်၍ အအေးဒဏ်ကို အပြည့်အဝခုခံနိုင်ခြင်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် ထန်ချီစိတ်လှာသည့် တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးဝါးများနှင့် နန်စောတို့၏ တိုင်းရင်းဆေးများ အကူအညီကို ယူရသည်။ ဟေမာစန္ဒိကား တရုတ်နှင့်နန်စောတို့၏ ဆေးမြစ်များ၊ သစ်ဥသစ်ဖုများနှင့် ဖော်စပ်သော ဆေးဝါးဗေဒကို အထူးစိတ်ဝင်စား လေ့လာရင်း ခရီးကြမ်းကြီးထဲမှ အကျိုးရလဒ်ကို ရရှိနေသည်။

ရက်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ကြာမြင့်မည့် ခရီးစဉ်၌ စိတြာနှင့် ဟေမာစန္ဒိတို့က ဝမ်ထံမှ တရုတ်ဘာသာစကား သင်ယူရန် အားခဲထားကြသည်။ ထန်ချီကလည်း ပျူနိုင်ငံနှင့် ပျူလူမျိုးများအကြောင်းကို ဝမ်မှတစ်ဆင့် စူးစမ်း လေ့လာဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သုနန္ဒမင်းသား ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဝမ်မှတစ်ဆင့် ထန်ချီပြောပြမည့် တရုတ်လူမျိုးတို့အကြောင်း၊ ထန်မင်းဆက် တရုတ်ဧကရာဇ် အကြောင်းများကို သိလိုစိတ် ပြင်းပြလျှက်ရှိသည်။

သို့ဖြင့်ပင် ဤခရီးကြမ်းကြီးတွင် အသီးသီး အသက ဆန္ဒပြင်းပြနေကြသူများ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ အထမြောက်လာခဲ့လေသည်။

စိတြာနှင့် ဟေမာစန္ဒိတို့ နှစ်ယောက်စလုံး တရုတ်ဘာသာစကားကို အတော်အတန် ပြောဆိုလာနိုင်ကြသည်။ ဝမ်ကလည်း မသက်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကို ဘေးဖယ်၍ လက်တွေ့အသုံးကျစေမည့် စကားလုံးများကိုသာ သင်ကြားပေးသည်။ ဝမ်၏တပည့်နှစ်ယောက်တွင် ဟေမာစန္ဒိက တရုတ်စကားပြောပို၍ ပီသပြီး နားထောင်ရာတွင်လည်း ပို၍နားလည်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထန်ချီအဖို့မှာလည်း ဝမ်ထံမှ ပျူအကြောင်းကို သိလိုသလောက် သိခွင့်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်နေသည်။ ထို့ထက်မူ မူလကတည်းက ထန်ချီ လိုလားခဲ့သော အခွင့်အရေးကိုလည်း

တစ်ပါတည်း ရရှိလာခဲ့သည်။ ယင်းကား အခြားမဟုတ် စိတြ၊ ဟေမာစန္ဒီတို့နှင့် ရင်းနှီးခွင့်ရလိုက်ခြင်းပင်။ စိတြပြောပြသော ပျူဂီတသံစဉ်စကားများနှင့် တေးသွားဖွဲ့စည်းပုံကို သိရသောအခါ ထန်ချီ အံ့ဩသွားပြီး ပျူဂီတကို မိမိဘာမှမသိခဲ့ဘဲ အဆင့်အတန်းရှိမည်မဟုတ်ဟု ထင်ခဲ့သည့်အတွက် တောင်းပန်ပါကြောင်း ပြောဖြစ်သည်။ ထိုအခါ စိတြကလည်း တစ်ပါးသူမသိဘဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စိတ်ထဲတွင် အထင်မှား ဖော်ကားမိသည်ကို မည်သူကမျှ စစ်ဆေးရသည်မဟုတ်ပါဘဲလျှက် ယခုလို ဖွင့်ဟဝန်ချ တောင်းပန်စကားဆိုသည်မှာ အလွန်ပြည့်ဝသော နှလုံးသားရှိသည့် အနုပညာသမားကောင်း ပီသပါကြောင်း ပြန်ပြောသည်။

ညအိပ်စခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ထန်ချီက တောင်းဆိုသည်။

"ဟေမာစန္ဒီဆီက ပျူအကအကြောင်း သိချင်ပါတယ်"

စိတြက စိစဉ်ပေးပါမည်ဟု ကတိပေးသည်။

ဟေမာစန္ဒီထံမှ ပျူအကအကြောင်း သိခွင့်ရလာသောအခါတွင်ကား...

'ယခင်က ပျူအနုပညာဆိုသည်မှာ အရိုင်းအစိုင်းသာသာ ရှိမှာပါပဲလေ' ဟုထင်ခဲ့မိသည့်အတွက် ထန်ချီ နောင်တရမဆုံး ဖြစ်သွားလေသည်။

ဝမ်း၏မိတ်ဆက်ပေးမှုဖြင့် ခင်မင်သွားကြပြီးနောက် ထန်ချီက ပြော၏။

"ကျွန်တော်က အကဗေဒကို သိပ်နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဂီတကိုတော့ နည်းနည်းတီးမိ ခေါက်မိရှိပါတယ်"

ကြိုးသုံးချောင်းတပ် ထွင်းအိုးတယောကိုထိုးပြီး တေးချင်းသီဆိုကြောင်းကိုပါ ပြောပြလိုက်ပြီး...

"ဂီတနဲ့အကဆိုတာ ဆက်နွယ်နေပါတယ်။ အကကိုလည်း သိပ်စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဟေမာစန္ဒီဆီက ပျူအကအကြောင်း သိချင်ပါတယ်။ သိခွင့်ရှိပါသလား"

စကားပြန်ပေးနေသော ဝမ်ပင်လျှင် ထန်ချီ ဤမျှလေးလေးစားစား ဆက်ဆံနေသည့်အတွက် အံ့ဩချင်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်။

ဟေမာစန္ဒီက ပင်ကိုယ်သဘာဝ အမူအရာအတိုင်း မျက်လွှာမပင့်ဘဲ ရှေ့တူရှု နှစ်တောင်ခန့်ကိုသာ ကြည့်၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...

"ဂီတနဲ့အကဆိုတာ မတူခြားနားကွဲပြားတဲ့ လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ တိုင်းပြည်အကြားမှာ အမြန်ဆုံးနဲ့ အထိရောက်ဆုံး ပေါင်းကူးဆက်သွယ်ပေးတဲ့ အရာဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘာသာစကားများကို လွန်မြောက်တဲ့ ဘာသာစကားဖြစ်တယ်"

ဝမ် မနည်းကြိုးစား၍ ဘာသာပြန်ပေးရသည်။ ထန်ချီ မျက်ခုံးမြင့်တက်သွားသည်။

"အကဆိုတာဟာ ဂီတသံစဉ်တေးသွား၊ စည်းနရီချက်တို့နဲ့အညီ ခြေ၊ လက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများကို လှပစွာလှုပ်ရှားတဲ့ လှုပ်ရှားမှုသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို အကဟာ မျက်စိပဿဒ ဖြစ်စေတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် တိရစ္ဆာန်လေးတွေတောင်မှ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးရင် ဒီလို လှုပ်ရှားမှုမျိုးလုပ်တတ်ကြတယ်"

ဟေမာစန္ဒီထံမှ ဤစကားမျိုး မကြားဘူးသည့်အတွက် ဝမ်ပင်တက်မိနေသည်။ ထန်ချီက မျက်တောင်မခတ် နားစိုက်နေသည်။ အနီးမှာရှိနေသည့် စိတြကလှိုက်လှဲသော အပြုံးဖြင့် ငြိမ်နေသည်။

"ကချေသည်ဟာ သူ့ရဲ့အကတိုင်းမှာ စိတ်ခံစားမှုကို ဖော်ပြတယ်။ သူ့အကကို သူမြတ်နိုးရတယ်။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ခြေ၊ လက်၊ ဦးခေါင်းနှင့် အခြားအစိတ်အပိုင်းတိုင်းမှာ အလှဆိုတာကို ဖော်ပြရင်း သူ့မျက်နှာနဲ့ မျက်လုံးမှာလည်း အလှကိုဆောင်နေတယ်"

ဝမ်မှာ စကားပြန်လုပ်ပေးရင်း ဘာသာပြန်ရန် ခဲယဉ်းသော နေရာများ၌ ဟေမာစန္ဒီကို ထပ် ထပ် မေးနေရသည်။

"သူ့ရဲ့အကကို အမြင့်ဆုံး ဖော်ထုတ်နေချိန်မှာ ကချေသည်ဟာ မေတ္တာတရားနဲ့ အတိအကျတယ်။ သူဟာ သစ်ပင်၊ တောတောင်၊ ရေမြေ၊ ပန်းပွင့်လေးတွေ၊ စမ်းရေစီးသံလေးတွေ၊ တိမ်တိုက်တွေ၊ လေပြည်လေညင်းတွေ၊ တက်သစ်နေရောင်၊ ဝင်လှဆဲနေလုံး၊ မြစ်ပြင်ထက်ကလှိုင်း၊ ငှက်ကလေးတွေရဲ့ အော်မြည်သံ အားလုံးအားလုံးကို သူချစ်မြတ်နိုးနေတယ်။ မေတ္တာဓာတ်ကြီးမားလေလေ၊ သူ့ရဲ့အကဟာ လှပလေလေပဲ။ နောက်ဆုံးတော့ သူဟာ သင်ယူလေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကကွက်တွေအတိုင်း ကပြနေတဲ့ ကချေသည် မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ အလှတရားကို ဖန်တီးတဲ့ ဖန်ဆင်းရှင် ဖြစ်သွားတော့တယ်"

ဝမ် သည်းမခံနိုင်တော့။

"ဟေမာစန္ဒီ ငါဘယ်လိုလုပ် ဘာသာပြန်ရတော့မလဲ။ တစ်ခုချင်း တစ်ခုချင်း ဖြည်းဖြည်းပြောပေးပါ"

ဟေမာစန္ဒီက အဖူးအငုံဆန်သော အပြုံးဖြင့် ပြုံးလျှက် ထပ်ပြောပေးရသည်။ ဝမ်က သတိကြီးစွာထား၍ ဘာသာပြန်ပေးသည်။

ထန်ချီကား ဟေမာစန္ဒီကို ဒဏ္ဍာရီထဲမှထွက်လာသည့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်အလား မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် ငေးငိုင်းစူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဟေမာစန္ဒီ နောက်ထပ်မပြောပါနဲ့တော့ ငါပင်ပန်းလှပြီ"

ဝမ်က တောင်းပန်သည်။ ထန်ချီကမူ...

"သူ နည်းနည်းလောက် ကပြနိုင်မလားလို့ မေးပေးပါ ဝမ်"

ဝမ် မေးပေးစရာမလိုတော့...

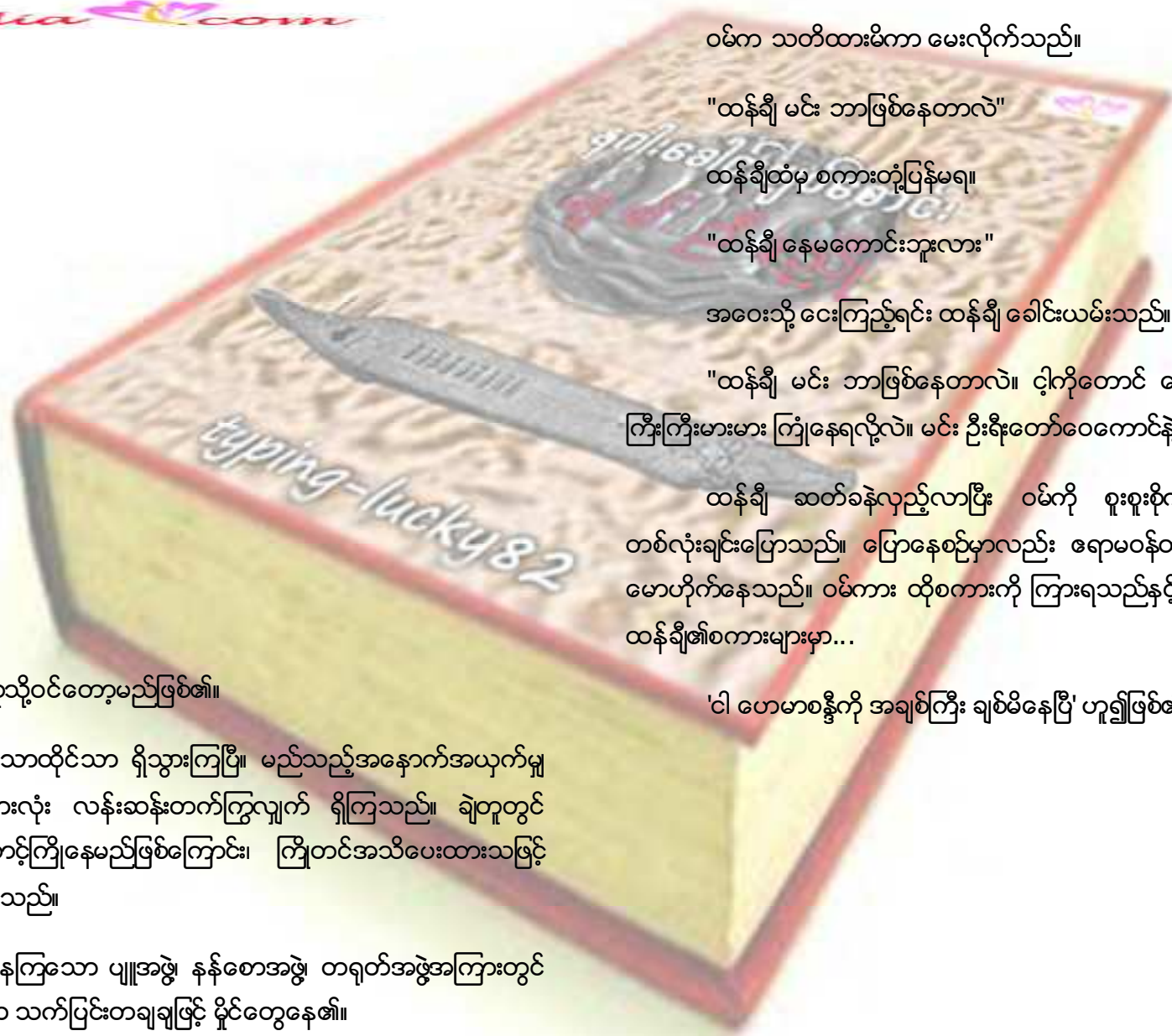
'နည်းနည်းကပြပါမယ်' ဟု ဟေမာစန္ဒီက တရုတ်လိုပြောလိုက်သည်။

ထိုင်ရာမှ မထဘဲ ဟေမာစန္ဒီ လက်အက ကပြသည်။ ပန်းနှစ်ဖက်က လှိုင်းလုံးနယ် ခုံးကြွလာသည်။ လက်မောင်းက လှိုင်းအိနယ် ပြေပြေလျော့လျော့ လှုပ်ရှားသည်။ လက်ကောက်ဝတ်မှသည် လက်ချောင်းများအထိ ကနုတ်ပန်းများ ဖြစ်သွားသည်။ လက်ချောင်းဆယ်ချောင်းစလုံးမှာ ငှက်ငယ်၏ အတောင်ပံနယ် ကော့ပျံကွေးညွတ်သွားသည်။ ပန်းဖူး ပန်းငုံတစ်ခု ပွင့်အာလာပြီး ပွင့်ဖတ်များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကာ၊ ပန်းဝတ်ဆံများ တင့်တယ်စွာ ထွက်ပြုလာသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရသကဲ့သို့ပင်။

ခဏတာလေးမျှသာဖြစ်သော လက်အက ကပြနေစဉ်အတွင်း ဟေမာစန္ဒီ၏ မျက်လွှာများ ပွင့်လာကာ လက်ချောင်းထိပ်ဖျားလေးများကို နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ ပြန်ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းမြှာအစုံတို့ထက်မှာ နက်ရှိုင်းသော အပြုံးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာနေသည်။

လက်များကို ပြန်သိမ်းပြီးနောက် ဟေမာစန္ဒီက...

'ပျူအကကို စိတ်ဝင်တစားမေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အမတ်ကြီး မဟာသေန သိပ်နေမကောင်းဘူး။ ဟေမာသွားကြည့်ပေးလိုက်ဦးမယ်' ဟုပြောကာ ထထွက်သွားလေသည်။ ထန်ချီ ကျောက်ရုပ်ဖြစ်လျှက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဝမ်က သတိထားမိကာ မေးလိုက်သည်။

"ထန်ချီ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

ထန်ချီထံမှ စကားတုံ့ပြန်မရ။

"ထန်ချီ နေမကောင်းဘူးလား"

အဝေးသို့ ဝေးကြည့်ရင်း ထန်ချီ ခေါင်းယမ်းသည်။

"ထန်ချီ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ငါ့ကိုတောင် ပြောမပြန်လောက်အောင် မင်းမှာ ဘာပြဿနာ ကြီးကြီးမားမား ကြုံနေရလို့လဲ။ မင်း ဦးစိုးတော်ဝေကောင်နဲ့ မင်းနဲ့ကြားမှာ..."

ထန်ချီ ဆတ်ခနဲလှည့်လာပြီး ဝမ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သည်။ ထို့နောက် လေးပင်စွာ တစ်လုံးချင်းပြောသည်။ ပြောနေစဉ်မှာလည်း ဧရာမဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ခုကို ထမ်းရွက်ထားရသည့်ပမာ မောဟိုက်နေသည်။ ဝမ်ကား ထိုစကားကို ကြားရသည်နှင့် မိုးကြိုးအပစ်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားလေသည်။ ထန်ချီ၏စကားများမှာ...

'ငါ ဟေမာစန္ဒီကို အချစ်ကြီး ချစ်မိနေပြီ' ဟူ၍ဖြစ်၏။

ခြောက်ဆယ့်ငါးရက်။

နောက် ခြောက်ရက်မြောက်နေ့တွင် ချဲ့တူသို့ဝင်တော့မည်ဖြစ်၏။

မဟာသေနနှင့် နာကျကုဗ္ဗတို့လည်း နေသာထိုင်သာ ရှိသွားကြပြီ။ မည်သည့်အနောက်အယုက်မျှ မကြုံရဘဲ နားနားနေနေ ခရီးနှင့်ခွဲရသဖြင့် အားလုံး လန်းဆန်းတက်ကြွလျှက် ရှိကြသည်။ ချဲ့တူတွင် စီချမ်နယ် ဘုရင်ခံ ဝေကောင် ကိုယ်တိုင်စောင့်ကြိုနေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြိုတင်အသိပေးထားသဖြင့် သုနန္ဒမင်းသားလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေသည်။

တက်ကြွနိုးကြားစွာ ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းနေကြသော ပျူအဖွဲ့၊ နန်စောအဖွဲ့၊ တရုတ်အဖွဲ့အကြားတွင် တစ်ယောက်သောသူသာလျှင် တွေဝေငေးဝိုင်းကာ သက်ပြင်းတချချဖြင့် မှိုင်းတွေနေ၏။

"ရာသီဥတု သိပ်ဆိုးတယ်။ ခန်းမထဲသွားစို့၊ အထဲရောက်မှ နွေးနွေးထွေးထွေး စကားပြောကြရအောင်"

အိမ်ရှင်ပြုဖွယ်၊ ဧည့်သည်သံအဖွဲ့ ပြုဖွယ်များဖြင့် အပြန်အလှန် ပြောဆိုဆက်ဆံကြပြီးနောက်...

'ပျူမင်းသားတော် သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နဲ့ ပျူမိတ်ဆွေများအားလုံး ခရီးပန်းလာကြပါတယ်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များ သုံးဆောင်ပြီး အေးဆေးသက်သာစွာ အနားယူလိုက်ကြပါဦး။ နေ့လည်စာ စားချိန်ရောက်မှ ပြန်တွေ့ကြပါမယ်' ဟု ဝေကောင်က ပြောပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။

နေ့လည်စာစားပွဲပြီးသည့်နောက် အားလုံးပြန်အနားယူကြပြီး ညစာစားပွဲတွင် ပြန်ဆိုကြမည့်ဖြစ်သည်။ သုနန္ဒမင်းသားမှ အစပြု၍ ပျူအဖွဲ့ဝင်အားလုံးမှာမူ ခေတ္တမျှသာ အနားယူလျက် ကိုယ်စီကိုယ်ငှ အလုပ်များသွားကြသည်။

ညစာစားပွဲတွင် ပျူဂီတ၊ ပျူအကကို တရုတ်ဇကရာဇ်မင်းရှေ့မှောက်တွင် တင်ဆက်မည့် အစီအစဉ်အတိုင်း တီးမှုတ်သီဆိုကပြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကပွဲသို့ ဘုရင်ခံဝေကောင်က တက်ရောက်ကြည့်ရှုမည်ဖြစ်ပြီး ဝေကောင်ခေါ်ယူလာသော တရုတ်ဂီတသိပ္ပံကျောင်းမှ ပညာရှင်များလည်း အစုံအညီ တက်ရောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ညနေ လက်ဖက်ရည်သောက်ချိန်၌ သုနန္ဒမင်းသားက အားလုံးကို စုရုံးစေပြီး စကားပြောသည်။

"ဦးစွာ မေးချင်တာကတော့ အနုပညာရှင်များ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းပဲ"

'စိတ်လှုပ်ရှားနေကြပါတယ် အရှင့်သားတော်' ဟု ဖြေကြသည်။

"ကျွန်ုပ်လည်း ထို့အတူပါပဲ"

အားလုံးရယ်ကြသည်။

အခန်း(၃၇)

နှင်းများ ဖွေးဖွေးလှုပ် ကျဆင်းနေပြီး ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အအေးဒဏ်ပြင်းသည့် နံနက်ခင်းဝယ်၊ ပျူအဖွဲ့သည် ချဲ့တူမြို့ရိုးမှတ်တံခါးဆီသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဘုရင်ခံဝေကောင်က အဆောင်အယောင် အပြည့်အစုံဖြင့် မှတ်တံခါးအပြင်ဘက်တွင် ကြိုဆိုနေသည်။ သုနန္ဒမင်းသားက လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ဝေကောင်က လက်ဆုပ်နှစ်ဖက် ရင်ညွှန်ရှေ့တွင် ယုတ်လျက် အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ဝမ်က အမတ်ကြီးနှစ်ဦး နောက်တွင် ကွယ်၍ရပ်ရင်း မထွက်ခဲ့ဖြစ်နေသည်။

"ပျူအဖွဲ့စကားပြန် ဝမ် ထွက်ခဲ့ပါကွယ်။ မင်းလည်း သံတမန်အဖွဲ့ဝင်ပါပဲ"

ဝေကောင် ပြောတော့မှ ဝမ်က ထွက်လာကာ ဝေကောင်ကို အရိုအသေပေးသည်။

"သို့သော် အာရုံစိုက်နားထောင်ကြပါ။ သူ့မြေ သူ့ရေ သူ့ပရိသတ်ရှေ့မှာ ပထမဆုံး တင်ဆက်ဖျော်ဖြေရမှာဆိုတော့ အတွေ့အကြုံအသစ်ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားရမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ မဝံ့မရဲဖြစ်လို့လား၊ ကြောက်ရွံ့နေလို့လား၊ မယုံမကြည်ဖြစ်နေလို့လား စသည်ဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ငါတို့ရဲ့ ဂီတနဲ့ အနုပညာကို ပြသခွင့်ရတော့မယ်။ ပျူဂီတ ပျူအနုပညာဆိုတာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး မကြားဖူးသူတွေ ကြည့်ခွင့်ရတော့မယ်။ ငါတို့ဟာ သီရိခေတ္တရာနဲ့တကွ မဟာရာဇနဲ့တကွ ပျူလူမျိုးအားလုံးရဲ့ဂုဏ်ကို ကိုယ်စားပြု ထုတ်ဖော်ခွင့်ရကြတော့မယ်ဆိုပြီး အားတက်ရွှင်လန်းနေတဲ့စိတ်နဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်"

"မဝံ့မရဲ လုံးဝမရှိပါဘူး အရှင့်သားတော်"

"ကြောက်ရွံ့မှုလည်း မရှိပါဘူး အရှင့်သားတော်"

တက်ကြွသောဖြေသံများ ပေါ်လာသည်။ သုနန္ဒမင်းသားက...

"အဲဒီအတိုင်းပဲ ရှိကြမယ်လို့ ကျွန်ုပ်ယုံကြည်မိသားဖြစ်တယ်။ တစ်ခုပဲ အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောချင်တယ်။ ဒီစကားကို အနုပညာရှင်များ သဘောပေါက်ကြမယ်ထင်တယ်။ အဲဒါကတော့"

စကားလုံး ရွေးချယ်နေဟန်ဖြင့် သုနန္ဒမင်းသား စဉ်းစားပြီး...

"ပရိသတ်ကို တင်ဆက်ဖျော်ဖြေတာ ဖြစ်ပေမယ့် ပရိသတ်ရှိတယ်၊ ပရိသတ်ကြည့်နေတယ်၊ ပရိသတ်နားထောင်နေတယ်ဆိုတဲ့အသိကို ပယ်ဖျောက်ထားကြ။ ငါတို့ ဂီတသမားအချင်းချင်း ငါတို့ကချေသည်အချင်းချင်း စုဝေးပြီး ပျော်ရွှင်လွတ်လပ်စွာ တီးမှုတ်ကခုန်နေတယ်လို့ ခံယူထားကြ။ နားလည်ကြရဲ့လား"

"နားလည်ပါတယ် အရှင့်သားတော်"

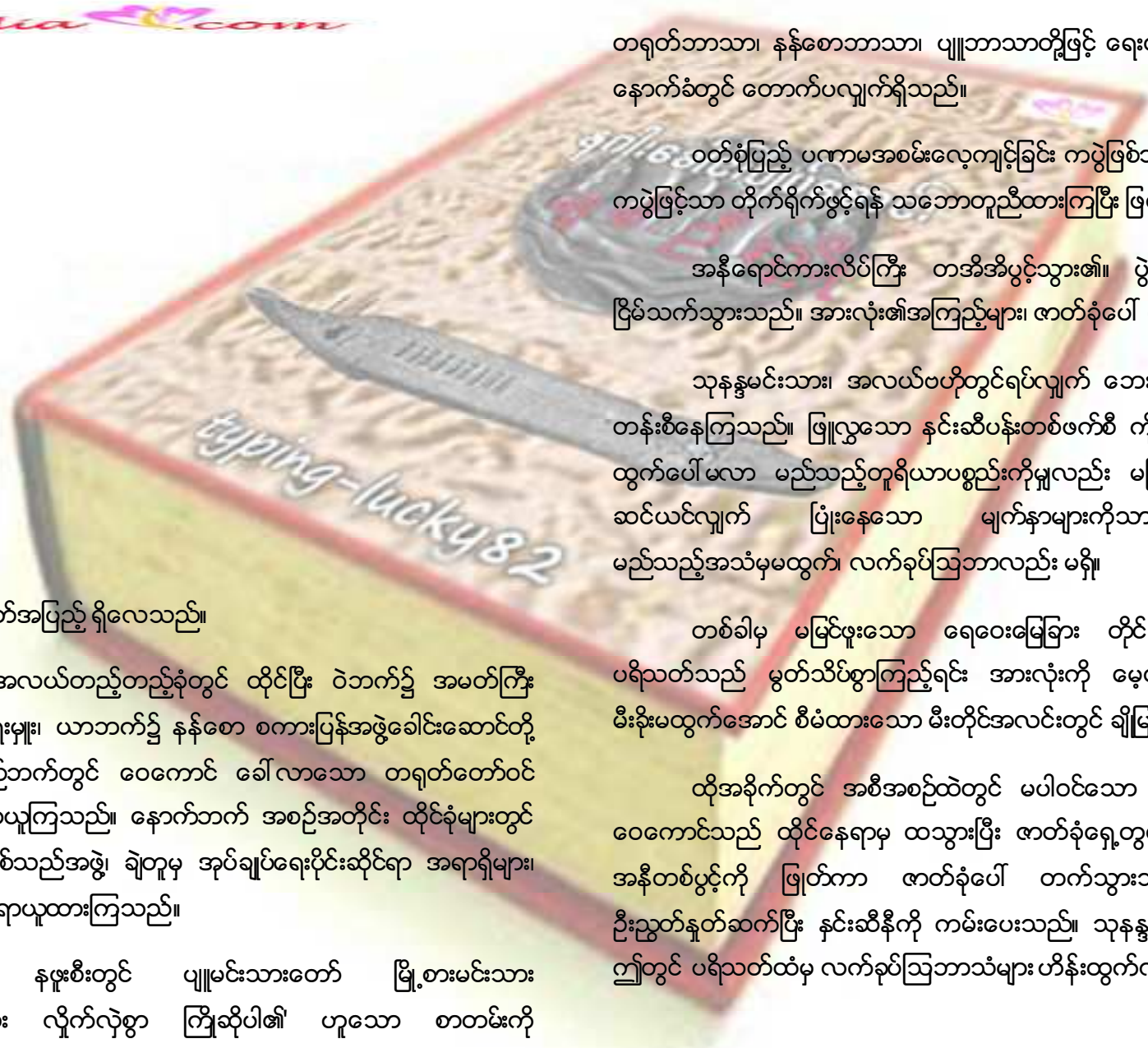
"သိပ်ကောင်းတယ်။ အမတ်ကြီး မဟာသေန တစ်ခုရပြောချင်ဟန်တူတယ်"

နှုတ်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေသော မဟာသေန ထရပ်ပြီး...

"တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ အရှင့်သားတော်ကိုယ်တိုင် နဂါးခေါင်းပျံစောင်းတီးပြီး စခန်းထောက်တစ်ခုမှာ ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ တေးချင်းနဲ့ အစီအစဉ်စဖွင့်လိုက်ရင် ကောင်းမလားလို့ပါ"

အားလုံးပျော်ရွှင်စွာဖြင့်...

"သိပ်ကောင်းပါတယ်၊ အရှင့်သားတော်နဲ့စဖွင့်ပါ"

တရုတ်ဘာသာ၊ နန်စောဘာသာ၊ ပျူဘာသာတို့ဖြင့် ရေးထိုးထားသည့် ရွှေရောင်စာလုံးများက အနီရောင် နောက်ခံတွင် တောက်ပလျက်ရှိသည်။

ဝတ်စုံပြည့် ပဏာမအစမ်းလေ့ကျင့်ခြင်း ကပွဲဖြစ်သဖြင့် အခြားသော အစီအစဉ်များကို မပြုလုပ်ဘဲ ကပွဲဖြင့်သာ တိုက်ရိုက်ဖွင့်ရန် သဘောတူညီထားကြပြီး ဖြစ်သည်။

အနီရောင်ကားလိပ်ကြီး တအိအိပွင့်သွား၏။ ပွဲကြည့်ဆောင်ခန်းမအတွင်းမှ စကားပြောသံများ ငြိမ်သက်သွားသည်။ အားလုံး၏အကြည့်များ၊ ဇာတ်ခုံပေါ် ရောက်သွားသည်။ ဇာတ်ခုံထက်တွင်ကား...

သုနန္ဒမင်းသား၊ အလယ်ဗဟိုတွင်ရပ်လျက် ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဂီတအဖွဲ့၊ အကအဖွဲ့များ တန်းစီနေကြသည်။ ဖြူလွှာသော နှင်းဆီပန်းတစ်ဖက်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ မည်သည့်တူရိယာသံမျှ ထွက်ပေါ်မလာ မည်သည့်တူရိယာပစ္စည်းကိုမျှလည်း မမြင်ကြရ။ တောက်ပပြီးပြက်သော ပုတီးစေ့များ ဆင်ယင်လျက် ပြုံးနေသော မျက်နှာများကိုသာ တွေ့ကြရသည်။ ပရိသတ်ထံမှလည်း မည်သည့်အသံမှမထွက်၊ လက်ခုပ်ဩဘာလည်း မရှိ။

တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသော ရေဝေးမြေခြား တိုင်းခြားပျူများကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရသောကြောင့် ပရိသတ်သည် မွတ်သိပ်စွာကြည့်ရင်း အားလုံးကို မေ့နေကြဟန်ရှိသည်။ ပျူအဖွဲ့၏အပြုံးများကလည်း မီးခိုးမထွက်အောင် စီမံထားသော မီးတိုင်အလင်းတွင် ချိုမြဲတောက်ပဆီရှိသည်။

ထိုအခိုက်တွင် အစီအစဉ်ထဲတွင် မပါဝင်သော အခြင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဘုရင်ခံ ဝေကောင်သည် ထိုင်နေရာမှ ထသွားပြီး ဇာတ်ခုံရှေ့တွင် အလှခင်းထားသော ပန်းအိုးထဲမှ နှင်းဆီပန်း အနီတစ်ပွင့်ကို ဖြုတ်ကာ ဇာတ်ခုံပေါ် တက်သွားသည်။ သုနန္ဒမင်းသား ရှေ့ရောက်သောအခါ ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်ပြီး နှင်းဆီနီကို ကမ်းပေးသည်။ သုနန္ဒမင်းသားကလည်း နှင်းဆီဖြူကို ကမ်းပေးသည်။ ဤတွင် ပရိသတ်ထံမှ လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ဟိန်းထွက်လာသည်။

ကပွဲခန်းမဆောင်ကြီး အတွင်းမှာ ပရိသတ်အပြည့် ရှိလေသည်။

ဘုရင်ခံ ဝေကောင်က ရှေ့ဆုံးတန်း အလယ်တည့်တည့်ခုံတွင် ထိုင်ပြီး ဝဲဘက်၌ အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် နာကျကုဏ္ဍ၊ ချဲတူမြို့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ယာဘက်၌ နန်စော စကားပြန်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တို့ နေရာယူကြသည်။ ရှေ့ဆုံးတန်း ဟိုဘက်သည်ဘက်တွင် ဝေကောင် ခေါ်လာသော တရုတ်တော်ဝင် ဂီတသိပ္ပံမှ အရာရှိများ၊ အနုပညာရှင်များ နေရာယူကြသည်။ နောက်ဘက် အစဉ်အတိုင်း ထိုင်ခုံများတွင် နန်စော စကားပြန်အဖွဲ့ ဘုရင်ခံဝေကောင်၏ စစ်သည်အဖွဲ့၊ ချဲတူမှ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အရာရှိများ၊ ကုန်သည်ကြီးများနှင့် ချဲတူမြို့၊ သူမြို့၊ သားများ နေရာယူထားကြသည်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ဇာတ်ခုံ၏ နဖူးစီးတွင် ပျူမင်းသားတော် မြို့စားမင်းသား သုနန္ဒခေါင်းဆောင်သည့် ပျူဂီတအကအဖွဲ့အား လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုပါ၏ ဟူသော စာတမ်းကို

ဘုရင်ခံဝေကောင် ပြန်ဆင်းလာပြီး နေရာမှာ ထိုင်သည်အထိ လက်ခုပ်သံများ မစဲသေး။ ထိုစဉ်မှာပင် ကန့်လန့်ကာ ကားလိပ်ကြီး တအိအိ ပြန်ပိတ်သွားသည်။ ကားလိပ်အပိတ် ဧခုသွားသည်နှင့် ဝဲယာမှ မိန်းကလေးနှစ်ဦးနှင့် ယောက်ျားပျိုတစ်ဦး ထွက်လာပြီး ဇာတ်ခုံအလယ်တွင် တန်းစီရပ်လိုက်ကြသည်။ ယောက်ျားပျိုမှာ ဝမ်းဖြစ်ပြီး တရုတ်ပွဲတက်ဝတ်စုံ အပြည့်ဝတ်ထားသည်။ ဝမ်း၏လက်ျာဘက်မှ မိန်းကလေးမှာ နန်စောပျိုဖြူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ လက်ဝဲဘက်မှ မိန်းကလေးမှာ ပျူလှပျိုဖြူ ဖြစ်သည်။

ဦးစွာ ပျူ လှပျိုဖြူက ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးထွက်၍ ပျူဘာသာဖြင့် ကြေညာသည်။

"ကြွရောက်ရှုစားအားပေးကြသော မင်းပရိသတ်နဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီးများ ကာယစိတ္တ သုခနှစ်ဖြာနဲ့ ပြည့်စုံကြပါစေ၊ ကောင်းသော လိုရာဆန္ဒများနဲ့ ပြည့်ဝကြပါစေ။ ယခု ကျွန်မတို့ရဲ့ ပျူဂီတ အကတင်ဆက်မှုကို စတင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ရှုစားနားဆင်ကြပါရှင်"

ကြေညာပြီး ပျူလှပျိုဖြူ နောက်ပြန်ဆုတ်ကာ မူလနေရာတွင် ရပ်သည်။ ဝမ်းက ရှေ့တိုးထွက်လာပြီး တရုတ်ဘာသာဖြင့် ကြေညာသည်။ ထို့နောက် နောက်ဆုတ်ပြီး နေရာတွင် ပြန်ရပ်သည်။ တတိယ နန်စော လှပျိုဖြူလည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဝမ်းတို့သုံးယောက် အထွက်အတိုင်း ပြန်ဝင်သွားကြပြီးနောက် ကန့်လန့်ကာကြီး ပွင့်သွားသည်။ ပျူတူရိယာ ဂီတတိုင်းကို ဇာတ်ခုံအလယ်တွင် ခင်းကျင်းထားသည်။ ဂီတပညာရှင်များ မရှိကြသေး။ တီးမှုတ်သည့်သူမရှိဘဲ တူရိယာပစ္စည်းများကို ထိုသို့ခင်းကျင်းပြသထားခြင်းကပင် ကြီးစွာသော ဆွဲဆောင်မှုဖြစ်သည်။ ပရိသတ်များသည် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသော တူရိယာပစ္စည်းများကို ကြည့်ရင်း တအံ့တဩနှင့် ညွှန်ပြပြောဆိုနေကြသဖြင့် အသံများ တဝေါဝေါ ဖြစ်နေကြသည်။

ခဏကြာမှ စိတြရှေ့ဆုံးမှ ခေါင်းဆောင်၍ ဂီတပညာရှင်များ ထွက်လာကြကာ ဆိုင်ရာတူရိယာ ပစ္စည်းများကို ကိုင်စွဲ နေရာယူလိုက်ကြသည်။ အချို့ မတ်တပ်ရပ်လျက်၊ အချို့ထိုင်လျက် အသင့်ပြင်ကြပြီးနောက်...

ပျူဂီတသံ စတင်ထွက်ပေါ်လာသည်။ သတ္တုသံ၊ ကြိုးသံ၊ ဝါးသံ၊ ဗူးသံ၊ သားရေသံတို့... တစ်သံစီ ထွက်လျက်၊ တချို့ နှစ်သံ၊ သုံးသံပေါင်းလျက်၊ တချို့အားလုံးသော တူရိယာများ သံပြိုင်ပေါင်းလျက် တစ်မျိုး။

မည်သည့်တူရိယာမှ မည်သည့်အသံ ထွက်လာသည်ကိုလည်း ပရိသတ်ကြားခွင့်ရကြသည်။ စုပေါင်းတီးမှုတ်လိုက်သောအခါမှာလည်း အသံစုံတို့၏ စည်းလုံးမှုကို ကြားခွင့်ရကြပြန်သည်။ ကန့်လန့်ကာကြီး ပြန်ပိတ်သွားပြီးနောက် ဟိန်းထွက်လာသော လက်ခုပ်ဩဘာသံသည် တော်တော်နှင့် မစဲတော့။

ဘုရင်ခံဝေကောင်မှာ လက်ခုပ်ဩဘာပေးရင်း ပြန့်ကားသော အပြုံးဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ဖြစ်နေလေသည်။

ကန့်လန့်ကာရှေ့သို့ အစီအစဉ်ကြေညာသူများ ထွက်လာကြပြန်သည်။

ဂီတ၊ တေးချင်းနှင့် အကတို့ တွဲဖက်လျက် တင်ဆက်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တေးချင်းအမည်၊ တေးချင်း၏အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ရှင်းပြသည်။ တရုတ်ဘာသာ နန်စောဘာသာ ပြန်ဆိုကြေညာသည်။

ကန့်လန့်ကာအဖွင့်တွင် ဂီတပညာရှင်များက နေရာယူကြပြီး ဖြစ်သည်။

တီးလုံးစလိုက်သည်နှင့် အမျိုးသမီးကချေသည်နှစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ တေးချင်းကိုလည်း သူတို့ကိုယ်တိုင် သီဆိုကာ မနေးလွန်း မမြန်လွန်းသော ကကွက်များဖြင့် လှုပ်ရှားကြသည်။

နောက်အစီအစဉ်မှာ ခြောက်ယောက်အက၊ အမျိုးသားသုံးယောက် အမျိုးသမီးသုံးယောက်၊
နောက်အစီအစဉ်မှာ အမျိုးသမီးရှစ်ယောက်အဖွဲ့အက၊ ထို့နောက် ဆယ်ယောက်အဖွဲ့အက၊
ဆယ်ယောက်အဖွဲ့အက၏ ခေါင်းဆောင်ကချေသည်မှာ ဟေမာစန္ဒီဖြစ်သည်။ ဝေကောင်၏
နောက်တည့်တည့်တွင် နေရာယူထားသော ထန်ချီကမူ ဟေမာစန္ဒီတစ်ယောက်တည်းကိုသာ
မြင်လေသည်။

လက်ခုပ်သံများကား ပွဲကြည့်ဆောင်ခန်းမကြီး အမိုးပွင့်မတတ်ပင်။ ကပွဲအစီအစဉ်က
တဖြည်းဖြည်း အရှိန်မြင့်လာသောအခါ လက်ခုပ်သံမျှမကတော့ဘဲ တဟေးဟေး ဟစ်ကြွေး
အားပေးလာကြတော့သည်။

ကပွဲနောက်ဆုံးအစီအစဉ် ပြီးသောအခါ ကြေညာသူသုံးယောက် ထွက်လာကြသည်။

"ယခု ပျူအဖွဲ့ရဲ့ နှုတ်ဆက် နောက်ဆုံးအစီအစဉ်ကို နားဆင်ကြပါ"

ကန့်လန့်ကာ ပွင့်သွားသည်။ တစ်ခုတည်းသော တူရိယာမှအပ ကျန်ပစ္စည်းများကို
သိမ်းဆည်းထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ရှင်းနေသည်။ ထိုတစ်ခုတည်းသော တူရိယာမှာ နဂါးခေါင်း
ဗျပ်စောင်း။

ပရိသတ်များ မှင်တက်ငေးငိုင်းသွားကြသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် တစ်ယောက်တည်းသော အမျိုးသား ထွက်လာသည်။ ဇာတ်ခုံအလယ်တွင် ရပ်၍
လက်မောင်းကိုဆုပ်ကာ နှုတ်ဆက်သည်။

"ပျူမင်းသားတော် မြို့စားမင်းသား ကိုယ်တိုင်ပါလား"

ဘုရင်ခံဝေကောင် နှုတ်မှ အသံထွက်သွားသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက ခေါင်းညိတ်ခေါ်လိုက်သဖြင့် ဝမ်းနှင့် နန်စောကြေညာသူ မိန်းကလေးတို့
ထွက်လာသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက ပြုံး၍ ပြောလေသည်။

"ကျွန်ုပ်ကို ပျူမင်းသားတော်၊ မြို့စားမင်းသားဆိုတာ ခေတ္တမေ့ထားပေးပါ။ ယခု ကျွန်ုပ်ကို
ပျူဂီတအဖွဲ့ဝင် ဂီတသမားတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးပါ"

ဝမ်းတို့က ဘာသာပြန်ပေးကြသည်။ ဘုရင်ခံ ဝေကောင်ကစ၍ ရယ်မောရင်း လက်ခုပ်တီးကြသည်။

"ကျွန်ုပ်ရဲ့ ပျူအနုပညာရှင်များက ကျွန်ုပ်အစီအစဉ်ကို ဒီညတင်ဆက်မှုရဲ့ ဦးဆုံးပထမမှာ
တင်ဆက်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုကြပါတယ်"

ဘာသာပြန်ကြေညာမှုကို စိတ်ဝင်တစား နားစိုက်ကြသည်။

"သို့သော် သူ့အလိုဆန္ဒနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး နောက်ဆုံးမှပဲ ကျွန်ုပ်အစီအစဉ်ကို တင်ဆက်ပါတယ်။
ဘာကြောင့် ပထမဆုံး မတင်ဆက်သလဲဆိုတော့ ပရိသတ်အားလုံး ထပြန်သွားမှာကြောင့်ပါပဲ"

အားလုံးတဝေါ်ဝေါ် ရယ်ကြသည်။

"ပျူဂီတပညာရှင်များရဲ့ အနုပညာကို နားဆင်ခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေတို့ရဲ့နားကို တစ်ဆင့်လျှော့ပြီး
နားဆင်ပေးကြပါ။ ဒီတေးချင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မင်းနေပြည် သီရိခေတ္တရာကနေ ဟောဒီ ချဲ့တူအရောက်
ထွက်ခွာလာခဲ့တဲ့ ခရီးရှည်ကြီးရဲ့ စခန်းတစ်ထောက်မှာ စပ်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက နဂါးခေါင်းဗျပ်စောင်းကို ပွေယူလိုက်သည်။ ကြိုးညှိပြီးသားဖြစ်သော်လည်း
အသံပို၍ သေချာအောင် ခလုတ်ကို ထက်အောက်လှည့်၍ ထပ်ညှိသည်။

ဝမ်နှင့် နန်စောစကားပြန်တို့က တေးချင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဦးစွာဘာသာပြန်ပြီးနောက် ပြန်ဝင်သွားကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသား ဗျပ်စောင်းတီး၍ တေးဆိုလေသည်။

"မိုးထိမြင့်ခေါင် တောင်တန်းကြီးတွေ၊

အသူတရာနက်လှစွာ ကြောက်စရာချောက်ကမ်းပါးကြီးတွေ၊

မိုင်းညိုနွယ်ယှက် တောနက်ကြီးတွေ၊

အို... မျက်စိမဆုံ တပြန်တပြော ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်တွေ၊

အဇ္ဈကောင်းကင်နဲ့ မဟာပထဝီမြေပြင်အကြား၊

ခရီးသွားကြတဲ့ ငါတို့လူသားအားဟန်များ"

"သီရိခေတ္တရာ ပြည်မဟာမှ ဝေးကွာခဲ့ပြီ

ခရီးတာပေါင်း ထောင်သောင်းရှိချေသည်

မည်မျှကွာဝေးမည် မှန်းမျှော်ကာရည်

ချွေးစက်တို့ပက်ဖြန်း ရှေ့ခရီးကို လှမ်းကြမည်

အခက်အခဲဟူသမျှ အာဟာရဖြစ်အောင် ငါတို့သုံးဆောင်သည်"

တေးချင်းအဆုံးသတ်တွင် ဗျပ်စောင်းသံက မှေး၍လိုက်ပါလာပြီးမှ အမြင့်ဆုံးအသံဖြင့် တိကနဲရပ်ချလိုက်၏။

ကပ္ပဲခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်နေသည်။ ၎င်းကပ္ပဲခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အသံကြားရတော့မည့်အလား ပကတိ တိတ်ဆိတ်ခြင်း၌ နစ်မြုပ်နေသည်။ အမတ်ကြီး မဟာသေနနှင့် နာကျကျတို့ စိတ်ပူသွားကြသည်။ ဘာကြောင့် လက်ခုပ်ဩဘာ တုံ့ပြန်မှုမရသနည်း။ ဝမ်တို့ ဘာသာပြန်ဆိုမှု မပြည့်မစုံ ဖြစ်ပြီး တေးချင်းအဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ကြခြင်းကြောင့်လား။

ပျူအဖွဲ့ဝင်များ အားလုံးလည်း တိတ်ဆိတ်နေသော တုံ့ပြန်မှုကို နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင်...

အလွန်အံ့ဩစရာ မြင်ကွင်းကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ဘုရင်ခံဝေကောင် ထိုင်ခုံမှ ရပ်လိုက်ပြီး လက်ခုပ်တီးသည်။ ဝေကောင်၏လက်ခုပ်သံနှင့်အတူ ပရိသတ်အားလုံး ထရပ်ကြကာ လက်ခုပ်ဩဘာပေးသည်။ ဩဘာသံ တော်တော်နှင့်မစဲ။

မဟာသေနနှင့် နာကျကျတို့ သဘောပေါက်သွားကြသည်။ သုနန္ဒမင်းသား၏တေးချင်းနှင့် ဗျပ်စောင်းသံ ပြီးဆုံးချိန်၌ အားလုံး အညိုခံရသလို နှစ်သက်ခြင်းပီတိ၌ နစ်မြုပ်သွားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အနုပညာက ပေးသော ရသဘုံထဲသို့ လွင့်မျောသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ နစ်မြုပ်လွင့်မျောသွားပြီးမှ ပြန်လည်နိုးထလာကြပြီး မစဲနိုင်သော လက်ခုပ်ဩဘာသံတို့ဖြင့် ကောင်းချီးပေး ဂုဏ်ပြုကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ကန့်လန့်ကာကြီး ပိတ်သွားပြီးနောက် အမတ်ကြီး နာကျကျတို့က ပြောသည်။

"ဒီလောက်အထိ အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး အရှင့်သားတော်"

သုနန္ဒမင်းသား၏ မျက်နှာပေါ်မှ ကြည်နူးရိပ်တွင် ပျူမင်းသားတော်မြို့စားမင်းသားတည်းဟူသော ရာဇအဋ္ဌေအသက်များ ကင်းစင်နေသည်။

အခန်း(၃၈)

ဘုရင်ခံဝေကောင် ခေါ်ယူလာသော တရုတ်တော်ဝင် ဂီတသိပ္ပံမှ ပညာရှင်များမှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ချိန်လေးမှ မရအောင် အလုပ်များနေကြသည်။

ကပ္ပဲည၏ နောက်နေ့ နံနက်စောစောအစာ စားပြီးသည့်နောက် ဝေကောင်နှင့် ပညာရှင်များ ဇာတ်ခုံဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ပျူအနုပညာရှင်များလည်း အသင့်စောင့်နေကြသည်။ ကန့်လန့်ကာကြီးကို ပိတ်လျက်သားပင် ဇာတ်ခုံပေါ်၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝိုင်းထိုင်ကြသည်။ အလယ်တွင် ပျူတူရိယာပစ္စည်းများ စီရံထားရှိသည်။

တရုတ်ပညာရှင်များက စာရွက်များ၊ စုတ်တံများ အသင့်ပြင်ထားကြသည်။

သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ယှဉ်ထိုင်နေသော ဝေကောင်က သူ့လူများကို ပြောလိုက်သည်။

"မင်းတို့အစု သုံးစုခွဲပြီး အလုပ်လုပ်ကြရမယ်။ တစ်စုက ဂီတသင်္ကေတတွေ ရေးမှတ်၊ တစ်စုက ကကွက်ကဟန်တွေကို ရုပ်ပုံရေးဆွဲ၊ နောက်တစ်စုက ဂီတတူရိယာတွေအကြောင်း စာနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေး နားလည်ကြပြီနော်"

ဝမ်းမှာ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ဝေကောင်အကြားတွင် ပါးစပ်မပိတ်နိုင်အောင် စကားပြန်လုပ်ပေးရသည်။ ထန်ချီက တူရိယာပစ္စည်းများအကြောင်း စာဖြင့် ရေးမှတ်ရသော အစု၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်။ ထိုအလုပ်ကို ထန်ချီစိတ်ဝင်စားသော်လည်း ကကွက်ကဟန်များကို ရုပ်ပုံရေးဆွဲမှတ်သားသည့် အဖွဲ့သို့ ပြောင်းရွှေ့ချင်နေသည်။ သို့သော် ဦးရီးတော်ကို ထန်ချီမပြောရဲ။

သုနန္ဒမင်းသားက စ၍ရှင်းပြပေး၏။

"ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ တူရိယာတွေကို တည်ဆောက်ပြုလုပ်ထားတဲ့ အမျိုးအစားအရ ခွဲမယ်ဆိုရင် ရှစ်မျိုးရှိတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ သတ္တု၊ ခရု ကြိုးတပ်၊ ဝါး၊ ဗူး၊ သားရေ၊ ဆင်စွယ်၊ ချို တို့ဖြစ်ပါတယ်"

"အမျိုးအစားတစ်ခုချင်းမှာ ပါဝင်တဲ့ တူရိယာပစ္စည်းတွေကို ရှင်းပြပေးပါဦး မြို့စားမင်းသား"

"သတ္တုအမျိုးအစားမှာ စည်းနဲ့သံပြား ပါဝင်တယ်။ ခရုကတော့ ခရုသင်းပါပဲ။ ကြိုးတပ်ကတော့ တူရိယာအများဆုံးပဲ။ အားလုံးဟာ ဗျပ်စောင်းတွေပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ပြုလုပ်ပုံ အလှဆင်ပုံ ကြိုးအရေအတွက် ပုံသဏ္ဍာန်တွေ ကွာခြားသွားတယ်"

"ကြိုးတပ်တူရိယာ ဘယ်နှစ်ခုရှိသလဲ မြို့စားမင်းသား"

"အားလုံး ခုနစ်ခုရှိတယ်။ ရစ်ခေါင်းပုံဗျပ်စောင်း၊ မိကျောင်းခေါင်းဗျပ်စောင်း၊ နဂါးခေါင်းဗျပ်စောင်း၊ မိုးသားခေါင်းဗျပ်စောင်း၊ ဗူးကြိုးဗျပ်စောင်း၊ ကြိုးတစ်ချောင်းတပ်ဗျပ်စောင်းနဲ့ ဗူးကလေးဗျပ်စောင်း... အားလုံးခုနစ်ခု"

'မနေ့ညက မြို့စားမင်းသားတီးတဲ့ ဗျပ်စောင်းက..."

သုနန္ဒမင်းသားက နဂါးခေါင်းဗျပ်စောင်းကို ကိုင်မြှောက်ပြလိုက်သည်။

"ဟောဒါပါပဲ နဂါးခေါင်းဗျပ်စောင်းပါ"

"သေချာမှတ်ဖို့ ထန်ချီ၊ ဟိုရုပ်ပုံရေးဆွဲ မှတ်တမ်းတင်သူတွေကလည်း အသေးစိတ်မှတ် ကြားလား။ လည်ပင်း၊ ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ခေါင်းပိုင်းမှာ နဂါးနှစ်ကောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေတဲ့ပုံ ပြီးတော့ ဟိုဟာလေးတွေက အသံညှိခလုတ် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် ဘုရင်ခံ၊ သံစဉ်ညှိခလုတ်က သုံးခုစီ၊ လက်နှိပ်ခလုတ်က သုံးခုစီ၊ လက်နှိပ်ခလုတ်က အသေတပ်ထားတာ၊ ခြင်္သေ့ပုံနဲ့ ဒီမှာ"

ဝေကောင်က သုနန္ဒမင်းသားကို လေးလေးစားစားကြည့်၍...

"မြို့စားမင်းသား ဗျပ်စောင်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တီးပြီး ကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ထားတဲ့ တေးချင်း ဆိုတာကိုတော့ဖြင့် ကျွန်ုပ် အများကြီး ချီးကျူးပါတယ်၊ အများကြီးလည်း အံ့ဩပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက ပြုံးပြီး...

"ဘုရင်ခံ ဒီလောက်ဂီတအကမှာ ဝါသနာကြီးတာကိုလည်း ကျွန်ုပ်က အထူးအံ့ဩနေရပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက တူရိယာများကို ကိုင်တွယ်ပြရင်း နှုတ်မှ ရှင်းပြသည်။ ထန်ချီနှင့်အဖွဲ့မှာ ခေါင်းမဖော်စတမ်း လိုက်၍ ရေးမှတ်ကြရလေသည်။

"ဝါးတူရိယာကတော့ ဟောဒီ ကန့်လန့်မှုတ်ပုလွေနဲ့ နှစ်ဖက်မှုတ်ပုလွေ"

ဤသို့ဖြင့် ထန်ချီတို့အဖွဲ့၏ စာရင်း၌ ဗူးတူရိယာအဖြစ် ဗူးကြီးချည်ချောင်း၊ ဗူးကလေးချည်ချောင်း၊ သားရေတူရိယာအဖြစ် သုံးမျက်နှာပုံ၊ ပုံကလေး၊ ဆင်စွယ်တူရိယာအဖြစ် ဆင်စွယ်ချည်ချောင်း၊ ချီတူရိယာအဖြစ် ချီသုံးချောင်းပါ ချည်ချောင်း၊ ချီနှစ်ချောင်းပါ ချည်ချောင်းတို့ စာရင်းဝင်သွားကြသည်။

"ထန်ချီ... အားလုံး ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲဟေ့"

"စုစုပေါင်း တစ်ဆယ့်ကိုးမျိုး ဦးရီးတော်"

"ဟုတ်ပြီ၊ တချို့တူရိယာတွေက တစ်မျိုးကို တစ်ခုတည်းရှိတယ်။ တချို့က နှစ်ခု သုံးခု လေးခုအထိရှိတယ်။ အဲဒီအရေအတွက်ကိုလည်း သေသေချာချာ မှတ်စမ်း"

ထန်ချီတို့အဖွဲ့ အလုပ်ရှုပ်သွားကြပြန်သည်။

"အားလုံးပေါင်း တူရိယာ သုံးဆယ့်ရှစ်ခုရှိတယ် ဦးရီးတော်"

"အင်း အမျိုးအစားကတော့ ဆယ့်ကိုးမျိုး အရေအတွက် သုံးဆယ့်ရှစ်ခု"

"ထန်ချီရေ နောက်တစ်မျိုး မှတ်တမ်းယူပါဦး"

"ပြောပါ ဦးရီးတော်"

"တူရိယာတစ်ခုစီကို ဘာပစ္စည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ထားတယ်။ အရှည်အဝန်း အတိုင်းအတာ ပမာဏ ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လိုအရပ်မျိုးနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတယ် ဆိုတာတွေပါ အသေးစိတ် မှတ်တမ်းယူ၊ တူရိယာပစ္စည်းတွေ ပုံကိုလည်း ကောက်ကြောင်း အမိအရ ယူပြီး ပန်းချီအဖွဲ့က မှတ်တမ်းယူ ကြားလား"

ဦးရီးတော်ဝေကောင် လောဘတကြီးဖြစ်နေပြီဟု ထန်ချီက မှတ်ချက်ချရင်းမှာပင် သူ၏ စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် စေ့စပ်သေချာမှုကို လေးစားနေမိသည်။

ထန်ချီနှင့် မှတ်တမ်းပြုစုရေးအဖွဲ့၊ ပန်းချီအဖွဲ့တို့ မရှင်းလင်းသော အချက်များကို ပျူဂီတပညာရှင်များက အသေးစိတ် ပြောပြကြသည်။ ဝမ်မှာ စကားပြန်လုပ်ပေးရင်း လက်ဖက်ရည်ကို အချိန်လု၍ သောက်နေရသည်။

ထန်ချီက စာရွက်ကို ဖြန့်ကိုင်ရင်း...

"ဦးရီးတော် ကျွန်တော်တို့ စာရင်းပြု မှတ်တမ်းယူထားတဲ့ထဲက နမူနာတစ်ခု ဖတ်ပြပါမယ်၊ လိုအပ်တာဖြည့်ပေးပါ"

"အေး... ဖတ်စမ်း"

"မိုးသားခေါင်းပျပ်စောင်း၊ ခေါင်းပိုင်းမှာ မိုးတိမ်မိုးသားများ စုဝေးနေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသဖြင့် ယင်းကိုအစွဲပြု၍ မိုးသားခေါင်းပျပ်စောင်းဟု အမည်ပေး၏။ မျက်နှာပြင်ကို မြွေရေဖြင့် ပြုလုပ်၏။ လေးဘက် လေးမျက်နှာတွင် ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖုကလေးများရှိ၏။ သံစဉ်ညှိခလုတ်များ၏ ထိပ်တွင် ခြူးပန်းခြူးနွယ်များ ထွင်းထား၏။ လက်နှိပ်ခလုတ် နှစ်မျိုးရှိ၏။ ကြိုးသုံးချောင်းပါ၏။ ကြိုးခေါက်တုတ်ပြားကို ရောင်စုံခြယ်ထား၏"

"ကောင်းတယ် ထန်ချီ ကောင်းတယ်။ ရုပ်ပုံရေးအဖွဲ့ကလည်း အဲဒီအတိုင်း ကူးဆွဲထားကြနော်။ ထန်ချီရေ... တူရိယာပစ္စည်းတွေအားလုံးကိုလည်း အဲဒီအတိုင်း မှတ်တမ်းယူနော်"

"စိတ်ချပါဦးရီးတော်"

"ဒီမှတ်တမ်းတွေ အားလုံးကို မင်းနေပြည် ချန်အန်းပို့ပြီး ဧကရာဇ်မင်း လက်ထဲအရောက် ဆက်သမှာ၊ ပျူအဖွဲ့ ချန်အန်းကို မရောက်ခင်ကတည်းက ဒီမှတ်တမ်းတွေက ကြိုရောက်နေရမှာ ဖြစ်တယ်"

သုန္ဒမင်းသားနှင့် အမတ်ကြီးတို့ အနားယူရန် ထွက်ခွာသွားကြသည်။

မင်းသားတို့နှင့်အတူ ဝမ်လိုက်ပါသွားသည်။ တူရိယာတစ်ခုချင်းကို အသေးစိတ် အချက်အလက် ကောက်ယူနေသည့် ထန်ချီအနီးတွင် ဝေကောင် ဝင်ရပ်သည်။

"ထန်ချီ မှတ်တမ်းတွေ အားလုံးပြည့်စုံသွားရင် မင်း ချန်အန်းကို ငါနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့"

ထန်ချီ တုံ့ကနဲ ရပ်သွား၏။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ ထန်ချီ၊ မင်းက မှတ်တမ်းပြုရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်လေ။ ဧကရာဇ်မင်းရှေ့မှောက်မှာ မင်းကိုယ်တိုင် ဒီရုပ်ပုံတွေ ဒီအချက်အလက်တွေကို ရှင်းပြရမယ်လေ"

ဝေကောင်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည့် ထန်ချီ၏မျက်လုံးများမှာ စင်းစင်းမှေးမှေး ဖြစ်နေကြသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ထန်ချီ၊ မင်းအကြည့်က တစ်မျိုးပါလား"

"ဟို ကျွန်တော် ဦးရီးတော်နဲ့အတူ ချန်အန်းကို ပြန်လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဟို..."

မှတ်တမ်းရေးမှတ်စဉ်ကထက် ပို၍ မောဟိုက်နွမ်းနယ်သော အသွင်ပေါ်လာသည်။

"ဘာဖြစ်လို့ မင်းက ငါနဲ့အတူ ပြန်လိုက်မလာနိုင်တာလဲ"

"ကျွန်တော် ဒီမှာ ဆက်နေခဲ့မှ ဖြစ်မယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ နေရစ်ခဲ့မှာလဲ"

တစ်ခုခုကို အလျင်အမြန် စဉ်းစားဟန်ဖြင့် သို့မဟုတ်၊ အမောတကော ရှာဖွေဟန်ဖြင့် မတည်မငြိမ် ဖြစ်သွားပြီးမှ အဖြေရသွားပြီး...

"သိပ်အရေးကြီးတာတစ်ခု ဦးရီးတော် မေ့နေတယ်နဲ့တူတယ်"

"ဘာလဲ သိပ်အရေးကြီးတာ"

"ပျူ တေးချင်းတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေလေ၊ အဲဒါတွေကို ဝမ်ကတစ်ဆင့် ကျွန်တော် အသေးစိတ် ရေးရဦးမယ်လေ"

တစ်ပြန်တစ်လှည့် တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားသူမှာ ဝေကောင်ပင်။

"အေး... ဟုတ်ပေသားပဲ။ ငါမေ့နေတယ်။ အဲဒါ သိပ်အရေးကြီးတာပေါ့။ အင်း... အဲဒါကလည်း မင်းရှိမှဖြစ်မှာပေါ့"

ထန်ချီပြုံးသည်။ အကျဉ်းအကျပ်တစ်ခုထဲမှ လွတ်မြောက်လာသော အောင်မြင်သူတစ်ယောက်၏ အပြုံးမျိုးဖြင့် ဖြစ်လေသည်။

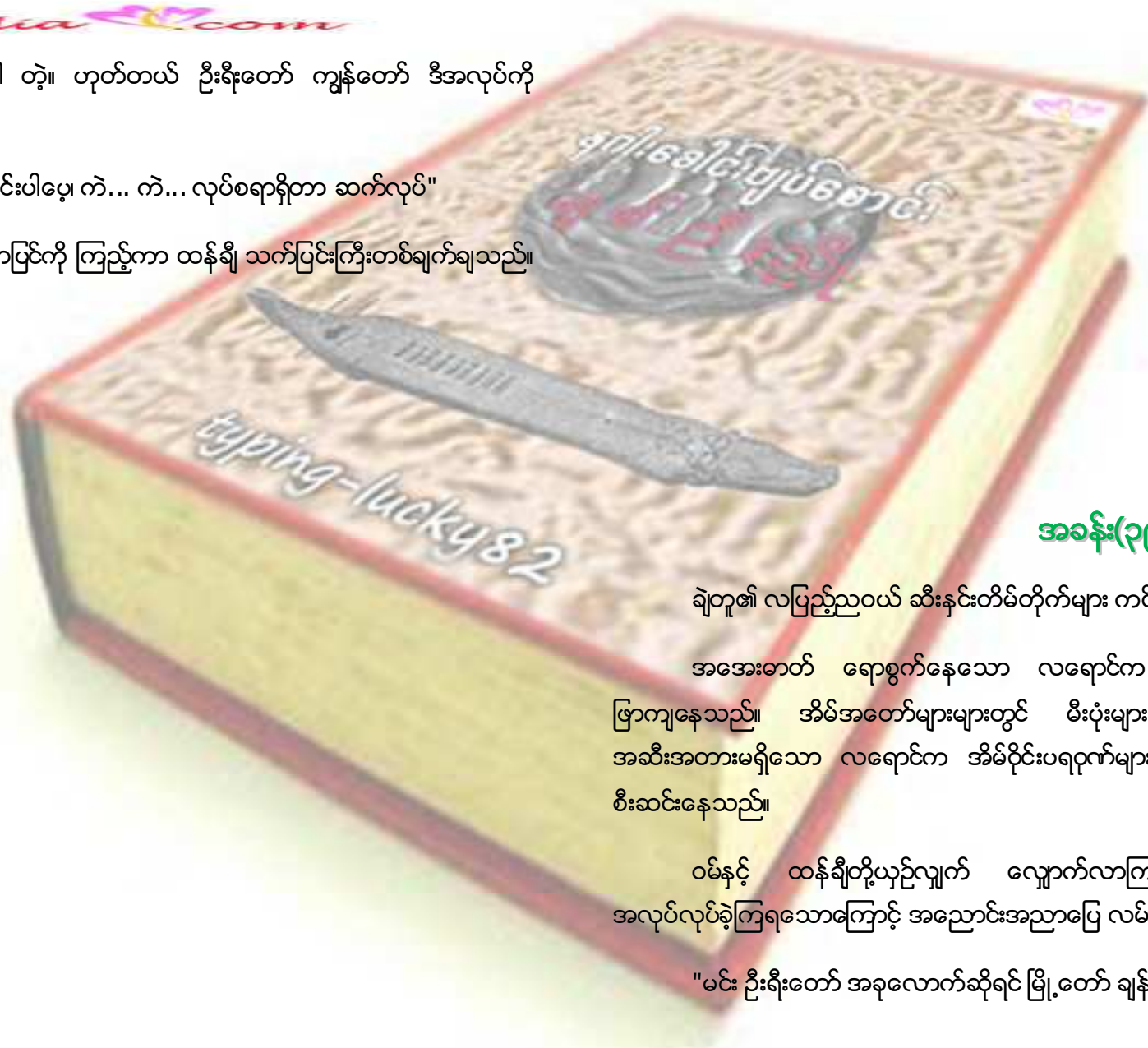
"ပျူအဖွဲ့ကို အကြိုတော်ထောက်ဖို့ တာဝန်ပေးတုန်းက ကျွန်တော် ငြင်းခဲ့တယ်။ နောက်တော့ လက်ခံခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ဦးရီးတော်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်းသိပ်မှန်တာပဲ"

"ငါဘာပြောခဲ့ပါလိမ့်"

"ထန်ချီ ဒီအလုပ်ကို မင်းနှစ်သက်မှာပါ တဲ့။ ဟုတ်တယ် ဦးရီးတော် ကျွန်တော် ဒီအလုပ်ကို တကယ်ပဲ နှစ်သက်ပါတယ်"

"ကောင်းပါပေ့ တူတော်မောင်ရယ် ကောင်းပါပေ့ ကဲ... ကဲ... လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်"

လှည့်ထွက်သွားသော ဝေကောင်၏ကျောပြင်ကို ကြည့်ကာ ထန်ချီ သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက်ချသည်။ ပခုံးနှစ်ဖက်စလုံး နိမ့်ဆင်းသွားသည်အထိ။

အခန်း(၃၉)

ချဲ့တူ၏ လပြည့်ညဝယ် ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်များ ကင်းစင်နေ၏။

အအေးဓာတ် ရောစွက်နေသော လရောင်က ချဲ့တူ၏အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ လွတ်လပ်စွာ ဖြာကျနေသည်။ အိမ်အတော်များများတွင် မီးပုံးများ၊ မီးတိုင်များကို ငြိမ်းသတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ အဆီးအတားမရှိသော လရောင်က အိမ်ဝိုင်းပရဂျက်များအကြားရှိ ကျောက်ခင်းလမ်းသွယ်များပေါ်အထိ စီးဆင်းနေသည်။

ဝမ်းနှင့် ထန်ချီတို့ယှဉ်လျှက် လျှောက်လာကြသည်။ ညနေစာစားချိန်အထိ တစ်နေ့ကုန် အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရသောကြောင့် အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက်နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

"မင်း ဦးရီးတော် အခုလောက်ဆိုရင် မြို့တော် ချန်အန်း ရောက်လောက်ပြီ"

"ရောက်မယ် မထင်သေးဘူး။ အေးလေ ဦးရီးတော်ရောက်တာ မရောက်တာ ငါ့အတွက်အရေးမကြီးပါဘူး။ ငါ ချဲ့တူမှာ နေရစ်ခွင့်ရတာပဲ အဓိကကျပါတယ်"

"ပျူတေးချင်းတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ အားလုံး မှတ်တမ်းယူပြီးပြီ မဟုတ်လား။ မင်း ဘာလုပ်စရာကျန်သေးလဲ။ ဂီတသင်္ကေတတွေလည်း သက်ဆိုင်ရာ ပညာရှင်တွေက ထုတ်နေကြပြီ"

"ပျူကကွက် ကကြီးတွေကို ရုပ်ပုံကောက်ကြောင်းတွေနဲ့ မှတ်တမ်းတင် ရေးဆွဲတဲ့အဖွဲ့ရှိတယ်လေ။ သူတို့ကို ငါသွားကူညီရဦးမယ်"

ထန်ချီ၏စကားကြောင့် ဝမ်းခြေလှမ်းကို ရပ်လိုက်သည်။

"ထန်ချီ မင်းကိုငါ ပြောစရာရှိတယ်"

ထန်ချီက နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်း ရှေ့သို့ ရောက်သွားသည့်ခြေလှမ်းများကို ရပ်ပြီး...

"မင်း ဘာပြောမလဲ ငါသိတယ် ဝမ်း။ ဒါပေမယ့် ပြောပါ ငါနားထောင်ပျံ့မယ်"

"ထန်ချီ မင်းမှာ စစ်သည်တော်တစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဂီတသမားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှု နှစ်ခုပေါင်းစပ်နေတယ်။ အဲဒါဟာ မင်းရဲ့ရုပ်ပုံလွှာအစစ်ပဲ။ ငါ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုချိန်မှာတော့ မင်းရုပ်ပုံလွှာဟာ မှန်ဝါးဝါးဖြစ်သွားပြီ"

"ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဝမ်း"

"မင်းဟာ စိတ်ကူးရေအလျဉ်ကြောမှာ မျောနေတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်သမား လုံးလုံးဖြစ်နေပြီ"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

အနီးရှိ မြောင်းပေါင်တံတား လက်ရမ်းပေါ်တွင် ဝမ်းထိုင်ချလိုက်သည်။ ထန်ချီက မျက်နှာချင်းဆိုင် လက်ရမ်းတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

"ပြောစမ်းပါ ဝမ်း... ငါက စိတ်ကူးယဉ်သမား ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

ဝမ်း၏အသံ ပြင်းလာသည်။

"ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ဘာမှဖြစ်မလာနိုင်ဘူး ဒါပဲ"

"မင်းဘာကြောင့် အဲဒီလို အသေအချာကြီး ပြောနိုင်တာလဲ"

ဝမ်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခေါင်းယမ်းပြီး...

"ခက်တယ်။ သိပ်ခက်တယ်။ အထင်အရှားရှိနေတဲ့ ပကတိအခြေအနေကို မမြင်နိုင်လောက်အောင် မင်းအမြင်တွေ ချညှန်နေပြီ... ဟိုက ပျူ၊ မင်းက..."

ထန်ချီ လက်ကို ဆန့်ထုတ် လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

"တော်ပြီ။ ဆက်မပြောနဲ့တော့ အလွန်ဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြည့်နေတဲ့ အယူအဆပဲ။ ဟေမာစန္ဒီက ပျူ ငါက တရုတ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ကြားမှာ အလွန်ကွာလှမ်း၊ အလွန်ပိတ်ဆို့ ကာဆီးနေတဲ့ အခြေအနေတွေ ရှိတယ်။ ဒါပဲ ပြောမလို့မဟုတ်လား။ ဒီမှာ ဝမ်း... ချစ်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းမှာ အဲဒါတွေ တစ်ခုမှ မရှိဘူး။ ရှိခဲ့ရင်လည်း ချစ်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းတွေက အဲဒါတွေအားလုံးကို ဖြတ်ကျော်လွန်မြောက်နိုင်တယ်။ မင်း ဒါကို နားမလည်နိုင်ပါဘူး ဝမ်းရယ်"

"တော်စမ်းပါ ထန်ချီရယ်။ အဲဒီစကားလုံးတွေက တေးချင်းထဲက စာသားတွေပါ"

"တေးချင်းထဲက စာသားတွေဆိုတာ နှလုံးသည်းပွတ်ထဲက အန်ချလိုက်တာပဲ"

ဝမ် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်သဖြင့် ထန်ချီ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

"ရှုပြီ... မင်းရှူးနေပြီ ထန်ချီ။ ကဲ စိတ်ကူးယဉ်လောကထဲက အရူးတစ်ယောက်ကို ငါက လက်တွေ့ဘဝထဲ ဆွဲခေါ်ရမှာပေါ့။ ဟေမာစန္ဒီမှာ သူနဲ့လူမျိုးတူ၊ ဘာသာတူ၊ ဝါသနာတူ၊ ငယ်စဉ်ကတည်းက သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ် အတူတူ ကြီးပြင်းခဲ့တဲ့ စိတြာဆိုတဲ့ ချစ်သူရှိနေတယ်။ ကဲ... ဘယ်နှယ့်လဲ ထန်ချီ"

ထန်ချီ ထိုင်ရာမှ ရပ်၍ ခပ်ကြွားကြွား လက်ပိုက်လိုက်သည်။

"စိတြာရဲ့အချစ်ဟာ တစ်ဖက်သတ်အချစ်။ ဟေမာစန္ဒီကသူ့ကို လက်ခံသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါက ဒါကိုလည်း သိထားတယ်လေ"

ဝမ် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားသည်။ စစ်သူကြီးဘုရင်ခံဖြစ်သော ဦးရီးတော်ကိုပင် စကားတစ်လုံး အတင်မခံဘဲ ချက်ကျလက်ကျ ပြန်ပြောတတ်သော ထန်ချီ၏ တဖွတ်ထိုးစရိုက်ကို ဝမ်သိပြီး ဖြစ်သည်။

"ကိုင်း... ဒါဆိုရင် ငါမေးပါဦးမယ်။ မင်း ဘာလုပ်မှာလဲ ထန်ချီ"

"ငါလား... ငါလုပ်မှာက ဟေမာစန္ဒီကို ချစ်ရေးဆိုမယ်လေ။ ဘာတစ်ခုမှ မတူညီတဲ့ ခြားနားကြတဲ့ သူနဲ့ငါအကြားက ကွဲပြားမှုတွေအားလုံးကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ဖျော်စပ်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် အသစ်တစ်ခုကို ဖန်တီးကြမယ်။ အဲဒီစကား ငါ ဟေမာစန္ဒီကို ပြောမယ်... ဒါပဲ"

"ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ဖျော်စပ်ပြီး... တဲ့။ ကောင်းလိုက်တဲ့ စကားလုံး ရှိပါစေတော့... ဟေမာစန္ဒီမှာလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အဖြေကလွဲလို့ တခြားအဖြေရှိမယ်များ မင်းထင်သလား ထန်ချီ"

"လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အဖြေပေးလိမ့်မယ်လို့ ငါကြိုတင်တွက်ဆ မျှော်လင့်ပြီးသားပဲ ဝမ်"

"အေးလေ... အဲဒီတော့ အားလုံး နိဂုံးချုပ်ပြီပေါ့"

"ဒါက မင်းအထင်ကိုး ငါကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ငါ့မှာ ယုံကြည်ချက်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီယုံကြည်မှုအတိုင်း လုပ်ခဲ့လို့လည်း ငါ အောင်မြင်ခဲ့တာချည်းပဲ"

"ဘာယုံကြည်မှုလဲ"

ရွန်းမြလရောင်ကို အာဟာရအဖြစ် သဘောထားပြီး စားသုံးသည့်နယ် ထန်ချီ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ကာ အားပါးတရ အသက်ရှူရှိုက်သွားလျက်...

"အင်မတန် ခက်ခဲနက်နဲပြီး ဘယ်လိုမှ သင်ယူလို့ မရနိုင်တော့ဘူးလို့ ထင်ရတဲ့ ဂန္ထဝင် ရှေးဟောင်းတေးကြီးတွေ ရှိတယ်။ ငါ သင်ယူဖူးတယ်။ တစ်ခေါက် နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်... ဆယ်ခေါက်... မရဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ မရနိုင်မှာလဲဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သင်ယူလေ့ကျင့်လိုက်ပြီး နောက်မှာ အဲဒီရှေးဟောင်းဂန္ထဝင်တေးချင်းကို ငါကျွမ်းကျင်စွာ ရလိုက်တယ်။ နေဦး ဝမ်... မင်း ဘာပြောမလဲဆိုတာ ငါသိတယ်။ အဲဒါက ရှေးဟောင်းဂန္ထဝင်တေး အခုဟာက မျိုးခြား မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ ဒါပြောမလို့မဟုတ်လား။ မပြောနဲ့တော့... ဟေမာစန္ဒီဟာ ငါ့အတွက် အလွန်ခမ်းနားလေးနက်တဲ့ ရှေးဟောင်းဂန္ထဝင်တေးချင်းတစ်ပုဒ်ပဲ ရှင်းပြီလား"

"ရှင်းပြီပဲ ထားလိုက်ပါတော့လေ... ဒါကြောင့် နောက်ထပ် လက်တွေ့ကျတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိသေးတယ်"

"ဘာလဲ"

"ဟေမာစန္ဒီက တရုတ်စကား မတတ်ဘူး။ မင်းက ပျူစကား မတတ်ဘူးလေ"

ထန်ချီ ရယ်သည်။ မိမိစကားထဲမှာ ဘာများ ရယ်စရာ ပါပါလိမ့်ဟူ၍ တွေးရင်း ထန်ချီကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်သည်။

"ဒီလောက်ရှင်းတဲ့ကိစ္စကို ငါထည့်မတွက်ဘဲ နေပုံမလားဝမ်းရယ်... ဒီအခက်အခဲကို ကျော်လွှားဖို့လည်း ငါ့မှာနည်းလမ်းရှိပြီးသားပါ"

"ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲ"

"မင်းတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ ဝမ်း"

"ဘာ"

ဝမ်း၏ အာမေဇိုင်တံ သံ ဆောင့်ထွက်သွား၏။ ထို့နောက် ခါးခါးသီးသီးပင်။

"အဲဒီလိုစကားမျိုးတွေကို ငါက ဘာသာပြန်ပေးမယ်များ မင်းထင်နေသလား"

"အိုး... အိုး... လုလင်ပျိုတစ်ယောက်က သူနဲ့လူမျိုးဘာသာစကားချင်း မတူတဲ့ လုံမပျိုတစ်ယောက်ကို ချစ်စကားပြောဖို့အရေးမှာ ကြားထဲက စကားပြန်သုံးဖို့ဆိုတဲ့ မိုက်မဲတဲ့စိတ်ကူးမျိုး ငါ့မှာရှိတယ် ထင်လို့လား။ သနားစရာကောင်းလိုက်ပါတိ ဝမ်း"

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ"

ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တော့သော ဝမ်းက စိတ်ဝင်တစား မေးလိုက်သည်။

"အတိုဆုံး၊ အထိမိဆုံး ချစ်ခြင်းစကားလုံးတွေကို ပျူလို ပြောတတ်အောင် မင်းဆီက ငါသင်ယူလိုက်မှာပေါ့"

"အလို... မင်းရှုနေသလား။ ငါက သင်မပေးဘူးဆိုရင်ကော"

"မင်းသင်ပေးမှာပါလို့ ငါယုံကြည်ထားတယ်။ ထားတော့ မင်းသင်မပေးရင်လည်း ငါက ကိုယ်ဟန် ခြေလက်မျက်နှာ အမူအရာတွေ ရှိရှိသမျှ ဆက်သွယ်လှုပ်ရှားမှုပုံစံတွေ ရှိရှိသမျှနဲ့ ဟေမာစန္ဒီ နားလည်အောင် ငါအစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး ငါ့အချစ်ကို ဖွင့်ဟတောင်းခံမယ်။ အခွင့်သာတိုင်း ငါအဲဒီလိုလုပ်မယ်။ အခွင့်မသာလည်း လုပ်မယ်"

ဝမ်း အလန့်တကြားဖြစ်သွားသည်။

"ဟေ့... ဟေ့... မင်းအဲဒီလို မလုပ်ရဘူး။ မလုပ်ဘူးလို့ ငါ့ကို ကတိပေးစမ်း ထန်ချီ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ငါ့မှာ တခြားရှေးစရာ နည်းလမ်းမှ မရှိတာ"

သူပြောသည့်အတိုင်းသာ ထန်ချီတကယ်လုပ်မည်ဆိုပါက ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြင့် အားလုံး သိကုန်ကြတော့မည်အရေးကို ဝမ်းတွေးလိုက်မိသည်။ ထန်ချီကလည်း ပြောသလို တကယ်လုပ်မည့်သူ ဤသို့ဆိုလျှင် အားလုံး မျက်နှာပျက်စရာတွေ ဖြစ်ကုန်တော့မည်။ ဟေမာစန္ဒီ၏ ဣန္ဒြေကို ထိခိုက်မည်။ စိတ်ကြာသိသွားမည်။ မဖွယ်မရာတွေ ဖြစ်ကုန်တော့မည်။ ဖြေရှင်း၍မရနိုင်သော ပြဿနာတွေ တသီတတန်း ပေါ်ပေါက်လာတော့မည်။

မျက်နှာကိုအောက်သို့ ငိုက်လျှက် အလွန်စိတ်ပျက်သော အသံဖြင့် ဝမ်း ပြောသည်။

"ငါ... မင်းကို သင်ပေးပါတော့မယ် ထန်ချီ။ နှစ်ခုတော့ ကတိပေးပါ။ ဟေမာစန္ဒီ တစ်ယောက်တည်းရှိနေချိန်မှာပြောပါ။ နောက်တစ်ခုက ဟေမာစန္ဒီဟာ အလွန်ဣန္ဒြေကြီးတဲ့ မိန်းကလေးပါ။ သူ့အရှက်ရသွားစေတဲ့အထိ မင်းအလွန်အကျွံ မဆက်ဆံပါနဲ့"

"အင်း... ရာသီဥတုသာယာတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ် တဲကျွန်ကို သင့်ရဲ့ဘုရင်ခံ ဝေကောင်က ပျူသံအဖွဲ့အကြောင်း အတော်များများ ပြောထားနှင့်လောက်ပြီ ထင်တယ်။ အိမ်ရှင်တွေကလည်း မျှော်ရှော့မယ်။ ဧည့်သည်ကလည်း ရောက်ချင်ပြီ"

"အအောင်မြင်ဆုံးခရီးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့ ဝမ်းယုံကြည်ပါတယ် အရှင့်သားတော်"

သုနန္ဒမင်းသား မြင်းပေါ်တက်လိုက်သည်။

ခရီးသည်တန်းကြီးမှာ အသင်ဖြစ်နေလေပြီ။ ရှေ့ဆုံးတွင် ထန်ချီခေါင်းဆောင်သော တရုတ်စစ်သည်တော်များနှင့် တော်ဝင်ဂီတသံပွဲညာရှင်များအဖွဲ့ ထိုအဖွဲ့နောက်တွင် ပျူရှေ့ပြေးစစ်သည်များအဖွဲ့၊ ဂီတပညာရှင်များအဖွဲ့နှင့် နောက်မှ အစဉ်အားဖြင့် သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ကိုယ်ရံတော်မြင်းစီးအဖွဲ့၊ နောက်ဆုံးတွင် နန်စော စကားပြန်အဖွဲ့တို့ ထွက်ခွာကြမည်ဖြစ်သည်။ အမတ်ကြီး မဟာသေနကမူ အနည်းငယ် ကျန်းခန့်မသာသဖြင့် ခါတိုင်းလို သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ယှဉ်၍ မလိုက်တော့ဘဲ သက်တောင့်သက်သာ စီမံထားသော ရထားယာဉ်ပေါ်တွင် လိုက်ပါလာမည် ဖြစ်သည်။ သုနန္ဒမင်းသားက မဟာသေန လိုက်ပါမည့် ရထားယာဉ်ကို ပျူကိုယ်ရံတော် မြင်းစီးအဖွဲ့နှင့်အတူ နေရာသတ်မှတ်ပေးသည်။

တရုတ်အဖွဲ့ကို လှည့်ပတ်စစ်ဆေးရင်းမှ ထန်ချီသည် မြင်းကို အသားကျနှင့်လျှက် သုနန္ဒမင်းသားထံ ဦးတည်လာသည်။ မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းကာ လျှောက်လာသည်။

"ရှေ့ပြေးတပ်ဦးအဖွဲ့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ အရှင့်သားတော်"

ဝမ်းက စကားပြန်ပေးသည်။ သုနန္ဒမင်းသားက...

"ဒီမှာလည်း အားလုံးအဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပြီ။ ထန်ချီ... စတင်ထွက်ခွာဖို့ပါပဲ။ ဟော ဟိုမှာ စီကြန့် ဟောမာစန္ဒီ ဘာများအကြောင်းထူးလို့ပါလိမ့်"

ဝမ်း ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။ ထန်ချီက အမူအရာမပျက် စီကြန့်နှင့် ဟောမာစန္ဒီတို့ ရောက်လာကြသည်။

"ဘာထူးလို့လဲ ပြောကြစမ်း"

"ကျွန်တော်မျိုးကို ပျူရှေ့ပြေးစစ်သည်တပ်ဖွဲ့နဲ့အတူ လိုက်ပါခွင့်ပြုပါ အရှင့်သားတော်။ ဂီတအက ပညာရှင်များအဖွဲ့မှာ ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်စား ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ကို တာဝန်ပေးထားပါတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ စီကြ"

"မြို့တော်ချန်အနီးရောက်တော့မှ ကျွန်တော်မျိုး ဂီတသမားဖြစ်ပါရစေ။ လမ်းခရီးမှာတော့ စစ်သည်တပ်ဖွဲ့နဲ့ပဲအတူ ရှိချင်ပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက ပြုံး၍ စီကြကိုကြည့်ရင်း...

"ဒီခရီးမှာတော့ ဘာမှ အင်း... ကောင်းပြီလေ။ စစ်သည်တပ်ဖွဲ့နဲ့အတူ လိုက်ပါနိုင်တယ်။ ဟောမာစန္ဒီကကော ဘာပြောစရာရှိသလဲ"

"ကျွန်တော်မျိုးမကိုလည်း ဂီတပညာရှင်အဖွဲ့နဲ့ လိုက်ပါဖို့အစား အမတ်ကြီးမဟာသေနရဲ့ ရထားယာဉ်နောက်က လိုက်ပါခွင့်ပြုပါ။ အမတ်ကြီးကို အနီးကပ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ချင်လို့ပါ အရှင့်သားတော်"

"အေး... ကောင်းပြီ။ အမူတာဝန်ကို အနီးကပ် နီးနီးကြားကြား ထမ်းဆောင်ချင်ကြလို့ တောင်းတဲ့အခွင့်အရေးပဲ ကျွန်ုပ်ခွင့်ပြုတယ်"

ဝမ်းနှင့် ထန်ချီတို့ အပြန်အလှန် အကြည့်ဆုံသွားကြသည်။

ထန်ချီ ရှေ့ပြေးတပ်ဦးဆီသို့ မြင်းနှင်သွားသည်။ မကြာမီ တံပိုးခရာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။
ခရီးသည်တန်း အစုအဝေးကြီး စတင်လှုပ်ရှားသည်။

အမတ်ကြီး မဟာသေနကို ဆေးတစ်ခွက်တိုက်ပြီးနောက် ဝါဂွမ်းကဗ္ဗလာစောင်များ ခင်းထားသည့် အိပ်ရာပေါ်သို့ အလိုက်သင့် လဲလျောင်းစေကာ ကိုယ်ပေါ်တွင် စောင်များ ခြုံပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆေးဝါးစွည်းများကို သိမ်းဆည်းပြီး ဟေမာစန္ဒီသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို ဖယ်ရှားသည့်အနေနှင့် လက်အစုံပူးယုက်ကာ မျက်နှာရှေ့တွင် အပ်လျှက် မျက်လွှာတို့ကို အသာအယာ ပိတ်လိုက်သည်။ ရထားယာဉ်က အနည်းငယ် လှုပ်လှုပ်ယမ်းယမ်း ရှိလေရာ ဆေးအရှိန်ဖြင့် အမတ်ကြီး မဟာသေနလည်း နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျသွားသည်။ ဟေမာစန္ဒီ ကိုယ်တိုင်လည်း ပူးယုက်လက်အစုံ မျက်နှာတွင်အပ်လျှက် နောက်မှီရင်း မျက်လွှာပိတ်လျက်။

"ဟေမာစန္ဒီ"

ရထားအပြင်မှ အသံကြောင့် မျက်လွှာဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရထားယာဉ်နှင့်
ဘေးချင်းယှဉ်လိုက်လာသည့် မြင်းပေါ်မှ ထန်ချီ။

"ထန်ချီပါလား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်... ထန်ချီပါ။ စကားနည်းနည်းပြောချင်လို့"

"ပြောပါ ထန်ချီ"

"ကျုပ် ဟေမာစန္ဒီကို ချစ်တယ်။ ပြောမပြတ်အောင် ချစ်တယ်။ ထန်ချီက တရုတ် ဟေမာစန္ဒီက
ပျူ။ ဒါပေမယ့် ချစ်တယ်"

မပီတပီ ပျူစကားဖြင့် ပြောနေသော ထန်ချီထံမှ အကြည့်လွှဲလိုက်သည့် ဟေမာစန္ဒီ၏
မျက်နှာပြင်တွင် ပန်းနုရောင်ရင့်ရင့် ဖြာခနဲ လွှမ်းသွားသည်။ အမတ်ကြီး မဟာသေနကို
တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ အမတ်ကြီးကား နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျလျက်ပင်။

"စကားပြောပါ ဟေမာစန္ဒီ"

မဆိုစလောက် ငုံ့ငိုက်သွားသော မျက်နှာကို ပြန်ဖော်သည်။ အကြည့်လွှဲထားသော မျက်လုံးအစုံက
ထန်ချီထံသို့ စူးစူးပြန်ရောက်သည်။ ထို့နောက် တစ်လုံးချင်း ဝိသပြတ်သားစွာ...

"နောက် ဘယ်တော့မှ မပြောပါနဲ့"

ရှေ့တူရှု ပြန်လှည့်သွားသော မျက်နှာပြင်အောက်မှ လည်တိုင်ရှင်းကြောသည် စွင့်စွင့်မတ်လျက်။
နှုတ်ခမ်းမြှာတို့က ဘယ်သောအခါမှ ပြန်ပွင့်တော့မည်မဟုတ်ဟု ထင်ရလောက်အောင် တင်းတင်းစေ့လျက်။
ထန်ချီက ရထားယာဉ်ကို မြင်းယှဉ်လျက်ပင် လိုက်ပါလာသည်။

ဟေမာစန္ဒီက အမတ်ကြီး မဟာသေနကိုယ်ပေါ်မှ စောင်များနှင့် နောက်မှိုများကို နေရာပြင်ရင်း
ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

ထန်ချီ မြင်းဖက်ဖွင့်၍ ရှေ့ဘက်သို့ ကဆုန်စိုင်းသွားသည်။

သုနန္ဒမင်းသား၏ ဝဲဘက်မှ အမတ်ကြီး နာကျကျကွက မြင်းဇက်ကြီးကို ကိုင်သည်ဆိုရုံမျှ ကိုင်ထားရင်း အပြေအလျော့ ပုံချထားသည်။ နာကျကျကွက သုနန္ဒမင်းသား၏ ယာဘက်ရှိ အမတ်ကြီး မဟာသေနကို လှမ်းပြောသည်။

"မဟာသေန သူတို့ကလည်း ကျုပ်တို့ကိုကြည့် ကျုပ်တို့ကလည်း ဝဲယာမနားရအောင် သူတို့ကို ကြည့်ပြီး နှုတ်ဆက် တယ်ဟုတ်ပါလား။ အင်း... ကျုပ်ကတော့ ဝဲယာမကဘူး အပေါ်ဘက် ကြည့်ရသေးတာမို့ ဇက်တောင် ညောင်းမတတ်ဘဲ"

"ဘာဖြစ်လို့ ဇက်တောင်ညောင်းမတတ်လို့ ဆိုရတာလဲ... မဟာသေန"

"တံတိုင်းကြီးတွေ၊ မုခ်ဝကြီးတွေက ဧရာမ အမြင့်ကြီးတွေကိုး... အင်း... လမ်းမတွေ ရပ်ပြင်တွေကလည်း ဧရာမအကျယ်ကြီးတွေ။ လူတွေကလည်း အများကြီး... တရုတ်မင်းနေပြည်ကို စကားလုံး တစ်လုံးတည်းနဲ့ ချုပ်ပြောရရင်တော့ ဧရာမ... ဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲဖြစ်မယ်"

အမတ်ကြီး မဟာသေနက မျက်တောင်တစ်ချက် ပုတ်လျက်...

"ဟုတ်ပါရဲ့ နာကျကျကွရယ်။ ဒီစကားလုံးအတိုင်း အတိအကျပါပဲ။ ဆက်စပ်ပြောရရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ သံခင်းတမန်ခင်းနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂီတအကဟာလည်း ဧရာမပဲ ဖြစ်တော့မပေါ့"

ဝဲယာမှ အမတ်ကြီးနှစ်ပါး၏ စကားကို နားထောင်ရင်း သုနန္ဒမင်းသား တပြုံးပြုံးဖြစ်နေသည်။

မကြာမီပင် ဧကရာဇ်နန်းတော်၏ ဗဟိုတံတိုင်းမုခ်ဝရှေ့သို့ ရောက်ကြသည်။

ဝမ်းက သုနန္ဒမင်းသားနောက်နားတွင် နေရာယူ၍ ခပ်ယိုယို လိုက်ပါလာသည်။

မုခ်ဝရှေ့ရှိ စစ်သည်များ၊ နန်းတွင်းအရာရှိကြီးများ၊ ရှေ့ဆုံးတွင် မားမားကြီးရပ်၍ ကြိုဆိုနေသူမှာ ဘုရင်ခံဝေကောင်ဖြစ်လေသည်။ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ဝေကောင်တို့ ကိုယ်စီ ဂါရဝ အမှုအရာများဖြင့်

အခန်း(၄၁)

မင်းနေပြည် ချန်အန်း...

သီရိခေတ္တရာက စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် စုစုပေါင်း နှစ်ရာတစ်ဆယ့်လေးရက် အကြာတွင် ချန်အန်းသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေပြီ။

ချဲတူမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ခြောက်ဆယ့်နှစ်ရက် ပြည့်မြောက်သောနေ့တွင် ရောက်လာကြသော ပျူအဖွဲ့ကို ချန်အန်းမြို့သူမြို့သားများက အထူးအဆန်း တအံ့တဩ ကြိုဆိုနေကြသည်။ မြို့တော် နန်းတော်တံတိုင်းဆီသို့ သွားရာလမ်းမတစ်လျှောက်လုံး၏ ဝဲယာတွင် ပရိသတ်များ အပြည့်နေရာယူကြသည်။

နန်းတော်မှန်ဦးကို စတင်ဖြတ်သန်းခဲ့ကြလေသည်။

နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် ဝေကောင်က သူ့ဘေးရှိ အပြာရောင်ဝတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မှတ်ဆိတ်မွှေးနှင့် တစ်ခေါင်းလုံးပါ ဖွေးဖွေးဖြူနေသော သူတစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

"သူက ဧကရာဇ်မင်းရဲ့ နန်းတွင်းရေး အတွင်းဝန်လည်းဖြစ် ကဗျာစာဆိုလည်းဖြစ်တဲ့ ပေါကျူယိပါ"

ပေါကျူယိက တရုတ်ထုံးစံအတိုင်း ခမ်းနားသိုက်မြိုက်သော အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုသည်။ သုနန္ဒမင်းသားကလည်း လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုသည်။

"ဘုရင်ခံဝေကောင်ယူလာတဲ့ မှတ်တမ်းများအရ ပျူဂီတနဲ့အကကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုတင်လေ့လာခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ မှတ်တမ်းစက္ကူတွေပေါ်က တေးချင်းတွေ၊ တူရိယာဂီတတွေ၊ အကတွေ မကြာခင် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလာတော့မှာကို ကျွန်ုပ်တို့အတူပဲ စိတ်ထက်သန်စွာနဲ့ မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြပါတယ်"

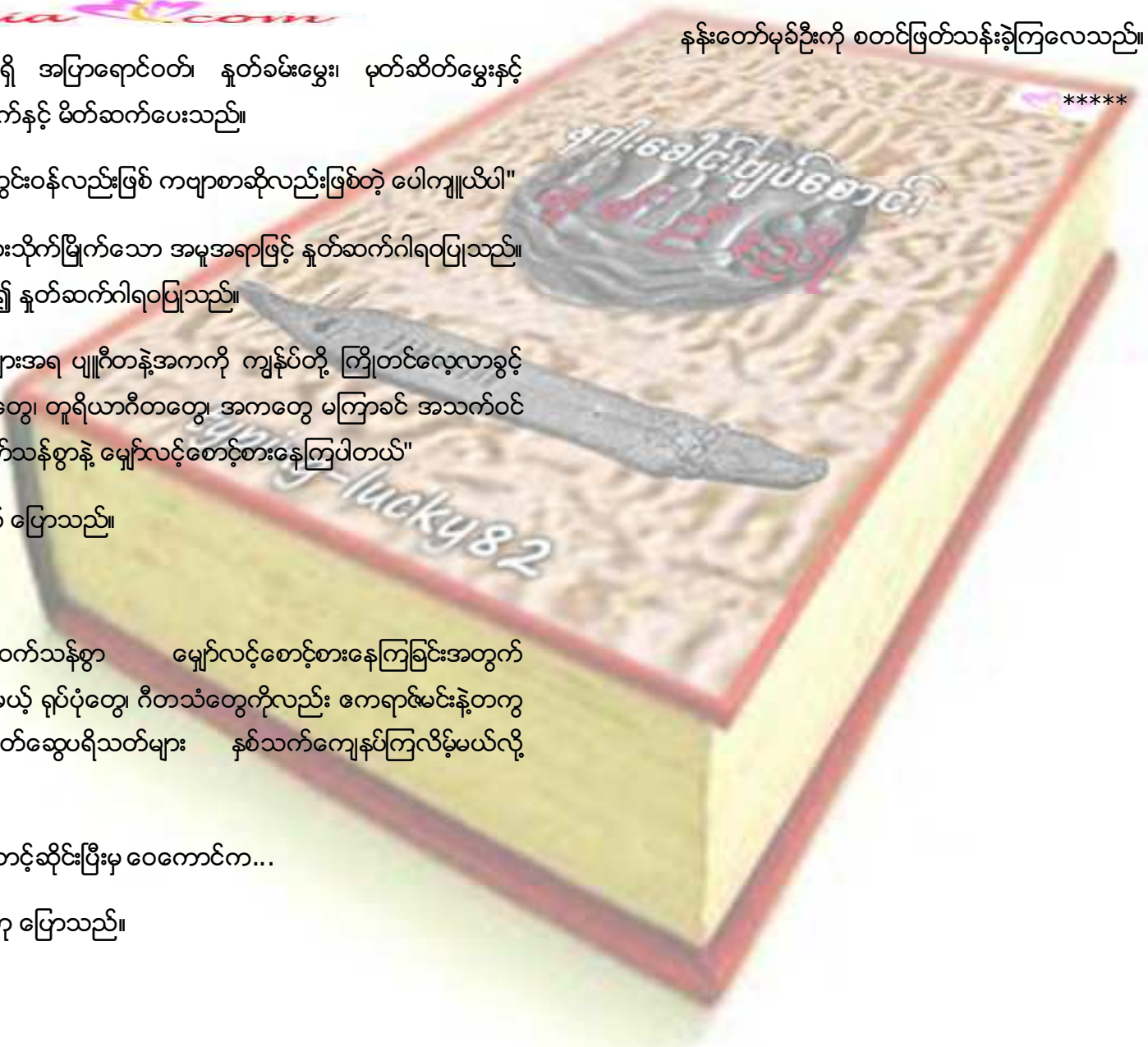
ပေါကျူယိက မှတ်ဆိတ်များကို သပ်လျှက် ပြောသည်။

သုနန္ဒမင်းသားက...

"ကြိုတင်လေ့လာထားခြင်းနဲ့ စိတ်ထက်သန်စွာ မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလာကြမယ့် ရုပ်ပုံတွေ၊ ဂီတသံတွေကိုလည်း ဧကရာဇ်မင်းနဲ့တကွ စာဆိုအတွင်းဝန်ကြီး အပါအဝင် တရုတ်မိတ်ဆွေပရိသတ်များ နှစ်သက်ကျေနပ်ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်"

နှစ်ယောက် စကားပြောနေကြသည်ကို စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ဝေကောင်က...

'ဧကရာဇ်မင်း ရှေ့မှောက်ကို ဝင်ကြပါစို့' ဟု ပြောသည်။

"မင်းသူ့ကို မှတ်မိရဲ့လား ထန်ချီ"

ပြုံးကြည့်နေသော မိန်းမပျိုကို ထန်ချီ အတန်ကြာ ငေးနေမိသည်။ ဝေးကွာလှပြီဖြစ်သော အတိတ်ကာလဆီမှ မှတ်ဉာဏ်ကို ကြိုးစားလှုပ်နှိုးခေါ်ယူရင်း ထန်ချီ မျက်စိအစုံမှိတ်ထားသည်။

ဖျတ်ခနဲ ပြန်ဖွင့်ပြီးနောက် အလိုအလျောက် အသံထွက်ကျသွားသည်။

"ပို့ပွေ"

မိန်းမပျိုက ထိုအခါမှ ပြုံးရယ်လေသည်။

"ပို့ပွေ... အို... နင် သိပ်လှလာတာပါလား"

"ထန်ချီ နင်လည်း တကယ့်စစ်သည်ကြီး လုံးလုံး ဖြစ်နေတာပါ"

"အို... ပို့ပွေ... ပို့ပွေ... ငါတို့ချင်း ကွဲသွားတာ အဲ..."

"ငါ့ အသက်ငါးနှစ် နင်က အသက်ရှစ်နှစ်ကတည်းက ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကြာပြီ"

ပေါကျယ်က ထန်ချီနှင့် ပို့ပွေတို့ကို ပြုံးရင်း တစ်လှည့်စီကြည့်ပြီး...

"ထန်ချီ... ငါ့တူမ ပို့ပွေကို ချန်အန်းမှာ မထားဘဲ ဟိုးအဝေးက မြို့ကလေးတစ်မြို့ဆီ ပို့ထားခဲ့တယ်။ အဲဒီမြို့က ဂီတသိပ္ပံကျောင်းမှာ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အပ်ထားခဲ့တယ်။ မင်းတို့ချင်း ပြန်တွေ့ကြပြီ။ ငယ်သူငယ်ချင်းချင်း နောက်မှ စကားပြော အခုမင်းကိုငါခေါ် လိုက်တာက"

ပေါကျယ်၏ မျက်နှာပြန်တည်သွားသည်။

ထိုနေ့ ညဦးပိုင်းတွင် ဘုရင်ခံဝေကောင်၏အမိန့်ဖြင့် ထန်ချီသည် အတွင်းဝန်ကဗျာစာဆိုကြီး ပေါကျယ်ထံသို့ အခစားဝင်ခဲ့ရသည်။

ပေါကျယ်မှာ ဧကရာဇ်မင်းနှင့် ပျူသံအဖွဲ့တို့အကြား သံခင်း တမန်ခင်း တွေ့ဆုံပွဲ အခမ်းအနားတွင် အစအဆုံး တက်ရောက်ခဲ့ရသဖြင့် နွမ်းနယ်နေပုံရသည်။

"ထန်ချီရောက်လာပြီလား"

"ရောက်လာပါပြီ စာဆိုကြီး"

ပေါကျယ်က အနီးရှိ ကြေးလင်ပန်းကို အသာအယာ တီးလိုက်သည်။ အတွင်းခန်းမှ မိန်းမပျိုတစ်ဦး ထွက်လာပြီး ပေါကျယ် နောက်နားတွင် ရပ်သည်။ ပေါကျယ်က မိန်းမပျိုကို ညွှန်လျက်...

"မင်းက ပျူအဖွဲ့ကို တာလီအထိ သွားကြိုပြီး ဒီအရောက် ခေါင်းဆောင်လာခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ပျူအနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းအနည်းနဲ့ အများ သိထားပြီးဖြစ်ပြီးလို့လည်း ဝေကောင်က တစ်ဆင့် ငါကြားထားတယ်။ ပို့ပွေက နန်စောဂီတအကနဲ့ တခြားမျိုးနွယ်စု အနုပညာတွေကိုပါ လေ့လာနေတယ်။ အခုလည်း ပျူဂီတအကကို အသေးစိတ် လေ့လာဖို့ရှိတယ်။ ပျူဂီတအကအကြောင်းကို ငါကလည်း ကဗျာလင်္ကာရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ရေးဖို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်။ ဒီတော့ ပို့ပွေရဲ့ လေ့လာမှုနဲ့ ငိုရဲ့ကဗျာလင်္ကာအတွက် မင်းအစအဆုံး အကူအညီပေးရမယ်။ နားလည်လား"

"နားလည်ပါတယ် စာဆိုကြီး"

"ကောင်းတယ်။ ဘာတွေ ဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ မင်းအသိဆုံးပဲ။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားပြောရစ်ကြဦး"

ပေါကျူယိက အတွင်းခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။

နှင်းရည်ချိုလုံးထားကာစ ပန်းတစ်ပွင့်နယ် နနယ်ပျိုမျစ်ခြင်းများဖြင့် တင့်တယ်နေသော ပို့ပွေကို ဝေးကြည့်ရင်း အမြင်အာရုံတွင် အခိုးအငွေ့တစ်ခု လူးလွန်ပိတ်ကွယ်သွားသယောင် ထန်ချီ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

အခန်း(၄၂)

အနီရင့်ရောင်ချည်ဝတ်စုံ ငှူးအောက်အထိ ဖုံးလွှမ်းထားသော ချည်ပိတ်ပါး ပန်းနှစ်ဖက်ပေါ်မှာ ချိုင်းအောက်သို့ လျှိုလျှက် လွှမ်းရုံထားသောပဝါ။

လက်မောင်း၊ လက်ကောက်ဝတ်နှင့် ခြေမျက်စိများတွင် ကျောက်မျက်တို့ စီခြယ်ထားသော ရွှေလက်ကြပ်၊ ရွှေလက်ကောက်၊ ရွှေခြေကျင်းများ။

ထိပ်ဘက်တွင် စုထုံးထားသော ဆံထုံးပတ်လည်မှ ရွှေဦးစွပ်၊ ရွှေဦးပေါင်း၊ နားနှစ်ဖက်တွင် ရွှေနားဆွဲ၊ ဆံထုံး၏ဝယာနှင့် နောက်ဖက်တွင် ပန်းကုံးပန်းကြိုးများ တွဲရ၍ ချိတ်ဆွဲလျက်။

ပြီးပြတ်တောက်ပနေသော်လည်း အမြင်အာရုံကို ကျိန်းစပ်ပူလောင်စေခြင်း မရှိသော ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုကို ထန်မင်းဆက် ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်က ဣန္ဒြေကြီးစွာ ရှုစားနေ၏။ ဧကရာဇ်မင်းနှင့်

ကပ်လျက် ယှဉ်ထိုင်နေသူမှာ အတွင်းဝန်ကဗျာစာဆိုနှင့် ဘုရင်ခံဝေကောင်တို့ ဖြစ်သည်။ ဝေကောင်နောက်တွင် ထန်ချီနှင့် ပို့ပွေတို့ နေရာယူထားကြသည်။

"ဧကရာဇ်မင်း ယခု ရှုစားနေတဲ့သူတွေက ဂီတပညာသည်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့နားမှာချထားတဲ့ သူတို့ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ တူရိယာပစ္စည်းတွေအကြောင်း နောက်မှ ကျွန်တော်မျိုး တစ်ခုချင်း အသေးစိတ် ရှင်းပြပါရစေ"

ဧကရာဇ်မင်း တဲကျွန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး...

"ကောင်းပြီ... ပျူသံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မြို့စားမင်းသားက ဘယ်မှာလဲ။ သူ ကျွန်ုပ်အနီးမှာ မထိုင်ဘူးလား"

"မြို့စားမင်းသားက သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်သာမက ဂီတအကအဖွဲ့ရဲ့ အကြီးအကဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အတွင်းမှာနေပြီး သူ့အနုပညာရှင်တွေကို စီမံခန့်ခွဲနေပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဧကရာဇ်မင်းအနီးမှာ သူ မထိုင်နိုင်တာပါ"

အစီအစဉ်ကြေညာမည့် ပျူမိန်းမပျိုတစ်ဦး မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရောင်စုံပုတီးစေ့များ စီခြယ်ထားသည့် ဦးပေါင်းစွပ်၊ နားဆွဲလက်ကြပ်၊ လက်ကောက်၊ လည်ဆွဲ၊ ခါးစည်းကြိုး၊ ရွှေခြေကျင်းများဖြင့် ဆင်ယင်ထုံးစွဲသော မိန်းမပျိုသည် တည်ငြိမ်သောခြေလှမ်း၊ ပြုံးသော မျက်နှာဖြင့် ကခွင်စက်ဝန်းအလယ်ဗဟိုတွင် ခြေအစုံပူး၍ ရပ်လိုက်သည်။

"ယခု စတင်နားဆင်ရမှာကတော့ ဗုဒ္ဓ၏တံဆိပ်တော် အမည်ရှိတဲ့ တေးချင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပျူနိုင်ငံသားများဟာ ပျူမင်းမဟာရာဇကို ခစားရာမှာ ဦးစွာပထမ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို ပူဇော်ရပါတယ်။ ပျူမင်းမဟာရာဇကလည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို နားဆင်ရင်း

ကျေးဇူးတော်မြတ်ကို ဆင်ခြင်နုလုံးသွင်းတဲ့အတွက် မိမိရဲ့ ဘုန်းသမ္ဘာများ ပိုပြီး ထက်မြက်တိုးပွားလာတယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ယခု ဗုဒ္ဓရဲ့တံဆိပ်တော် နားဆင်ကြပါ"

မိန်းမပျိုက လက်အုပ်ချီဦးညွတ်ပြီး ပြန်ဝင်သွားသည်။ အဆင့်ဆင့်သော ဘာသာပြန်များ ကြေငြာသံများ အတွင်းဘက်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဘာသာပြန်သူများကိုကား မမြင်ရ။ ဤသည်မှာ ဝေကောင်၏ အစီအမံဖြစ်သည်။ ဘာသာပြန်သူ သုံးယောက် လေးယောက်စလုံး ပရိသတ်မြင်ကွင်းထဲသို့ ထွက်ရောက်လာလျှင် အမြင်ရှုပ်ထွေးပြီး ကြေညာချက်ကို အာရုံစိုက်မှု နည်းသွားမည့်အဖြစ်ကို ရှောင်ရှားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘာသာပြန် ကြေညာသံများ ပြီးဆုံးသွားသည်။

စည်းသံ စပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ကျစ်ကြိုးငယ်များနှင့် ရောင်စုံဝါဂွမ်းချည်မျှင် ပန်းငုံအထုံးလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့် သံပြားသံတို့ထက်ချပ်လိုက်လာသည်။ စည်းသံ သံပြားသံတို့ အနည်းငယ် တိုးမိုန်သွားချိန်တွင် ခရုသင်းသံ ပေါ်လာသည်။ ခရုသင်းသံမှာ အဖိုအမ နှစ်မျိုး ထွက်သည်။

ခရုသင်းသံအစဲတွင် ပုလွေသံလိုက်သည်။ ပုလွေသံက ကန့်လန့်မှုတ်ပုလွေနှင့် နှစ်ဖက်မှုတ်ပုလွေ နှစ်မျိုးဖြစ်သောကြောင့် သံနိမ့်သံမြင့်၊ သံသြသံစူး နှစ်မျိုးထွက်သည်။ အသံနှစ်မျိုးဖြစ်သော်လည်း တေးသွားကား တစ်မျိုးတည်း...

စည်းသံ၊ သံပြားသံ သံတိုမှူးလိုက်ထားသော ပုလွေသံအကြားမှာပင် ဗုံသံများ ပေါ်လာသည်။ နရီချက်မှန်မှန် ဗုံသံမှာလည်း၊ ဘယ်သံ ညာသံနှစ်မျိုးရံလျှက် မြည်သည်။ ထို့နောက်...

မိကျောင်းခေါင်းပျံစောင်း၏ ကိုးချောင်းသော ကြိုးတို့မှ စုံလင်သော တေးသွားများ တလွင်လွင် ဝဲပျံလာသည်။ စည်းသံ၊ သံပြားသံ၊ ခရုသင်းသံ၊ ပုလွေသံ၊ ဗုံသံနှင့် ဗျပ်စောင်းသံတို့ စုံညီသံဖြင့် ထွက်ပေါ်နေစဉ်မှာပင်...

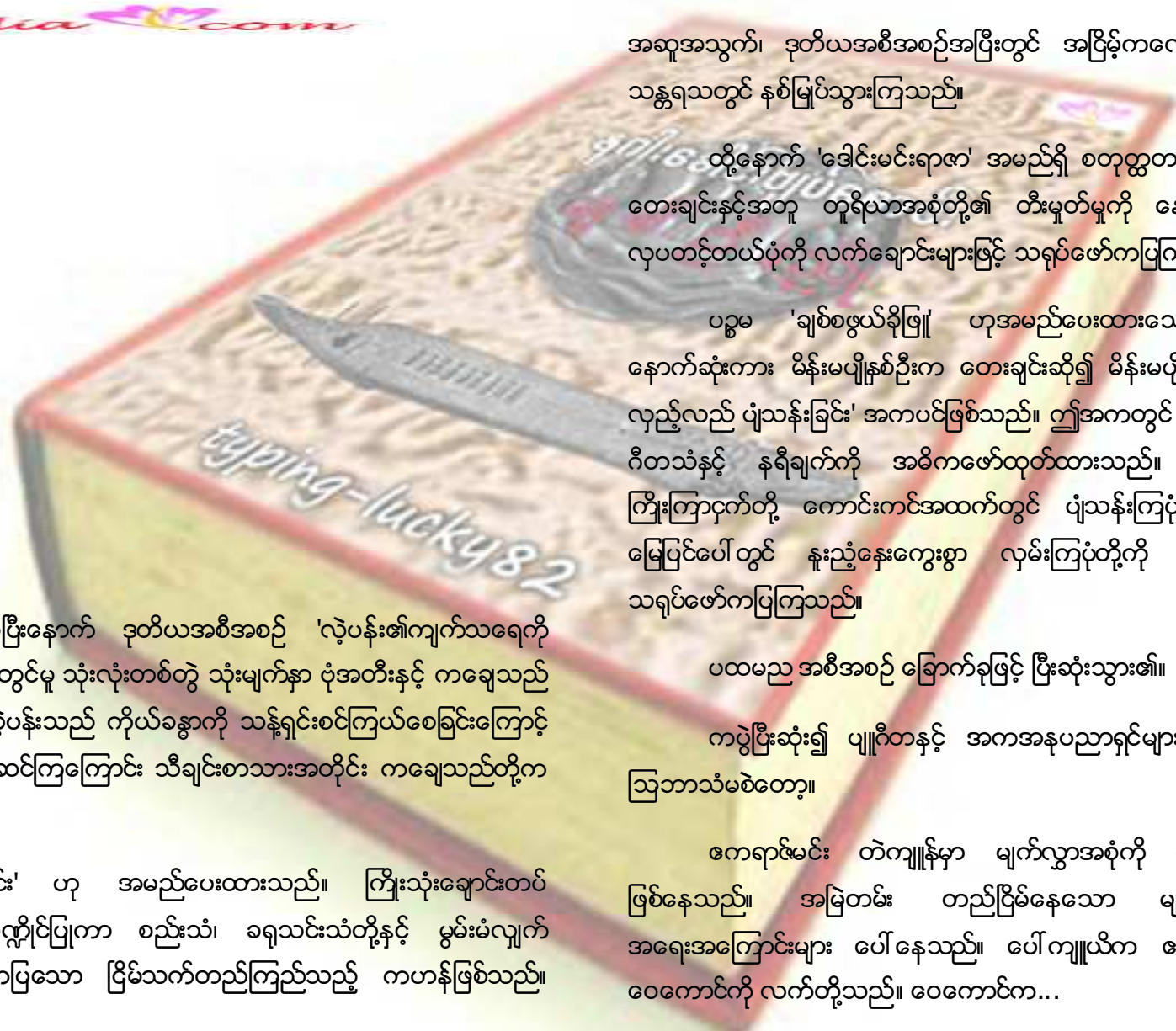
တေးချင်းသီဆိုသူ အမျိုးသားနှစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တို့ ဝဲယာမှ ထွက်လာကြပြီး တီးဝိုင်းကို မကွယ်စေရအောင် တစ်ဖက်စီတွင် အစိပ်အကြည့်စွာ ရပ်လျက် တေးချင်းကို သီဆိုကြလေသည်။ သီဆိုနေရင်းဖြင့်လည်း တေးသည်တို့သည် ဦးခေါင်း၊ လက်၊ ကိုယ်များကို တညီတညွတ်တည်း လှုပ်ယမ်းယိမ်းနွဲ့ သရုပ်ဖော်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိအစုံကို မှိတ်ရင်း... လက်အစုံကို ကြာပဒံနယ်ဖူးငုံစေကာ နဖူးထိပ်ထက်သို့တင်၍ မြှောက်ချီကြသည်။

ထိုသို့ လက်အုပ်ချီခိုက်တွင် ဗူးကြီးသံ၊ ဗူးကလေးသံ၊ ပွဲတင်သံပါသည့် ချည်ချောင်းတူရိယာအသံများက မြည်လျက် ဟည်းလျက် ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ တေးချင်းစာသားအဆုံးတွင်ကား တေးချင်းမစမီ တူရိယာသံများ၏ အစီအစဉ်ကို အဆုံးမှအစသို့ ပြောင်းပြန်ပြန်၍ သိမ်းဆည်းသည့်အနေဖြင့် ဗျပ်စောင်းသံ၊ ဗုံသံ၊ ပုလွေသံ၊ ခရုသင်းသံ၊ သံပြားသံ၊ စည်းသံ အစဉ်အတိုင်း တစ်စတစ်စ ရုပ်သိမ်းကာ နောက်ဆုံး စည်းသံဖြင့် အဆုံးသတ်သွားလေသည်။

နန်းတွင်းပရိသတ်၏ သြဘာသံများ ဟိန်းထွက်လာသည်။

ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်က မုတ်ဆိတ်ကို ဖြည်းညင်းစွာ သပ်ရင်း ဦးခေါင်း တညိတ်ညိတ် ဖြစ်နေသည်။ ပေါကျူယိက ဖြန့်ထားသော ယပ်တောင်ကို ပြန်သိမ်း၍ အကျီလက်မောင်းပေါ်သို့ အသာအယာ ပုတ်ရင်း သြဘာပေးသည်။ ဘုရင်ခံဝေကောင်ကား အံ့သြရင်းဖြင့် နှုတ်မှ တီးတိုးရေရွတ်နေသည်။

"အလိုလေး... ချဲ့တူ ကပ္ပတုန်းက ဒီအစီအစဉ်မပါပါလား။ မြို့စားမင်းသား ဘယ်တုန်းကများ လေ့ကျင့်ခိုင်းလိုက်ပါလိမ့်"

အဆူအသွက်၊ ဒုတိယအစီအစဉ်အပြီးတွင် အငြိမ်ကလေးကို တင်ဆက်လိုက်သဖြင့် ပရိသတ်အားလုံး သန္တရသတွင် နစ်မြုပ်သွားကြသည်။

ထို့နောက် 'ဒေါင်းမင်းရာဇာ' အမည်ရှိ စတုတ္ထတင်ဆက်မှု။ ကချေသည် မိန်းမပျိုလေးယောက်က တေးချင်းနှင့်အတူ တူရိယာအစုံတို့၏ တီးမှုတ်မှုကို နောက်ခံပြု၍ ဒေါင်းငှက်၏ အမွှေးအတောင်များ လှပတင့်တယ်ပုံကို လက်ချောင်းများဖြင့် သရုပ်ဖော်ကပြကြသည်။

ပဉ္စမ 'ချစ်စဖွယ်ခိုဖြူ' ဟုအမည်ပေးထားသော တေးချင်းနှင့် သရုပ်ဖော်အက၊ ဆဋ္ဌမ နောက်ဆုံးကား မိန်းမပျိုနှစ်ဦးက တေးချင်းဆို၍ မိန်းမပျိုခြောက်ဦးက သရုပ်ဖော်သော 'ကြိုးကြာငှက်၏ လှည့်လည် ပျံသန်းခြင်း' အကပင်ဖြစ်သည်။ ဤအကတွင် မိကျောင်းခေါင်းပျံစောင်းနှင့် လေးလုံးပုံတို့၏ ဂီတသံနှင့် နရီချက်ကို အဓိကဖော်ထုတ်ထားသည်။ ကချေသည်များက တေးချင်းစာသားအတိုင်း ကြိုးကြာငှက်တို့ ကောင်းကင်အထက်တွင် ပျံသန်းကြပုံ၊ မြေပြင်သို့ ငြိမ်ညောင်းစွာ ဆင်းသက်ကြပုံ၊ မြေပြင်ပေါ်တွင် နူးညံ့နှေးကွေးစွာ လှမ်းကြပုံတို့ကို လက်မောင်း၊ ခြေထောက်များဖြင့် အားပြု၍ သရုပ်ဖော်ကပြကြသည်။

'ဗုဒ္ဓတံဆိပ်တော်' ဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်ပြီးနောက် ဒုတိယအစီအစဉ် 'လွဲပန်း၏ကျက်သရေကို ဖွဲ့ဆိုခြင်း' သီချင်းကို တင်ဆက်သည်။ ဤသီချင်းတွင်မူ သုံးလုံးတစ်တွဲ သုံးမျက်နှာ ဗုံအတီးနှင့် ကချေသည် နှစ်ဦးတို့၏ အကဖြင့် အားဖြည့်ထားကြသည်။ လွဲပန်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းကြောင့် ပျူလူမျိုးတို့သည် လွဲပန်းကို အဝတ်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ကြကြောင်း သီချင်းစာသားအတိုင်း ကချေသည်တို့က ကကွက်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ကြသည်။

တတိယအစီအစဉ်ကို 'စွာန်ဝင်စားခြင်း' ဟု အမည်ပေးထားသည်။ ကြိုးသုံးချောင်းတပ် မိုးသားခေါင်း ပျံစောင်း၏ တေးသွားကို မဏ္ဍိုင်ပြုကာ စည်းသံ၊ ခရုသင်းသံတို့နှင့် မွမ်းမံလျှက် အမျိုးသားကချေသည် တစ်ယောက်တည်း ကပြသော ငြိမ်သက်တည်ကြည်သည့် ကဟန်ဖြစ်သည်။

ပထမည အစီအစဉ် ခြောက်ခုဖြင့် ပြီးဆုံးသွား၏။

ကပွဲပြီးဆုံး၍ ပျူဂီတနှင့် အကအနုပညာရှင်များ တန်းစီမတ်တပ်ရပ် နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုချိန်တိုင် သြဘာသံမစဲတော့။

ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်မှာ မျက်လွှာအစုံကို ပိတ်ရင်း၊ သိသိသာသာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ဖြစ်နေသည်။ အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်နေသော မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ အပြုံး၏သင်္ကေတဖြစ်သော အရေးအကြောင်းများ ပေါ်နေသည်။ ပေါ်ကျူယိက ဧကရာဇ်မင်း၏ ထိုအမူအရာကို သတိထားမိပြီး ဝေကောင်ကို လက်တို့သည်။ ဝေကောင်က...

"အဲဒါ ဧကရာဇ်မင်းအနေနဲ့ ရာဇဏှုဝတ်ရုံကို အထင်ရှားဆုံး ဖယ်ရှားထားတဲ့ အမူအရာပဲ"

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဧကရာဇ်မင်း တဲကျူန်သည် ကပွဲပြီးဆုံးသွားသော်လည်း နေရာမှာ ထိုင်နေဆဲဖြစ်သဖြင့် မည်သူမျှ မပြန်ကြ။ ဝေကောင်က အရိပ်အကဲကို သိသဖြင့် နောက်နားမှ ထန်ချီကို တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ထန်ချီထသွားပြီး မကြာမီ သုနန္ဒမင်းသားနှင့် ဝမ်တို့ လိုက်ပါလာသည်။

ဧကရာဇ်မင်းက သုနန္ဒမင်းသားကို ကြည့်၍...

"အင်မတန်ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ကပွဲဖြစ်ပေတယ်။ မျက်စိမှာရော နားမှာပါ အရသာအသစ်ကို ပေးတယ်။ အနုပညာလည်း မြောက်တယ်။ အချို့ကို အဓိပ္ပာယ်နားမလည်ပေမယ့် နှစ်သက်တယ်။ ကျေးဇူးတင်တယ်။ ပျူမင်းသားတော်"

သုနန္ဒမင်းသားက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ လက်မောင်းကိုသာ ဆုပ်၍ ဦးညွတ်သည်။ ပေါကျူယိက ဝင်ပြောပြန်သည်။

"ပျူမင်းသားတော်ရဲ့ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်က ပျူဂီတအကအဖွဲ့ကို တိုက်ရိုက် ခေါင်းဆောင်သူတွေကို မြင်ချင်ပါတယ်"

ဝမ်ပြန်လှည့်ထွက်သွားပြီး စိတြနှင့် ဟေမာစန္ဒီတို့ကို ခေါ်လာခဲ့ရသည်။

"ငယ်ရွယ်နုပျိုကြသေးတာပဲ။ အနုပညာအင်အားကတော့ ရင့်ကျက်ကြီးမားကြပါပေတယ်"

ဟု ပေါကျူယိက ချီးကျူးစကားဆိုသည်။

ဧကရာဇ်မင်း၊ သုနန္ဒမင်းသား၊ ပေါကျူယိနှင့် ဝေကောင်တို့ ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြစဉ် ဝမ်မူကား လေးယောက်သော သူတို့ကိုသာ တစ်လှည့်စီ အကဲခတ်နေသည်။

စိတြက စစ်မြေပြင်ရောက် စစ်သည်တစ်ဦးနယ် မတုန်မလှုပ်။

ဟေမာစန္ဒီက မျက်လွှာချလျက်။

ထန်ချီက ဟေမာစန္ဒီကို တစ်ချက်ခိုးကြည့်ပြီးမှ မလုံမလဲဖြင့် ပို့ပွေကို အားတုံအားနာ တောင်းပန်သည့်အသွင်။

ပို့ပွေက 'ကြီးကြာငှက်၏လှည့်လည်ပျံသန်းခြင်း' အစီအစဉ်တွင် ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ကပြသွားသော ဟေမာစန္ဒီအားငေးရင်း ချက်ချင်းပင် ထန်ချီကို ဖျတ်ခနဲ ငဲ့ကြည့်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်လေးမှာပင် ပို့ပွေ၏ မျက်ဝန်းအိမ်တို့၌ ထူးဆန်းသော အငွေ့တစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားသည်။

မရှေးမနှောင်းဖြစ်ပေါ်သွားသည့် ထိုလေးယောက်တို့၏ အသံမဲ့ စကားလုံးများကို ဝမ် ကောင်းစွာ ကြားလိုက်ပြီး ပြုံးယောင်ယောင်ဖြစ်ခိုက်...

"ဒုတိယကပွဲမှာ ထပ်မံ ဆုံတွေ့ကြပါစို့"

ဟူသော ဝေကောင်၏ အသံကြားတော့မှ သတိပြန်ဝင်သည်။

ဧကရာဇ်မင်း ဘယ်အချိန်က ထွက်ခွာသွားသည်ကို ဝမ် မသိလိုက်ချေ။

အခန်း(၄၃)

ပထမကပွဲအပြီး တစ်ရက်နား၍ ဒုတိယကပွဲ တင်ဆက်မည့်ညဖြစ်၏။

ခန်းမဆောင်အတွင်းတွင် ကြိုတင်နေရာယူနှင့်ကြသော ပရိသတ်ပိုများလာပြီး နေရာလွတ်မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်။ ဧကရာဇ် တဲကျူနီကလည်း မိဖုရား မောင်းမမိသံ ရံရွေအစုံအလင်ကို ကြိုတင်၍ လွှတ်ထားသည်။ နန်းတွင်းအရာရှိ မှူးကြီးမတ်ကြီးများ၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်များအပြင် ချန်အန်းမင်းနေပြည်ရှိ ဂုဏ်သရေရှိ လူကုန်ထံများ၊ သူဌေးသူကြွယ်များပါ တက်ရောက်ကြသည့်ပွဲ ဖြစ်သည်။

ကပွဲမတိုင်မီကလေးတွင် ဘုရင်ခံဝေကောင် သုနန္ဒမင်းသားထံ ရောက်လာသည်။

"မြို့စားမင်းသား ဒီညကတော့ ပရိသတ်အပြည့်အသိပ်ပဲ။ ဒီညအစီအစဉ်မှာ ချဲ့တူတုန်းကလို မြို့စားမင်းသားကိုယ်တိုင် နဂါးခေါင်းပျံစောင်းတီးပြီး တေးချင်းဆိုတာကို နောက်ဆုံးပွဲသိမ်းအဖြစ် တင်ဆက်မှာ မဟုတ်လား"

"အဲဒီအစီအစဉ်မပါဘူး ဘုရင်ခံမင်း"

"ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘုရင်ခံမင်း ကျွန်ုပ်က ခမည်းတော် မဟာရာဇ အမိန့်တော်နဲ့ ပျူသံအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်လာသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပျူမင်းသားတော်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂီတအနုပညာကို ကျွန်ုပ်က မြတ်နိုးဝါသနာပါလို့ လေ့လာလိုက်စားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပျူမင်းသားတော်ဟာ ပျူနိုင်ငံနဲ့ ထန်မင်းဆက် တရုတ်နိုင်ငံအကြားက နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံမှု၊ သံတမန်ဆက်သွယ်မှုနဲ့ ချစ်ကြည်ရေး မဟာမိတ်အဖြစ်ကို တည်ဆောက်ဖို့သာ အဓိကတာဝန်ရှိပါတယ်။ ဂီတအနုပညာကို တင်ဆက်ရမယ့် အနုပညာရှင် မဟုတ်ပါဘူး။ အနုပညာတင်ဆက်မှုကို အနုပညာရှင်များကသာ လုံးလုံးလျားလျား တာဝန်ယူကြပါစေ။ သူတို့ရဲ့ ပြောင်မြောက်တဲ့အနုပညာကို ပျူမင်းသားတော်ကိုယ်တိုင် ပျံစောင်းတီးပြီး တေးချင်းဆိုတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်က ဖုံးအုပ်လွှမ်းမိုး မသွားသင့်ပါဘူး။ အခုဘုရင်ခံမင်း တိုက်တွန်းသလို ကျွန်ုပ်ရဲ့ လူများကလည်း တိုက်တွန်းတောင်းဆိုကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ် ငြင်းဆန်ခဲ့ပါတယ်"

သုနန္ဒမင်းသားက ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြသည်ကို ဝမ်း ဖြည်းဖြည်းချင်း ဘာသာပြန်ရသည်။

"ချဲ့တူတုန်းကတော့ ဘာဖြစ်လို့ ပျံစောင်းတီး တေးချင်းဆိုခဲ့တာပါလဲ"

"ပဏာမအစမ်းလေ့ကျင့်ကပွဲလည်း ဖြစ်တယ်။ ဂီတအကဝါသနာကြီးတဲ့ ဘုရင်ခံမင်းကိုလည်း သီးခြားရည်ညွှန်းပြီး တီးဆိုပြချင်လို့ပါ"

ဝေကောင်က လက်မခံချင်သေးဟန်ရှိသဖြင့် သုနန္ဒမင်းသား ဆက်ရှင်းပြရသည်။

"ဒီညကပွဲမှာ ပရိသတ်အတော်များလိမ့်မယ်လို့ သိရတယ်။ ဘုရင်ခံမင်း ကျွန်ုပ်တို့ ပျူသံအဖွဲ့နဲ့ အခြားအမှုထမ်းများကိုလည်း ပရိသတ်ထဲမှာ နေရာတစ်နေရာ ပေးထားမယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်က သံအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဂီတအကအဖွဲ့ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ အတွင်းမှာပဲ အနုပညာရှင်များနဲ့အတူ တစ်ချိန်လုံး ရှိနေမှဖြစ်မှာ မဟုတ်လား"

ဝေကောင် မငြင်းနိုင်တော့ပေ။

"ကောင်းပါပြီ။ မြို့စားမင်းသားပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ကိုင်း ခွင့်ပြုပါဦး ညကပွဲကျမှ ဆုံကြပါစို့"

ဝေကောင် ထွက်မသွားခင် ဝမ်းက မေးလိုက်သည်။

"ဘုရင်ခံမင်း ထန်ချီတစ်ယောက်ကော ဘာတွေ အလုပ်များနေပါသလဲ"

"မင်းသူငယ်ချင်း ထန်ချီလား၊ အတွင်းဝန်ကဗျာစာဆို ပေါ်ကျူယိအမိန့်နဲ့ ပျူဂီတအက မှတ်တမ်းတွေ ရုပ်ပုံတွေကို အချောပြန်ကူး၊ ဂီတသင်္ကေတတွေကို ပြန်စိစစ်နဲ့ အလုပ်များနေတယ်။ ဒါပေမယ့် ပေါ်ကျူယိက သူတူမ ပို့ပေးကို သူနဲ့တွဲပေးထားပါတယ်။ သူ့လက်အောက်မှာလည်း တော်ဝင်ဂီတသိပ္ပံက ပညာရှင်တွေ ရှိပါတယ်"

"ဝမ်းက နှုတ်ဆက်လိုက်ကြောင်း ပြောပေးပါ ဘုရင်ခံမင်း"

ပြည့်ကျပ်နေသော ပရိသတ်၏ အုံးအုံးကျက်ကျက်အသံသည် ဧကရာဇ် တဲကျူနီရောက်လာချိန်တွင် ငြိမ်ကျသွားသည်။

မကြာမီ ကပွဲ စတင်လေသည်။

ပထမညကဲ့သို့ပင် အစီအစဉ်ကြေညာပြီးနောက် ပထမညကဲ့သို့ပင် တေးချင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြသည်။ ဘာသာပြန်ကြသည်။

"ယခု ဒုတိယညကပွဲရဲ့ အဖွင့်တေးချင်းကတော့ 'ကြိုးတစ်ချောင်းတပ် ဗျပ်စောင်းသံ' လို့ အမည်ရပါတယ်။ ဗျပ်စောင်းမှာ ကြိုးတစ်ချောင်းတည်း ရှိပေမယ့် သံစဉ်ငါးမျိုး ထွက်ပေါ်ပါတယ်။ အလားတူစွာပဲ ပြည့်ရှင်မင်းတစ်ပါးတည်းနဲ့ တိုင်းသူပြည်သားအများစုရဲ့ ဘဝရှင်သန်ရေး၊ ဘဝလုံခြုံရေးကို ကျွေးမွေးထောက်ပံ့ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလို အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဖွဲ့ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်"

သီဆိုသူများမှာ အမျိုးသားချည်း ခြောက်ယောက်ဖြစ်သည်။

ခြောက်ယောက်စလုံး၏ ခူးကျချည်ပိတ်ပါးကို မြဲမြံအောင်စည်းနှောင်ထားသော ခါးစည်းကြီးများမှာ နက်ပြာရောင် ဆင်တူဖြစ်သည်။ လည်တွင် ဆွဲထားကြသော တစ်ကုံးတည်းသော ပုတီးစေ့ဆွဲကြိုးက အဝါရောင်၊ ဦးထိပ်ထက်တွင် ဆံထုံးကို ခွေပတ်ထားသော ဦးစွပ်ပေါင်းက အဖြူရောင်၊ အားလုံး တစ်ရောင်တည်း တစ်ဆင်တည်း။

ခြောက်ယောက်အနက် နှစ်ယောက်က သံစဉ်တစ်မျိုး၊ ကျန်လေးယောက်က အခြားသံစဉ်တစ်မျိုးကို သီဆိုကြသည်။ တစ်ခုတည်းသော စာသားကို မတူညီသော သံစဉ်နှစ်မျိုးဖြင့် သီဆိုရင်း တေးသွားမှာ ကွဲပြားခြားနားသွားလိုက် ပေါင်းဆုံတူညီသွားလိုက်ဖြစ်လေရာ ဗျပ်စောင်း၏ အခုအခံ တီးလုံးနှင့်အတူ စိတ်ကူးဘုံတစ်ခုဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသကဲ့သို့ ဆွတ်ဖျံ့ဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

တေးချင်းသည် နှေးကွေးလေးလံရာမှ အနည်းငယ်သွက်လက်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင် အမြင့်ဆုံး အမြန်ဆုံးနီရိုချက်အရောက်တွင် တိခနဲ ရပ်တန့်ပြီးဆုံးသွားသည်။

လက်ခုပ်သံသာမက နောက်ဘက်ကျကျပရိသတ်ဆီမှ ပဝါများ၊ ခေါင်းစီးများကို ပစ်မြှောက် သြဘာပေးကြသည်။

"ဒုတိယမြောက် ရှုစားနားဆင်ရမှာကတော့ 'ချိုချင်း ယုတ်ကြသော ဆိတ်နှစ်ကောင်' လို့ အမည်ရပါတယ်။ အင်အားကြီးသူ၏ အောင်မြင်ခြင်းကို သရုပ်ဖော်ထားပါတယ်"

ချည်ချောင်းတူရိယာ၊ ဗူးကြီးပျပ်စောင်းနှင့် စည်းသံ၊ သံပြားသံတို့ကို အဓိကအားပြုသော ဂီတသံနှင့် တေးချင်းကို နောက်ခံပြုလျက် အမျိုးသားနှစ်ယောက်တို့က တိုက်ခိုက်သည့် ကကွက်များကို သရုပ်ဖော်ကြသည်။

သူတို့၏လက်ထဲတွင် မည်သည့်လက်နက်မျှ စွဲကိုင်ထားခြင်း မရှိ။

သို့သော် ဆိတ်၏ဦးချိုသဏ္ဍာန် မြောက်တင်ချိုးကွေ့ထားသော လက်နှစ်ဖက်တို့က ဆိတ်နှစ်ကောင် မာန်စောင်ဟန်၊ အရိန်ယူဟန်၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြေးလာဟန်၊ ချိုချင်းထိခတ်ဟန်၊ ထိုးကော်ငှေ့သတ်ဟန်၊ လဲကျဟန်များကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်လာအောင် သရုပ်ဖော်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရှုံးနိမ့်သွားသော ဆိတ်က နောက်ဆုတ် တိမ်းရှောင်သွားဟန်၊ အနိုင်ရသော ဆိတ်က အောင်မြင်သူ၏ ခမ်းနားသော အသွင်ဖြင့် ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ကြည့်နေဟန်ဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။

ပရိသတ်ထံမှ သံပြိုင်ညီညာဟစ်ကြွေးသံများ ပေါ်လာသည်။

စိတြက နားမလည်သလို ဝမ်းကို မေးသည်။

"သူတို့ တရုတ်လို အော်ဟစ်နေကြတာ ဘာတဲ့လဲ"

"သဘောကျလို့ သြဘာပေးနေကြတာ။ အဓိပ္ပာယ်က အင်အားကြီးသူရဲ့ အောင်မြင်ခြင်းတဲ့"

အစီအစဉ် ကြေညာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ယခုဆက်လက်ပြီး ရှုစားနားဆင်ရမှာကတော့ 'ကြံသို့ချိုမြ မြတ်ဓမ္မ' လို့အမည်ရပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကြံရဲ့ချိုမြသောအရသာကို လူတိုင်းကြိုက်သလို ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ တရားဓမ္မကို လူတိုင်းနှစ်သက်စွာ လိုက်နာကြတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်"

အမျိုးသမီး ကချေသည် ခြောက်ယောက်သည် ထွက်လာကတည်းက ရင်ညွန့်ရှေ့တွင် လက်အုပ်ချီလျက် ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်လျှင် အရောင်တစ်မျိုးစီ ကွဲပြားခြားနားသော ဝတ်စုံပဝါများကို ဆင်မြန်းလာကြသည်။ မိမိဝတ်ဆင်ခြုံလွှမ်းသော ဝတ်စုံပဝါအရောင်အတိုင်း ပုတီးစေ့များကို ဆင်ယင်ထားကြသဖြင့် ရောင်စဉ် ခြောက်မျိုးတို့ ယုတ်ဖြာသွားသည်။ ဝီရရသ၏ ရဲရင့်ခြင်း အရသာဖြင့်

တက်ကြွနေခဲ့သော ပရိသတ်မှာ မိန်းမပျိုလေးများ၏ ရောင်စုံအလှကို အာရုံအပြောင်းအလဲအဖြစ် မြင်လိုကရသဖြင့် အသစ်အဆန်း ဖြစ်သွားကြသည်။

တေးချင်းဆုံးကာနီးတွင် အားလုံးမြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ဂီတနှင့်တေးချင်းက အဆုံးမသတ်သေးသဖြင့် ပရိသတ်မှာ နားမလည်ဖြစ်နေခိုက် မိန်းမပျိုများအားလုံး ပြန်ထွက်လာကြပြီး နဖူးထိပ်ထက်ပေါ် လက်အုပ်ချီ၍ အဆုံးသတ်သွားသည်။ သြဘာသံ ညံ့မစေပင်။

"ယခု စတုတ္ထမြောက်အဖြစ် တင်ဆက်မှာကတော့ 'ပျော်ရွှင်ဆင်နွှဲ စားသောက်ပွဲ' ဖြစ်ပါတယ်"

ကြေညာသံအတွင်းမှာပင် ဟေးဟေးဝါးဝါး ဟစ်ကြွေးသံများနှင့်အတူ ကချေသည်များ ထွက်လာကြသည်။ အမျိုးသားလေးယောက်၊ အမျိုးသမီးလေးယောက်တို့က ညစာစားပွဲ ပြင်ဆင်ဟန် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ဟန်များကို တေးချင်းဆိုရင် သရုပ်ဖော်ကြသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘာသာပြန်စရာ မလိုတော့။ ကချေသည်အားလုံး၏ မျက်နှာနှင့် လှုပ်ရှားဟန်များမှာ သာယာအေးချမ်း၍ ပျော်ရွှင်ဖွယ် ညစာစားပွဲတစ်ခုကို ဆင်နွှဲနေကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။

"ယခု ဆက်လက်ရှုစားနားဆင်ရမှာကတော့ 'တူနွဲ့ပျော်စံ ရွှေဟင်္သာမောင်နှံ' အကနဲ့ တေးချင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်"

စုံတွဲအက ဖြစ်သည်။ မြစ်ကမ်းသောင်ယံသို့ ဆင်းသက်လာပုံ၊ အစာရှာပုံ၊ တောင်ပံချင်းယှက်၍ ပျော်ရွှင်ကြပုံတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည့် ဂီတသံဖြင့် သရုပ်ဖော် ကပြကြသည်။ တူရိယာဝိုင်းကလည်း သတ္တုစည်းသံ၊ သံပြားသံမှအစ ဗျပ်စောင်းသံအလယ်၊ ချည်ချောင်းအဆုံး တူရိယာရှစ်မျိုးစလုံးကို အသုံးပြု တီးမှုတ်ကြသည်။ ရွှေဟင်္သာမောင်နှံ ကိုယ်စားပြုစုံတွဲအကက ချစ်ခြင်းသိင်္ဂီရရသကို လှိုက်မောဖွယ် ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

အစီအစဉ် ငါးခု ပြီးသွားလေပြီ။

ပေါကျူယီနှင့် ဝေကောင်တို့က ဧကရာဇ် တဲကျူန်ကို အကဲခတ်ကြပြန်သည်။ ဧကရာဇ်မင်းသည် မိဖုရားနှင့် မောင်းမမိသံများဘက်လှည့်၍ ပြုံးရယ်ကာ စကားပြောနေသည်။

"ဝေကောင်ကို ချီးကျူးပါတယ်"

"ဘာကြောင့်လဲ ပေါကျူယီ"

"သင်စီစဉ်လာတဲ့ ပျူဂီတအကကို ကျုပ်တို့ ဧကရာဇ် အင်မတန် သဘောကျနေပြီလေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကဗျာစာဆိုကြီး"

ထိုအခိုက်တွင် နောက်ဘက်ပရိသတ်အစုနေရာမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားအသံများ၊ တိုးဝှေ့နေရာယူ နေရာဖယ်ပေးသော အသံများ ပေါ်လာသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ' ဟုပေါကျူယီက မေးရာ...

"ပျူအဖွဲ့ရှိတဲ့ ပရိသတ်နဲ့ ချန်အန်းမြို့သားပရိသတ်ကြားမှာ လူတွေထပ်ရောက်လာတာပါ။ ကြည့်ရတာ ပျူအဖွဲ့ဝင်တွေ နောက်က မမြင်ရလို့ ရှေ့တိုးကြည့်ပုံရတယ်"

ဝေကောင်က လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောသည်။

အစီအစဉ်ကြေညာသံ ပေါ်လာသည်။

"ယခုနောက်ဆုံးရှုစားကြရမှာကတော့ 'ဒုက္ခနှင့် သောကကို ဖယ်ရှားခြင်း' လို့ အမည်ရပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်ရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ တေးချင်းမဆိုဘဲ ဝံတီးသူနှင့် ကပြသူနှစ်ယောက်တည်းရဲ့ အနုပညာစွမ်းရည်ပြပွဲ ဖြစ်ပါတယ်"

တေးချင်းစာသားမပါ ဆိုသောကြောင့် ပရိသတ်ငြိမ်ကျသွားကာ စိတ်ဝင်တစား အာရုံစိုက်ကြသည်။
ပျူအဖွဲ့ဝင်များအကြား တိုးဝှေ့လှုပ်ရှားသော မငြိမ်မသက် အသံဗလံများလည်း တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ပုံသမားနှင့် ကချေသည်တို့ ထွက်လာကြသည်။

"ဟင်... စိတြနဲ့ ဟေမာစန္ဒီပါလား"

ထန်ချီ ရေရွတ်ရင်း ဘေးမှ ပို့ပွေ၏လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်၍...

"သိပ်ကောင်းမယ့်အစီအစဉ်၊ အကောင်းဆုံးအစီအစဉ်... ပဲ"

"သေချာကြည့် ပို့ပွေ၊ သူတို့နှစ်ယောက်က အပေးအယူ နားလည်မှု သိပ်ရှိတယ်"

စိတြက လေးလုံးပုံကို ခါးမှာလွယ်ထားသည်။ မြွေရေနှင့်ကျက်ထားသော ဗုံနှုတ်ခမ်းသား၌ ဆင်စွယ်အလှဖုများ စီထားသည်။ ဟေမာစန္ဒီ၏ ဆင်ယင်ထုံးဖြူမှုမှာ အိပ်မက်ဆန်လှသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူလွှလွှ ဖွေးဖွေးဆွတ် ဝတ်စုံ၊ ပခုံးမှတစ်ဆင့် ချိုင်းနှစ်ဖက်သို့ လျှိုကျသော ပဝါကလည်း အဖြူ၊ ပုတီးစေ့များကလည်း အဖြူ၊ ထိုအဖြူတွင် ထင်ရှားစွာပေါ်လွင်နေသည်က ရဲရဲနီသော ခါးစည်းကြီး...။

ဟေမာစန္ဒီနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရောင် အနက်ဝတ်စုံကို စိတြဝတ်ဆင်ထားသည်။ စိတြ၏ဆံထုံးကို ပတ်ချည်ထားသည်ကတော့ ဟေမာစန္ဒီ၏ ခါးစည်းကြီးအရောင်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဖြူနှင့် အနက်တို့သည် တစ်ခုကိုတစ်ခု ဆန့်ကျင်လျှက်ကပင် အပြန်အလှန် အထောက်အပံ့ပြုနေသည်။

ဟေမာစန္ဒီ ခြေစုံရပ်၍ မျက်လုံးမှိတ်ထားသည်။ သွယ်လျသော ပေါင်တန်များဘေးတွင် ကော့ညွတ်သော လက်ချောင်းများကို ပြေပြေလျော့လျော့ ချထားသည်။ ဦးခေါင်း ငုံ့ငိုက်ထားသဖြင့် မျက်နှာကို မမြင်ရ။

စိတြ၏ ပုံသံ စပေါ်လာသည်။ တစ်ချက်ချင်း ဖြည်းလေးစွာ...

ဟေမာစန္ဒီမျက်နှာ မော့လာသည်။ လက်များက ဖြည်းညင်းစွာ လှုပ်ရှားလာသည်။ ခြေအစုံ မလှုပ်ရှားသေး။

ပုံသံအနည်းငယ်မြန်လာသည်။ ဟေမာစန္ဒီ၏ ပခုံးများ၊ လက်ရုံး၊ လက်မောင်းသားများ၊ လှိုင်းဖြာသည့်နှယ် ဝှေ့ဝိုက်လှုပ်ရှားလာသည်။ ပုံသံပို၍ မြန်လာသည်။ လေးလုံးပုံ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် စိတြ၏ လက်ဝါး၊ လက်ချောင်းများ၊ ကူးချည်သန်းချည် ဖြစ်လာသည်။ ဟေမာစန္ဒီခြေများ စတင်လှုပ်ရှားလာသည်။

ပုံသံ ပို၍မြန်လာသည်။

ဦးခေါင်း၊ လည်တိုင်၊ ပခုံး၊ လက်မောင်း၊ ခါး၊ ရင်၊ ခြေတို့ ဝဲယာအလှည့်ကျ လှုပ်ယမ်းလာကြသည်။

ပုံသံက ပို၍စိပ်လာရင်း တစ်ချက်တစ်ချက် အသံပြင်းပြင်း ရိုက်လိုက်သည့် ခပ်ဆတ်ဆတ်အသံ။

အပြင်းရိုက်လိုက်သော ပုံသံနှင့်တစ်ထပ်တည်း အက၏ခြေထောက်များက ဖဝါးပြင်ဖြင့် ကြမ်းကို ဆောင့်အနင်း၊ လက်များက ဦးခေါင်းအထက် ကျော်လွန်၍ လေပြင်းမိသော သစ်ကိုင်းများနှယ် ယိမ်းထိုးနေသည်။ လက်ချောင်းများအားလုံး ပုစဉ်းအတောင်ပံခတ်သလို အဆက်မပြတ် ဆတ်ဆတ်ခါ။

လေးလုံးပုံသံက ဝဲမှ ယာ၊ ယာမှ ဝဲ၊ တစ်သံနှင့်တစ်သံ၊ တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး အသံချင်းဆက်။ စိတြ၏လက်များကို ထင်ရှားပြတ်သားစွာ မမြင်ရတော့ တံလျှပ်ကဲ့သို့ ပြေးနေသည်။

ဟေမာစန္ဒီ တစ်ကိုယ်လုံးကို တရစပ် လှည့်ပတ်ရင်း ခြေများကိုလည်း စက်ဝန်း အရေးအကြောင်းများအတိုင်း ခြေဖျားထောက်လျှက် ရွေ့သည်။

ဤလောကဝယ် သူတို့၏ ဝံ့နှင့်အကမုတစ်ပါး မည်သည့်အရာမျှ မရှိဟူသော ခံစားမှုမျိုးကို စိတြနှင့်ဟေမာစန္ဒီထံတွင် တွေ့နေရသည်။

ပုံသံက မိုးကြိုးထစ်ချုန်း။

အကက လျှပ်စီးဝင်းပြက်။

နောက်ထပ် မြန်ဆန်စရာ မရှိတော့အောင် အမြန်ဆုံး အစိပ်ဆုံး ပုံသံ။

နောက်ထပ် သွက်လက်စရာမရှိတော့အောင် အသွက်ဆုံး အရှိန်အပြင်းဆုံး အက။

ဤဂီတနှင့် ဤအက မကြာမီ ပြီးဆုံးတော့မည်ဟု ကြိုသိနေရင်းမှာပင်၊ ပရိသတ်မှာ အဟုန်ထဲတွင် အသက်မရှူနိုင်ဘဲ လိုက်ပါနေသည်။

စိတြမျက်စိအစုံ မိုတ်ထားရင်းမှ အဆုံးသတ်ရန် ဖျတ်ကနဲ မျက်စိဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုတဒင်္ဂလေးမှာပင်...

ပရိသတ်တစ်နေရာမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုင်ရာမှ ထရပ်ရင်း လက်ကိုမြှောက်လွှဲ၊ ထိုမြှောက်လွှဲလိုက်သော လက်ဆီမှ တစ်စုံတစ်ရာ ထွက်ပျံလာ၊ ဝင်းခနဲ ပြက်သွား...

ဟေမာစန္ဒီက တစ်ကိုယ်လုံးလှည့်ရင်း အကအဆုံးသတ်ရန် နေရာယူ... ဝင်းခနဲ ပြက်ကာ ထွက်ပျံလာသော အရာနှင့် ဧကရာဇ် တဲကျုန်အကြား ဟေမာစန္ဒီတည့်တည့်မတ်မတ် ရောက်ရှိသွားချိန်တွင်...

လျှပ်စီး၏ လျှင်မြန်ခြင်းဖြင့် စိတြ ဟေမာစန္ဒီ ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။ ထွက်ပျံလာသောအရာက စိတြ၏ ပုံမျက်နှာပြင်သို့ ဝင်စိုက်သည်။

လက်ကိုင်ရိုးမှာ တုန်ခါနေဆဲ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း။

အားလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားကြသည်။ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့က ဧကရာဇ် တဲကျုန်ရှေ့တွင် ပိတ်ဆို့ ရပ်လိုက်ကြသည်။ ပရိသတ်ကား အသံကုန် အော်ဟစ်ရင်း ဦးတည်ရာ တွန်းထိုးကျော်လွှား ထွက်ပြေးကြသဖြင့် မုန်တိုင်း အမွှေခံလိုက်ရသော မြက်တောလို ဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော လူအုပ်ကြီးကို တွန်းတိုက်ဖယ်ရှားရင်း ထန်ချီသည် တစ်နေရာဆီသို့ ခုန်ပျံကျော်လွှား ပြေးသွားသည်။ ထန်ချီပြေးသွားသော နေရာမှာ ပျူအဖွဲ့ပရိသတ် နေရာယူထားသည့်ဘက် ဖြစ်သည်။

ပြေးသူလဲကျသူ အော်ဟစ်နေသူ လူအထွေးကြီး၏ အပေါ်မှပျံ့၍ ထန်ချီ ခုန်အုပ်သည်။ ထန်ချီ၏အောက်တွင် ပျူဝတ်စုံနှင့် လူတစ်ယောက် ကစဉ့်ကလျား ပိကျသွားသည်။ အောက်မှာ ပိကျသွားသူက ရုန်းကန်လှုပ်ခါသဖြင့် ထန်ချီ လွင့်သွားသည်။ သို့သော် ကျားတစ်ကောင်နယ် ချက်ချင်းပြန်ထ၍ ထိုသူကို အပြင်းထန်ဆုံး အရက်စက်ဆုံး တိုက်ခိုက်သည်။ ပျူဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော ထိုသူ မှောက်လျှက်ကျသွားသောအခါ ထန်ချီက လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ကျောဘက်မှနေ၍ လိမ်ချုပ်ကာ ကျောပြင်ကို ဒူးနှင့် ထောက်ထားလိုက်သည်။ ထိုပျူ၏အနီးမှ အခြားပျူလေးငါးယောက်တို့က ဓားမြှောင်များ ထုတ်၍ နီးရာလူမှန်သမျှကို တိုက်ခိုက်သည်။ သို့သော် တရုတ်စစ်သည်များက သူတို့ထက် လက်ဦးမှု ရလိုက်ကြသည်။ နှစ်ယောက်ကို နေရာမှာပင် စီရင်လိုက်ကြပြီး ကျန်လေးယောက်ကို ချုပ်နှောင်၍ လည်မျိုသို့ လှံဖျားဖြင့် ထောက်လိုက်ကြသည်။

ထန်ချီအောက်မှ လူက ဝှူးဝှူးဝါးဝါးအော်၍ ရုန်းကန်သေးသော်လည်း ထန်ချီက လက်များကို လိမ်ချိုးကာ ဇက်ပိုးပေါ်သို့ ဒူးနှင့်ဖိထောက်ထားလိုက်သည်။

"မသတ်နဲ့... ထန်ချီ"

အော်သံနှင့်အတူ ရောက်လာသူမှာ ဝေကောင်ဖြစ်သည်။

နောက်တွင် သုနန္ဒမင်းသား...

သုနန္ဒမင်းသားက ထန်ချီအောက် ရောက်နေသော လူ၏ဦးခေါင်းပဝါကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး၊ ထန်ချီက ထိုသူကို မှောက်လျှက်မှ ပက်လက်လှန်လိုက်သည်။

"ဟင်... စောရှီ"

ထိုသူ၏ ပါးစောင်နှင့် နဖူးစပ်မှ သွေးများမြင်မကောင်းအောင် ထွက်နေသည်။

"စောရှီ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ ကျူမင်ချွန်"

အသံနက်ကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သူမှာ ဝေကောင်ဖြစ်သည်။

"ရွှေသဲမြစ်ကမ်းတိုက်ပွဲမှာ ရှုံးနိမ့်ထွက်ပြေးပြီး ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ တုရိုက်ခေါင်းဆောင် ကျူမင်ချွန်ဆိုတာ သူပဲ"

အားလုံး မှင်တက်ငေးဝိုင်းသွားကြစဉ် ကျူမင်ချွန်က အက်ကွဲကြောင်စီသော အသံဖြင့် တဟားဟား ရယ်သည်။

"ဟား... ဟား... ဟုတ်တယ်။ ငါ ကျူမင်ချွန်ပဲ၊ ပျူဟန်ဆောင်ပြီး ပျူတွေကြားထဲ ငါဝင်တယ်။ ဘယ်လိုရောက်လာသလဲ သိချင်လား။ ဟား... ဟား... ဟား... ကျူမင်ချွန်ဖြစ်နေလို့ အရောက်လာနိုင်တယ်။ တဲကျူန်ကို ငါ့လက်နဲ့ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကြံတယ်။ အေး... ဟိုပျူကောင်မက တဲကျူန်နဲ့ ငါ့ဓားမြှောင်ကြား ရောက်သွားတယ်။ ဟို ပျူကောင်က ဘယ်လိုလုပ် မြင်သွားသလဲ မသိဘူး။ သူ့ကောင်မရှေ့မှာ ဝင်ရပ်တယ်။ ငါ့ဓားက သူ့ပုံစိုက်ဝင်တယ်။ မဟုတ်ရင်တော့လား... တဲကျူန်ရဲ့ လည်မျိုတည့်တည့်ပဲ။ ဟား... ဟား... ဟား... ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်သလဲသိလား။ ပြောလိုကောင်းလိုက်တာ၊ အရသာရှိလိုက်တာ၊ နားထောင်လိုက်ကြစမ်း။ ပျူမင်းသားကို နန်စောအဆိပ်လူးထားတဲ့ မြားနဲ့ပစ်လိုက်တာလည်း ငါပဲ၊ ကျောက်တုံးတွေ တွန်းချပြီး တရုတ်ဦးပေါင်းထားပစ်ခဲ့တာလည်း ငါ့အကြံပဲ။ အေး အဲဒီလို ပျူတွေက နန်စောအပေါ် တရုတ်အပေါ် သံသယတွေဝင်အောင် အထင်လွှဲအောင် ငါလုပ်ခဲ့တယ်"

"ခွေးတိရစ္ဆာန်"

ဝေကောင်က ရင်ဝကို ဆောင့်ကန်လိုက်သဖြင့် ကျူမင်ချွန် ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ ထွက်ကျလာပြီး စကားဆက်မပြောနိုင် ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် သွေးစများကို ထို့ခနဲ ထွေးထုတ်ပြီး...

"နားထောင်လိုက်ကြစမ်း... အခုလည်းပျူလိုရုပ်ဖျက်ပြီး ပျူတွေကြားကနေ တဲကျူန်ကို ငါလုပ်ကြံတယ်။ ငါ့ဓားမြှောင်က တဲကျူန်ရဲ့လည်မျိုကိုစိုက်သွား... တရုတ်က ပျူကိုချေမှုန်း၊ ပျူအဖွဲ့ကို လွှတ်တဲ့ နန်စောကို ဆက်တိုက်၊ နန်စောက ပြန်တိုက်၊ မင်းတို့အားလုံး စစ်မီးတွေ တစ်ဟုန်းဟုန်းတောက်၊ နောက်ဆုံးတော့ ငါက စစ်ဘုရင်ကြီး ကျူမင်ချွန်ဆိုပြီး အင်နန်မြစ်ဝှမ်းဒေသရဲ့ ဧကရာဇ်ဖြစ် ဟား... ဟား... ဟား... ဟား..."

ကျူမင်ချွန် ရူးသွပ်သွားပြီ ထင်ရသည်။ မျက်လုံးများ ဝိုင်းစက်နေပြီး အသံကလည်း လည်ချောင်းထဲမှ ကြောင်စီ အက်ကွဲကွဲ ထွက်နေသည်။

စစ်သည်များ အခြံအရံဖြင့် ဧကရာဇ် တဲကျွန် ရောက်လာသည်။ နောက်တွင် စိတြာ၊ ဟေမာစန္ဒီနှင့် ပို့ပွေတို့ ပါလာသည်။ ပေါကျူယိက စက်ဆုပ်ရွံရှာဟန်ဖြင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်သည်။

"ဒီတိရစ္ဆာန်ကို ခေါ်သွားတော့ ခုချက်ချင်းပဲ အပြင်းထန်ဆုံးနည်းနဲ့ စီရင်လိုက်ကြ"

ဧကရာဇ် တဲကျွန်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဆွဲထုတ်ခံရရင်း ကျူမင်ချန်က ထန်ချီနှင့် စိတြာတို့၏ မျက်လုံးများထဲသို့ တည့်တည့် စိုက်ကြည့်သွားသည်။

ခဏအတွင်းမှာပင် အပြင်ဘက်နားမှ ကျူမင်ချန်၏ မချီမဆန့်အော်လိုက်သော အသံနက်ကြီး ပေါ်လာသည်။

ဟေမာစန္ဒီ တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် စိတြာ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်သည်။ စိတြာ တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားရင်း အားပေးနှစ်သိမ့်သည်။ တုန်ရီနေသော ပို့ပွေ၏ ပခုံးကို ထန်ချီအသာအယာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

အခန်း(၄၄)

သုနန္ဒမင်းသား၊ အမတ်ကြီး မဟာသေန၊ အမတ်ကြီး နာကျကုဉ္ဇတို့ခေါင်းဆောင်သော ပျူအဖွဲ့၏ ပြည်တော်ပြန်ခရီးသည် ချန်အန်းမြို့တံတိုင်းအထွက် မှန်ဝတွင် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပေပြီ။ တရုတ်မြင်းတပ်ဖွဲ့က ချဲတူ တာ့လီမှ ယုန်ချန်အထိ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးကြမည် ဖြစ်၏။

ဘုရင်ခံဝေကောင်နှင့် ပေါကျူယိတို့က ချန်အန်းမြို့စွန်အထိ လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

စိတြာနှင့် ဝမ်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လက်မောင်းချင်း ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။

"ယုန်ချန်အထိ အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ငါ ပြန်လိုက်ဖို့ချင်ပါတယ် စိတြာရယ်။ ဒါပေမယ့် ယုန်ချန်ကနေ ငါတစ်ယောက်တည်း ပြန်လာရမယ်။ အဲဒီအပြန်လမ်းကို ငါမခံနိုင်ဘူး။ ငါအိုမှာပဲ နေရစ်ခဲ့ပါရစေတော့။ ငါ မင်းနဲ့ ဟေမာစန္ဒီကို သေအထိ သတိရနေပါမယ်။ ငါ... လေ"

ဝမ်း စကားဆက်မပြောနိုင်တော့။

စိတြလည်း အံ့ကြိတ်ထားသည်။ ဟေမာစန္ဒီ၏ ပါးပြင်နှစ်ဖက်တွင်ကား မျက်ရည်နှစ်ပေါက် လိမ့်ဆင်းလာသည်။

ထန်ချီနှင့် ပို့ပွေတို့က မနီးမဝေးမှာ ရပ်နေကြသည်။

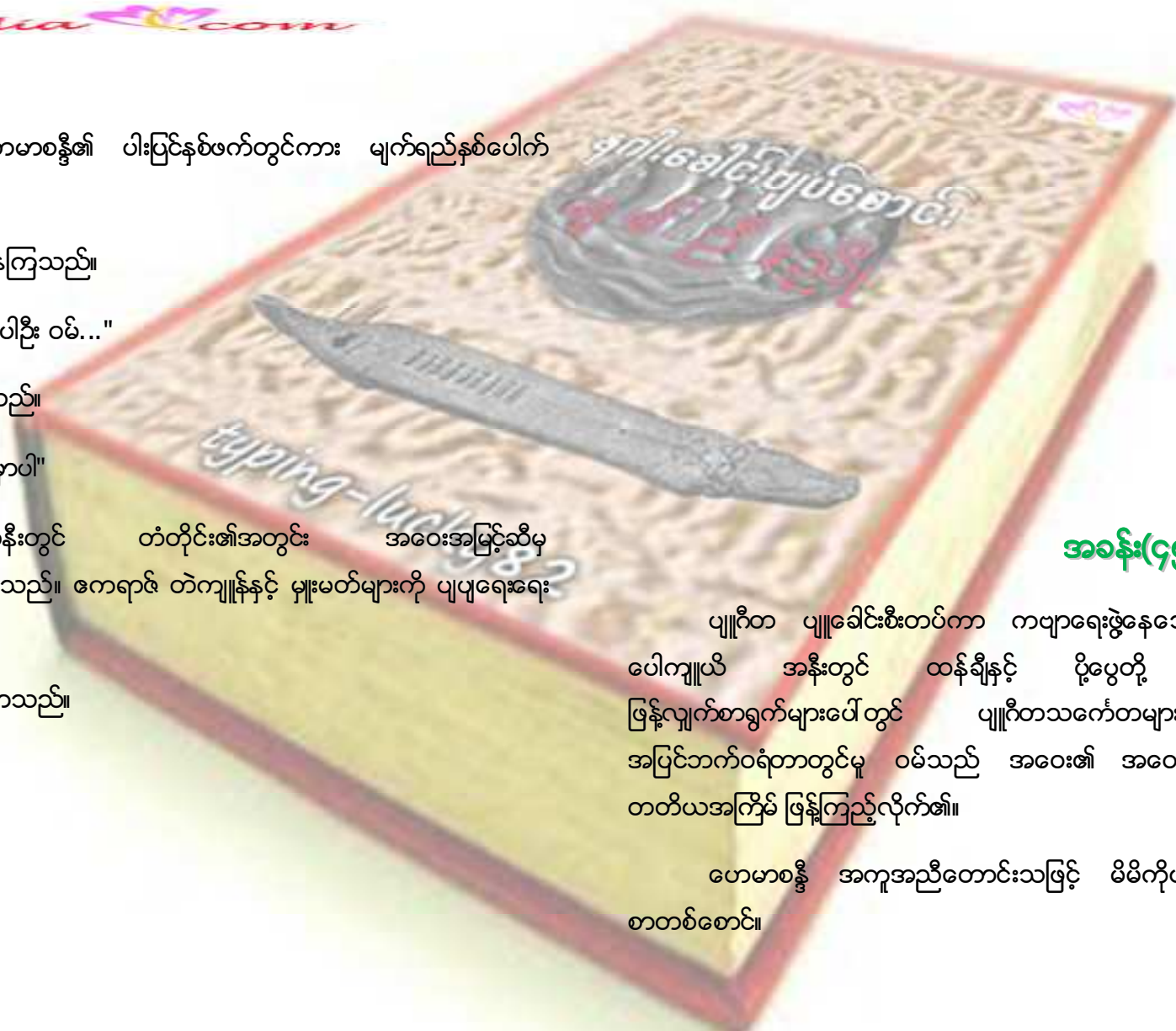
"သိရိခေတ္တရာကို တရုတ်သံအဖွဲ့နဲ့ လာခဲ့ပါဦး ဝမ်း..."

စိတြက ဆိုနှစ်နေသော အသံနှင့် ပြောသည်။

"ငါကြိုးစားပါမယ်... ငါတို့ ပြန်တွေ့ကြဦးမှာပါ"

သုနန္ဒမင်းသား မြင်းပေါ်တက်ကာနီးတွင် တံတိုင်း၏အတွင်း အဝေးအမြင့်ဆီမှ နန်းတော်လေသာဆောင်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဧကရာဇ် တဲကျွန်းနှင့် မှူးမတ်များကို ပျံပျံရေးရေး မြင်နေရသည်။

ရှေ့ပြေးတပ်ဦးဆီမှ တံပိုးခရာသံ ပေါ်လာသည်။

အခန်း(၄၅)

ပျူဂီတ ပျူခေါင်းစီးတပ်ကာ ကဗျာရေးဖွဲ့နေသော နန်းတွင်းစာဆို အတွင်းဝန် ကဗျာစာဆို ပေါကျူယိ အနီးတွင် ထန်ချီနှင့် ပို့ပွေတို့ စတ္တုလိပ်များဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ဖြန့်လျှက်စာရွက်များပေါ်တွင် ပျူဂီတသင်္ကေတများ၊ ကက္ကတ်ရုပ်ပုံများ ရေးထားသည်။ အပြင်ဘက်ဝရံတာတွင်မူ ဝမ်းသည် အဝေး၏ အဝေးဆီသို့ ငေးမျှော်ရင်း လက်ထဲမှ စာရွက်ကို တတိယအကြိမ် ဖြန့်ကြည့်လိုက်၏။

ဟေမာစန္ဒီ အကူအညီတောင်းသဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် တရုတ်ဘာသာဖြင့် ရေးပေးခဲ့ရသော စာတစ်စောင်။

"အလုံးစုံသော ချစ်ခြင်းတို့တွင် မိမိ၏တိုင်းပြည် လူမျိုးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ချစ်ခြင်းသည်၊ အကြီးကျယ်ဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သည်"

(ပြီး၏)

(ဟောမာစန္ဒီ)

